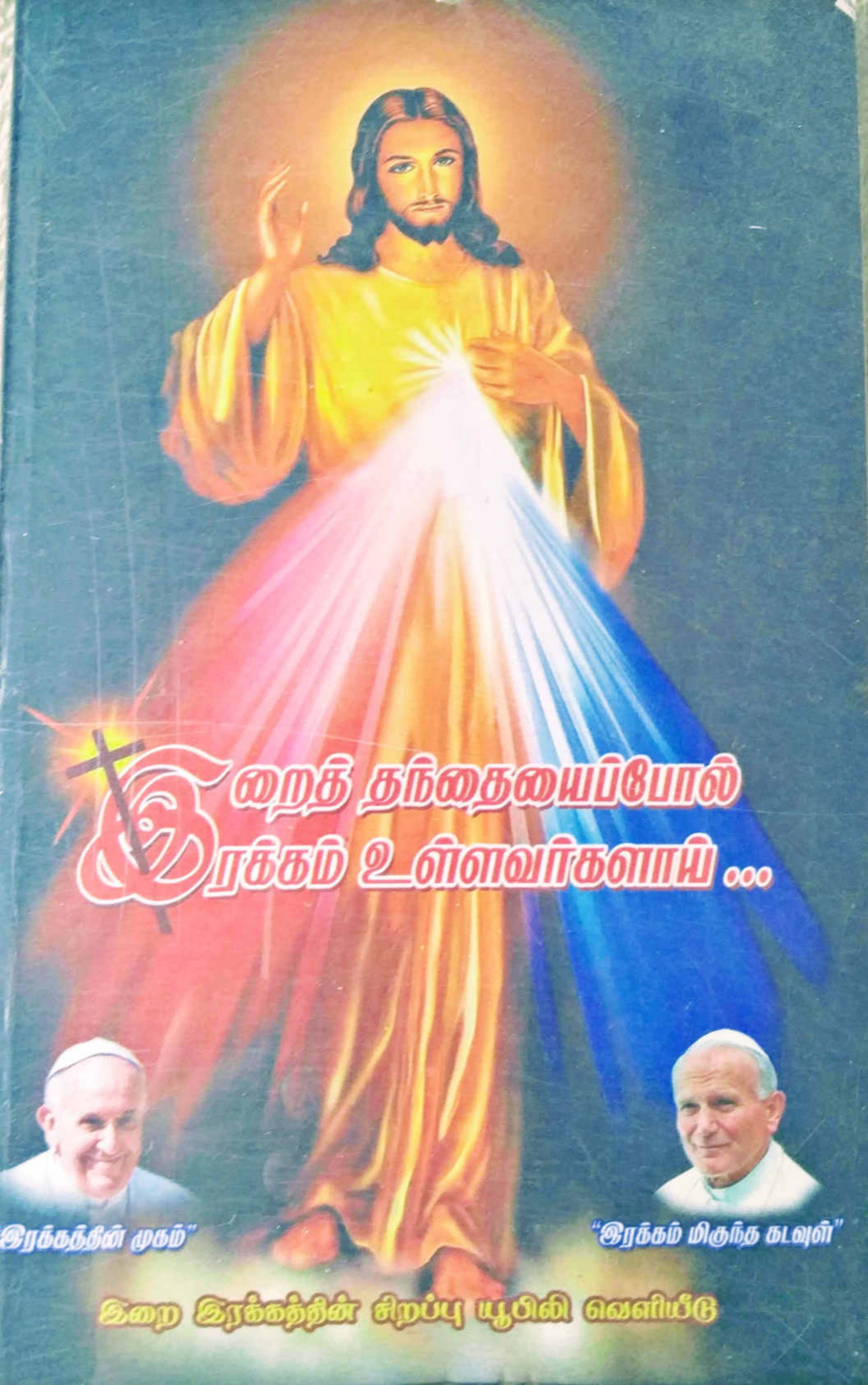
இறைத் தந்தையைப்போல்
இரக்கம் உள்ளவர்களாய் ...
இரக்கத்தின் முகம்"
"இரக்கம் மிகுந்த கடவுள்"
இறை இரக்கத்தின் சிறப்பு யூபிலி வெளியீடு

## இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தில் அன்பின் வாழ்த்துக்கள்

ஏறக்குறைய 7 ஆண்டுகளாக பல இடங்களிலிருந்து சேகரித்த சுமார் 200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வரை அச்சடிக்கப்பட்ட, ஆரோக்கிய உபதேசங்கள் அடங்கிய, கிறிஸ்தவ ஆவிக்குரிய புத்தகங்களை, பல மணி நேரம் கொடுத்து, பல இலட்சங்கள் செலவு செய்து மின் நூல்களாக (E-Books) இலவசமாக (மத்தேயு 10:8) உங்கள் கரங்களில் கொடுப்பதற்கு, அற்பரும் நீசருமான எங்களை பயன்படுத்தின உன்னத தேவனுக்கே சகல கனமும் மகிமையும் துதியும் உரித்தாவதாக. இதைப் போன்ற இன்னும் ஆயிரக்கணக்கான புத்தகங்களை தரவிறக்கம் (Download) செய்ய எங்களுடைய இணையதளத்தை சொடுக்கவும்/பார்க்கவும்: www.WordOfGod.in

95 சதவீத புத்தகங்கள் அச்சில் இல்லாதவைகளும், காப்புரிமை முடிந்தவைகளுமே. மீதமுள்ள புத்தகங்கள், நல்ல உபதேசங்களை கொண்டிருப்பதால், முடிந்தவரை ஆசிரியரின் உரிமையோடு மின்-நூலாக, இலவசமாக வெளியிடுகிறோம். ஒருவேளை உங்களுடைய புத்தகம் இப்படி இலவசமாக மின்-நூல் (E-Book) வடிவில் வரக்கூடாது என்று நினைத்தீர்களானால், தயவு செய்து எங்களை மன்னித்துக்கொள்ளுங்கள். எங்களுடைய WhatsApp எண்ணிற்கோ, மின் அஞ்சலிலோ (Email) எங்களுக்கு தெரியப்படுத்துங்கள். உடனடியாக எங்களுடைய இணைய-தளத்திலிருந்து எடுத்துவிடுகிறோம்.

*WhatsApp/SMS: +91 90 190 490 70 / +91 7676 50 5599*

*Email: wordofgod@wordofgod.in*

## *Wishing you in the mighty name of Jesus Christ*

*We had collected several thousands of old Tamil Spiritual Books which are rich in Sound Doctrines across various places of India for 7 years. Some of them are more than 200 years old books. We have spent millions of hours and money in scanning them and coverting them to E-Books. The work is still in progress. These E-books are published completely free of cost (Matt 10:8) forever. We give all the praise and glory to God for giving this wonderful opportunity to server Him. You can download thousands of similar Tamil Christian E-books from our website www.WordOfGod.in completely free of cost at any time.*

*95% of these E-Books are not being printed now and their copyrights are already expired. The remaining books are sent as E-Books mostly with the permission from the Authors. If you feel that your books should not be published as E-Book freely, kindly execuse and forgive us. Please let us know the book details by WhatsApp or Email we will remove them from our website.*

*WhatsApp/SMS: +91 90 190 490 70 / +91 7676 50 5599*

*Email: wordofgod@wordofgod.in*

# இறை இரக்கத்தின் சிறப்பு யூபிலிக்கான மன்றாட்டு

ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவே,

விண்ணகத் தந்தையைப்போல் நாங்களும் இரக்கம் உள்ளவர்களாய் இருக்க/ நீர் எங்களுக்குக் கற்றுக்கொடுத்துள்ளீர்;/ மேலும், உம்மைக் காணும் ஒவ்வொருவரும் தந்தையையே காண்கின்றனர்/ என எங்களுக்குக் கூறியுள்ளீர்./ உம் முகத்தை எங்களுக்குக் காட்டும்; நாங்கள் மீட்படைவோம்.

பணத்தால் அடிமைப்படுத்தப்பட்ட சக்கேயு, மத்தேயு முதலானோரையும்/ படைக்கப்பட்ட பொருள்களில் மட்டுமே இன்பத்தைத் தேடிய பாவிப் பெண், மகதலா மரியா முதலானோரையும்/ உமது அன்புப் பார்வை விடுவித்தது./ பேதுருவின் மறுதலிப்புக்குப் பின்பு அவரை அழ வைத்ததும்/ மனந்திருந்திய கள்வனுக்குப் பேரின்ப வீட்டை உறுதிப்படுத்தியதும்/ உமது அன்புப் பார்வையே.

"கடவுளுடைய கொடையை நீர் அறிந்திருந்தால்"/ என்று சமாரியப் பெண்ணிடம் நீர் கூறினீர்;/ அவ் வார்த்தைகள் எங்கள் ஒவ்வொருவருக்குமே கூறப்பட்டவனாய் நாங்கள் கேட்போமாக!

கடவுள் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக மன்னிப்பிலும் இரக்கத்திலும் தமது ஆற்றலை வெளிப்படுத்துகின்றார்;/ காணமுடியாத அந்தத் தந்தையின் காணக்கூடிய முகமாக நீர் இருக்கின்றீர்./ உயிர்த்த ஆண்டவரும், மாட்சிப்படுத்தப்பட்டவருமான உமது காணக்கூடிய முகமாக,/ திருஅவை இவ்வுலகில் இருப்பதாக!

அறியாமையிலும் தவற்றிலும் இருப்போர் மட்டில் பரிவுகொள்வதற்கு ஏதுவாக / உம் பணியாளர்கள் வலுக்குறைவினால் போர்த்தப்பட வேண்டும் என நீர் விரும்பினீர்;/ அவர்களை நெருங்கிவரும் ஒவ்வொருவரும்/ நாம் விரும்பித் தேடப்படுகிறோம், அன்பு செய்யப்படுகிறோம், கடவுளால் மன்னிக்கப்படுகிறோம்'/ என உணர்வார்களாக!

உம் தூய ஆவியை அனுப்பும்;/ அதன் அருட்பொழிவால் நாங்கள் ஒவ்வொருவரும் புனிதப்படுத்தப்படுவோம்./ அப்பொழுதுதான் இரக்கத்தின் யூபிலி/ ஆண்டவரிடமிருந்து இரக்கத்தைப் பெற்றுத்தரும் ஆண்டாக இருக்கும்;/ புத்துயிரளிக்கும் ஆர்வத்துடன் உமது திருஅவை/ ஏழைகளுக்கு நற்செய்தியைக் கொணரும்;/ சிறைப்பட்டோருக்கும் ஒடுக்கப்பட்டோர்க்கும் விடுதலையை அறிவிக்கும்; பார்வையற்றோர்க்குப் பார்வையை வழங்கும்./

இரக்கத்தின் தாயாகிய மரியாவின் பரிந்துரை மூலம்/ தந்தையோடும் தூய ஆவியோடும் என்றென்றும் வாழ்ந்து ஆட்சி செய்யும்/ உம் வழியாக மன்றாடுகிறோம். ஆமென்!

# இறைத் தந்தையைப்போல் இரக்கம் உள்ளவர்களாய்...

**இறை இரக்கத்தின்**
**சிறப்பு யூபிலி வெளியீடு**

தேடல் வெளியீடுகள்
புனித பவுல் குருத்துவக் கல்லூரி
91, பாரதியார் சாலை
திருச்சிராப்பள்ளி – 620 001

நூல்:

**இறைத் தந்தையைப்போல் இரக்கம் உள்ளவர்களாய் ...**

பகுதி I : **இரக்கத்தின் முகம்**

திருத்தந்தை பிரான்சிஸ்

[*Misericordiae Vultus*

- Pope Francis, 2015]

தமிழாக்கம் : அருள்பணி. சூ. சந்தியாகு ராசா

முதல் பதிப்பு : நவம்பர் 2015

பகுதி II : **இரக்கம் மிகுந்த கடவுள்**

திருத்தந்தை 2-ஆம் ஜான் பால்

[*Dives in Misericordia*

- Pope John Paul II, 1980]

தமிழாக்கம் : ஆயர் செ. சூசைமாணிக்கம்

முதல் பதிப்பு : சூலை 1981

திருத்திய இரண்டாம் பதிப்பு: நவம்பர் 2015

பக்கங்கள் : 144

பிரதிகள் : 9000

விலை : ரூ. 50/-

தாள் : 70 GSM ஃபப்

அச்சு : ஆண்டோ பதிப்பகம், சிவகாசி

# உள்ளடக்கம்

அணிந்துரை 5

பகுதி I

இரக்கத்தின் முகம்

முன்னுரை 11

இரக்கத்தின் முகம்: 15

இறை இரக்கத்தின் சிறப்பு யூபிலிக்கான ஆணை மடல்

பகுதி II

இரக்கம் மிகுந்த கடவுள்

உள்ளடக்கம் 53

விளக்க முன்னுரை 55

இரக்கம் மிகுந்த கடவுள்: சுற்றுமடல் 67

**இறை இரக்கத்தின் சிறப்பு யூபிலிக்கான மன்றாட்டு**

**இறை இரக்கத்தின் சிறப்பு யூபிலிக்கான இலட்சினை விளக்கம்**

# அணிந்துரை

**இறை இரக்கத்தின் சிறப்பு யூபிலி ஆண்டு!** "இரக்கத்தின் திருத்தந்தை"யாக விளங்குவதோடு, "இரக்கத்தின் திருஅவை"யை முன்னெடுத்துச் செல்லும் நம் *திருத்தந்தை பிரான்சிஸ்* இரக்கத்தின் ஆண்டை அறிவித்திருப்பது எத்துணைப் பொருத்தம்! அதில் எத்துணைப் பொருள் அழுத்தம்!

இரக்கம் என்றால் பிற உயிர்களின் - மனிதர்கள் மட்டும் அல்ல - துன்பம் கண்டு மனம் இளகுதல்/இரங்குதல்/வருந்துதல், பரிவு கொள்ளல் எனப் பொருள்படும். "வாடிய பயிரைக் கண்டபோதெல்லாம் வாடினேன்" என்பார் *வள்ளலார்.*

இரக்கம் என்பது வெறும் உணர்வு அன்று; அன்பு செய்யும் "இறைவனின் முகம்" என்னும் உண்மையை விவிலியம் சிறப்பாய் எடுத்துரைக்கிறது.

எகிப்து நாட்டில் இஸ்ரயேல் மக்கள் பட்ட கொடிய துன்பம் கண்டு நெஞ்சம் நெகிழ்ந்த கடவுள், பிடிவாதம் கொண்ட அவர்களைக் கைவிட்டுவிடாமல், இரக்கம் நிறைந்த தந்தையாகவும், பரிவு காட்டும் தாயாகவும் தம்மை வெளிப்படுத்தினார்: "ஆண்டவர்! ஆண்டவர்! இரக்கமும் பரிவும் உள்ள இறைவன்; சினம் கொள்ளத் தயங்குபவர்; பேரன்பு மிக்கவர்; நம்பிக்கைக்கு உரியவர்; ஆயிரம் தலைமுறைக்கும் பேரன்பு செய்பவர்; கொடுமையையும் குற்றத்தையும் மன்னிப்பவர்..." (விப 34:6-7). இக் கருத்து விவிலியம் முழுவதும் இழையோடக் காணலாம் (திபா 86:15; 136; மீக் 7:18-20; நெகே 9:17-19; லூக் 6:36; எபே 2:4). இவ்வாறு கடவுள் தமது ஆற்றலை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகத் தமது இரக்கத்திலும் மன்னிப்பிலும் வெளிப்படுத்தினார். "கருணை உன் வடிவல்லவா? கடவுள் உன் பெயரல்லவா?" என்னும் வரிகளில் எத்துணைக் கருத்தாழம் உள்ளது!

உருவம் அற்ற இறைவனின் இரக்கத்திற்கு உருக்கொடுத்தவர் - உயிரும் கொடுத்தவர் நம் ஆண்டவர் இயேசு கிறிஸ்து. அவர் தம் செயலிலும் சொல்லிலும், வாழ்விலும் பணியிலும், முழு ஆளுமையிலும் இறைத் தந்தையின் பேரிரக்கத்தை வெளிப்படுத்தினார். "உங்கள் தந்தை இரக்கம் உள்ளவராய் இருப்பதுபோல் நீங்களும் இரக்கம் உள்ளவர்களாய் இருங்கள்" (லூக் 6:36) என்று அறிவுறுத்தினார். மன்னிக்க மறுத்த பணியாளர் உவமை வழியாக, "நான் உனக்கு இரக்கம் காட்டியதுபோல நீயும் உன் உடன் பணியாளருக்கு இரக்கம் காட்டியிருக்க வேண்டும்" என்று பாடம் புகட்டினார் (மத் 18:21-35). "இரக்கம் உடையோர் பேறுபெற்றோர்; ஏனெனில் அவர்கள் இரக்கம் பெறுவர்" (மத் 5:7) என்று மொழிந்தார். இயேசு அறிவித்த நற்செய்தி "இரக்கத்தின் நற்செய்தி" (எ.கா., *லூக்கா நற்செய்தி*, சிறப்பாக அதி 15).

இறைவனின் முகம் இரக்கத்தின் முகம் என்றால், இயேசுவின் முகமும் அதே இரக்கத்தின் முகம் என்றால், திருஅவையின் முகமும் அதுவாகத்தான் இருக்க முடியும். எனவே திருஅவை எந்த அளவுக்கு இரக்கத்தை வெளிப்படுத்தி வாழ்ந்துகாட்டுகிறதோ அந்த அளவுக்குத்தான் அதன் நம்பகத்தன்மை வெளிப்படும் என்பதைத் திருத்தந்தை பிரான்சிஸ் தம் மூச்சிலும் பேச்சிலும் எழுத்துவீச்சிலும் தெளிவுபடுத்தி வருகிறார். "திருஅவை என்பது இரக்கத்தைக் கொடையாகப் பெற்றுக்கொள்ளும் இடமாக விளங்க வேண்டும்; எல்லாரும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பெற்று, அன்பு செய்யப்பெற்று, மன்னிக்கப்பெற்று, நற்செய்திக்கு ஏற்ற நல்வாழ்வு வாழ ஊக்கப்படுத்தப்பெறும் இடமாகத் திகழ வேண்டும்" (*நற்செய்தியின் மகிழ்ச்சி*, 114). இவ்வாறு இரக்கம் திருஅவையின் அடிப்படையாக, நிபந்தனையாக, இலக்காக அமைகிறது என்பதைத் திருத்தந்தை வலியுறுத்துகிறார்.

இறை இரக்கத்தின் சிறப்பு யூபிலி ஆண்டை அறிவிக்கும் பொருட்டு **இரக்கத்தின் முகம்** என்ற ஆணைமடலைத் *திருத்தந்தை பிரான்சிஸ்* வெளியிட்டார். இம் மடலில் அடங்கிய இரக்கத்தின் நற்செய்தி நம் தமிழ் மக்களை, சிறப்பாக விளிம்புநிலை மாந்தரை எளிதாகச் சென்றடைய வேண்டும்; எல்லாரும் இரக்கத்தின் ஆண்டைப் பொருள் உள்ள முறையில் கொண்டாட வேண்டும் என்ற நோக்குடன் இது தமிழாக்கம் பெற்றிருக்கிறது.

தமிழாக்கத்தைச் செம்மையாகச் செய்திருக்கும் **அருள்பணி. முனைவர் சூ. சந்தியாகு ராசா** அவர்களுக்கு என் நெஞ்சார்ந்த பாராட்டுகள்.

"இறை இரக்கத்தின் திருத்தூதர்" என இன்று உலகம் எங்கும் அறியப்படும் *புனித இரண்டாம் ஜான் பால்* 1980-இல் **இரக்கம் நிறைந்த இறைவன்** என்ற சுற்றுமடலை வெளியிட்டார். நான் அதைத் தமிழாக்கியதோடு, மக்கள் அதை எளிதில் புரிந்துகொள்ள உதவியாக விளக்க முன்னுரையும் வரைய, திருச்சி புனித பவுல் குருத்துவக் கல்லூரி அதை வெளியிட்டது.

இறை இரக்கத்தின் யூபிலி ஆண்டை மேலும் பொருள்படக் கொண்டாட அதை மீண்டும் வெளியிடுவது பொருத்தமாய் இருக்கும் என்ற எண்ணத்தில் நான் அதன் மொழிபெயர்ப்பைத் திருத்திச் செழுமைப்படுத்தி இருக்கிறேன்.

இறை இரக்க ஆண்டின் விருதுவாக்கான **இறைத் தந்தையைப்போல் இரக்கம் உள்ளவர்களாய்...** என்னும் தலைப்பில் மேலே கூறிய இரண்டு மடல்களும் ஒரே நூலாக உங்கள் கைகளில் தவழ்கின்றன. இதற்குக் காரணியான "தேடல் வெளியீடுகள்" செயலர் அருள்பணி. சூ. சந்தியாகு ராசா அவர்களுக்கும் புனித பவுல் குருத்துவக் கல்லூரிக்கும் என் வாஞ்சை கலந்த நன்றிகள்.

**இறை இரக்கத்தைப் பெறுவோம்!**

**இரக்கம் உள்ளவர்களாய் வாழ்வோம்!!**

சிவகங்கை

1 நவம்பர் 2015

செ. சூசைமாணிக்கம்

சிவகங்கை ஆயர் &

தமிழக ஆயர் பேரவைச் செயலர்

# இரக்கத்தின் முகம்

**திருத்தந்தை**

**பிரான்சிஸ்**

***வழங்கிய***

**இறை இரக்கத்தின் சிறப்பு யூபிலிக்கான**

**ஆணை மடல்**


**தமிழாக்கமும் முன்னுரையும்**

**அருள்பணி. சூ. சந்தியாகு ராசா**

# முன்னுரை

இயேசுவின் மறுபெயர் இரக்கம் எனக் கூறலாம். அந்தளவுக்கு அவர் இரக்கத்தைத் தம்முடைய போதனையிலும் வாழ்விலும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அவர்தாம் தந்தை யாரென நமக்குக் காட்டியுள்ளார் என்னும் மையச் செய்தியுடன் இவ்வாணை மடல் தொடங்குகிறது.

"தந்தையைப்போல் இரக்கமுள்ளவர்களாய்" (லூக் 6:36) என்பதுதான் இரக்கத்தின் சிறப்பு யூபிலி ஆண்டிற்கான பொன்மொழியாக உள்ளது. கடவுளின் இரக்கத்தைப் பற்றிக் கூறும்பொழுது, "கடவுளின் இரக்கம் அவரது வலுவின்மையின் அடையாளமாய் இருப்பதைவிட அவரது பேராற்றலைக் குறிப்பதாய் உள்ளது" என்கிறது இம் மடல். இதைத்தான் திருப்பாடல் ஆசிரியர் "என்றும் உள்ளது அவரது பேரன்பு" (திபா 136) என்கிறார். இவ்வாறு, இரக்கமும் பேரன்புமே அவருடைய அடையாளங்களாக உள்ளன.

இருப்பினும், இரக்கம் என்பது தந்தையின் செயல்பாடு மட்டுமன்று; அவருடைய உண்மைப் பிள்ளைகள் யார் என்பதை உறுதிப்படுத்தும் அளவுகோலாகவும் அது உள்ளது. இன்று இரக்கத்தின் பாதையைக் காட்டுவதையும் வாழ்வதையும் நாம் தவறவிட்டுவிட்டோம்; நீதியின்மேல் மட்டும் கவனம் செலுத்தும் சோதனை நம்மில் இன்று மேலோங்கியுள்ளது. இத்தகைய சூழலில் இயேசுவின் வார்த்தைகளாகிய 'தீர்ப்பளிக்க வேண்டாம்; கண்டிக்க வேண்டாம்' என்பதை நமது வாழ்வில் கடைபிடிக்க இவ்வாணை மடல் மூலமாக நாம் அறிவுறுத்தப்படுகிறோம். எனவே, இரக்கத்தின் சிறப்பு யூபிலி ஆண்டில் உடல், ஆன்மிகம் சார்ந்த இரக்கச் செயல்கள் பற்றி நாம் அதிகம் சிந்திக்க வேண்டும். இவ்வாறு நாம் செய்யும் இரக்கச் செயல்கள் "சிறியனவாய்" இருப்பினும் அவற்றை முகமலர்ச்சியோடு செய்யவேண்டும் என்கிறார் திருத்தந்தை பிரான்சிஸ். அதே வேளையில் இரக்கச் செயல்களுக்கு எதிராக மானுட இதயத்தைக் கடினப்படுத்தும் சாவான பாவமாக இலஞ்ச ஊழல் உள்ளது. இது, கடவுளுக்குப் பதிலாக பணம்தான்

சக்தியின் வடிவம் என்னும் பொய்த்தோற்றத்தை உருவாக்குகிறது. இது, ஏழைகளுக்கெல்லாம் ஏழையாக இருப்போரை நசுக்குகிறது. எனவே, இதை எதிர்த்து நாம் போராட வேண்டும் என்கிறார் திருத்தந்தை.

நீதியும் இரக்கமும் முரண்பட்டவை அல்ல; அவை ஓர் உண்மையின் இரண்டு பரிமாணங்களே. நீதித் தீர்ப்பு என்பது மனமாற்றத்தின் தொடக்கமே; இங்குக் கடவுளின் இரக்கத்தை ஒருவர் உணர ஆரம்பிக்கின்றார். ஆனால், கடவுள் நீதியுடன் மட்டும் தம்மை நிறுத்திக்கொள்வதில்லை; அவர் தம் இரக்கத்தாலும் மன்னிப்பாலும் நீதியைக் கடந்து செல்கிறார். இயேசுவைச் சிலுவையில் அறைந்தவர்கள்மேல் காட்டப்பட்ட இரக்கத்தின் உயர்வான வெளிப்பாடு கடவுளின் இரக்கம் எந்தளவுக்குச் செல்லும் என்பதைக் காட்டுவதாய் உள்ளது என்கிறது இம் மடல். இவ்வாறு, கடவுளின் பேராற்றலுள்ள இரக்கத்தைத் தொட்டு உணர்வதற்கு வழிவகை செய்வதாய் ஒப்புரவு அருளடையாளம் உள்ளது. எனவே ஒப்புரவு அருளடையாளத்தின் முக்கியத்துவம் இம் மடலில் வலியுறுத்தப்படுகிறது. மேலும், மன்னிப்பைத் தேடுவோரை வரவேற்கத் தயாராக உள்ள தந்தையின் வாழும் அடையாளங்களாக இரக்கத்தின் மறைத்தூதுப் பணியாளர்கள் செயல்படுவார்கள் எனவும் திருத்தந்தை சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். எனவே, கடவுள் வழங்கும் இரக்கத்தை நாம் அன்றாடம் வாழ்வதன் மூலம் கடவுள் நமக்கு வியப்பூட்ட நம்மையே நாம் அனுமதிப்போம் என்னும் சிந்தனையுடன் இம் மடல் நிறைவுறுகிறது.

இவ் வேளையில் திருத்தந்தையின் இம் மடலைத் தமிழில் மொழியாக்கம் செய்யத் தூண்டுதலாய் இருந்து, அதற்கு அணிந்துரையும் வழங்கியுள்ள சிவகங்கை மறைமாவட்ட **ஆயர் செ.சூசைமாணிக்கம்** அவர்களுக்கு எனது நன்றியை உரித்தாக்குகின்றேன். இம்மடல் தமிழில் வெளிவர உற்சாகப்படுத்திய எமது **பவுல் இல்லக் குடும்ப உறுப்பினர்கள்** அனைவருக்கும் எனது நன்றியை உரித்தாக்குகிறேன். இந்த மொழியாக்கத்தை வாசித்து மொழித் திருத்தம் செய்த அருள்பணியாளர்கள் **தா. சேவியர் டெரன்ஸ், ச. ஆரோக்கியராஜ், வ. இரபேல், ஜோ. விக்டர் இம்மானுவேல்** ஆகியோருக்கு என் மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றேன். கையெழுத்துப் பிரதிகளைக் கணினிப்படுத்தித் தந்த எம்

அலுவலகப் பணியாளர் **அ. ஜான்ஸி** அவருக்கு என் நன்றி. நூலை அழகுற அச்சிட்டுத் தந்தவர்கள் **சிவகாசி ஆண்டோ** அச்சகத்தார். அவர்களுக்கும் என் நன்றி.

**இறை இரக்கத்தின் சிறப்பு யூபிலி ஆண்டில்**
**இரக்கச் செயல்கள் எங்கும் வழிந்தோடட்டும்!**

புனித பவுல் குருத்துவக் கல்லூரி — அன்புடன்

திருச்சிராப்பள்ளி — அருள்பணி. சூ. சந்தியாகு ராசா

1 நவம்பர் 2015

# இரக்கத்தின் முகம்

## இறை இரக்கத்தின் சிறப்பு யூபிலிக்கான ஆணை மடல்

### உரோமை ஆயர்

### திருத்தந்தை பிரான்சிஸ்

**இறைப்பணியாளர்களுக்கெல்லாம் பணியாளர்**

***இக் கடிதத்தை வாசிக்கும் அனைவருக்கும்***

***அருளும் இரக்கமும் அமைதியும் கிடைப்பனவாக!***

1. தந்தையின் இரக்கத்தை வெளிப்படுத்தும் முகம் இயேசு கிறிஸ்து. இக் கூற்று கிறித்தவ நம்பிக்கையின் மறைபொருளைத் தொகுத்து வழங்குகின்றது. நாசரேத்தூர் இயேசுவில்தான் இரக்கம் உயிரோட்டமுள்ள வகையிலும், காணக்கூடிய முறையிலும் வெளிப்பட்டது; அவரில்தான் அது நிறைவடைந்தது. "மிகுந்த இரக்கம் உடைய" (எபே 2:4) தந்தை, "இரக்கமும் பரிவும் உள்ள இறைவன்; சினம் கொள்ளத் தயங்குபவர்; பேரன்பு மிக்கவர்; நம்பிக்கைக்குரியவர்" (விப 34:6) தமது பெயரை மோசேக்கு வெளிப்படுத்தியதோடு தமது வெளிப்படுத்துதலை நிறுத்திவிடவில்லை; மாறாக, தம் இறையியல்பைப் பல வழிகளில் வரலாற்றில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

“காலம் நிறைவேறியபோது” (கலா 4:4) தமது மீட்புத் திட்டத்தின்படி எல்லாம் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட பின்பு, தந்தை தம் ஒரே மகனைக் கன்னி மரியாவுக்குப் பிறந்தவராய் இவ்வுலகிற்கு அனுப்பித் தம் அன்பை நமக்காக அளவு கடந்த முறையில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். யாரெல்லாம் இயேசுவைக் காண்கின்றார்களோ அவர்களெல்லாம் தந்தையையே காண்கின்றார்கள் (காண் யோவா 14:9). நாசரேத்தூர் இயேசு தம் வார்த்தையாலும் செயல்களாலும் முழு மனிதத்தாலும்[1] கடவுளின் இரக்கத்தை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

2. இரக்கத்தின் மறைபொருளைப் பற்றி நாம் தொடர்ந்து தியானிக்க வேண்டும். இதுவே மகிழ்ச்சியின், சாந்தத்தின், சமாதானத்தின் ஊற்றாக உள்ளது. நமது மீட்பு இதைப் பொறுத்துத்தான் உள்ளது. இரக்கம்: இவ் வார்த்தை போற்றுதலுக்குரிய தூய மூவொரு கடவுளின் மறைபொருளை வெளிப்படுத்துகின்றது. இரக்கம்: இது கடவுள் நம்மைச் சந்திக்க வரும் ஒரு நிறைவான ஒப்பற்ற நிகழ்வு. இரக்கம்: இது தங்களின் வாழ்க்கைப் பாதையில் யாரெல்லாம் நேர்மையோடு தங்கள் சகோதரர், சகோதரிகளின் கண்களை உற்று நோக்குகின்றார்களோ அவர்கள் ஒவ்வொருவரின் மானுட இதயத்திலும் உறைந்து வாழும் அடிப்படைச் சட்டம். இரக்கம்: இது நாம் பாவமுடைமையில் இருந்தாலும் எக்காலமும் நாம் அன்பு செய்யப்படுகிறோம் என்ற நம்பிக்கையை நம் உள்ளங்களுக்கு வழங்கி, கடவுளையும் மனிதனையும் இணைக்கும் பாலமாக உள்ளது.

3. சில வேளைகளில் நாம் இரக்கத்தின்மேல் கூடுதலாகக் கவனம் செலுத்தி உற்றுநோக்க அழைக்கப்படுகின்றோம். அப்பொழுதுதான் நமது வாழ்வில் நாம் தந்தையின் செயலுக்குச் சிறப்பான பயனுள்ள அடையாளமாகத் திகழ முடியும். இக் காரணத்திற்காகவே திருஅவையின் இச் சிறப்பான காலத்தில் நான் *இரக்கத்தின் சிறப்பு யூபிலியை* அறிவித்துள்ளேன்; இக் காலத்தில் விசுவாசிகளின் சான்று உறுதியாகவும் அதிகப் பயன் விளைவிப்பதாகவும் வளர வேண்டும்.

இப் புனித ஆண்டு அமல உற்பவப் பெருநாளாகிய டிசம்பர் 8, 2015 அன்று தொடங்கும். இத் திருவழிபாட்டு விழா தொடக்க காலத்தில் இருந்தே மானிட வரலாற்றில் கடவுளின் செயல்பாட்டை நினைவூட்டுவதாக உள்ளது.

---

1. காண் இரண்டாம் வத்திக்கான் பொதுச் சங்க ஏடுகள், *இறைவெளிப்பாடு பற்றிய கோட்பாட்டு விளக்கம்*, எண். 4.

ஆதாம், ஏவாள் பாவத்திற்குப் பின்பு மானுடத்தைத் தீமையின் துன்பத்தில் அப்படியே தனித்து விட்டுவிட கடவுள் விரும்பவில்லை. எனவே அவர், அன்பில் தூய, மாசற்ற மரியாவை உற்றுநோக்கி (காண் எபே 1:4), மானுட மீட்பரின் தாயாக அவரைத் தெரிவு செய்தார். பாவத்தின் அழுத்தத்தை எப்பொழுதெல்லாம் சந்திக்க நேர்ந்ததோ, அப்பொழுதெல்லாம் இரக்கத்தின் நிறைவால் கடவுள் பதில் அளிக்கின்றார். எந்தப் பாவத்தைவிடவும் இரக்கம் எப்பொழுதும் பெரியதாக உள்ளது; எப்பொழுதும் மன்னிக்கத் தயாராக உள்ள கடவுளின் அன்புக்கு எவரும் தடைபோட இயலாது. அமல உற்பவப் பெருநாள் அன்று தூய கதவைத் திறக்கும் மகிழ்ச்சி எனக்குக் கிடைக்கும். அன்றைய நாள் தூய கதவு *இரக்கத்தின் கதவாக* மாறும். இக் கதவின் வழியாக நுழையும் எவரும் ஆறுதல் வழங்கும், மன்னிக்கும், நம்பிக்கை வழங்கும் கடவுளின் அன்பை அனுபவிப்பார்கள்.

தொடர்ந்து வரும் ஞாயிறாகிய, அதாவது திருவருகைக் காலத்தின் மூன்றாம் ஞாயிற்றுக்கிழமையன்று உரோமைத் தலைமைக் கோவிலின் தூய கதவு, அதாவது தூய ஜான் லாத்தரன் பெருங்கோவில் திறக்கப்படும். அதைத் தொடர்ந்து வரும் வாரங்களில் திருத்தந்தையின் ஏனைய பெருங்கோவில்களின் கதவுகள் திறக்கப்படும். அதே ஞாயிற்றுக்கிழமையன்று ஒவ்வொரு தலத் திருஅவையிலும் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியில் உள்ள விசுவாசிகளின் தாய்க் கோவிலாக உள்ள தலைமைக் கோவிலிலோ அல்லது சிறப்பு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த வேறு ஒரு கோவிலிலோ புனித ஆண்டுக் காலத்திற்கான *இரக்கத்தின் கதவு* திறக்கப்பட வேண்டும் என அறிவிப்பேன். அந்தந்த இடத்து ஆயரின் முடிவுக்கேற்ப பெரிய எண்ணிக்கையில் திருப்பயணிகளைக் கொண்ட எந்தத் திருத்தலங்களிலும் இதைப்போன்று கதவு திறக்கப்படலாம். காரணம், இத்தகைய தூய இடங்களைச் சந்திப்பதால் மனமாற்றத்திற்கான வழியை மக்கள் கண்டுணர்கின்றனர்; பெரும்பாலும் அவை அருளால் நிரப்பப்படும் நிகழ்வுகளாய் உள்ளன. இவ்வாறு, ஒவ்வொரு தனித் திருஅவையும் இப் புனித ஆண்டில் அருளின், ஆன்மிகப் புதுப்பித்தலின் சிறப்புத் தருணங்களை வாழ்ந்து காட்டுவதில் நேரடியாகப் பங்கேற்கிறது. இவ்வாறு, இந்த யூபிலி திருஅவையின் உலகளாவிய ஒன்றிப்பின் காணக்கூடிய அடையாளமாகிய உரோமையிலும் தனித் திருஅவைகளிலும் கொண்டாடப்படும்.

4. திருஅவையின் அண்மைக் கால வரலாற்றில் மிகவும் பொருள் உள்ள நாளாக டிசம்பர் 8-ஆம் நாள் உள்ளதால் நான் அந்த நாளைத் தெரிவு செய்துள்ளேன். சரியாகக் கூற வேண்டுமெனில், இரண்டாம் வத்திக்கான் பொதுச் சங்கம் நிறைவு பெற்ற 50-ஆம் ஆண்டு நிறைவு நாளன்று நான் தூய கதவைத் திறக்க உள்ளேன். திருஅவை இந் நிகழ்வை உயிரோட்டமுள்ளதாக வைத்திருக்க வேண்டியதன் தேவையைப் பெரிதும் உணர்கின்றது. இச் சங்கத்தின் மூலம் திருஅவை தன் வரலாற்றில் ஒரு புதிய அத்தியாயத்தில் நுழைந்துள்ளது. சங்கத் தந்தையர்கள் தூய ஆவியின் உண்மை மூச்சாகிய கடவுளைப் பற்றிப் பேச வேண்டிய தேவையை ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் அவர்களுக்கு ஏற்ற காலத்தில், அவர்களுக்கு மிகவும் உகந்த வகையில், மிகவும் ஆணித்தரமாகக் கண்டார்கள். மிக நீண்ட காலமாகத் திருஅவையை ஓர் அரணைப் போன்று உருவாக்கிய சுவர்கள் இடித்துத் தள்ளப்பட்டு விட்டன; புதிய முறையில் நற்செய்தியை அறிவிக்கும் காலம் மலர்ந்து விட்டது. தொடக்கம் முதலே இருந்து வந்த அதே நற்செய்தி அறிவிப்புப் பணியின் புதிய அத்தியாயம் இது. எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களும் மிகப் பெரிய புத்துணர்ச்சியுடனும் உறுதிப்பாட்டுடனும் தங்களது நம்பிக்கைக்குச் சான்று பகர எடுக்கப்பட்ட புதிய முயற்சி இது. திருஅவை இவ்வுலகில் தந்தையின் அன்புக்கு வாழும் ஓர் அடையாளமாக இருக்க வேண்டிய பொறுப்பை உணர்ந்துள்ளது.

சங்கம் தொடங்கியபொழுது புனித 23-ஆம் யோவான் நாம் பின்பற்ற வேண்டிய பாதையை சிந்திக்கத் தூண்டும் வார்த்தைகளால் நமக்குச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும்: "இப்பொழுது கிறிஸ்துவின் மணமகள் கடுமையான ஆயுதங்களை எடுப்பதற்குப் பதிலாக இரக்கத்தின் மருந்தைப் பயன்படுத்த விரும்புகின்றாள்... கத்தோலிக்கத் திருஅவை இப் பொதுச் சங்கத்தில் தமது கத்தோலிக்க உண்மையின் சுடரை உயரே உயர்த்திப் பிடித்தாலும் எல்லாருக்கும் ஓர் அன்புத் தாயாக தம்மைக் காட்ட விரும்புகின்றாள். அவளின் பிரிந்து சென்ற பிள்ளைகள்மீது பரிவிரக்கத்தாலும் நன்மைத்தனத்தாலும் தூண்டப்பெற்று பொறுமையையும் இரக்கத்தையும் காட்ட விழைகின்றாள்."[2] சங்கம் நிறைவுற்றபோது

2. இரண்டாம் வத்திக்கான் பொதுச் சங்கத்தின் தொடக்க உரை, *தாய்த் திருஅவை மகிழ்கிறது (Gaudet Mater Ecclesia)*, 11 அக்டோபர் 1962, 2-3.

திருத்தந்தை ஆறாம் பவுலும் இதே தொனியில் பேசினார்: "இச் சங்கத்தின் முதன்மையான சமயக் காரணியாக எவ்வாறு பிறரன்பு இருந்து வந்துள்ளது என்பதை நாம் சுட்டிக்காட்ட விழைகின்றோம்... சங்கத்தின் ஆன்மிக மாதிரியாக நல்ல சமாரியன் பற்றிய பழைய கதை இருந்து வந்துள்ளது... மனுக்குலத்தின் இன்றைய உலகின்மேல் பாச அலையும் பாராட்டுதலும் சங்கத்தில் வழிந்தோடின. பிறரன்பு உண்மையை வற்புறுத்துவதால்தான் தவறுகள் கண்டிக்கப்பட்டன. ஆனால், தனி நபர்களைப் பொறுத்தமட்டில் நல்லறிவு புகட்டல், மதிப்பு, அன்பு போன்றவைதான் இருந்தன. சோர்வடையச் செய்யும் நோய்களை அறுதியிட்டுக் கூறுவதற்குப் பதிலாக உற்சாகமூட்டும் நோய் தீர்க்கும் மருந்தும், அச்சம் தருகின்ற முன்அறிவிப்புகளைவிட நம்பிக்கைச் செய்தியும் சங்கத்திலிருந்து இன்றைய உலகிற்கு வழங்கப்பட்டன. இன்றைய உலகின் மதிப்பீடுகள் மதிக்கப்பட்டது மட்டுமன்றி, அவற்றிற்கு மேன்மையும் வழங்கப்பட்டது. அவற்றின் முயற்சிகள் அங்கீகரிக்கப்பட்டன; அவற்றின் பேரார்வங்கள் தூய்மையாக்கப்பட்டன, புனிதப்படுத்தப்பட்டன... நாம் இன்னொரு கருத்திற்கும் நமது அழுத்தம் தர வேண்டும்: இந்தச் செறிவான எல்லாப் போதனைகளும் ஒவ்வொரு நிலையிலும் – வலுவின்மையிலும் தேவையிலும் – உள்ள மனுக்குலத்துக்குப் பணி புரிய ஒரே திசையில் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டுள்ளன."[3]

திருஅவை பெற்றுக்கொண்ட ஒவ்வொன்றுக்கும் இத்தகைய நன்றியுள்ள உணர்வுகளோடும் அதற்கு முன்பாக உள்ள பணி பற்றிய பொறுப்புணர்வுகளோடும் நாம் தூய ஆவியின் வாயிற்படியை முழு நம்பிக்கையுடன் கடப்போம். நம் பயணப் பாதையில் நம்மைத் தொடர்ந்து பாதுகாத்து வரும் உயிர்த்த ஆண்டவரின் வல்லமை நம்மைக் காப்பதாக. கிறிஸ்துவினால் கொணரப்பட்ட மீட்புப் பணியில் ஒத்துழைக்க, விசுவாசிகளின் பாதையை வழிநடத்தும் தூயஆவிதாமே இறைமக்களை வழிநடத்திக் காப்பாராக. அப்பொழுதுதான் அவர்கள் இரக்கத்தின் முகத்தைத் தியானிப்பார்கள்.[4]

---

[3] இரண்டாம் வத்திக்கான் பொதுச் சங்கத்தின் இறுதிப் பொது அமர்வில் ஆற்றப்பட்ட உரை, 7 டிசம்பர் 1965.

[4] காண் இரண்டாம் வத்திக்கான் பொதுச் சங்க ஏடுகள், திருச்சபை பற்றிய கோட்பாட்டு விளக்கம், எண் 16; இன்றைய உலகில் திருச்சபை பற்றிய அருள்பணிக் கோட்பாட்டு விளக்கம், எண் 15.

5. 2016-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 20-ஆம் நாள் திருவழிபாட்டில் இடம் பெறும் கிறிஸ்து அரசர் பெருவிழாவன்று யூபிலி ஆண்டு நிறைவுறும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, அந் நாளில் நாம் தூய கதவை மூடும்போது இரக்கத்தின் சிறப்பான தருணத்தை நமக்கு வழங்கிய போற்றுதலுக்குரிய மூவொரு கடவுளுக்கு நன்றியுணர்வால் நாம் நிரப்பப்படுவோம். திருஅவையின் வாழ்வு, மானுட முழுமை, உலக முழுமை ஆகியவற்றை நாம் கிறிஸ்துவின் ஆளுகைக்கு ஒப்படைப்போம்; காலை பனித்திவலையைப்போல அவரது இரக்கம் நம்மீது பொழியப்பட வேண்டுவோம்; அப்பொழுது ஒவ்வொருவரும் ஒளிமயமான எதிர்காலத்தைக் கட்டியெழுப்பச் சேர்ந்து உழைப்போம். வரவிருக்கும் இவ்வாண்டு இரக்கத்தில் ஆழ்ந்து தோய்ந்ததாய் இருக்க வேண்டுமென மிகவும் ஆசைப்படுகின்றேன். அப்பொழுதுதான் நாம் வெளியே சென்று ஒவ்வோர் ஆணிடமும் பெண்ணிடமும் கடவுளின் நன்மைத்தனத்தையும் இரக்கத்தையும் கொணர முடியும். விசுவாசிகளிடமும் வெளியே இருக்கும் ஏனையோர் ஒவ்வொருவரிடமும் ஏற்கெனவே இறையாட்சி நம் நடுவில் உள்ளது என்பதன் அடையாளமாக இரக்கத்தின் நறுமணம் சென்றடைவதாக!

6. “இரக்கத்தைச் செயல்படுத்துவது என்பது கடவுளுக்கே உரிய ஒன்று. அவர் தம் பேராற்றலைக் குறிப்பாக இவ் வகையில் வெளிப்படுத்துகின்றார்.”[5] புனித தாமஸ் அக்குவினாஸின் வார்த்தைகள் கடவுளின் இரக்கம் அவரது வலுவின்மையின் அடையாளமாய் இருப்பதைவிட அவரது பேராற்றலைக் குறிப்பதாய் உள்ளதாகக் காட்டுகின்றன. இக் காரணத்தால்தான் திருவழிபாட்டின் மிகத் தொன்மை வாய்ந்த சபை மன்றாட்டுகள் ஒன்றில் நாம் இவ்வாறு செபிக்கிறோம்: “எல்லாம் வல்ல கடவுளே, எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக உமது இரக்கத்திலும் மன்னிப்பிலும் உமது ஆற்றலை வெளிப்படுத்துபவரே.”[6] மானுட வரலாறு முழுவதும் கடவுள் உடனிருப்பவராக, நெருக்கமானவராக, அருள்பவராக, தூயவராக, இரக்கமுடையவராக எப்பொழுதும் இருந்து வருகிறார்.

---

5. தூய தாமஸ் அக்குவினாஸ், *இறையியலின் தொகுப்பு (Summa Theologiae,)* II - II, Q.30, a.4.

6. பொதுக் காலத்தின் 26-ஆம் ஞாயிறு. ஏற்கெனவே 8-ஆம் நூற்றாண்டில் இச்சபை மன்றாட்டு கிரேக்கத் திருஅவையின் திருவழிபாட்டு நூலில் இருந்தது. இத்திருவழிபாட்டு நூல் திருத்தந்தை கெலாசியன் என்பவரின் பெயரால் அழைக்கப்படுகிறது (1198).

"பொறுமையான, இரக்கமுள்ள" எனக் கடவுளின் இயல்பை விளக்கும் இவ்விரு வார்த்தைகளும் பழைய ஏற்பாட்டில் பெரும்பாலும் சேர்ந்தே காணப்படுகின்றன. அவரது இரக்கத்தன்மை மீட்பின் வரலாறு முழுவதும் அவருடைய பல்வேறு செயல்களில் உறுதியாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இங்கு அவரது நன்மைத்தனம் தண்டனையையும் அழிவையும் விஞ்சி நிற்கின்றது. சிறப்பான விதத்தில் திருப்பாடல்கள் அவரது இரக்கச் செயலின் பேராற்றலை முன் கொணர்கின்றன: "அவர் உன் குற்றங்களையெல்லாம் மன்னிக்கின்றார்; உன் நோய்களையெல்லாம் குணமாக்குகின்றார்; அவர் உன் உயிரைப் படுகுழியினின்று மீட்கின்றார்; அவர் உனக்குப் பேரன்பையும் இரக்கத்தையும் மணிமுடியாகச் சூட்டுகின்றார்" (திபா 103:3-4). இன்னொரு திருப்பாடல் இன்னும் கூடுதலாக வெளிப்படையான வகையில் அவரது இரக்கத்திற்கு உறுதியான அடையாளங்களில் சான்று பகர்வதாய் உள்ளது: "ஆண்டவர் ஒடுக்கப்பட்டோருக்கான நீதியை நிலைநாட்டுகின்றார்; பசித்திருப்போருக்கு விடுதலை அளிக்கின்றார். ஆண்டவர் பார்வையற்றோரின் கண்களைத் திறக்கின்றார்; தாழ்த்தப்பட்டோரை உயர்த்துகின்றார்; நீதிமான்களிடம் அன்பு கொண்டுள்ளார். ஆண்டவர் அயல் நாட்டினரைப் பாதுகாக்கின்றார்; அனாதைப் பிள்ளைகளையும் கைம்பெண்களையும் ஆதரிக்கின்றார்; ஆனால், பொல்லாரின் வழிமுறைகளைக் கவிழ்த்து விடுகின்றார்" (திபா 146:7-9). திருப்பாடல் ஆசிரியரின் இன்னும் சில கூற்றுகள் இதோ: "உடைந்த உள்ளத்தோரைக் குணப்படுத்துகின்றார்; அவர்களின் காயங்களைக் கட்டுகின்றார்... ஆண்டவர் எளியோருக்கு ஆதரவளிக்கிறார்; பொல்லாரையோ தரைமட்டும் தாழ்த்துகின்றார்" (திபா 147:3,6). சுருங்கக்கூறின், கடவுளின் இரக்கம் என்பது ஒரு புரியாத புதிர் அல்ல; மாறாக, அது ஓர் உறுதியான உண்மை. இதன் வழியாகத்தான் அவர் ஒரு தந்தை அல்லது தாய் தமது குழந்தைக்காக அடி ஆழத்தில் உந்தித் தள்ளுகின்ற அன்பைப் போல, தமது அன்பை வெளிப்படுத்துகின்றார். இது "உட்கிடப்புறுப்புகள் சார்ந்த" அன்பு எனக் கூறின் அது சிறிதளவு கூட மிகையாகாது. இது முழுமையான இன்கனிவாகவும் பரிவாகவும் பாவ மன்னிப்புச் சலுகையாகவும் இரக்கமாகவும் இயல்பாகவே அடிஆழத்தில் இருந்து பொங்கி வருகின்றது.

7. "என்றும் உள்ளது அவரது பேரன்பு" – கடவுளின் வெளிப்பாட்டு வரலாற்றை விவரிக்கும்போது, திருப்பாடல் 136 ஒவ்வொரு வாக்கியத்திற்குப் பின்பும் பல்லவியாக இதையே மீண்டும் மீண்டும் கூறுகின்றது. இரக்கத்தின் தன்மையினால் பழைய ஏற்பாட்டின் எல்லா நிகழ்வுகளுமே ஆழமிக்க மீட்பின் முக்கியத்துவத்தால் பொங்கி நிரம்பியுள்ளன. இஸ்ரயேல் மக்களுடனான கடவுளின் வரலாற்றை மீட்பின் வரலாறு ஓர் இரக்கத்தின் கொடையாக அளிக்கிறது. "என்றும் உள்ளது அவரது பேரன்பு" எனத் திருப்பாடல் தொடர்ச்சியாக மீண்டும் மீண்டும் கூறுவது முடிவில்லா அன்பின் மறைபொருளில் எல்லாவற்றையும் புகுத்தி நேர, இடப் பரப்புகளை உடைத்துச் செல்வதாய் உள்ளது. உள்ளபடி கூற வேண்டுமெனில், வரலாற்றில் மட்டுமல்ல, உலகம் முழுமைக்கும் தந்தையின் இரக்கமுள்ள பார்வையின்கீழ்தான் மனிதன் எப்பொழுதும் இருப்பான். எனவே, "பெரிய புகழ்ப் பாடல்" என அழைக்கப்படும் இத் திருப்பாடலை இஸ்ரயேல் மக்கள் தங்களுடைய மிக முக்கியமான திருவழிபாட்டு விழா நாட்களில் சேர்க்க விரும்பியது ஏதோ தற்செயலாக ஏற்பட்ட ஒன்று அல்ல.

தம் பாடுகளுக்கு முன் இயேசு இந்த இரக்கத்தின் திருப்பாடலுடன்தான் செபித்தார். மத்தேயு தமது நற்செய்தியில் "அவர்கள் (இயேசுவும் அவரின் சீடர்களும்) புகழ்ப்பாடல் பாடிவிட்டு" (26:30) ஒலிவ மலைக்குச் சென்றார்கள் என்பது இதற்குச் சான்று என்கிறார். முடிவில்லா நினைவாகவும் தம் பாஸ்காப் பலியாகவும் அவர் நற்கருணையை நிறுவியபொழுது, தமது இரக்கத்தின் மூலம் அவர் அடையாள முறையில் இறைவெளிப்பாட்டின் மிகப் பெரும் செயலை வழங்கினார். அதே அந்த இரக்கத்தின் பின்னணியில்தான் அன்பின் மாபெரும் மறையுண்மையை அறிந்தவராய், அதைச் சிலுவையில் நிறைவேற்றுபவராய், இயேசு தம் பாடுகளையும் இறப்பையும் ஏற்றுக்கொண்டார். இயேசுதாமே இத் திருப்பாடலைப் பாடினார் என்பதை அறியும்போது கிறிஸ்தவர்களாக உள்ள நமக்கு இது இன்றும் அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக உள்ளது. "என்றும் உள்ளது அவரது பேரன்பு" – புகழ்ச்சியின் இவ் வார்த்தைகளை நாம் செபிக்கும்போது, நம் அன்றாட வாழ்வில் இப் பல்லவியை ஏற்றுக்கொள்ள அவை நமக்கு அறைகூவல் விடுக்கின்றன.

8. இயேசுவின்மீதும் அவரது இரக்கமுள்ள பார்வைமீதும் நம் கண்கள் நிலைநிறுத்தப்படும்பொழுது நாம் போற்றுதலுக்குரிய மூவொரு கடவுளின் அன்பை அனுபவிக்கின்றோம். இயேசு தந்தையிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்ட பணி என்பது இறையன்பின் மறைபொருளை அதன் நிறைவான முறையில் வெளிப்படுத்துவதேயாகும். "கடவுள் அன்பாய் இருக்கிறார்" (1 யோவா 4:8,16) என்பதைத் திருவிவிலியத்தின் முழுமையிலும் முதன் முறையாக இங்குதான் யோவான் உறுதிப்படுத்தியுள்ளார். இயேசுவின் வாழ்வு முழுவதிலும் இவ்வன்பு காணக்கூடிய வகையிலும், தொட்டுணரக்கூடிய வகையிலும் இப்பொழுது உள்ளது. ஓர் ஆள் என்னும் முறையில் அவர் அன்பைத் தவிர வேறொன்றும் இல்லை; கைம்மாறு கருதாமல் வழங்கப்பட்ட அன்பு அவர். அவரை நாடிவரும் மக்களுடன் அவர் கொள்ளும் இந்த உறவுகள் முற்றிலும் தனிப்பட்டவையாகவும் திரும்பச் செய்ய முடியாதவையாகவும் வெளிப்படுகின்றன. அவர் நிகழ்த்திய அடையாளங்கள், குறிப்பாகப் பாவிகள், ஏழைகள், ஒதுக்கப்பட்டோர், நோயாளிகள், துன்புறுவோர் ஆகியோர் மட்டில் நிகழ்த்தியவை, அனைத்தும் இரக்கத்தைக் கற்றுக் கொடுப்பவையாக உள்ளன. அவரில் உள்ள அனைத்தும் இரக்கத்தையே பேசுகின்றன. இரக்கம் இல்லாத ஏதும் அவரில் இல்லை.

இயேசு தம்மைப் பின்பற்றிய மக்கள் கூட்டத்தைக் கண்டு, அவர்கள் ஊக்கம் இழந்து சோர்வுற்று இருந்ததையும் ஆயர் இன்றி தொலைந்துபோய் இருந்ததையும் உணர்ந்தார்; அவர்கள்மேல் அவர் மிகுந்த பரிவு கொண்டார் (காண் மத் 9:36). இத்தகைய பரிவிரக்க அன்பின் காரணமாகத்தான் அவரிடம் கொண்டுவரப்பட்ட நோயாளிகளை அவர் குணமாக்கினார் (காண் மத் 14:14); ஒரு சில அப்பத் துண்டுகளையும் மீன்களையும் கொண்டு மிகப் பெரிய மக்கள் கூட்டத்தின் பசியாற்றினார் (காண் மத் 15:37). இத்தகைய எல்லாச் சூழ்நிலைகளிலும் இயேசுவைச் செயல்பட வைத்தது இரக்கமே தவிர வேறேதும் இல்லை. இரக்கத்தினால்தான் தாம் சந்தித்தவர்களின் இதயங்களை அறிந்து, அவர்களின் மிக உள்ளார்ந்த தேவைகளுக்குப் பதிலிறுத்தார். அடக்கத்திற்காகத் தம் மகனை எடுத்து வந்த நயீன் ஊர் கைம்பெண்ணை அவர் சந்தித்தபொழுது, துயரத்தில் இருந்த அந்தத் தாய் கொண்டிருந்த அளவிடமுடியாத் துன்பத்தின் பொருட்டு அவர் மீது மிகுந்த பரிவு கொண்டார்; இறப்பிலிருந்து உயிர்ப்பித்து அவர் அவள் மகனைத்

திரும்பக் கொடுத்தார் (காண் லூக் 7:15). கெரசேனர் பகுதியில் தீய ஆவி பிடித்தவரை விடுவித்த பின்பு, இயேசு இந்த ஒரு பணியை அவனிடம் ஒப்படைத்தார்: "உமது வீட்டிற்குப் போய் ஆண்டவர் உம் மீது இரக்கம் கொண்டு உமக்குச் செய்ததையெல்லாம் உம் உறவினருக்கு அறிவியும்" (மாற் 5:19). இரக்கத்தின் பின்னணிக்குள்தான் மத்தேயு என்பவரின் அழைப்பும் வழங்கப்பட்டுள்ளது. வரி தண்டுபவரின் சாவடி வழியாகக் கடக்கும்பொழுது மனமார்ந்த அக்கறையுடன் இயேசு மத்தேயுவைப் பார்த்தார். அது மிகுந்த இரக்கமுள்ள பார்வையாகவும், பாவியும் வரி தண்டுபவருமான அந்த மனிதனின் பாவங்களை மன்னிப்பதாயும் இருந்தது. திருத்தூதர்களின் தயக்கத்திற்கு எதிராக இயேசு இவரைத்தான் தம் 12 திருத்தூதர்களில் ஒருவராகத் தெரிவு செய்தார். வணக்கத்திற்குரிய புனித பீடு இந்த நற்செய்திப் பகுதிக்கு விளக்கம் கொடுக்கும்போது, இயேசு இரக்கம் மிகுந்த அன்பால் மத்தேயுவைப் பார்த்து அவரைத் தெரிவு செய்தார் என இவ்வாறு எழுதுகின்றார்: *"இரக்கம் கொண்டதால் அவரைத் தெரிவு செய்தார்."*[7] இக் கூற்று என்னைக் கவர்ந்தது; ஆகவேதான் இதை நான் என் ஆயர்நிலை விருது வாக்காகத் தெரிவு செய்தேன்.

9. தவற்றை மன்னிக்கும்வரை ஓயாத ஒரு தந்தையாகவும், பரிவுடனும் இரக்கத்துடனும் ஒதுக்கப்பட்டதை வெற்றிகொள்பவராகவும் இருக்கிறார் எனக் கூறி கடவுளின் இயல்பை இரக்கத்திற்கான தம் உவமைகளில் இயேசு வெளிப்படுத்துகின்றார். இந்த உவமைகள் நமக்கு நன்கு தெரியும். குறிப்பாக, மூன்றைக் கூறலாம்: காணாமற்போன ஆடு, காணாமற்போன நாணயம், தந்தையும் இரு மகன்களும் (காண் லூக் 15:1-32). இந்த உவமைகளில், கடவுள் மன்னிக்கும்பொழுது, குறிப்பாக மகிழ்ச்சி நிறைந்தவராகவே எப்பொழுதும் அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றார். இவற்றில் நாம் நற்செய்தி, நமது நம்பிக்கை ஆகியவற்றின் கருவைக் காண்கிறோம்; காரணம், இதயத்தை அன்பால் நிரப்பி, மன்னிப்பின் மூலம் ஆறுதலை வழங்கி, எல்லாவற்றையும் வெற்றி கொள்ளும் சக்தியாக இரக்கம் காட்டப்படுகின்றது.

இன்னுமோர் உவமையிலிருந்து நம் கிறிஸ்தவ வாழ்விற்கான முக்கியமான ஒரு போதனையை நாம் தேர்ந்தெடுக்கலாம். எத்தனைமுறை

7. காண் *மறையுரை (Homily)* 22: CCL, 122, 149-151.

கட்டாயம் மன்னிக்க வேண்டும் என்ற பேதுருவின் கேள்விக்கு இயேசு கூறிய பதில்: "ஏழு முறை மட்டுமல்ல; எழுபது தடவை ஏழு முறை" (மத் 18:22). அதன்பின்பு அவர், மிகப் பெரும் தொகையைத் திரும்பச் செலுத்துமாறு தன் தலைவனால் அழைக்கப்பட்டபோது, இரக்கத்திற்காக அவர் காலில் மன்றாடும் "இரக்கமற்ற பணியாளன்" பற்றிய உவமையைக் கூற ஆரம்பிக்கின்றார். அவனுடைய தலைவர் அவனது கடனைத் தள்ளுபடி செய்கிறார். ஆனால், தன்னிடம் சிறிதளவு தொகை கடன்பட்டிருந்த உடன் பணியாளரை அவன் சந்திக்கின்றான். உடன் பணியாளர் இரக்கம் வேண்டி அவன் காலில் விழுந்து கெஞ்சுகின்றார். ஆனால் முதல் பணியாளன் அவர் வேண்டுகோளை மறுத்து அவரைச் சிறையில் அடைத்தான். தலைவர் இதைப்பற்றி கேள்வியுற்றபோது சீற்றமுண்டவராய் முதல் பணியாளனைத் தம்மிடம் கொண்டு வந்து நிறுத்துமாறு கூறி, "நான் உனக்கு இரக்கம் காட்டியதுபோல நீயும் உன் உடன்பணியாளருக்கு இரக்கம் காட்டியிருக்க வேண்டும் அல்லவா?" (மத் 18:33) என்றார். இயேசு முடிவாக, "உங்களுள் ஒவ்வொருவரும் தம் சகோதரர் சகோதரிகளை மனமார மன்னிக்காவிட்டால் விண்ணுலகில் இருக்கும் என் தந்தையும் உங்களை மன்னிக்க மாட்டார்" (மத் 18:35) என்றார்.

இந்த உவமை நம் அனைவருக்கும் மிக ஆழ்ந்த போதனையைக் கொண்டுள்ளது. இரக்கம் என்பது தந்தையின் செயல்பாடு மட்டுமன்று; அவருடைய உண்மைப் பிள்ளைகள் யார் என்பதை உறுதிப்படுத்தும் அளவுகோலாகவும் அது உள்ளது என இயேசு உறுதிப்படுத்துகின்றார். சுருங்கக்கூறின், நாம் இரக்கத்தை வெளிப்படுத்த அழைக்கப்பட்டுள்ளோம்; காரணம், நமக்கு முதலில் இரக்கம் காட்டப்பட்டுள்ளது. குற்றங்களை மன்னிப்பதுதான் இரக்கமுள்ள அன்பின் மிகத் தெளிவான வெளிப்பாடாகும். கிறிஸ்தவர்களாகிய நமக்கு இது தவிர்க்க முடியாத ஒன்று; இவற்றிலிருந்து நமக்கு நாமே சாக்குப்போக்குக் கூற முடியாது. சில தருணங்களில் மன்னிப்பது மிகக் கடினமான ஒன்றாகத் தோன்றலாம். இருப்பினும், மன்னிப்புதான் மனஅமைதியைப் பெற, வலுவற்ற நம் கரங்களில் வழங்கப்பட்ட கருவி. கோபம், உளக்கொதிப்பு, வன்முறை, பழிவாங்குதல் போன்றவற்றைக் கைவிடுவது மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்வதற்கு இன்றியமையாத காரணிகள். எனவே "பொழுது சாய்வதற்குள் உங்கள் சினம் தணியட்டும்"

(எபே 4:26) என்ற திருத்தூதரின் ஊக்க உரையை நாம் கவனத்தில் கொள்வோம். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, இரக்கத்தை நமது வாழ்வின் பின்பற்றத்தக்க குறிக்கோள் நிலையாகவும், நமது நம்பிக்கையின் நம்பகத்தன்மைக்கான அளவுகோலுமாகச் சுட்டிக் காட்டுகின்ற "இரக்கமுடையோர் பேறுபெற்றோர்; ஏனெனில் அவர்கள் இரக்கம் பெறுவர்" (மத் 5:7) என்ற இயேசுவின் வார்த்தைகளுக்குச் செவிமடுப்போம். இப் புனித ஆண்டில், குறிப்பாக மலைப் பொழிவின் இவ் வார்த்தைகளுக்காக நாம் ஏங்க வேண்டும்.

திரு விவிலியத்தில் நாம் காண்பது போன்று, இரக்கம் என்பதுதான் நம்மை இயக்கும் உயிர் மூலச் சொல்லாக இருந்து நம்மீது உள்ள கடவுளின் செயல்பாட்டைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது. தமது அன்பை உறுதிப்படுத்துவதுடன் மட்டும் அவர் நின்று விடுவதில்லை; மாறாக, காணக்கூடிய முறையிலும் தொட்டுணரக்கூடிய வகையிலும் வெளிப்படுத்துகிறார். ஏனெனில், அன்பு என்பது ஒருபோதும் வெறுமனே ஒரு கருத்துப் பொருளாய் இருக்க முடியாது. அது தனது அடிப்படை இயல்பிலேயே அன்றாட வாழ்வில் வெளிப்படுத்தப்படும் உள் எண்ணங்கள், மனப்பான்மைகள், நல்லொழுக்கங்கள் போன்ற உறுதியான சிலவற்றைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது. கடவுளின் இரக்கம் என்பது நம் ஒவ்வொருவருக்குமான அவரின் அன்பான அக்கறை. அவர் நம் நலனை விரும்புகிறார்; நம்மைச் சந்தோசத்துடனும் நிறை மகிழ்ச்சியுடனும் அமைதியுடனும் காண விரும்புகின்றார். இத்தகைய இரக்கமுள்ள அன்புப் பாதையில்தான் கிறிஸ்தவர்கள் பயணிக்க வேண்டும். தந்தை அன்பு செய்வதைப் போலத்தான் அவருடைய பிள்ளைகளும் அன்பு செய்கின்றார்கள். அவர் இரக்கமுள்ளவராய் இருப்பதுபோல நாமும் இரக்கமுள்ளவராய் இருக்க அழைக்கப்படுகிறோம்.

10. திருஅவையின் வாழ்வில் இரக்கம்தான் மிக முக்கியமான அடித்தளமாக உள்ளது. விசுவாசிகளுக்கு அவள் வழங்கும் மேய்ப்புப்பணி முழுவதிலும் இன்கனிவு தொடர்ந்து பின் செல்ல வேண்டும். அவளின் போதனையிலும் உலகில் அவளின் சாட்சிய வாழ்விலும் இரக்கம் சிறிதும் குறைவுபடக் கூடாது. திருஅவையின் நம்பகத்தன்மையே அவள் எந்த அளவுக்கு இரக்கத்தையும் பரிவிரக்க அன்பையும் காட்டுகின்றாள் என்பதைக் கொண்டுதான் காணப்படுகிறது. திருஅவை "இரக்கம் காட்டுவதில்

எல்லையற்ற விருப்பம் கொண்டுள்ளது."[8] இரக்கத்தின் பாதையைக் காட்டுவதையும் வாழ்வதையும் ஒருவேளை நாம் நீண்ட காலமாகத் தவறவிட்டுவிட்டோம். ஒருபுறம் நீதியின்மேல் மட்டுமே கவனம் செலுத்தும் சோதனை இன்றியமையாத, தவிர்க்கவியலாத நிலையாக இருந்தபோதிலும் இது முதலாவது நிலை மட்டும்தான் என்பதை நாம் மறக்கச் செய்து விடுகிறது. ஆனால், திருஅவை இதைக் கடந்து உயரிய, மிக முக்கியமான இலக்கைத் தேட வேண்டிய தேவையில் உள்ளது. மற்றொருபுறம் பரந்துபட்ட பண்பாட்டில் இரக்கத்தை வாழ்ந்து காட்டுவது குறைந்து கொண்டே போகிறது என்பதையும் வருத்தத்துடன் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். சில சூழல்களில் இவ் வார்த்தை பயன்பாட்டில் இல்லாது தவறி விட்டது போன்று உள்ளது. இருப்பினும், இரக்கத்திற்குச் சான்று பகரவில்லையெனில் மக்களிடமிருந்து தொலையில் அமைதியாய் உள்ள, பலன்தராத பாலைவனம்போல வாழ்வு பயனற்றதாகவும் கனிதராததாகவும் மாறிவிடும். மீண்டும் ஒருமுறை இரக்கத்திற்கான மகிழ்ச்சியான அழைப்பை முன்னெடுக்கத் திருஅவைக்கு நேரம் வந்துவிட்டது. இதுவே மூலங்களுக்குத் திரும்பிச் சென்று நம் சகோதரர், சகோதரிகளின் வலுக்குறைவுகள், போராட்டங்கள் ஆகியவற்றைத் தாங்கும் தருணங்கள். இரக்கம்தான் நம்மைப் புதிய வாழ்வுக்கு மீண்டும் எழுச்சியூட்டும் சக்தியாய் உள்ளது; நம்மில் எதிர்காலத்தை நம்பிக்கையுடன் சந்திக்கத் தேவையான துணிவைப் படிப்படியாக அறிவுறுத்துகிறது.

11. புனித இரண்டாம் ஜான் பால் *இரக்கம் மிகுந்த கடவுள்* என்னும் தமது இரண்டாம் திருமடலில் வழங்கியுள்ள சிறந்த போதனையை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. யாரும் எதிர்பாரா அத் தருணத்தில் வெளியிடப்பட்ட இத் திருமடலின் ஆய்வுப்பொருள் பலரையும் வியப்பில் ஆழ்த்தியது. அதில் காணப்படும் இரண்டு பத்திகள்மீது குறிப்பாக என் கவனத்தைச் செலுத்த ஆசைப்படுகின்றேன். ஒன்று, புனித இரண்டாம் ஜான்பால் இன்றைய பண்பாட்டுச் சூழலில் நாம் இரக்கத்தின் ஆய்வுப்பொருளை மறந்து விட்டோம் என்ற உண்மையைத் தெளிவாக்குகிறார்: "கடந்த கால மனிதரைவிட இக் கால மனிதரின் மனப்பான்மை, இறைவன் இரக்கமுள்ளவர் என ஏற்றுக்கொள்ள மறுப்பதுபோல் தெரிகிறது. அது மட்டும் அன்று, இரக்கம் பற்றிய எண்ணத்தையே மனித வாழ்வினின்று ஒதுக்கிடவும், மனித உள்ளத்தினின்று

---

8. *மகிழ்ச்சியின் நற்செய்தி:* திருத்தூது ஊக்க உரை, *(Evangelii Gaudium)*, 24.

அகற்றிடவும் இம் மனப்பான்மை முனைகிறது. வரலாற்றில் இதுவரை கண்டிராத அளவுக்கு அறிவியலிலும் தொழில் நுட்பத்துறையிலும் மனிதர் கண்டிருக்கும் மாபெரும் முன்னேற்றத்தின் பயனாக மண்ணுலகின் தலைவராக மாறி, அதனைத் தம் ஆற்றலுக்கு உட்படுத்தி ஆளத் தொடங்கி விட்ட மனிதரின் மனத்தில் இரக்கம் என்னும் சொல்லும் அதன் பொருளும் அமைதியின்மையை விளைவிப்பன போன்று தெரிகிறது (காண் தொநூ 1:28). மனிதர் மண்ணுலகின்மீது கொண்டுள்ள இந்த ஆதிக்கம் சில நேரங்களில் ஒருதலைச் சார்பாகவும் மேலெழுந்தவாரியாகவும் புரிந்து கொள்ளப்படுவதன் காரணமாக, இரக்கத்திற்கே அங்கு இடம் இல்லாதது போன்று தோன்றுகிறது. இதனால்தான் திருஅவையினுடையவும் உலகினுடையவும் இன்றைய நிலையில், உயிரோட்டமுள்ள நம்பிக்கையால் தூண்டப்படும் பல தனி மனிதரும் குழுக்களும், இறைவனுடைய இரக்கத்தின்பால் திரும்புகின்றனர் என இயல்பாகவே சொல்வேன்."[9]

மேலும், புனித இரண்டாம் ஜான் பால் சமகாலத்திய உலகில் இரக்கத்தை அறிவிப்பதற்கும் சான்று பகர்வதற்குமான மிக முக்கியத் தேவையை வலியுறுத்தினார்: "இக் கால மனிதர் பலரின் உள்ளுணர்வுகளுக்கு ஏற்ப மனிதர்பாலும், மனிதப் பண்பு சார்ந்த அனைத்தின்பாலும் எழும் அன்பு பேரிடர்களால் அச்சுறுத்தப்பட்டு வருகிறது. கிறிஸ்துவின் அதே மறைபொருளில்... வெளிப்படுத்தப்பட்ட இரக்கத்தை இறைவனின் இரக்கமிகு அன்பு என அறிக்கையிடவும் இதுவே என்னைக் கடமைப்படுத்துகிறது. அது போலவே அந்த இரக்கத்தின் துணையை நாடவும் திருஅவையினுடையவும் உலகினுடையவும் வரலாற்றின் கடினமான, நெருக்கடியான கட்டத்தில் அதைக் கெஞ்சி மன்றாடவும் மேற்கூறிய மறைபொருள்தான் என்னைத் தூண்டுகிறது."[10] இப் போதனை மற்ற காலங்களைவிட மிகவும் பொருத்தமானதாக உள்ளது. அது மீண்டும் ஒருமுறை இப் புனித ஆண்டில் எடுக்கப்படுவது ஏற்புடையதாகும். மீண்டும் ஒருமுறை அவரின் வார்த்தைகளுக்குச் செவிமடுப்போம். "படைத்தவருடையவும் மீட்பருடையவும் மாபெரும் பண்புக்கூறான இரக்கத்தைத் திருஅவை அறிக்கையிட்டுப்

---

9. புனித இரண்டாம் ஜான் பால், *இரக்கம் மிகுந்த கடவுள்: திருத்தந்தையின் சுற்றுமடல்*, *(Dives in Misericordia)*, 2.

10. புனித இரண்டாம் ஜான் பால், *இரக்கம் மிகுந்த கடவுள்*, 15.

பறைசாற்றும்போது – மீட்பருடைய இரக்கத்தின் ஊற்றுகளுக்கு மக்களை இட்டுச் செல்லும்போது – திருஅவை உண்மையான வாழ்வு வாழ்கிறது."[11]

12. நற்செய்தியின் இதயத் துடிப்பாகிய கடவுளின் இரக்கத்தை அறிவிக்கும் பொறுப்பு திருஅவையிடம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இக் கடவுளின் இரக்கம் ஒவ்வொரு நபரின் அறிவையும் இதயத்தையும் அதற்கே உரிய வகையில் ஊடுருவ வேண்டும். கிறிஸ்துவின் மணமகளாகிய திருஅவை கடவுளின் மகன் எவ்வாறு எவ்வித விதிவிலக்குமின்றி எல்லாரிடமும் சென்றாரோ, அதைப் பின்பற்றி தனது செயல்பாட்டையும் அமைக்க வேண்டும். இக் காலத்தில் திருஅவைக்குப் புதிய நற்செய்திப் பணி ஆற்றும் பொறுப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இரக்கத்தின் ஆய்வுப்பொருளைப் புத்தார்வத்தோடும் புத்துயிரளிக்கும் மேய்ப்புப்பணி செயல்பாட்டுடனும் மீண்டும் மீண்டும் எடுத்து வைக்க வேண்டிய தேவை திருஅவைக்கு உள்ளது. திருஅவை தனது வாழ்வின் மூலம் இரக்கத்திற்குச் சான்று பகர்வது அது அறிவிக்கும் செய்தியின் நம்பகத்தன்மைக்கு முற்றிலும் இன்றியமையாததாக உள்ளது. எல்லா மனிதர்களுடைய இதயங்களையும் தொட்டு, தந்தையை அடைவதற்கான வழியை மீண்டும் ஒருமுறை கண்டுபிடித்து, அவர்களுக்கு உயிர்ப்பூட்டுவதாய் திருஅவையின் மொழியும் செய்கைகளும் இரக்கத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டும்.

கிறிஸ்துவின் அன்பே திருஅவையின் முதல் உண்மையாக உள்ளது. திருஅவை தன்னையே இவ்வன்பின் பணியாளாக மாற்றி அதை எல்லா மக்களுக்கும் ஓர் இடைநிலையாளராக பரிந்துரைக்கிறது: அது மன்னித்து, வெளிகாட்டும் அன்பாக ஒருவரின் தனித்தன்மை என்னும் கொடையில் உள்ளது. அதன் விளைவாக, எங்கெல்லாம் திருஅவை உள்ளதோ, அங்கெல்லாம் தந்தையின் இரக்கம் தெளிவாகக் காணப்பட வேண்டும். ஒரு வார்த்தையில் கூற வேண்டுமெனில், எங்கெல்லாம் கிறிஸ்தவர்கள் உள்ளார்களோ – பங்குகளில், சமூகங்களில், அமைப்புகளில், இயக்கங்களில் – அங்கெல்லாம் ஒவ்வொருவரும் இரக்கம் என்னும் பாலைவனச் சோலையைக் காண வேண்டும்.

---

11. புனித இரண்டாம் ஜான் பால், *இரக்கம் மிகுந்த கடவுள்*, 13.

13. *தந்தையைப் போல இரக்கமுள்ளவர்களாய்* என்னும் ஆண்டவருடைய வார்த்தைகளின் ஒளியில் இந்த யூபிலி ஆண்டை வாழ நாம் விரும்புகிறோம். இயேசுவின் போதனையை நற்செய்தியாளர் நமக்கு நினைவூட்டுகிறார். இயேசு கூறுவது: "உங்கள் தந்தை இரக்கமுள்ளவராய் இருப்பதுபோல நீங்களும் இரக்கம் உள்ளவர்களாய் இருங்கள்" (லூக் 6:36). இது மகிழ்ச்சியிலும் அமைதியிலும் வளமார்ந்ததாக உள்ளதால், வாழ்வின் நிகழ்ச்சி நிரலாக இருக்க அழைப்பு விடுக்கிறது. யாரெல்லாம் இயேசுவின் குரலுக்குச் செவிமடுக்கத் தயாராக உள்ளார்களோ அவர்களுக்கெல்லாம் இயேசுவின் கட்டளை வழங்கப்படுகிறது. (காண் லூக் 6:27). எனவே, இரக்கத்தை நாம் பெறத் தகுதிபெறுமாறு முதலில் நாம் கடவுளின் வார்த்தைக்குச் செவிமடுக்க நம்மையே கையளிக்க வேண்டும். அதாவது, நம்மிடம் வரும் இறைவார்த்தையைத் தியானிக்க நாம் அமைதியாய் இருப்பதன் பயனை மீண்டும் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். இதன்மூலம்தான் நாம் கடவுளின் இரக்கத்தைத் தியானிக்கவும், அதை நமது வாழ்க்கை முறையில் நமதாக ஏற்றுக்கொள்ளவும் முடியும்.

14. இப் புனித ஆண்டில் *திருப்பயணம்* செய்யும் பழக்கம் முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகிறது. காரணம், இது இவ்வுலகில் நாம் ஒவ்வொருவரும் செய்யும் பயணத்தைக் குறித்துக் காட்டுகிறது. ஏனெனில் வாழ்வே ஒரு திருப்பயணம்தான்; மனிதன் ஒரு *பயணி* – தாம் விரும்பும் இலக்கை நோக்கித் தனது பாதையை அமைத்து, அப் பாதையில் பயணிக்கும் திருப்பயணி. அதேபோன்று உரோமையில் உள்ள தூய கதவை அடைய, அல்லது உலகில் உள்ள எந்த ஓர் இடத்தையும் அடைய ஒவ்வொருவரும் தமது தகுதிக்கேற்ப திருப்பயணம் மேற்கொள்ள வேண்டும். இதுவே, இரக்கமாகிய இலக்கை அடைவதற்கான அடையாளம். இதற்கு அர்ப்பணமும் தியாகமும் தேவை. எனவே, மனமாற்றத்திற்கான தூண்டுதலாக அத்திருப்பயணம் அமையட்டும். நாம் தூய கதவின் நுழைவாயிலைக் கடக்கும்போது கடவுளின் இரக்கத்தைத் தழுவ நமக்குத் தேவையான ஆற்றலைப் பெறுவோம்; தந்தை நம்மோடு இருப்பதுபோல, பிறருடன் இரக்கத்துடன் இருக்க நம்மையே நாம் அர்ப்பணிப்போம்.

நமது இலக்கை நாம் அடைந்திட, இயேசு ஆண்டவர் திருப்பயணத்தின் பாதையை நமக்குக் காட்டுகிறார்: "பிறர் குற்றவாளிகள் எனத்

தீர்ப்பளிக்காதீர்கள்; அப்போதுதான் நீங்களும் தீர்ப்புக்குள்ளாக மாட்டீர்கள். மற்றவர்களைக் கண்டனம் செய்யாதீர்கள்; அப்போதுதான் நீங்களும் கண்டனத்துக்கு ஆளாக மாட்டீர்கள். மன்னியுங்கள்; மன்னிப்புப் பெறுவீர்கள். கொடுங்கள்; உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும்; அமுக்கிக் குலுக்கிச் சரிந்து விழும்படி நன்றாய் அளந்து உங்கள் மடியில் போடுவார்கள். நீங்கள் எந்த அளவையால் அளக்கின்றீர்களோ அதே அளவையால் உங்களுக்கும் அளக்கப்படும்" (லூக் 6:37-38). எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, தீர்ப்பளிக்க வேண்டாம் என்றும் கண்டிக்க வேண்டாம் என்றும் நம்மை ஆண்டவர் கேட்கிறார். யார் கடவுளின் தீர்ப்பைத் தவிர்க்க விரும்புகின்றாரோ, அவர் தம் சகோதரர் அல்லது சகோதரியின் நீதிபதியாகத் தம்மை ஆக்கிக் கொள்ளக் கூடாது. மனிதர்கள் எப்பொழுதெல்லாம் தீர்ப்பிடுகின்றார்களோ அப்பொழுதெல்லாம் அவர்கள் மேலோட்டமாகத்தான் காண்கின்றார்களேயொழிய தொலைநோக்குப் பார்வை என்பது அவர்களிடம் இல்லை; ஆனால், தந்தையோ மனிதரின் உள் ஆழத்தைப் பார்க்கின்றார். பகை உணர்வுகளாலும் பொறாமை உணர்வுகளாலும் தூண்டப்பெற்று நாம் வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தும்போது, அவை எந்தளவுக்குப் பாதிப்பை உண்டாக்குகின்றன எனக் காண வேண்டும். பிறரைப் பற்றித் தவறாகப் பேசுவது என்பது அவர்களைத் தவறாகச் சித்தரித்துக் காட்டுவதாய் உள்ளது; அவர்களது புகழைக் குறைத்து வீண்பேச்சு போன்ற சபலக் கருத்துகளுக்கு அவர்களை இரையாக்குகிறது. நேர்மறையாகக் கூறின், கண்டனம், நீதித் தீர்ப்பு போன்றவற்றை வழங்குவதிலிருந்து நாம் விலகியிருக்கும்போது, ஒவ்வொரு நபரிலும் உள்ள நன்மைத்தனத்தை எப்படி ஏற்பது என்பதை நாம் அறிய முடியும்; நம் ஒருதலைப்பட்சமான நீதித் தீர்ப்பாலும், அவரைப் பற்றி அறிந்த அனைத்து முன்சார்பு எண்ணங்களாலும் அவருக்கு நேரும் அனைத்துத் துன்பங்களில் இருந்தும் அவரைப் பாதுகாக்கலாம். ஆனால், இரக்கத்தை வெளிப்படுத்த இது மட்டுமே போதுமானதல்ல. தவிர, மன்னிக்கவும் வழங்கவுமே இயேசு நம்மை அழைக்கின்றார். நாம் முதன் முதலில் கடவுளிடமிருந்து இரக்கத்தைப் பெற்றுக் கொண்டோம் என்பதால் நாம் இரக்கத்தின் கருவியாய் இருக்க வேண்டும். கடவுள் தமது நன்மைத்தனத்தை அளவு கடந்து தாராளமாகப் பொழிந்துள்ளார் என்பதை அறிந்து நாமும் பிறருடன் தாராளமாய் இருக்க வேண்டும்.

எனவே, *தந்தையைப்போல் இரக்கமுள்ளவர்களாய்* என்பதுதான் இப் புனித ஆண்டில் கடைபிடிக்கும் "பொன் மொழியாக" உள்ளது. இரக்கத்தில்தான் கடவுள் நம்மை எவ்வாறு அன்பு செய்கின்றார் என்பதற்கான சான்றைக் காண்கிறோம். அவர் எப்பொழுதும் சுதந்திரமாகவும் எதையும் எதிர்பாராமலும் தம்மையே முழுவதும் வழங்குகிறார். எப்பொழுதெல்லாம் நாம் அவரை அழைக்கின்றோமோ, அப்பொழுதெல்லாம் அவர் நமக்கு உதவ வருகின்றார். "கடவுளே! என்னை விடுவித்தருளும், ஆண்டவரே! எனக்கு உதவி செய்ய விரைந்து வாரும்!" (திப 70:1) என்னும் வார்த்தைகளுடன் திருஅவை தன் அன்றாடச் செபத்தைத் தொடங்குவது எவ்வளவு அருமை! நாம் கடவுளிடம் கேட்கும் துணையே அவர் ஏற்கனவே நம்மீது கொண்டுள்ள இரக்கத்தின் முதல்படியாக உள்ளது. நமது வலுவற்ற நிலையில் அவர் நமக்குத் துணைசெய்ய வருகின்றார். அவரின் உடனிருப்பையும் அவர் நம்மோடு கொண்டுள்ள நெருக்கத்தையும் நாம் ஏற்க அவரது துணை நமக்கு உதவியாய் உள்ளது. அவரது பரிவால் தொடப்பட்டு நாமும் அன்றாடம் பிறருக்குப் பரிவு காட்டுபவர்களாகின்றோம்.

15. இப் புனித ஆண்டில் நமது சமூகத்தின் கடைசி எல்லையின் விளிம்புகளில் வாழ்பவர்களுக்கு நம் இதயங்களைத் திறக்கும் அனுபவத்திற்காக நாம் காத்திருக்கின்றோம்; அந்த எல்லைகளை நவீன சமூகமே உருவாக்குகின்றது. இன்றைய உலகில் எத்தனையோ நிலையற்ற, துன்பம் நிறைந்த சூழ்நிலைகள் உள்ளன. தங்கள் குரலை எழுப்ப முடியாதவர்கள் தங்களது உடலில் தாங்கும் காயங்கள் எத்தனையோ உள்ளன. காரணம், அவர்களின் குரல் பணக்காரர்களின் அக்கறையின்மையின் காரணமாக அடக்கப்பட்டுள்ளது, மூழ்கடிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த யூபிலியின்போது இத்தகைய காயங்களை அதிகமாகக் குணமாக்கவும், ஆறுதலின் எண்ணெயால் அவர்களின் வலியைத் தணிக்கவும், இரக்கத்துடன் அவர்களை இறுகப்பற்றிக்கொள்ளவும், தோழமை உணர்வுடனும் விழிப்புள்ள கவனத்துடனும் அவர்களைக் குணமாக்கவும் திருஅவை அழைக்கப்படும். எது புதுமையானதோ அதைக் கண்டுபிடிப்பதில் நம்மைத் தடுக்கின்ற மதிப்பிழக்கச் செய்யும் அக்கறையின்மையிலோ அல்லது சலிப்பூட்டுகின்ற நடைமுறை ஒழுங்கிலோ நாம் வீழ்ந்துவிடக் கூடாது. அழிவு உண்டாக்கக் கூடிய வெறுப்பு மனப்பான்மையை நாம் தடுத்து விலக்குவோம். உலகின் துன்பங்களையும்

மாண்பு மறுக்கப்பட்ட நம் சகோதரர், சகோதரிகளின் காயங்களையும் நாம் நம் திறந்த கண்களால் பார்ப்போம். உதவிக்கான அவர்களின் குரலைக் கருத்திற்கொள்ள நாம் கட்டாயப்படுத்தப்படுகிறோம் என்பதைக் கண்டுணர்வோம். நாம் அவர்களைச் சென்றடைந்து அவர்களுக்கு உதவி செய்வோம். அப்பொழுது அவர்கள் நமது உடனிருப்பின், நமது நட்பின், நமது தோழமையின் அன்பை உணர்வார்கள். அவர்களது அழுகுரல் நம்முடையதாகட்டும். அப்பொழுது நாம் அவர்களுடன் இணைந்து, அவ்வப்போது தலைவிரித்தாடும் அக்கறையின்மையாகிய தடைகளையும் பொய்முகத்தால் மூடப்பட்ட நம் தன்னலத்தையும் பாசாங்கையும் உடைத்தெறிவோம்.

இந்த யூபிலியின்போது கிறிஸ்தவ மக்கள் உடல், *ஆன்மிகம் சார்ந்த இரக்கச் செயல்களைப்* பற்றி சிந்திக்க வேண்டும் என்பது என் மனவெழுச்சிமிக்க ஆர்வமாய் உள்ளது. ஏழ்மையின் சூழலில் அடிக்கடி எழுச்சியற்ற நிலைக்குத் தள்ளப்படும் நமது உளச் சான்றை அது மீண்டும் எழுச்சியடையச் செய்ய வழிவகுக்கும். இவ்வாறு ஏழைகள் கொண்டுள்ள சிறப்பு அனுபவமாகிய கடவுளின் இரக்கத்தைப் பற்றிய நற்செய்தியின் இதயத்திற்குள் நாம் இன்னும் ஆழமாக நுழைவோம். இயேசு தமது போதனையில் இத்தகைய இரக்கத்தின் செயல்பாடுகளை நமக்கு அறிமுகப்படுத்துகிறார். அதுவே அவருடைய சீடர்களாக நாம் வாழ்கின்றோமா இல்லையா என்பதை நமக்கு உணர்த்தும். பசித்திருப்பவருக்கு உணவு கொடுத்தல், தாகமாய் இருப்பவருக்குத் தண்ணீர் கொடுத்தல், ஆடையின்றி இருப்பவருக்கு உடை உடுத்தல், அந்நியரை வரவேற்றல், நோயாளியைக் குணமாக்கல், சிறையிலிருப்போரைச் சந்தித்தல், இறந்தவரை அடக்கம் செய்தல் போன்ற *உடல் சார்ந்த இரக்கச் செயல்களையும்* நாம் மீண்டும் கண்டுபிடிப்போம். தன்னம்பிக்கையற்றவர்களுக்கு ஆலோசனை கூறுதல், அறியாமையில் உள்ளவர்களுக்குக் கற்பித்தல், பாவிகளை நன்னெறிப்படுத்துதல், துயருற்றோருக்கு ஆறுதலளித்தல், குற்றங்களை மன்னித்தல், நமக்குத் தீங்கு செய்வோரைப் பொறுமையாக ஏற்றுக்கொள்ளல், இறந்தோருக்காகவும் வாழ்வோருக்காகவும் செபித்தல் போன்ற *ஆன்மிகம் சார்ந்த இரக்கச் செயல்களையும்* நாம் மறவாதிருப்போமாக! நமக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள ஆண்டவரின்

வார்த்தைகளில் இருந்து நாம் தப்பிக்க முடியாது. பசியோடு இருந்தவர்களின் பசி தீர்த்தோமா, தாகத்தோடு இருந்தவர்களின் தாகம் தணித்தோமா, அந்நியர்களை வரவேற்றோமா, ஆடையின்றி இருந்தவர்களை உடுத்தினோமா, அல்லது நோயுற்றவர்களுடனோ சிறையிலிருந்தவர்களுடனோ நாம் நேரம் செலவிட்டோமா போன்றவைதான் நாம் தண்டிக்கப்படுவதற்கான அளவுகோல்களாகப் பயன்படும் (காண் மத் 25:31-45). மேலும், தனிமைக்குக் காரணமாக பெரும்பாலும் உள்ள நம்பிக்கை இழப்பில் வீழ்வதற்குக் காரணியாக உள்ள மனவுறுதியின்மையில் இருந்து பிறர் விடுபட நாம் உதவி செய்துள்ளோமா என்றும், ஏழ்மையின் கட்டுகளில் இருந்து தங்களையே விடுவிக்கத் தேவையான இன்றியமையாக் காரணிகள் மறுக்கப்பட்ட இலட்சக்கணக்கானவர்கள், குறிப்பாகக் குழந்தைகள், தங்களின் அறியாமையிலிருந்து மீண்டுவர நாம் உதவியுள்ளோமா எனவும், தனிமையிலும் துன்பத்திலும் உள்ளவர்களுடன் நாம் நெருக்கமாக உள்ளோமா எனவும், நம்மைக் காயப்படுத்தியவர்களை மன்னித்து விட்டோமா எனவும், வன்முறைக்கு இட்டுச் செல்லும் கோபம், வெறுப்புணர்வு ஆகியவற்றின் அனைத்து வடிவங்களையும் மறுத்துவிட்டோமா எனவும், நம்முடன் மிகவும் பொறுமையாய் உள்ள கடவுள் காட்டும் அதே பொறுமையை நாம் கொண்டுள்ளோமா எனவும், செபத்தில் நம் சகோதரர், சகோதரிகளை ஆண்டவரிடம் அடைக்கலமாக ஒப்படைத்துள்ளோமா எனவும் கேட்கப்படுவோம். இத்தகைய "சிறிய காரியம்" ஒவ்வொன்றிலும் கிறிஸ்துவே உடனிருக்கின்றார். அவரின் உடல் துன்புறுத்தப்பட்ட, நசுக்கப்பட்ட, அடிக்கப்பட்ட, சத்துக் குறைவான உணவூட்டப்பட்ட, நாடு கடத்தப்பட்ட நபர்களின் உடலில் பார்க்கக் கூடிய வகையில் உள்ளது... அவை நம்மால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவும், தொடப்படவும் அக்கறை கொள்ளப்படவும் வேண்டும். "இவ்வுலக வாழ்க்கையை விட்டுச் செல்ல நம்மையே நாம் தயாரிக்கும்போது அன்பின் அடிப்படையிலேயே நாம் நீதித் தீர்ப்பு வழங்கப்படுவோம்"[12] என்ற புனித சிலுவை யோவானின் வார்த்தைகளை நாம் மறவாதிருப்போம்.

12. *அன்பின், ஒளியின் வார்த்தைகள் (Words of Light and Love)*, 57.

16. நம்பிக்கையுடன் யூபிலியை நாம் வாழ லூக்கா நற்செய்தியில் காணும் இன்னொரு முக்கியமான காரணி நமக்கு உதவியாய் இருக்கும். ஓய்வு நாளன்று இயேசு நசரேத்துக்கு திரும்பிச் சென்று தமது வழக்கப்படி தொழுகைக்கூடத்தில் நுழைந்ததாக லூக்கா எழுதுகிறார். திருவிவிலியத்தை வாசிக்கவும் அதற்கு விளக்கவுரை அளிக்கவும் அவரை அழைத்தார்கள். எசாயாவின் நூலில் இவ்வாறு எழுதப்பட்ட பகுதி இருந்தது: "ஆண்டவராகிய என் தலைவரின் ஆவி என்மேல் உளது; ஏனெனில், அவர் எனக்கு அருள் பொழிவு செய்துள்ளார்; ஒடுக்கப்பட்டோருக்கு நற்செய்தியை அறிவிக்கவும், உள்ளம் உடைந்தோரைக் குணப்படுத்தவும், சிறைப்பட்டோருக்கு விடுதலையைப் பறைசாற்றவும், கட்டுண்டோருக்கு விடிவைத் தெரிவிக்கவும் என்னை அனுப்பியுள்ளார்" (எசா 61:1). "ஆண்டவரின் கருணையின் ஆண்டு" அல்லது "இரக்கம்" - இதுதான் ஆண்டவர் முழக்கமிட்டு அறிவித்தது; இதைத்தான் நாம் இப்பொழுது வாழ விரும்புகின்றோம். இறைவாக்கினரின் வார்த்தைகளில் எதிரொலித்த நிறைவான இயேசுவின் பணியை இப் புனித ஆண்டு முன்னிலைக்குக் கொண்டு வரும்: அதாவது, ஏழைகளுக்கு வார்த்தையாலும் செய்கையாலும் ஆறுதல் கொணர்தல், நவீன சமூகத்தில் புதிய வடிவிலான அடிமைத்தனத்தால் கட்டுண்டுள்ளவர்களுக்கு விடுதலைச் செய்தியை அறிவித்தல், தங்களுக்குள் சிக்குண்டுபோனதால் பார்க்க இயலாதவர்களுக்கு பார்வை வழங்குதல், மாண்பு பறிக்கப்பட்ட அனைவருக்கும் மீண்டும் மாண்பு வழங்குதல் போன்றவை. கிறிஸ்தவர்கள் தங்களது சான்று வாழ்வு மூலம் தங்களது நம்பிக்கைக்குப் பதிலிறுக்க அழைக்கப்படுவதன் மூலம் இயேசுவின் போதனையை மீண்டும் ஒருமுறை காணக்கூடிய வகையில் செய்கிறார்கள். இரக்கச் செயல்களில் ஈடுபடுவோர் முகமலர்ச்சியோடு அவற்றைச் செய்யட்டும் (காண் உரோ 12:8) என்ற திருத்தூதரின் வார்த்தைகள் நம்மைப் பின்தொடரட்டும்.

17. இந்த யூபிலி ஆண்டின் தவக்காலம் கடவுளின் இரக்கத்தை அனுபவித்துக் கொண்டாடும் சிறப்புத் தருணமாக அமைய அது மிக ஆர்வத்தோடு வாழப்பட வேண்டும். திருவிவிலியத்தின் பல பகுதிகள் தந்தையின் இரக்கமான முகத்தை நாம் மீண்டும் கண்டுபிடிக்கவும், தவக்கால வாரங்களின்போது தியானிக்கவும் பொருத்தமானவையாக உள்ளன.

‘ஆண்டவரே, நீரே எங்கள் நேர்மையற்றதன்மையை எடுத்துவிட்டு பாவங்களை மன்னிக்கும் கடவுளாய் உள்ளீர்; நீர் உமது சினத்தில் என்றென்றும் நிலைத்திருப்பதில்லை; ஏனெனில் நீர் இரக்கம் காட்டுவதில் விருப்பமுடையவர். நீரே, ஆண்டவரே, எங்களிடம் திரும்பி வந்து உம் மக்கள்மீது கருணை காட்டுவீர். நீர் எங்கள் பாவங்களை மிதித்துப் போடுவீர்; அவற்றை ஆழ்கடலில் எறிந்து விடுவீர்’ (காண் மீக்கா 7:18-19).

செபம், நோன்பு, இரக்கச் செயல்கள் ஆகியவற்றைச் செய்யும் இக் காலத்தின்போது இறைவாக்கினர் எசாயாவின் பகுதிகளை நாம் அதில் காணப்படுவது போன்று தியானிக்கலாம்: “கொடுமைத் தளைகளை அவிழ்ப்பதும், நுகத்தின் பிணையல்களை அறுப்பதும், ஒடுக்கப்பட்டோரை விடுதலை செய்து அனுப்புவதும், எவ்வகை நுகத்தையும் உடைப்பதும் அன்றோ நான் தேர்ந்துகொள்ளும் நோன்பு! பசித்திருப்போருக்கு உங்கள் உணவைப் பகிர்ந்து கொடுப்பதும், தங்க இடமில்லா வறியோரை உங்கள் இல்லத்திற்கு அழைத்து வருவதும், உடையற்றோரைக் காணும்போது அவர்களுக்கு உடுக்கக் கொடுப்பதும், பிறரிடமிருந்து உங்களை மறைத்துக் கொள்ளாதிருப்பதும் அன்றோ நான் விரும்பும் நோன்பு! அப்பொழுது உன் ஒளி விடியல்போல் எழும்; விரைவில் உனக்கு நலமான வாழ்வு துளிர்க்கும்; உன் நேர்மை உனக்கு முன் செல்லும்; ஆண்டவரின் மாட்சி உனக்குப் பின்சென்று காக்கும். அப்போது நீ ஆண்டவரை மன்றாடுவாய்; அவர் உனக்குப் பதிலளிப்பார்; நீ கூக்குரல் இடுவாய்; அவர் ‘இதோ! நான்’ என மறுமொழி தருவார். உன்னிடையே இருக்கும் நுகத்தை அகற்றிவிட்டு, சுட்டிக்காட்டிக் குற்றஞ்சாட்டுவதையும் பொல்லாதன பேசுவதையும் நிறுத்திவிட்டு, பசித்திருப்போருக்காக உன்னையே கையளித்து, வறியோரின் தேவையை நிறைவு செய்வாயானால், இருள் நடுவே உன் ஒளி உதிக்கும்; இருண்ட உன் நிலை நண்பகல்போல் ஆகும். ஆண்டவர் தொடர்ந்து உன்னை வழிநடத்துவார்; வறண்ட சூழலில் உனக்கு நிறைவளிப்பார்; உன் எலும்புகளை வலிமையாக்குவார்; நீயும் நீர் பாய்ந்த தோட்டம்போலும், ஒருபோதும் வற்றாத நீரூற்றுப்போலும் இருப்பாய்” (எசா 58:6-11).

*“ஆண்டவருக்காக 24 மணி நேரம்”* - தவக்காலத்தின் நான்காம் வாரத்திற்கு முன்வரும் வெள்ளி, சனி ஆகிய நாள்களில் கொண்டாடப்படவிருக்கும் இம் முயற்சி எல்லா மறைமாவட்டங்களிலும்

நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டும். பலரும், குறிப்பாக இளைஞர்கள், ஒப்புரவு அருளடையாளத்திற்குத் திரும்பி வந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். இந்த அனுபவத்தின் மூலம் அவர்கள் வாழ்வின் அர்த்தத்தைக் கண்டுபிடிப்பதாலும் முனைப்பான செபத் தருணத்தை வாழ்வதாலும் கடவுளிடம் திரும்பிவரும் பாதையை மீண்டும் கண்டுபிடிக்கின்றார்கள். மக்கள் தங்கள் சொந்தக் கரங்களால் கடவுளின் பேராற்றலுள்ள இரக்கத்தைத் தொட்டு உணர்வதற்கு வழிவகை செய்யும் ஒப்புரவு அருளடையாளத்தை மீண்டும் ஒரு முறை மையத்திற்குக் கொண்டு வருவோம். மனம் வருந்துகின்ற ஒவ்வொருவருக்கும் இது உண்மையான உள் அமைதியைத் தரும் ஊற்றாக இருக்கும்.

ஒப்புரவு அருளடையாளம் வழங்குபவர்கள் கடவுளுடைய இரக்கத்தின் உண்மையுள்ள அடையாளங்களாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு அழுத்தம் கொடுப்பதில் இருந்து நான் ஒருபோதும் சோர்வடைய மாட்டேன். நம் இயல்பிலேயே நாம் சிறந்த முறையில் ஒப்புரவு அருளடையாளம் வழங்குபவர்களாக மாறுவதில்லை. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, எப்பொழுது நம் தவறுகளுக்காக வருந்துகின்றவர்களாக நாம் இருந்து அவரது இரக்கத்தைத் தேடுகின்றோமோ அப்பொழுதுதான் நாம் நல்ல முறையில் ஒப்புரவு அருளடையாளம் வழங்குபவர்களாக மாற முடியும். ஒப்புரவு அருளடையாளம் வழங்குபவர்கள் தாங்களும் இயேசுவின் அதே பணியில் பங்குபெறுகிறார்கள் என்பதை அவர்கள் மறந்துவிடக் கூடாது; அவர்கள் மன்னிக்கும், மீட்கும், இடைவிடா இறையன்பின் உறுதியான அடையாளங்களாய் உள்ளனர். அருள்பணியாளர்களாகிய நாம் பாவங்களை மன்னிப்பதற்கான தூய ஆவியின் அருளைப் பெற்றுள்ளோம்; எனவே, அதற்குப் பொறுப்பானவர்களாய் நாம் உள்ளோம். நம்மில் யாரும் இந்த அருளடையாளத்தின்மேல் அதிகாரம் கொண்டு செயல்பட முடியாது; மாறாக, இவ்வருளடையாளத்தின் வழியாக கடவுளுடைய இரக்கத்தின் உண்மைப் பணியாளர்களாய் உள்ளோம். ஒப்புரவு அருளடையாளம் வழங்கும் ஒவ்வொருவரும் ஊதாரி மகன் உவமையில் வரும் தந்தையைப்போன்று அதாவது, தன் சொத்தை வீண் செலவு செய்தவன் என்னும் உண்மை இருப்பினும், தம் மகனைத் தேடிச் சென்று சந்திக்கும் தந்தையைப்போன்று விசுவாசிகளை ஏற்க வேண்டும். ஒப்புரவு அருளடையாளம் வழங்குபவர்கள்

மனம்மாறி வீட்டிற்குத் திரும்பி வரும் மகனை கட்டித் தழுவவும், மீண்டும் அவரைத் திரும்பப் பெற்றதன் மகிழ்ச்சியைக் கொண்டாட முடியாமல் வெளியே நிற்கும் மகனிடம் சென்று, நம் தந்தையின் எல்லையில்லா இரக்கத்தின் முன்னிலையில் அவனுக்கு வழங்கப்பட்ட நீதித் தீர்ப்பு கடுமையானது, அநீதியானது, அர்த்தமற்றது என விளக்குவதில் ஒருபோதும் சோர்வடையாதிருப்போமாக. ஒப்புரவு அருளடையாளம் வழங்குபவர்கள் பயனற்ற கேள்விகளைக் கேட்காமல் இருப்பார்களாக. ஆனால், உவமையில் வரும் தந்தையைப் போன்று ஊதாரி மகனால் ஏற்கனவே தயாரிக்கப்பட்ட உரையைத் தடுத்து நிறுத்துவார்களாக. அப்பொழுது ஒப்புரவு அருளடையாளம் வழங்குபவர்கள் தவறுக்காக வருந்துகின்ற ஒவ்வொருவரின் உதவிக்கான அறைகூவலை ஏற்று அவரது இதயத்தில் வழிந்தோடும் இரக்கத்தைக் கற்றுக்கொள்வார்கள். சுருங்கக்கூறின், ஒப்புரவு அருளடையாளம் வழங்குபவர்கள் எப்பொழுதும், எல்லா இடத்திலும், எந்தச் சூழல் என்னும் விதிவிலக்கும் இல்லாமல் இரக்கத்தின் முதன்மை அடையாளமாக இருக்க அழைக்கப்பட்டுள்ளார்கள்.

18. இப் புனித ஆண்டில் தவக்காலத்தின்போது *இரக்கத்தின் மறைத்தூதுப் பணியாளர்களை* அனுப்ப விழைகின்றேன். அவர்கள் கடவுளின் மக்களுக்காக திருஅவையின் தாய்க்குரிய உள்ளார்ந்த அக்கறையின் அடையாளமாய் இருப்பார்கள். நம்பிக்கைக்கு மிக அடிப்படையாய் உள்ள மிக ஆழ்ந்த செறிவான இந்த மறைபொருளில் கடவுளின் மக்கள் நுழைய அவர்கள் வழிசெய்வார்கள். திருத்தந்தையால் மட்டுமே பாவமன்னிப்பு வழங்கப்படக்கூடிய சில பாவங்களை மன்னிப்பதற்கான அதிகாரத்தை நான் சில அருள்பணியாளர்களுக்கு வழங்குவேன். அப்பொழுதுதான் ஒப்புரவு அருள்பணியாளர் என்னும் வகையில் அவர்களுக்குரிய ஆணையின் பரந்த மனப்பாங்கு தெளிவாக இருக்கும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, அவர்கள் மன்னிப்பைத் தேடுவோரை வரவேற்கத் தயாராக உள்ள தந்தையின் வாழும் அடையாளங்களாக இருப்பார்கள். அவர்கள் இரக்கத்தின் மறைத்தூதுப் பணியாளர்களாகத் தடைகளைத் தாண்டவும், மீண்டும் திருமுழுக்காகிய புதிய வாழ்வைப் பெறவும் மிகுந்த பொறுப்புள்ளவர்களாக இருப்பார்கள். காரணம், அவர்கள்தான் விடுதலைக்கு மூலமாகவும் உண்மையான மானிடச் சந்திப்புக்கு

உதவியாளர்களாகவும் இருப்பார்கள். "ஏனெனில், இரக்கம் காட்டுவதற்காகவே கடவுள் அனைவரையும் கீழ்படியாமைக்கு உட்படுத்தினார்" (உரோ 11:32) என்னும் திருத்தூதர்களின் வார்த்தைகளால் அவர்களின் பணியில் அவர்கள் நடத்தப்படுவார்கள். உண்மையைக் கூற வேண்டுமெனில், எவ்வித விதிவிலக்குமின்றி நாம் ஒவ்வொருவரும் இரக்கத்திற்கான அழைப்பைத் தழுவ அழைக்கப்பட்டுள்ளோம். இந்த மறைத்தூதுப் பணியாளர்கள் "கடவுள் பணியில் இரக்கமும் நம்பிக்கையும் உள்ள தலைமைக் குரு"வான (எபி 2:17) இயேசு கிறிஸ்துமேல் தங்கள் கண்களைப் பதித்து இந்த அழைப்பை உறுதிப்பாட்டுடன் வாழ்வார்களாக!

இந்த மறைத்தூதுப் பணியாளர்களை அழைக்கவும் வரவேற்கவும் என் சகோதர ஆயர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்பொழுதுதான் அவர்கள் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, இரக்கத்தைத் தூண்டி எழுப்புகின்ற மறையுரையாளர்களாக இருக்க முடியும். எனவே, மறைமாவட்டங்கள் தனித்தனியே "மக்களுக்குரிய மறைப்பணிகளை" ஏற்பாடு செய்வனவாக. இப் பணியில் இந்த மறைத்தூதுப் பணியாளர்கள் மகிழ்ச்சி, மன்னிப்பு ஆகியவற்றின் தூதுவர்களாக இருப்பார்களாக. ஆயர்கள் தங்கள் மக்களுடன் சேர்ந்து ஒப்புரவு அருளடையாளத்தைக் கொண்டாடக் கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறார்கள். அப்பொழுதுதான் யூபிலி ஆண்டு வழங்கும் அருளின் காலம் கடவுளின் மகன்கள், மகள்கள் பலருக்கும் தந்தையின் வீட்டை நோக்கி மீண்டும் ஒருமுறை பயணம் மேற்கொள்ள வழிவகுக்கக் கூடியதாய் இருக்கும். சிறப்பாக, திருவழிபாட்டு காலத்தின் தவக்காலத்தின்போது "நாம் இரக்கத்தைப் பெறவும், ஏற்ற வேளையில் உதவக்கூடிய அருளைக் கண்டடையவும், அருள் நிறைந்த இறை அரியணையைத் துணிவுடன் அணுகிச் செல்லவும்" (எபி 4:16) இறைமக்களை மீண்டும் அழைப்பதில் மேய்ப்பர்கள் ஊக்கம் தளராமல் இருக்க வேண்டும்.

19. இரக்கத்தின் செய்தி ஒவ்வொருவரையும் சென்றடைவதாக! இரக்கத்தை அனுபவிக்க விடுக்கப்படும் அழைப்புக்கு யாரும் கவலையற்றவர்களாக இருக்க வேண்டாம்! யாருடைய நடத்தை கடவுளின் இரக்கத்தில் இருந்து அவர்களைத் தள்ளி வைக்கின்றதோ, அவர்கள் கூடுதல் ஆர்வத்துடன் மனமாற்றம் பெற நான் இந்த அழைப்பைத் தருகின்றேன்.

சட்டத்தை மீறுகின்ற எல்லா வகையான நிறுவனங்களையும் சார்ந்த ஆண்களையும் பெண்களையும் என் மனத்தில் குறிப்பாகக் கொண்டுள்ளேன். தங்கள் சொந்த நலனைக் கருதி அவர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையை மாற்றிக் கொள்ள நான் கெஞ்சுகின்றேன். பாவத்தை மறுக்கும், பாவியை ஒருபோதும் மறுக்காத கடவுளுடைய மகனின் பெயரால் நான் இதை அவர்களிடம் கேட்கிறேன். வாழ்வு பணத்தைப் பொறுத்தே அமைந்துள்ளது; பணத்துடன் ஒப்பீடு செய்யும்போது வேறு எதுவும் மதிப்போ, மாண்போ அற்றது என்னும் தவறான சிந்தனை வலையில் வீழ்ந்து விடாதீர்கள். இது ஒரு பொய்த் தோற்றமே தவிர வேறொன்றும் இல்லை. இவ்வுலக வாழ்வைக் கடந்து நாம் பணத்தை நம்முடன் எடுத்துச் செல்ல முடியாது. பணம் நமக்கு மகிழ்ச்சியைக் கொணர்வதில்லை. இரத்தத்தில் தோய்க்கப்பட்டு பேரளவில் குவிக்கப்படும் சொத்துக்களுக்காக வன்முறை சுமத்தப்படுவதென்பது ஒருவரை ஆற்றலற்றவராகவும் ஒழுக்கமற்றவராகவும் மாற்றுகிறது. அண்மையிலோ, காலம் கடந்தோ ஒவ்வொருவரும் கடவுளின் நீதித் தீர்ப்புக்கு உட்படுத்தப்படுவோம்; யாரும் அதிலிருந்து தப்ப இயலாது.

இலஞ்ச ஊழல் பழக்கத்தில் பங்கேற்போர்க்கும் குற்றஞ் செய்வோருக்கும் இதே அழைப்புதான் வழங்கப்படுகின்றது. இந்த அழுகிய புண் பழி தீர்ப்பதற்காக விண்ணகத்தை நோக்கிக் குரல் எழுப்பும் சாவான பாவமாக உள்ளது. காரணம், இது தனிப்பட்ட, சமூக வாழ்வின் அடிப்படைகளையே அச்சுறுத்துகின்றது. இலஞ்ச ஊழல் பழக்கம் நம்பிக்கையுடன் நாம் எதிர்காலத்தைக் நோக்குவதற்குத் தடையாக உள்ளது. காரணம், இதன் கொடுங்கோன்மைப் பேராசை வலுவற்றவர்களின் திட்டங்களைச் சிதைக்கிறது; ஏழைகளுக்கெல்லாம் ஏழைகளை நசுக்குகிறது. இது சமூகத்தின் பெரிய அவதூறுக்குக் காரணமாகி அன்றாட வாழ்வுச் செயல்களை தனக்குள் சூழ்ந்தணைகின்ற பாவமாய்ப் பரவுகிறது. இலஞ்ச ஊழல் இதயத்தைக் கடினப்படுத்தும் பாவச் செயல்; இது கடவுளுக்குப் பதிலாக பணம்தான் சக்தியின் வடிவம் என்னும் பொய்த் தோற்றத்தை உருவாக்குகிறது. இது கபடச் செயல், அவநம்பிக்கை போன்றவற்றால் ஊட்டப்பெற்ற இருளின் வேலையாக உள்ளது. இத்தகைய சோதனையில் இருந்து யாரும் தம்மைத் தடைக்காப்புறுதி பெற்றவர் என நினைக்க முடியாது என்பதை உறுதிப்படுத்தி, தூய பெரிய கிரகோரி நல்லெண்ணத்துடன்

கூறியது: *இலஞ்ச ஊழல்தான் மிக மோசமான இடர்.* நாம் தனிப்பட்ட, சமூக வாழ்வில் இருந்து இதை விரட்ட விரும்பினால், எந்தத் தவறான செயலுக்கும் வெளிப்படையாய் கண்டனம் தெரிவிப்பதோடு நமக்கு முன்மதி, விழிப்பு, வாய்மை தவறாமை, ஒழிவின்மை போன்றனவும் தேவை. இதை வெளிப்படையாக எதிர்த்துப் போராடப்படவில்லையெனில் விரைவிலோ அல்லது காலம் தாழ்த்தியோ அதற்கு நாம் ஒவ்வொருவரும் உடந்தையாய் இருப்பவராய் மாறிவிடுவோம்; மேலும், அது நமது இருப்பையே அழித்து முடிவுக்குக் கொண்டு வந்து விடும்.

நம் வாழ்வை மாற்றுவதற்கான சரியான தருணம் இதுவே. நம் இதயங்கள் தொடப்பட அனுமதிக்கப்படுதற்கான காலம் இதுவே. மோசமான குற்றங்களுக்கு மத்தியிலும் நாம் தீமையான செயல்களைச் சந்திக்கின்றபோது, அப்பாவி மக்களின் சொத்து, மாண்பு, உணர்வு, ஏன் அவர்கள் வாழ்வு முழுவதும் பிடுங்கப்பட்ட நிலையில் அவர்கள் அழுகுரலுக்கு நாம் செவிமடுக்கும் நேரம் இது. தீமையான பாதையில் ஓட்டிக்கொண்டிருப்பது ஒருவனை ஏமாற்றத்திற்கும் மயக்கத்திற்கும்தான் இட்டுச் செல்லும். உண்மையான வாழ்வு என்பது சற்று முற்றிலும் மாறுபட்ட ஒன்று. நம்மை அடைவதில் கடவுள் ஒருபோதும் சோர்ந்து போவதில்லை. நான் என் சகோதர ஆயர்களுடனும் அருள்பணியாளர்களுடனும் இருப்பது போன்று, கடவுள் எப்பொழுதும் கேட்பதற்குத் தயாராய் உள்ளார். எல்லாரும் செய்ய வேண்டியது ஒன்றே. எல்லாரும் மனமாற்றத்திற்கான அழைப்பை ஏற்று, திருஅவையால் வழங்கப்படும் இரக்கத்தின் இந்தச் சிறப்புக் காலத்தின்போது நீதிக்குத் தன்னையே கையளிப்பதாகும்.

20. *நீதிக்கும் இரக்கத்திற்கும்* இடையேயுள்ள உறவை மீண்டும் நினைவு கூர்வது இவ்விடத்தில் பொருந்தாத ஒன்றல்ல. இவை இரண்டுமே முரண்பாடான உண்மைகள் அல்ல; ஆனால், அவை அன்பின் நிறைவை அடையும்வரை படிப்படியாக வளர்ச்சியுறுகின்ற ஒரே உண்மையின் இரண்டு பரிமாணங்கள். நீதி என்பது சட்ட முறைமைப்படி ஆட்சி செய்யப்பட வேண்டிய குடிமைச் சமூகத்திற்கான அடிப்படை கருத்துப்படிவம். அது ஒவ்வொரு தனி நபருக்கும் முறையாக உரியதாகவும் புரியப்படுகின்றது. திருவிவிலியத்தில் இறை நீதி பற்றியும் இறைவனை “நீதிபதி”யாகவும் குறிப்பிடும் பல குறிப்புகள் உள்ளன. இந்தப் பக்கங்களில் நீதி என்பது சட்டத்தை முழுவதும்

கடைப்பிடிப்பதாகவும் கடவுளின் கட்டளைகளுக்கு உகந்த முறையில் ஒவ்வொரு நல்ல இஸ்ரயேலரின் ஒழுக்க வாழ்வு இருக்கவேண்டியதாயும் புரியப்படுகின்றது. இருப்பினும், இத்தகைய பார்வை நீதியின் உண்மையான அர்த்தத்தைச் சிதைவுபடுத்தியோ, அதன் மிக ஆழ்ந்த மதிப்பைத் தடுத்தோ ஒருபோதும் சட்டத்தின் கெடுபிடித்தன்மைக்கு இட்டுச் சென்றதில்லை. இந்த சட்டக் கெடுபிடித்தன்மையை வெல்ல வேண்டுமெனில் திருவிவிலியத்தில் கூறப்பட்டுள்ளதுபோல் நீதி என்பது அடிப்படையிலேயே கடவுளின் விருப்பத்திற்கு ஒருவர் பிரமாணிக்கமுடன் தம்மையே கையளிப்பதாய் காணப்பட வேண்டும் என்பதை நாம் நினைவுகூர வேண்டும்.

இயேசு தமது பங்கிற்குச் சட்டத்தைக் கடைபிடிப்பதற்கு மேலாக இறைநம்பிக்கையின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றிப் பல முறை பேசியுள்ளார். மத்தேயுவுடனும் ஏனைய வரிதண்டுவோருடனும் பாவிகளுடனும் மேசையில் சாய்ந்த வண்ணம் இருந்தபோது இயேசுவுக்கு எதிராக மறுப்புத் தெரிவித்த பரிசேயர்களுக்கு இயேசு கூறும் பின்வரும் இந்த வார்த்தைளை நாம் மேற்கண்ட பார்வையில்தான் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்: "'பலியை அல்ல, இரக்கத்தையே விரும்புகிறேன்' என்பதன் கருத்தை நீங்கள் போய்க் கற்றுக்கொள்ளுங்கள்; ஏனெனில் நேர்மையாளரை அல்ல, பாவிகளையே அழைக்க வந்தேன்" (மத் 9:13). நீதியின் பார்வைக்கு முன்பாக வெறுமனே சட்டத்தைக் கடைப்பிடித்தல் மூலம் மக்களை நீதிமான்கள், பாவிகள் எனச் சாதாரணமாகத் தீர்ப்பிட்டு, இரண்டு குழுக்களாகப் பிரிக்கப்பட்ட நிலையில் இயேசு பாவிகளைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து, அவர்களுக்கு மன்னிப்பும் மீட்பும் வழங்கி இரக்கத்தின் மாபெரும் கொடையை வெளிப்படுத்துவதில் உறுதியாய் உள்ளார். இயேசு பரிசேயர்களாலும் ஏனைய மறைநூல் ஆசிரியர்களாலும் ஒதுக்கப்பட்டதற்கான காரணம் அவர் புதிய வாழ்வின் ஊற்றாகிய இரக்கம்பற்றி கொண்டிருந்த விடுதலைப் பார்வையே. சட்டத்திற்குப் பிரமாணிக்கமாய் இருக்கும் முயற்சியில் தந்தையின் இரக்கத்தைக் குறைத்து மதிப்பிட்டு அவர்கள் பிறரின் தோள்கள்மீது வெறுமனே சுமைகளை ஏற்றினார்கள். ஆனால், சட்டத்தைப் பிரமாணிக்கமாய் கடைப்பிடிக்க வலியுறுத்துவது மனித மாண்பைத் தொடக்கூடிய காரியங்களுக்கு வழங்கப்படும் கவனத்தைத் தடுப்பதாக இருக்கக் கூடாது.

இந்த நோக்கில் "பலியை அல்ல, இரக்கத்தையே விரும்புகிறேன்" (ஓசே 6:6) என்ற இறைவாக்கினர் ஓசேயாவின் நூலில் உள்ள இப் பகுதியை இயேசு தாமே வேண்டுகோளாக வைப்பது முக்கியமானது. இயேசு தாமே பாவிகளுடன் உணவைப் பகிர்ந்து வெளிப்படுத்தியதுபோன்று அந்நேரத்தில் இருந்து தம் சீடர்களின் வாழ்க்கை நெறியின் மையமாக இரக்கமே இருக்க வேண்டும் என உறுதிப்படுத்துகிறார். இயேசுவின் பணியில் இரக்கம் என்பது ஓர் அடிப்படையான கூறாக மீண்டும் ஒருமுறை வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. சட்டத்திற்கு முறையாக மதிப்பளிக்கக்கூடிய நிலையில் இருந்து அவருக்குச் செவிமடுத்தவர்களுக்கு இது உண்மையிலேயே அறைகூவல் விடுப்பதாய் உள்ளது. மறுபுறம், இயேசு சட்டத்தைக் கடந்து செல்கின்றார்; சட்டம் யாரைப் பாவிகள் எனக் கருதுகின்றதோ அவர்களுடன் அவர் சேர்ந்து இருப்பது அவரது இரக்கத்தின் ஆழத்தை நாம் உணர வழிவகுக்கிறது.

இதே ஒரு பயணத்தைத்தான் திருத்தூதர் பவுல் மேற்கொள்கிறார். தமஸ்கு நோக்கிய பாதையில் இயேசுவைச் சந்திக்கும் முன்பாக சட்டத்தின் நீதியை ஆர்வத்துடன் பின்பற்றுவதில் தமது வாழ்க்கையை அவர் அர்ப்பணித்தார் (காண் பிலி 3:6). கிறிஸ்துவிடம் அவர் கொண்ட மனமாற்றம் அவரது பார்வையைத் தலைகீழாக மாற்ற வழிவகுத்தது. எனவேதான், கலாத்திய நகர் மக்களுக்கு அவர் பின்வருமாறு எழுதுகிறார்: "திருச்சட்டம் சார்ந்த செயல்களால் அல்ல, இயேசு கிறிஸ்துவின்மீது கொள்ளும் நம்பிக்கையால்தான் ஒருவன் இறைவனுக்கு ஏற்புடையவர் ஆகமுடியும் என நாம் அறிந்திருக்கிறோம்... ஏனெனில் சட்டம் சார்ந்த செயல்களால் எவருமே இறைவனுக்கு ஏற்புடைவர் ஆவதில்லை" (கலா 2:16).

நீதி பற்றிய பவுலின் புரிதல் முற்றிலும் மாறுகின்றது. நீதியை அல்ல, இறைநம்பிக்கையைதான் இப்பொழுது முன்னிலைப்படுத்துகிறார். சட்டத்தைக் கடைப்பிடிப்பதன் வழியாக அல்ல; மீட்பளிக்கும் இரக்கத்தாலும் தம் இறப்பு, உயிர்ப்பாலும் மீட்பைக் கொணர்ந்த இயேசு கிறிஸ்துவில் கொண்டுள்ள இறைநம்பிக்கையால் மட்டுமேதான் மீட்பு கிடைக்கும் என்கிறார் அவர். அடிமைத்தனத்தால் அடக்கப்பட்டதால் உண்டான பாவத்திலிருந்தும் அதன் விளைவுகளிலிருந்தும் விடுவிக்கும் சக்தியாக இப்பொழுது கடவுளின் நீதி வருகிறது. கடவுளின் நீதி என்பது அவரின் இரக்கமே (காண் திபா 51:11-16).

21. இரக்கம் என்பது நீதிக்கு எதிரானதல்ல; அது ஒரு பாவி தன்னைத்தானே காண ஒரு புதிய வாய்ப்பு வழங்கவும், மனமாற்றம் பெறவும், நம்பிக்கை பெறவும் கடவுள் தேடிச்செல்லும் வழியாகக் காணப்படுகின்றது. இறைவாக்கினர் ஓசேயாவின் அனுபவம் இரக்கம் எவ்வாறு நீதியைக் கடந்து செல்லக் கூடியது என்பதை நாம் காண உதவியாய் உள்ளது. இவ் இறைவாக்கினர் வாழ்ந்த காலம் யூத மக்களின் வரலாற்றில் ஒரு மிக முக்கியத் திடீர்த் திருப்பத்தைக் கொண்ட காலம். அரசாட்சி அழிவின் விளிம்பில் தள்ளாடிக் கொண்டிருந்தது; மக்களோ உடன்படிக்கைக்குப் பிரமாணிக்கமாய் இல்லாதிருந்தனர். அவர்கள் கடவுளிடமிருந்து விலகிச் சென்று விட்டார்கள்; மேலும் தங்கள் முன்னோர்களின் இறைநம்பிக்கையையும் தொலைத்து விட்டார்கள். மானுடச் சிந்தனைப்படி, பிரமாணிக்கமற்ற மக்களைக் கடவுள் வெறுப்பதாய் எண்ணுவது சரியானதொன்றாகத் தோன்றுகிறது; அவர்கள் கடவுளுடன் கொண்டிருந்த உடன்படிக்கையைக் கடைபிடிக்கவில்லை; எனவே, நியாயமான தண்டனையைப் பெறுவது, வேறு வார்த்தைகளில் கூற வேண்டுமெனில், நாடு கடத்தப்பட்டது ஏற்புடையதே. இறைவாக்கினரின் வார்த்தைகள் இதற்குச் சான்று கூறுகின்றன. "எகிப்து நாட்டுக்கே அவர்கள் திரும்பிப் போவார்கள்; அசீரியா அவர்களை அரசாளும்; ஏனெனில் என்னிடம் திரும்பி வர மறுத்து விட்டார்கள்" (ஓசே 11:5). இருப்பினும், நீதிக்கான இந்த அழைப்புக்குப் பின் இறைவாக்கினர் தமது உரையை முற்றிலும் மாற்றி கடவுளின் உண்மையான முகத்தை வெளிப்படுத்துகிறார்: "எப்ராயிமே! நான் உன்னை எப்படிக் கைவிடுவேன்? இஸ்ரயேலே! உன்னை எப்படிக் கைநெகிழ்வேன்? உன்னை எப்படி அதிமாவைப் போலாக்குவேன்? செபோயிமுக்குச் செய்ததுபோல் உனக்கும் செய்வேனோ? என் உள்ளம் அதை வெறுத்து ஒதுக்குகின்றது. என் இரக்கம் பொங்கி வழிகின்றது. என் சீற்றத்தின் கனலைக் கொட்டமாட்டேன்; எப்ராயிமை அழிக்கத் திரும்பி வரமாட்டேன்; நான் இறைவன், வெறும் மனிதனல்ல; நானே உங்கள் நடுவில் இருக்கும் தூயவர், ஆதலால் நான் நகர்க்கு எதிராக வரமாட்டேன்" (ஓசே 11:8-9). இறைவாக்கினரின் இவ் வார்த்தைகளுக்கு விளக்கம் அளிக்கும் வகையில் புனித அகஸ்டின் கூறியது: "இரக்கத்தைவிட கோபத்தைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்வது கடவுளுக்கு

[illegible] இது [illegible] கடவுளின் [illegible]
[illegible] ஆனால் அவரின் இரக்கம் [illegible]

கடவுள் தம்மை நீதியுடன் மட்டும் நிறுத்திக் கொண்டால், அவர் கடவுளாக இருக்க முடியாது. மாறாக, சட்டங்கள் மற்றும் மதிக்கப்பட வேண்டும் எனக் கேட்கும் மாறுபாடுகளைப் போன்று அவர் இருப்பார். ஆனால், வெறுமனே நீதி மட்டும் போதுமானதல்ல. நீதி மட்டும் போதும் என்னும் அனுபவம் அதன் அழிவிலேதான் முடியும் என்பது அனுபவம். எனவேதான், கடவுள் தம் இரக்கத்தாலும் மன்னிப்பாலும் நீதியைக் கடந்து செல்கிறார். இருப்பினும், இது நீதியைக் குறைத்து மதிப்பிடும் செயலாகவோ, தேவையற்றதாக வழங்கப்பட்டதாகவோ தவறாகப் புரிந்து கொள்ளப்படக் கூடாது. மாறாக, தவறு செய்யும் யாரும் அதற்கான விலையைப் பெற வேண்டும். இருப்பினும், இது முடிவல்ல. மாறாக, இது மனமாற்றத்தின் வெறும் தொடக்கமே. காரணம், இங்குதான் ஒருவன் கடவுளின் இரக்கத்தையும் மென்மையும் உணர ஆரம்பிக்கின்றான். கடவுள் நீதியை மறுப்பது இல்லை. மாறாக, இதைவிடப் பெரிய நிகழ்வாகிய உண்மையான நீதியின் அடிப்படையாகிய அன்பை நாம் அனுபவிப்பதில் கடவுள் நீதியை அரவணைத்து ஏற்கிறார், அதைக் கடந்து செல்கின்றார். எதற்காகத் தூய பவுல் தம் காலத்திய யூதர்களைக் கடிந்துரைக்கிறாரோ அதே தவற்றைச் செய்வதில் நாம் விலகி இருக்க விரும்பினால் அவர் கூறுவதற்கு மிகக் கவனமுடன் நாம் செவிமடுக்க வேண்டும்: "கடவுள் மனிதர்களைத் தமக்கு ஏற்புடையவர்களாக்கும் முறையை அறிந்து கொள்ளாமல், யூதர்கள் தங்கள் முயற்சியாலேயே அவருக்கு ஏற்புடையவர்கள் ஆக முயன்றார்கள். ஆகவே அவர்கள் கடவுளின் செயல்முறைக்குத் தங்களை உட்படுத்தவில்லை. கிறிஸ்துதான் திருச்சட்டத்தின் நிறைவு. அவர்மேல் நம்பிக்கை கொள்ளும் எவரும் கடவுளுக்கு ஏற்புடையவர் ஆவார்" (உரோ 10:3-4). கடவுளின் நீதி என்பது இயேசு கிறிஸ்துவின் இறப்பு, உயிர்ப்பிலிருந்து வழிந்தோடும் அருளாக ஒவ்வொருவருக்கும் வழங்கப்பட்டுள்ள அவரது இரக்கமே. இவ்வாறு, நம் அனைவர்மீதும் உலகம் முழுமைமீதும் கிறிஸ்துவின் சிலுவைதான் கடவுளின் நீதித் தீர்ப்பாய் உள்ளது. காரணம், இதன்

[illegible] திருப்பாடல்களுக்கான மறையுரைகள் (*Homilies on the Psalms*), 76.11.

வழியாகத்தான் அவர் நமக்குப் புதிய வாழ்வையும் அன்பின் உறுதிப்பாட்டையும் வழங்கியுள்ளார்.

22. இந்த யூபிலி *பாவ மன்னிப்புச் சலுகை* வழங்குவதை இன்றியமையாததாக்குகிறது. இச் செயல் இரக்கத்தின் புனித ஆண்டில் கூடுதலான வகையில் முக்கியப் பொருள் பெறும். கடவுளின் மன்னிப்புக்கு எந்த எல்லையும் இல்லை. இயேசு கிறிஸ்துவின் இறப்பு, உயிர்ப்பில்தான் கடவுள் தமது அன்பையும் எல்லா மானுடப் பாவத்தையும் அழிக்கும் அதன் சக்தியையும் மிகத் தெளிவாகக் காட்டியுள்ளார். பாஸ்கா மறைபொருள் வழியாகவும் திருஅவையின் பரிந்துரையாலும் கடவுளுடன் ஒப்புரவாவது சாத்தியமானதாகிறது. இவ்வாறு, கடவுள் எப்பொழுதும் மன்னிக்கத் தயாராக உள்ளார்; வியப்பூட்டும் வகையிலும் தொடர்ச்சியாக புதிய வழிகளிலும் மன்னிப்பதால் அவர் ஒருபோதும் சோர்வடைவதில்லை. இருப்பினும், பாவத்தின் அனுபவத்தை நாம் அனைவரும் நன்கு அறிந்துள்ளோம். நாம் நிறைவுள்ளவர்களாய் வாழ அழைக்கப்பட்டுள்ளோம் என்பதைத் தெரிந்திருந்தாலும் (காண் மத் 5:48) பாவத்தின் கனமான சுமையை நாம் உணர்கிறோம். அருளின் உருமாற்றும் சக்தியை நாம் உணர்ந்திருந்தாலும் தவறி விழுந்த நிலைக்குரிய பாவத்தின் விளைவுகளையும் நாம் உணர்கின்றோம். மன்னிக்கப்படப்பட்டாலும் கூட நம் பாவங்களின் மனப்போராட்ட விளைவுகள் தொடர்ந்து இருக்கத்தான் செய்கின்றன. ஒப்புரவு அருளடையாளத்தில் கடவுள் நம் பாவங்களை உண்மையிலேயே துடைத்தழித்து மன்னிக்கிறார். ஆனாலும் கூட நமது சிந்தனை, செயல் ஆகியவற்றில் பாவம் ஒரு தவறான விளைவை விட்டுச் செல்கிறது. ஆனால், கடவுளின் இரக்கம் இதையும்விட சக்தி வாய்ந்தது. தந்தையைப் பொறுத்த மட்டில் கிறிஸ்துவாகிய மணமகன் வழியாகவும் அவரது திருஅவை வழியாகவும் அது *பாவ மன்னிப்புச் சலுகையாக* வருகின்றது; அவர் மன்னிக்கப்பட்ட பாவியைத் தேடி அடைந்து, அவனைப் பாவத்தின் விளைவுகளால் விடப்பட்ட எஞ்சியுள்ள ஒவ்வொன்றிலிருந்தும் விடுவிக்கிறார்; அவன் இரக்கத்துடன் செயல்படவும் பாவத்திற்குள் மீண்டும் விழுந்து விடாது அன்பில் வளரவும் அவனைத் தூண்டுகிறார். தூயவர்களின் உறவு ஒன்றிப்புக்குள்தான் திருஅவை வாழ்கிறது. நற்கருணையில் கடவுளிடமிருந்து பெறப்பட்ட கொடையாகிய இந்த உறவு ஒன்றிப்பு ஓர் ஆன்மிக உறவாக

வருகின்றது; எண்ணிலடங்காப் புனிதர்களுடனும் அருளாளர்களுடனும் நம்மை இணைக்கிறது (காண் திவெ 7:4). நமது வலுக்குறைவில் அவர்களது புனிதத்தன்மை நமக்கு உதவியாய் வருகிறது. இது சிலரின் வலுக்குறைவைப் பாதுகாக்க ஏனையோரின் வலிமையால், திருஅவையின் தாய்க்குரிய செபங்களாலும் வாழ்க்கை முறையாலும், அவர்களுக்கு உதவியாய் உள்ளது. எனவே, புனித ஆண்டின் பாவ மன்னிப்புச் சலுகையை வாழ்வது என்பது தந்தையின் மன்னிப்பு விசுவாசிகளின் வாழ்நாள் முழுவதும் நீடிக்கச் செய்வது என்ற உறுதிப்பாட்டுடன் அவரது இரக்கத்தை அணுகுவதாகும். பாவ மன்னிப்புச் சலுகையைப் பெறுவதென்பது கிறிஸ்துவின் மீட்பால் வழங்கப்படும் எல்லாப் பலன்களாலும் திருஅவையின் தூய்மைத்தன்மையை அனுபவிப்பதாகும். அப்பொழுது கடவுளின் அன்பும் மன்னிப்பும் எல்லா இடங்களுக்கும் பரவும். நம் பாவங்களை மன்னித்து நம்மைத் தமது இரக்கமிகுந்த "பாவ மன்னிப்புச் சலுகையால்" கழுவிட தந்தையிடம் இரந்து மன்றாடுவோம். இதன் மூலம் இந்த யூபிலியை முனைப்புடன் வாழ்வோமாக!

23. திருஅவையின் எல்லைகளையும் கடந்து இரக்கத்தின் ஒரு கூறு காணப்படுகின்றது. கடவுளின் மிக முக்கியப் பண்பு நலன்களில் ஒன்றான இரக்கத்தைக் கொண்டிருக்கும் யூத சமயத்துடனும் இஸ்லாமிய சமயத்துடனும் திருஅவை நம்மைத் தொடர்பு கொள்ளச் செய்கிறது. இவ் வெளிப்பாட்டை முதலில் பெற்றது இஸ்ரயேலர்தான். இது எல்லா மாந்தருடனும் பகிரப்பட வேண்டிய வற்றா வளமுடைய ஊற்றாக வரலாற்றில் தொடர்கிறது. நாம் மேலே கூறியதுபோல் பழைய ஏற்பாட்டின் பல பகுதிகள் இரக்கத்தில் ஆழ்ந்து தோய்ந்துள்ளன. காரணம், அவை தம் மக்கள் சார்பாக அவர்கள் தங்களது வரலாற்றில் மிகப்பெரும் சோதனைகளுக்கு ஆளான தருணங்களில் கடவுள் செய்த செயல்களை விளக்குகின்றன. படைத்தவருக்கு இஸ்லாமிய சமயம் வழங்கிய தனிச் சிறப்புமிக்க பெயர்கள் "இரக்கமும் பாசமும்" ஆகும். எந்த இஸ்லாமியர்கள் தங்கள் அன்றாட வலுவின்மைகளில் கடவுளின் இரக்கத்தால் தாங்கிப்பிடிக்கப்படுகிறோம், பின்தொடரப்படுகின்றோம் என உணர்கின்றார்களோ அந்தப் பிரமாணிக்கமுள்ள இஸ்லாமியர்களின் உதடுகளில் அடிக்கடி இந்த அழைப்பு இருக்கும். இறை இரக்கத்திற்கு யாரும் தடை போட முடியாது என அவர்களும் நம்புகின்றார்கள். காரணம், இரக்கத்தின் கதவுகள் எப்பொழுதும் திறந்தவண்ணமாகவே உள்ளன.

கடவுளின் இரக்கத்தைக் கொண்டாடும் இந்த யூபிலி ஆண்டு இத்தகைய சமயங்களுடனும் ஏனைய உண்மையான சமய மரபுகளுடனும் உள்ள உறவை வளர்த்து, இன்னும் சற்று கூடுதலான ஆர்வமிக்க உரையாடலுக்குத் திறந்த மனம் படைத்தவர்களாய் இருக்க நம்மை மாற்றும் என நான் நம்புகின்றேன். அப்பொழுதுதான் நாம் ஒருவர் மற்றவரைச் சிறப்பாக அறியவும் புரிந்துகொள்ளவும் இயலும். மூடிய மனப்பாங்கு, அவமரியாதை ஆகியவற்றின் ஒவ்வொரு வடிவத்தையும் நாம் நீக்குவோம்; வன்முறை, வேறுபாடுகாட்டுதல் ஆகியவற்றின் ஒவ்வொரு வடிவத்தையும் விரட்டியடிப்போம்.

24. இரக்கத்தின் தாயை நோக்கி இப்பொழுது என் சிந்தனைகள் திரும்புகின்றன. இப் புனித ஆண்டில் அவரது இனிமையான முகம் நம்மைக் காத்துப்பேணுவதாக; அப்பொழுதுதான் நாம் அனைவரும் கடவுளின் இன்கனிவை மீண்டும் கண்டுபிடிப்போம். மரியாவைப் போன்று யாருமே மனுவுருவேற்ற மறைபொருளை மிக ஆழ்ந்து கண்டுணர்ந்தது இல்லை. இரக்கத்தின் உடனிருப்பு மனுவுரு ஏற்ற பின் அவரது வாழ்வு முழுவதும் ஒரு முன்மாதிரியாகத் திகழக் கூடியதாய் மாறியது. சிலுவையில் அறையப்பட்டு உயிர்த்தவரின் தாய் அவரது அன்பின் மறைபொருளில் மிக நெருக்கமாகப் பங்கேற்ற காரணத்தால் இறை இரக்கத்தின் திருப்பீட முற்றத்துக்குள் நுழைந்து விட்டார்.

கடவுளின் மகனுடைய தாயாகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட மரியா, அந்தத் தருணத்தில் இருந்து கடவுளின் அன்பால் கடவுளுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையே ஓர் *உடன்படிக்கைப் பேழையாகத்* திகழத் தயார் செய்யப்பட்டார். அவர் தமது இதயத்தில் இயேசுவாகிய தம் மகனோடு உள்ள முழுமையான தம் ஒன்றிப்பில் இறை இரக்கத்தை மதிப்புமிக்கதாய் வைத்துப் பாராட்டினார். எலிசபெத்தின் வீட்டின் நுழைவாயிலில் அவர் பாடிய தலைமுறை தலைமுறையாக நீடிக்கக்கூடிய புகழ்ச்சிப் பாடல் கடவுளின் இரக்கத்திற்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டதாகும் (லூக் 1:50).

கன்னி மரியாவின் இறைவாக்கினருக்குரிய இந்த வார்த்தைகளில் நாமும் கூட உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளோம். இறை இரக்கத்தின் பலன்களை அனுபவிக்கப் புனித ஆண்டின் நுழைவாயிலைக் கடக்க உள்ள நிலையில் இதுவே நமக்கு ஆறுதல், ஆற்றல் ஆகியவற்றின் ஊற்றாக இருக்கும்.

சிலுவைக்கு அடியில் மரியா அன்புச் சீடராகிய யோவானுடன் சேர்ந்து இயேசுவால் கூறப்பட்ட மன்னிப்பின் வார்த்தைகளுக்குச் சான்று பகர்ந்தார். அவரைச் சிலுவையில் அறைந்தவர்கள்மேல் காட்டப்பட்ட இந்த இரக்கத்தின் உயர்வான வெளிப்பாடு கடவுளின் இரக்கம் எந்தளவுக்குச் செல்லும் என்பதை நமக்குச் சுட்டிக் காட்டுகிறது. இறை மகனின் இரக்கம் எல்லை ஏதுமின்றியும் எவ்வித விதிவிலக்குமின்றியும் ஒவ்வொருவரையும் சென்றடைகிறது என்பதற்கு மரியா ஒரு சான்றாக உள்ளார். *மிகவும் இரக்கமுள்ள தாயே* என்னும் தொன்மையும் புதினமும் கொண்ட செபத்தில் உள்ள வார்த்தைகளால் அவரை நாம் கூவி அழைப்போம். அப்பொழுது அவர் தம்முடைய இரக்கம் மிகுந்த கண்களை நம்மீது திருப்புவதில் இருந்து ஒருபோதும் சோர்வடையமாட்டார்; மேலும் நம்மை இரக்கத்தின் முகமாகிய தம் மகன் இயேசுவைப் பற்றித் தியானிக்க நம்மைத் தகுதியுள்ளவராக்குவார்.

இறை இரக்கத்தைத் தங்களின் பணியாக வாழ்வில் கடைப்பிடித்த புனிதர்களையும், அருளாளர்களையும் நம் செபங்கள் சென்றடையட்டும். இரக்கத்தின் பெரிய திருத்தூதராகிய தூய ஃபவுஸ்டினா கொவால்ஸ்காவை நான் சிறப்பாக நினைத்துப் பார்க்கிறேன். இறை இரக்கத்தின் ஆழத்திற்குள் நுழைய அழைக்கப்பட்ட அவர் கடவுளின் இரக்கத்திற்கு ஏற்ப நாம் எப்பொழுதும் வாழவும் நடக்கவும் அவரது அன்பில் அசைக்க முடியா நம்பிக்கை கொள்ளவும் நமக்காகப் பரிந்துபேசி இறையருளைப் பெற்றுத் தருவாராக.

25. எனவே, நம் அனைவருக்கும் தந்தை தொடர்ந்து வழங்கும் இரக்கத்தை நமது அன்றாட வாழ்வில் வாழ்ந்து காட்ட இந்தச் சிறப்பு யூபிலி ஆண்டை நான் அர்ப்பணிக்க விரும்புகிறேன். இந்த யூபிலி ஆண்டில் கடவுள் நமக்கு வியப்பூட்ட நம்மையே அனுமதிப்போம். அவர் தமது இதயக் கதவை எல்லாருக்கும் திறந்து வைப்பதில் ஒருபோதும் சோர்வடைவதில்லை; அவர் நம்மை அன்பு செய்கிறார் என்பதையும் தமது அன்பை நம்முடன் பகிர்ந்துகொள்ளவும் விரும்புகின்றார் என்பதையும் மீண்டும் மீண்டும் எடுத்துரைக்கிறார். கடவுளின் இரக்கத்தை அறிவிப்பதன் உடனடித் தேவையையும் திருஅவை உணர்கிறது. ஆகவே எப்பொழுது திருஅவையும் இரக்கத்தின் நம்பத்தக்க தூதுவராய் மாறுகிறதோ அப்பொழுது மட்டும்தான் அதன் வாழ்வு நம்பத்தக்கதாகவும் நேர்மையானதாகவும் இருக்கும்.

குறிப்பாக, பெரிய நம்பிக்கைகள் மிகுந்த தருணத்திலும் முரண்பாட்டின் அடையாளங்கள் நிறைந்த தருணத்திலும் கிறிஸ்துவின் முகத்தைத் தியானிப்பதன்மூலம் ஒவ்வொருவருக்கும் கடவுளுடைய இரக்கத்தின் மாபெரும் மறைபொருளை அறிமுகம் செய்வது அதனுடைய தலையாகிய கடமை என்பது அதற்குத் தெரியும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, இயேசு கிறிஸ்துவின் இறைவெளிப்பாட்டின் மையமாக உள்ள இரக்கத்தை திருஅவை அறிக்கையிடுவதன் மூலமும் வாழ்வதன் மூலமும் நம்பகத்தன்மைமிக்க சான்றாக இருக்க அது அழைக்கப்பட்டுள்ளது. மூவொரு கடவுளின் இதயத்திலிருந்தும் அவரது மறைபொருளின் ஆழத்திலிருந்தும் இரக்கத்தின் பெரிய ஆறு இடைவிடாது பொங்கியெழுந்து வழிந்தோடுகிறது. எத்தனை மனிதர்கள் இதை அணுகினாலும் இந்த ஊற்று ஒருபோதும் வற்றிப்போவதில்லை. கடவுளின் இரக்கம் ஒருபோதும் முற்றுப்பெறாது என்னும் காரணத்தால் தேவையில் இருக்கும் எந்த ஓர் ஆணும் அல்லது பெண்ணும் அதை எப்பொழுதும் அணுக முடியும். அதைச் சூழ்ந்திருக்கக் கூடிய மறைபொருளின் வளமை என்பது அதிலிருந்து பொங்கி வரும் என்றும் வற்றா முழுநிறைவாக உள்ளது.

இந்த யூபிலி ஆண்டில் இறை வார்த்தையை மன்னிப்பு, ஆற்றல், உதவி, அன்பு ஆகியவற்றின் செய்தியாகவும் அடையாளமாகவும் திருஅவை உறுதியாகவும் தெளிவாகவும் திரும்பத் திரும்ப முழங்கி எதிரொலிக்கச் செய்யட்டும். இரக்கத்தை வழங்குவதிலும் பரிவு, ஆறுதல் ஆகியவற்றை வழங்குவதிலும் எப்பொழுதும் பொறுமையாய் இருப்பதிலும் அது ஒருபோதும் சோர்வடையாதிருப்பதாக. திருஅவை ஒவ்வொர் ஆணின், பெண்ணின் குரலாக மாறிப் பின்வரும் திருப்பாடல் வரிகளை இறுதிவரை உறுதிப்பாட்டுடன் மீண்டும் மீண்டும் சொல்லட்டும்: "ஆண்டவரே, உமது இரக்கத்தையும், உமது பேரன்பையும் நினைந்தருளும்; ஏனெனில், அவை தொடக்க முதல் உள்ளவை" (திப 25:6).

*திருத்தந்தையாக நான் பொறுப்பேற்ற மூன்றாம் ஆண்டில், நம் ஆண்டவரின் ஆண்டு 2015 ஏப்ரல் 11-ஆம் நாளன்று, உயிர்ப்பின் இரண்டாம் ஞாயிறு திருவிழிப்பின்போது, அதாவது இறை இரக்கத்தின் ஞாயிறன்று உரோமையில் தூய பேதுரு ஆலயத்தில் வழங்கப்பட்டது.*

**பிரான்சிஸ்**

# இரக்கம் மிகுந்த கடவுள்

திருத்தந்தை

இரண்டாம் ஜான் பால்

வழங்கிய

சுற்றுமடல்

தமிழாக்கமும் விளக்க முன்னுரையும்

ஆயர் செ. ஆசைமாணிக்கம்

# உள்ளடக்கம்

விளக்க முன்னுரை 55

## சுற்றுமடல்

I. "என்னைக் காண்பவர் தந்தையைக் காண்கிறார்"

1. இரக்கத்தின் வெளிப்பாடு 68
2. இரக்கம் மனிதராதல் 71

II. மீட்பர் விடுத்த செய்தி

3. கிறிஸ்து செய்ததும் சொன்னதும் 76

III. பழைய ஏற்பாடு

4. இரக்கத்தின் உட்பொருள் 80

IV. ஊதாரி மகனின் உவமை

5. ஓர் ஒப்புமை 90
6. மனித மாண்புமீது தனிக் கவனம் 94

V. பாஸ்கா மறைபொருள்

7. சிலுவையிலும் உயிர்ப்பிலும் வெளிப்பட்ட இரக்கம் 99
8. அன்பு சாவைவிட ஆற்றல் வாய்ந்தது; பாவத்தைவிட வலிமை படைத்தது 104
9. இரக்கத்தின் அன்னை 109

VI. "தலைமுறை தலைமுறையாய் உள்ள இரக்கம்"

10. நமது தலைமுறை பற்றி ஓர் உருவகம் 113

11. அமைதியின்மைக்கான காரணங்கள் 116

12. நீதி மட்டும் போதுமா? 119

VII. திருஅவையின் பணியில் இறைவனின் இரக்கம்

13. திருஅவை இறைவனின் இரக்கத்தை எடுத்துரைத்து அறிக்கையிடுகிறது 124

14. இரக்கத்தைச் செயல்படுத்தத் திருஅவை முனைகிறது 129

VIII. நமது காலத்தில் திருஅவையின் மன்றாட்டு

15. இறைவனின் இரக்கத்தைத் திருஅவை வேண்டுகிறது 138

# விளக்க முன்னுரை

"கடவுள் மிகுந்த இரக்கம் உடையவர். அவர் நம்மீது மிகுந்த அன்பு கொண்டுள்ளார்" (எபே 2:4) என்னும் புனித பவுலின் கூற்றுத்தான் திருத்தந்தை இரண்டாம் ஜான் பால் அவர்களுடைய இரண்டாம் சுற்றுமடலின் தொடக்கச் சொற்றொடராக அமைந்துள்ளது. இதனால்தான் இரக்கம் மிகுந்த கடவுள் என இம் மடல் அழைக்கப்படுகிறது.

மடலின் தொடக்கமாக மட்டும் அன்று, அடிப்பொருளாகவுமே எபே 2:4 விளங்குகின்றது. சுற்றுமடலின் மையக் கருத்தைத் - கருப்பொருளை - தொடக்கத்திலேயே இக் கூற்று எடுத்துரைக்கிறது; மடலின் பல பகுதிகளிலும் அதை அகல விரித்து, ஆழமாக விளக்குகிறது; மடல் கூறும் கருத்து முழுவதையும் இரத்தினச் சுருக்கமாகத் தருகிறது என்றால் அது மிகை ஆகாது!

## *மனிதரின் மீட்பர்*: தொடக்கம்!
## *இரக்கம் மிகுந்த கடவுள்*: அதன் தொடர்ச்சி!!

திருஅவையின் தலைமை ஆயர் பொறுப்பை ஏற்ற தொடக்கத்தில் திருத்தந்தை 2-ஆம் ஜான் பால் விடுத்த *மனிதரின் மீட்பர்* என்னும் முதல் சுற்றுமடலில், தமது பணியின் அடிப்படைச் செயல்திட்டத்தைக் கோடிட்டுக் காட்டினார். மனிதர் தம்மைப் பற்றிய முழு உண்மையைக் கிறிஸ்துவில்தான் கண்டுகொள்கின்றனர் என்னும் இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கப் போதனையின் பின்னணியில் (*இ.உ.தி.* எண் 22) இரு பெரும் உண்மைகளை அம் மடலில் வலியுறுத்திக் கூறினார்: i. மனிதரின் மீட்பராக விளங்குபவர் கிறிஸ்து ஒருவரே; ii. மனிதர் எத்துணை மாண்பு மிக்கவர் என்பதை இறைவன் தம் படைப்பிலும் மீட்பிலும் எண்பித்துள்ளார். இப் பெரும் உண்மைகளை விளக்குகின்ற வேளையில் இறைவனின் இரக்கத்தைக் குறிப்பிடுகிறார். இறைவனின் அன்பு ஊதாரி மைந்தனைச் சந்தித்து ஏற்க முன்வருகிறது; இந்த அன்பு இரக்கமாக வெளிப்படுகிறது. அன்பாகவும் இரக்கமாகவும் தோன்றும் இவ் வெளிப்பாடு மனித வரலாற்றில்

ஓர் உருவகத்தையும் பெயரையும் கொண்டதாக இலங்குகிறது. அதுவே இயேசு கிறிஸ்து (*ம.மீ.* எண் 9) எனத் தெளிவுபடுத்துகிறார்.

மேலே கூறப்பட்ட இவ் உண்மைகள் சிறிது வேறுபட்ட கோணத்தினின்று அவரது இரண்டாவது மடலில் விளக்கம் பெறுகின்றன: i. மனிதரின் மீட்பராக விளங்கும் கிறிஸ்து இரக்கத்தின் மறுவுரு ஆனார் (இ.க. எண் 2); தம் அருஞ்செயல்கள், சொற்கள் வழியாக இரக்கத்தை மனிதருக்கு வெளிப்படுத்தினார்; அதாவது, இரக்கம் நிறைந்த தந்தையாக இறைவனை உலகுக்குக் காட்டினார் (எண் 1; 3). ii. இந்த இரக்கம் நிறைந்த இறைவனில்தான் மனிதரின் மாண்பை நாம் முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும் (எண் 6). இதுவே திருத்தந்தை இம் மடலில் விரித்துரைக்கும் கருத்து ஆகும்.

இதன் பொருட்டு *மனிதரின் மீட்பர்* என்னும் சுற்றுமடலின் தொடர்ச்சியாக *இரக்கம் மிகுந்த கடவுள்* என்னும் மடலைக் கொள்ளுவது மிகப் பொருத்தம் ஆகும்.

ஏறத்தாழ 20000 சொற்களைக் கொண்டுள்ள இந்த ஏடு 1980-ஆம் ஆண்டு நவம்பர்த் திங்கள் 30-ஆம் நாள் வெளியிடப்பட்டது. அனைத்துலக மாற்றுத்திறனாளிகளின் ஆண்டான 1981 புலரவிருந்த வேளையில், திருத்தந்தை இரக்கம் பற்றிய இம் மடலை வெளியிட்டதில் பொருத்தம் மட்டும் அன்று, ஆழ்ந்த பொருளும் இருக்கிறது. கிறிஸ்துவில் வெளிப்பட்ட இறைவனின் இரக்கத்தைத் திருஅவை தொடர்ந்து வெளிப்படுத்திக்கொண்டே இருக்க வேண்டும்; குறிப்பாக, மாற்றுத்திறனாளிகள் போன்று சமுதாயத்தின் அடிமட்டத்தில் உழன்று கொண்டிருக்கும் மக்கள் நடுவில், இரக்கத்தின் வெளிப்பாடாகத் திருஅவை மறுவுரு எடுக்கவேண்டும் (எண் 13; 14; 15) என்னும் உண்மையை உணர்த்த இதைவிடச் சிறந்த வாய்ப்பு கிடைக்க முடியுமா?

## இன்றைய உலகின் தேவை இரக்கமே

“மகிழ்வும் எதிர்நோக்கும், ஏக்கமும் கவலையும் இன்றைய மனிதரின் வாழ்வில், குறிப்பாக ஏழைகள் மற்றும் துன்புறுவோர் அனைவரின் வாழ்வில் உள்ளன. இம் மனிதரின் மகிழ்வும் எதிர்நோக்கும், ஏக்கமும் கவலையும்

கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுவோர்க்கும் முற்றிலும் உரியனவே" எனத் தொடங்குகிறது *இன்றைய உலகில் திருஅவை* என்னும் இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்க ஏடு (எண் 1).

இன்றைய மனிதரின் அவலநிலை பற்றி முதலில் விரிவாக எடுத்துரைக்கப்படுகிறது (எண் 10-12). இருப்பினும் இக் காலக்கட்டத்தில் வாழும் பேறு பெற்றுள்ள மனிதர் பெருமைப்படக்கூடிய அளவுக்குப் பல துறைகளில் பெரும் முன்னேற்றம் காணப்பட்டுள்ளது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அதே நேரத்தில் அதே முன்னேற்றத்தின் பயனாக, பல அச்சுறுத்தல்களுக்கும் அமைதியின்மைக்கும் அவர்கள் ஆளாகியுள்ளார்கள் என்பதையும் எவரும் மறக்கவோ, திரையிட்டு மறைக்கவோ இயலாது (எண் 10-12).

நாளும் வளர்ந்துவரும் இந்த அமைதியின்மைக்கான காரணங்களை மடல் தொடர்ந்து ஆராய்கிறது; ஒன்றன் பின் ஒன்றாக அவற்றை அடுக்குகிறது (எண் 11).

மனித வாழ்வோடு பின்னிப் பிணைந்துள்ள இந்த அவலநிலை மாறவேண்டுமானால், சமூக நீதி மலரவேண்டும் என்பதைக் கற்றோரும் மற்றோருமே ஏற்றுக்கொள்வர். இந்த அடிப்படையில்தான் நீதி பற்றிய எண்ணம் இன்று சமுதாயத்தில், குறிப்பாக இளந் தலைமுறையின் உள்ளத்தில் மிக ஆழமாக வேரூன்றியுள்ளது. குவலயத்தில் நீதியை நிலைநாட்டுவதற்காகக் குமுறும் நெஞ்சங்கள் பல; குரல் கொடுக்கும் குழுக்கள் பல. திருஅவை இத்தகைய குழுக்களோடு தன்னையே இணைத்துக் கொள்ளவேண்டும்; நீதிக்குச் சான்று பகர நியாயமான வழிகளில் இறங்க வேண்டும் என்கிறது சுற்றுமடல்.

"சமுதாய அமைதிக்கு வழி சமூக நீதி" என முழங்கும் உரோமை ஆயர், நீதியின் பெயரால் இழைக்கப்படும் அநீதிகளையும் நமது கவனத்துக்குக் கொண்டுவரத் தவறினார் இல்லை. இவற்றை எல்லாம் சீர்தூக்கிப் பார்த்த பின்னர், "அளவுக்கு மிஞ்சினால் நீதியும் அநீதி ஆகும்" என்னும் கூற்றை நமது சிந்தனைக்கு விருந்தாகப் படைத்தளிக்கிறார் (எண் 12).

எனவே "ஏற்புடையவராக்கும் செயல்" என அழைக்கப்படும் "இறைவனின் நீதி"யை நாம் எண்ணிப் பார்த்திட வேண்டுகிறார் திருத்தந்தை (எண் 7). நீதியைவிட உயர்ந்த ஆற்றலாக விளங்கும் இரக்கம் என்னும் பண்பினால்தான் அவனியில் நீதி செழித்தோங்க முடியும்; அமைதி தழைத்தோங்க இயலும் எனத் துணிந்து கூறுகிறார்:

> "கடந்த காலப் பட்டறிவும் இக் காலப் பட்டறிவும் நமக்குப் புகட்டுவது என்ன? நீதி மட்டும் போதாது; நீதியைவிட உயரிய ஆற்றலான அன்பு மனித வாழ்வின் பல்வேறு நிலைகளிலும் ஊடுருவி வாழ்வை உருவாக்கிட நாம் வழி வகுக்கவில்லை என்றால், நீதி அநீதியாக மாறித் தன்னையே அழித்துக்கொள்ளும் நிலை ஏற்படக்கூடும்" (எண் 12).

ஆக, இன்றைய மனிதரின் இன்றியமையாத் தேவை அன்புடன் கூடிய இரக்கமே என ஆணித்தரமாகக் கூறுகிறார் உரோமை ஆயர்.

## தாயும் ஆன தந்தை!

இரக்கத்தின் உடனடித் தேவையை உணர்த்திய "இரக்கத்தின் திருத்தூதர்" இரண்டாம் ஜான் பால், இரக்கத்தின் ஊற்றாகவும் ஊருணியாகவும் இலங்கும் இறைத் தந்தையை நம் கண்முன் நிறுத்துகிறார். படைப்பிலும் தேர்ந்தெடுப்பிலும் உடன்படிக்கையிலும், ஏன் தண்டனையிலும்கூட மேலோங்கி நிற்பது இறைவனின் இரக்கமே என இஸ்ரயேலின் வரலாறு கொண்டு நிறுவுகிறார் (எண் 4).

பழைய ஏற்பாடு சினத்தின் கடவுளையும், புதிய ஏற்பாடு இரக்கத்தின் கடவுளையும் வெளிப்படுத்துகின்றன எனப் பொதுவாகக் கூறப்படும் கூற்று உண்மைக்குப் புறம்பானது. எனவே இரக்கத்தின் வெவ்வேறு பண்புகளை வெளிப்படுத்தப் பழைய ஏற்பாட்டில் கையாளப்படும் பல்வேறு சொற்களின் பொருள்நுட்பங்களை நுணுகி ஆராய்கிறது சுற்றுமடல். பரிவு காட்டும் தந்தையாக மட்டும் அல்ல, பால் நினைந்தூட்டும் தாயாகவும் இறைவன் விளங்குகிறார் என்னும் உண்மை வெகு அழகாகவும் மிக ஆழமாகவும் விளக்கப்படுகிறது.

> "இவ்வாறு ஆண்டவர் தாம் உரிமையாக்கிக்கொண்ட மக்களுக்குத் தொடக்கத்திலிருந்தே தம் சொல்லாலும்

செயலாலும் இரக்கத்தை வெளிப்படுத்தி வந்துள்ளார். அவர்கள் துன்பங்களால் அல்லலுற்றபோதும், தங்கள் பாவங்களைப் பற்றிய உணர்வு பெற்றபோதும், இறைவனுடைய இரக்கத்துக்குத் தங்களையே தொடர்ந்து கையளித்து வந்தார்கள் என்பது அவர்களது வரலாறு முழுவதிலும் காணக்கிடக்கிறது. ஆண்டவர் தம் சொந்த மக்களுக்குக் காட்டிவந்த இரக்கத்தில் அன்பின் எல்லா வகை நுணுக்கக்கூறுகளும் வெளிப்படுகின்றன எனலாம்'' (எண் 4).

## இரக்கத்தின் மறு பெயர் இயேசு

இரக்கத்தின் தந்தையான இறைவனை அறிமுகம் செய்த பின்னர், அந்த இறைவனை நமக்கு வெளிப்படுத்திய கிறிஸ்துவை அடையாளம் காட்டுகிறார் திருத்தந்தை. இறைத் தந்தையின் இரக்கம் இறைமகன் கிறிஸ்துவில் மனித உரு எடுத்து, நிறைவாக வெளிப்பட்டது (எண் 1;2). இதை வெளிப்படுத்துவதே மீட்பின் செய்தியாக, மீட்பருடைய செயல்திட்டமாக அறிவிக்கப்பட்டது (எண் 3). அவர் போதித்தது "இரக்கத்தின் நற்செய்தி"; அவர் தம் வாழ்வில் சாதித்தவை இரக்கச் செயல்கள் (எண் 5;6).

> ''கடவுளின் இரக்கத்தைப் பற்றிப் பழைய ஏற்பாடு முழுவதிலும் காணக்கிடக்கும் கருத்து மரபுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளைக் கிறிஸ்து கொடுக்கிறார். அவர் இரக்கத்தைப் பற்றி ஒப்புமைகளாலும் உவமைகளாலும் பேசி விளக்கியதோடு மட்டும் நின்றுவிடவில்லை; அவரே இரக்கத்தின் உருவாக மாறினார். இரக்கத்துக்கு ஆளுருக் கொடுத்தார். அவரே ஒரு வகையில் இரக்கமாய் இலங்குகிறார். கிறிஸ்துவில் இரக்கத்தைப் பார்த்துக் கண்டுகொள்வோர்க்கு "இரக்கம் மிகுந்த" தந்தையாக இறைவன் தம்மையே சிறப்பான முறையில் வெளிப்படுத்துகிறார்'' (எண் 2).

கிறிஸ்துவின் வாழ்வு முழுவதுமே இரக்கத்தின் வெளிப்பாடாக அமைந்தபோதிலும், அவருடைய இறப்பு-உயிர்ப்பு என்னும் பாஸ்கா மறைபொருளில்தான் இவ் வெளிப்பாடு தன் சிகரத்தை அடைந்தது; ஏனெனில் சிலுவையில்தான் கிறிஸ்து "இரக்கத்தின் இருக்கை" ஆனார் ("பரிகாரச் சாதனம்'' என்னும் சொல்லின் மூலப்பொருள் இதுவே. இது புதிய மொழிபெயர்ப்பில் "பாவக் கழுவாய்'' என வழங்கப்படுகிறது - காண் உரோ

3:25). இவ்வாறு அன்பு சாவைவிட ஆற்றல் வாய்ந்தது; பாவத்தைவிட வலிமை படைத்தது என்று எண்பித்தார் (எண் 7;8).

> "மனிதருக்காகத் தந்தை ஒப்புவித்த கிறிஸ்து தம் பாடுகளின்போதும், சிலுவையில் தொங்கித் துன்பம் அனுபவித்த வேளையிலும், மனிதரிடமிருந்து அவர் இரக்கம் பெறவில்லை. இருப்பினும் கிறிஸ்துமீதும் அவரில் எல்லா மக்கள்மீதும் தந்தை கொண்டிருந்த அன்பின் நிறைவு உயிர்ப்பிலே வெளிப்படுத்தப்பட்டது" (எண் 8).

இவ்வாறு, இரக்கத்திற்கு அடித்தளம் அன்பு என்பதால், "அன்பு-இரக்கம்" என்னும் புதிய சொல்தொடர் இம் மடலில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. இந்த அன்பு-இரக்கத்தின் காணக்கூடிய அடையாளம் இயேசுவின் திருஇருதயம் என்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி!

## கன்னிமரி: "இரக்கத்தின் அரசி"!
## திருஅவை: "இரக்கத்தின் அடிமை"!!

*"தலைமுறை தலைமுறையாய் அவர் (கடவுள்) இரக்கம் காட்டி வருகிறார்"* (லூக் 1:50) என்று பண்ணிசைத்த மரியா இறைவனின் இரக்கத்தைச் சிறப்பான முறையில் பெற்றுக்கொண்டது மட்டுமின்றி, அவ் இரக்கம் மனிதரை வந்தடையத் துணை நிற்கிறார். இதனால் இறைவனின் அன்னைக்கு "இரக்கத்தின் அன்னை" எனவும், "இரக்கத்தின் அரசி" எனவும் புகழாரம் சூட்டப்படுகிறது (எண் 9).

மரியாவின் முன்மாதிரியைப் பின்பற்றி, இறைவனின் இரக்கத்தை நாள்தோறும், நாடுதோறும் எடுத்துக்கூறி அறிக்கையிடுவது திருஅவையின் கடமை. இரக்கத்தைப் பிரதிபலிக்கும் கண்ணாடியாக மட்டும் அன்று, இரக்கத்தைப் பகிர்ந்தளிக்கும் கருவியாகவும் திருஅவை விளங்க வேண்டும்; இல்லை, இரக்கத்துக்கே அது ஊழியம் புரிய வேண்டும். இப் பொருளில் "இரக்கத்தின் அடிமை" எனத் திருஅவையை அழைப்பது மிகப் பொருத்தம் ஆகும்.

> "படைத்தவருடையவும் மீட்பருடையவும் மாபெரும் பண்புக்கூறான இரக்கத்தைத் திருஅவை அறிக்கையிட்டுப் பறைசாற்றும்போது – மீட்பருடைய இரக்கத்தின் ஊற்றுகளுக்கு மக்களை இட்டுச்செல்லும்போது – திருஅவை உண்மையான வாழ்வு வாழ்கிறது. இந்த இரக்கத்தைப் பேணிக் காத்துப் பகிர்ந்தளிப்பது திருஅவையே" (எண் 13).

இவ்வாறு, திருஅவை இருப்பதும் இயங்குவதும் இந்த இரக்கத்தை வெளிப்படுத்திப் பகிர்ந்துகொள்ளவே எனத் திருத்தந்தை துணிந்து கூறுகிறார் (எண் 15).

## இரக்கத்திற்கான மன்றாட்டு

"சகோதரர் சகோதரிகளே, கடவுளுடைய இரக்கத்தை முன்னிட்டு உங்களை வேண்டுகிறேன்" (உரோ 12:1) எனத் தமது அறிவுரையைத் தொடங்கும் திருத்தூதர் பவுல் போன்று, அதே இரக்கத்தின் பெயரால் நம்மை வேண்டுகிறார் புனித ஜான் பால்.

சுற்றுமடலின் முடிவுரையாக விளங்கும் இறுதி அதிகாரத்தில் தாம் இதுவரை பகுத்து விளக்கிய கருத்துகளை எல்லாம் தொகுத்து வழங்குகிறார். இன்றையத் தேவைக்கு ஏற்ப, இரக்கத்தை இரந்து மன்றாட நமக்கு வேண்டுகோள் விடுக்கிறார். மனித வரலாற்றினுடையவும் திருஅவை வரலாற்றினுடையவும் இக்கட்டான இக் கட்டத்தில், இறைவனின் இரக்கம் மீண்டும் ஒரு முறை தன்னையே வெளிப்படுத்தும்படி மன்றாடுகிறார். இந்த அதிகாரம் திருஅவையின் இதயத்தினின்று எழும் இறைவேண்டலாகவே அமைகிறது!

> "கிறிஸ்துவின் பணியாளர் என்னும் முறையிலும், கடவுளுடைய மறைபொருள்களின் கண்காணிப்பாளர் என்னும் முறையிலும், என்னை வழிநடத்தி, வரலாற்றின் இக் காலக் கட்டத்தில் மனித இனத்துக்காக இறைவனுடைய இரக்கத்தை மன்றாடத் தூண்டும் நம்பிக்கையையும் எதிர்நோக்கையும் இக் கால மனிதருள் யாரேனும் பகிர்ந்து கொள்ளாதிருந்தால், எனது அக்கறைக்கான காரணத்தையாவது புரிந்துகொள்ள அவர்கள் முயற்சி செய்யட்டும். இக் கால மனிதர் பலரின் உள்ளுணர்வுகளுக்கு ஏற்ப, மனிதர்பாலும்

மனிதப் பண்பு சார்ந்த அனைத்தின்பாலும் எழும் அன்பு பேரிடர்களால் அச்சுறுத்தப்பட்டு வருகிறது..." (எண் 15).

இக் கூற்று நம்முடைய நெஞ்சத்தை நெகிழ வைக்கின்றது அல்லவா!

## சுற்றுமடலின் சிறப்புக் கூறுகளுள் சில

மையக் கருத்துக்கு ஊடே இலைமறை காயாகச் சிதறிக்கிடக்கும் செறிந்த சில கருத்துகளை இவண் காண்போம்.

• இம் மடல் முழுவதும் விவிலிய மணம் கமழ்கிறது; விவிலிய மயம் பெறுகிறது என்பது ஈண்டுக் குறிப்பிடத் தக்கது. 140 அடிக்குறிப்புகளுள் 130 விவிலியத்தைச் சுட்டுவன என்பதே இவ் உண்மையை எண்பிக்கப் போதுமானது. அதிலும் அடிக்குறிப்பு எண் 52 அன்பு-இரக்கத்தை விளக்க விவிலியம் கையாளும் பல்வேறு சொற்களைப் பற்றிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரையாக நீண்டுவிடுகிறது.

• இறைவனின் இரக்கத்தில் தந்தையின் அன்பும் தாயின் கனிவும் இணைந்து காணப்படுகின்றன என்பதை நிலைநாட்ட, அன்பைக் குறிக்கப் பழைய ஏற்பாட்டில் பெரும்பாலும் பயன்படுத்தப்படும் *ஃகெசத், ரகாமிம்* என்னும் இரு எபிரேயச் சொற்களின் அடிப்பொருள் விளக்கப்படுகிறது. எசா 49:15-ஐ நமக்கு நினைவுபடுத்தி, தாயன்பே இறையன்பில் மேலோங்கி நிற்பதாகச் சுற்றுமடல் கூறுகின்ற கட்டத்தில், "கிறிஸ்துவுடைய அன்பின் அகலம், நீளம், உயரம், ஆழம் என்ன என்று" (எபே 3:18) ஓரளவுக்காவது நாம் உணர முடிகிறது. மேலும், இறைவனை "அம்மையப்பனாக"க் காண்பது, "தாயுமானவ"ராகக் (தாயும்+ஆனவர்) கொண்டாடுவது நம் இந்திய மரபு - சிறப்பாக, நமது தமிழ்ப் பண்பாடு என்பதை எண்ணும்போது நம் சிந்தை எல்லாம் குளிர்கிறது.

• இறைவனின் இரக்கம் எல்லை அற்றது என்பதை "ஊதாரி மகன்" உவமை மிக அழகாக எடுத்துரைக்கிறது. இவ் உவமைக்குத் திருத்தந்தை அளிக்கும் விளக்கம் கருத்துச் செறிவு கொண்டது. தந்தை என்னும் உறவில் உருவாகும் பரிவு மட்டும் அன்று, அவர்தம் மகனின் "மகவுத்தன்மை"யும் "மனிதத்தன்மை"யும் மாண்பு வாய்ந்தவை என்னும் உணர்வுதான் ஊதாரி மகனுடைய தந்தையின் இரக்க மனப்பான்மைக்கு அடிப்படையாகும் எனத்

திருத்தந்தை கூறும் பகுதி நம்மை ஆழ்ந்து சிந்திக்கத் தூண்டுகிறது (எண் 5; 6).

• "நீதி மட்டும் போதுமா?" என்னும் பகுதியில் (எண் 12) நீதியும் இரக்கமும் ஒரு நாணயத்தின் இரு பக்கங்கள் என்னும் உண்மை தெளிவாக்கப்படுகிறது. "முதலில் நீதி, பின்னர் அன்பு (இரக்கம்)" எனச் சிலர் இன்று முழக்கம் செய்கின்றனர்; நீதிக்கு முதலிடம் கொடுத்து, அதன் முக்கியத்துவத்தை மிகைப்படுத்துகின்றனர். இந்தப் போக்கிலே தொடர்ந்து போனால், நீதி அநீதியாக மாறித் தன்னையே மாய்த்துக்கொள்ளும் என்னும் கருத்து, சமுதாயத்திலும் சமூக நலனிலும் அக்கறை கொண்ட ஆர்வலர் எவரையுமே சிந்திக்கவைக்கும் என்பதில் எள்ளளவும் ஐயம் இல்லை. மேலும், "விடுதலை இறையியலை" நிறுவுவதிலும், "சமூக நீதி"யை நிலைநாட்டுவதிலும் நாட்டம் உள்ளோர் கொள்ளவேண்டிய நற்செய்திக் கண்ணோட்டம் இங்குப் பளிச்சிடுகிறது.

• மனமாற்றம் பற்றிச் சுற்றுமடல் வழங்கும் கூற்று தியானிக்கவும் அருள்வாழ்வில் செயல்படுத்தவும் ஏற்றது:

> "கடவுள்பால் மனந்திரும்புதல் என்பது அவரது இரக்கத்தைக் கண்டடைவதிலேயே எப்பொழுதும் அடங்கும். அதாவது, நம்மைப் படைத்தவர் என்னும் முறையிலும், நம் தந்தை என்னும் முறையிலும் அவரில் விளங்குகின்ற பொறுமையோடு பரிவும் கலந்த அன்பைக் கண்டுணர்வதில் அது அடங்கும்... இறைவன்பால் மனந்திரும்புதல் என்பது இரக்கம் மிகுந்த இறைத் தந்தையிடம் எப்போதும் திரும்பிச் செல்வதனால் விளையும் பயனே ஆகும்" (எண் 13).

பயணம் போகும் நிலையில் உள்ள திருஅவைக்கு இத்தகைய மனமாற்றம் இன்றியமையாத் தேவை - தொடர் தேவை - என்பதைக் குறிப்பிடச் சுற்றுமடல் தவறவில்லை.

• "இரக்கமுடையோர் பேறுபெற்றோர்; ஏனெனில், அவர்கள் இரக்கம் பெறுவர்" (மத் 5:7) என்னும் படிப்பினையின் அடிப்படையில், புனித ஜான் பால் ஆழமானதொரு கருத்தை நம் முன் வைக்கிறார். இரக்கம் காண்பிக்கிறவர் பிறருக்கு நன்மை செய்கிறார் என்பது உண்மையே. ஆயினும் யார் இரக்கம் பெறுகிறாரோ அவரும் இரங்குவோர்க்கு நன்மை செய்கிறார் என அவர் இயம்புகிறார். "கொடுப்பதிலேயே பெறுகிறோம்"

என்னும் அசிசி நகர்ப் புனித பிரான்சிசின் கூற்றை இந் நேரத்தில் நம்மால் நினைத்துப் பார்க்காமல் இருக்க முடியாது. இவ்வாறு உயர்வு, தாழ்வு மனப்பான்மைகளை அகற்றி, சமுதாயத்தில் சமநிலையை வளர்த்தெடுக்க மக்களைத் தூண்டுகிறார் திருத்தந்தை (எண் 14).

• திருஅவையின் பணியிலும் வாழ்விலும் நீதி என்பது அன்பு, இரக்கம் என்னும் உயரிய பண்புகளால் அணி செய்யப்படாவிடில், "அன்பின் பண்பாடு" என்று அருளாளர் ஆறாம் பால் வருணித்த வாழ்க்கைமுறை உலகில் உருவாக வாய்ப்பே இல்லை. அப்படியானால் இவ் உலகம் "அதிக மனிதத்தன்மை" பெற்று, அன்புச் சமுதாயமாக மலரத் திருஅவை ஆற்ற வேண்டிய பணி ஓர் இமாலயப் பணி! இவ்வாறு மனிதரிடையே உறவு வளர்வதால் விரைவில் அனைத்துலகச் சகோதரத்துவம் உருவாக வாய்ப்பு உண்டு என்பது திருத்தந்தையின் தொலை நோக்குக் கொண்ட கனவாக இருக்கலாம் (எண் 14).

இறுதியாக, ஏட்டளவில் பூட்டிவைக்கப்பட வேண்டிய ஏடாக இல்லாமல், நடைமுறையில் செயலாக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகத் திகழ்கிறது *இரக்கம் மிகுந்த கடவுள்.* இது நமது உள்ளத்தைத் தொடுகிறது; நமது வாழ்வையும் தொடுகிறது; இரக்கம் என்னும் நற்பண்பைத் தனி வாழ்விலும் பொது வாழ்விலும் கடைப்பிடித்து ஒழுக நம்மைத் தூண்டுகிறது.

* * * * *

1980–ஆம் ஆண்டு மே மாதம்! ஒன்பது ஆண்டு இடைவெளிக்குப் பின்னர் நான் பயின்ற புனித பவுல் குருத்துவக் கல்லூரிக்கே பேராசிரியராகச் சென்றேன். என் தோழர்களான அருள்பணியாளர்கள் **கு. எரோணிமுசு, தே. அல்போன்சு, ச.தே. செல்வராசு, வ. பால் லியோன், வில்பிரட் பெலிக்சு** ஆகியோருடன் இணைந்து பணியாற்ற எனக்குக் கிடைத்த அருமையான வாய்ப்பு அது!

*இரக்கம் நிறைந்த இறைவன்* என்னும் சுற்றுமடல் 1980 நவம்பரில் வெளியானவுடன் அதைத் தமிழ்ப்படுத்தித் தருமாறு நண்பர் **பால் லியோன்** என்னைக் கேட்டுக்கொண்டார். என் எழுத்துப்படிகளைப் படித்து மொழிபெயர்ப்பைச் செம்மைப்படுத்தியதோடு, **திருச்சபை ஆசிரிய**

**வெளியீடுகள்** செயலர் என்ற முறையில் அழகியதோர் அணிந்துரையும் வழங்கி 1981 சூலைத் திங்களில் வெளியிட்டார். இந்த வேளையில் அவரை நன்றியோடு நினைத்துப் பார்க்கிறேன்.

இன்றைய **திருத்தந்தை பிரான்சிஸ்** இறை இரக்கத்தின் சிறப்பு யூபிலி ஆண்டை அறிவித்தபோது, இரக்கம் நிறைந்த இறைவன் என்னும் சுற்றுமடலைத் திருத்தி வெளியிட்டால் அது மக்களுக்குப் பல வகையிலும் பயன் விளைவிக்கும் என்ற எண்ணம் என் உள்ளத்தில் அரும்பியது. பவுல் குருத்துவக் கல்லூரிப் பேராசிரியர்களிடம் எனது கருத்தைப் பகிர்ந்துகொண்ட வேளையில் அவர்கள் அதை வரவேற்றார்கள். திருத்தந்தை பிரான்சிஸ் வெளியிட்ட இரக்கத்தின் முகம் என்னும் மடலையும் சேர்த்து ஒரே நூலாக வெளியிட்டால் இன்னும் பயன் உள்ளதாக இருக்கும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். மேலும் இரண்டு மடல்களையும் இணைத்து **இறைத் தந்தையைப்போல் இரக்கம் உள்ளவர்களாய்...** என்னும் தலைப்பில் வெளியிடவும் முன்வந்தார்கள். **தேடல் வெளியீடுகள்** செயலர் **அருள்பணி. சூ. சந்தியாகு ராசா** அவர்களுக்கும் கல்லூரி அதிபர், பேராசிரியர்கள் அனைவருக்கும் என் நன்றியை உரித்தாக்குகிறேன்.

மொழிபெயர்ப்பைத் திருத்திச் செழுமைப்படுத்துவதில் எனக்குத் தோள் கொடுத்தவர் என் செயலர் **அருள்பணி. இம்மானுவேல் மரியான்.** திருவிவிலியத்தினுடைய பொது மொழிபெயர்ப்பின் அடிப்படையில் விவிலிய மேற்கோள்கள், மேற்கோள் குறிப்புகள், அடிக்குறிப்புகள் ஆகியவற்றைச் சரிபார்த்து அவரே கணினிப்படுத்திக் கொடுத்ததால், திருத்தும் பணி எனக்கு எளிதாய் அமைந்தது; விரைவில் முடிந்தது. அவருக்கு என் சிறப்பான நன்றிகள்.

வழக்கம்போல் என் எழுத்துப் படைப்புகளைக் கருத்தூன்றிப் படித்து, மொழி நடைக்கு மெருகு ஊட்டுபவர் நண்பர் **அமுதன் அடிகள்**. அவருக்கும் என் நெஞ்சார்ந்த நன்றிகள்.

**"உங்கள் தந்தை இரக்கமுள்ளவராய் இருப்பதுபோல நீங்களும் இரக்கம் உள்ளவர்களாய் இருங்கள்"**

- லூக் 6:36!

**ஆயர் செ. சூசைமாணிக்கம்**

# இரக்கம் மிகுந்த கடவுள்

என்னும் பொருள் பற்றித்

திருத்தந்தை
இரண்டாம் ஜான் பால்

கத்தோலிக்கத் திருஅவை முழுவதன்
ஆயர்கள், அருள்பணியாளர்கள்,
நம்பிக்கையாளர்களுக்கு
விடுக்கும்

சுற்றுமடல்

வணக்கத்திற்குரிய சகோதரரே, அன்பு மக்களே,
உங்களை வாழ்த்தித்
திருத்தூது ஆசி வழங்குகிறேன்.

# I. என்னைக் காண்பவர் தந்தையைக் காண்கிறார்

## (காண் யோவா 14:9)

### 1. இரக்கத்தின் வெளிப்பாடு

"இரக்கம் மிகுந்த கடவுளை"த்[1] தந்தையாக நமக்கு வெளிப்படுத்தியுள்ளார் இயேசு கிறிஸ்து. தந்தையின் திருமகனாகிய இவர் தம்மிலே இறைவனை வெளிப்படுத்தி அவரை நாம் அறிந்துகொள்ளச் செய்துள்ளார்.[2] இது தொடர்பாக, பன்னிரு திருத்தூதர்களுள் ஒருவரான பிலிப்பு என்பவர் கிறிஸ்து பக்கம் திரும்பி, "ஆண்டவரே, தந்தையை எங்களுக்குக் காட்டும்; அதுவே போதும்" என்று கேட்க, இயேசு அவரிடம், "பிலிப்பே, இவ்வளவு காலம் நான் உங்களோடு இருந்தும் நீ என்னை அறிந்துகொள்ளவில்லையா? என்னைக் காண்பது தந்தையைக் காண்பது ஆகும்..."[3] என்று மறுமொழி பகன்ற நேரம் நினைவுகூரத் தக்கது. பாஸ்கா விருந்தின் முடிவில் இடம்பெற்ற பிரியாவிடைப் பொழிவின்போது இயேசு இச் சொற்களை மொழிந்தார். விருந்தைத் தொடர்ந்த புனித நாள்களில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளின்போது, "கடவுள் மிகுந்த இரக்கம் உடையவர். அவர் நம்மீது மிகுந்த அன்பு கொண்டுள்ளார். குற்றங்களின் காரணமாய் இறந்தவர்களாய் இருந்த நாம் அவ் அன்பின் மூலம் இணைந்து உயிர்பெறச் செய்தார்..."[4] என்னும் உண்மையைக் கிறிஸ்து திட்டவட்டமாக உறுதிப்படுத்தியுள்ளார்.

இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கத்தினுடைய படிப்பினையின் அடிப்படையிலும், நமது காலத்தின் சிறப்பான தேவைகளின் மட்டில் தனிக்

---

1. காண் எபே 2:4.
2. காண் யோவா 1:18; எபி 1:1-2.
3. யோவா 14:8-9.
4. எபே 2:4-5.

கவனம் செலுத்தியும், *மனிதரின் மீட்பர்* என்ற சுற்றுமடலை நான் எழுதினேன். அதில் மனிதரைப் பற்றிக் கிறிஸ்துவில் முழுமையாகவும் ஆழமாகவும் நமக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்ட உண்மையை எடுத்துக்காட்டியுள்ளேன். நாம் வாழ்கின்ற நெருக்கடியானதும் கடினமானதுமான இந் நாள்களில் "இரக்கம் நிறைந்த தந்தையும் ஆறுதல் அனைத்திற்கும் ஊற்றுமான கடவுளின்"[5] முகத்தின்பால் கிறிஸ்துவில் மீண்டும் ஒரு முறை கவனத்தைத் திருப்பவேண்டியது மிகமிகத் தேவை என உணர்கிறேன். *இன்றைய உலகில் திருஅவை* பற்றிய அருள்பணிக் கொள்கை விளக்கத்தில், "புதிய ஆதாம் கிறிஸ்து... மனிதரை மனிதருக்கே முழுவதும் வெளிப்படுத்தி, அவர்களுடைய உயரிய அழைப்பை அவர்களுக்குத் தெளிவுபடுத்துகிறார்" எனவும், "தந்தையுடையவும் அவருடைய அன்பினுடையவும் மறைபொருளை வெளியிடுவதன் வழியாகவே" இதைச் செய்கிறார் எனவும் நாம் படிக்கின்றோம்.[6] நான் மேற்கோள் காட்டியுள்ள கூற்று பின்வரும் உண்மைக்குத் தெளிவான சான்று பகர்கிறது. அதாவது, மனிதரைக் கடவுளோடு தொடர்புபடுத்திக் காணாவிடில், அவர்களது இயல்பின் முழு மாண்பும் – கருத்து அளவிலும் சரி, வாழ்வுநிலை சார்ந்த நடைமுறையிலும் சரி – தெளிவாகத் துலங்க இயலாது; ஏனெனில் தந்தையுடையவும் அவரது அன்பினுடையவும் மறைபொருள் வெளிப்படுவதன் *வழியாகவே* மனிதரும் அவர்தம் உயரிய அழைப்பும் கிறிஸ்துவில் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன.

எனவே இம் மறைபொருள் பற்றி இவ் வேளையில் சிந்தித்துப் பார்ப்பது முறையாகும். திருஅவையினுடையவும் இக் கால மனிதருடையவும் பல்வேறு அனுபவங்களின் அடிப்படையில் இது தேவையும் ஆகிறது. பல மனிதரின் இதய ஏக்கங்கள், துன்பங்கள், நம்பிக்கைகள், கவலைகள், எதிர்பார்ப்புகள் முதலியனவும் இத் தேவையை உணர்த்துகின்றன. *மனிதரின் மீட்பர்* என்னும் எனது சுற்றுமடலில் நான் சுட்டிக்காட்டியிருப்பதுபோல, ஒவ்வொரு தனிமனிதரும் திருஅவைக்கு வழியாக அமைகிறார் என்பது உண்மை. அதே நேரத்தில் தந்தையையும் அவர்தம் அன்பையும் தம்மில் வெளிப்படுத்திய *இயேசு கிறிஸ்து* போன்று, நாமும் எல்லா மனிதரோடும் சேர்ந்து *இவ் வழியில்*

---

5 2 கொரி 1:3.

6 *இன்றைய உலகில் திருஅவை* பற்றிய அருள்பணிக் கொள்கை விளக்கம், 22: அ.ஆ. ந. 58 (1966), பக் 1042.

பயணம் செல்லவேண்டும் என்னும் உண்மையை நற்செய்தியும் திருஅவை மரபு முழுவதும் இடைவிடாது நமக்கு எடுத்துரைக்கின்றன.[7] இயேசு கிறிஸ்துவில் மனிதருக்கு இட்டுச்செல்லும் ஒவ்வொரு வழியும், தந்தையையும் அவர்தம் அன்பையும் அணுகிச்செல்கின்ற வழியாக உள்ளது. மாறிவரும் காலச் சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப இவ் வழி திருஅவையிடம் முடிவாக ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கமும் நாம் வாழும் இக் காலத்தைப் பொறுத்த மட்டில் இவ் உண்மையை உறுதிப்படுத்தியுள்ளது.

திருஅவையின் பணி எந்த அளவுக்கு மனித மையம் கொண்டுள்ளதோ - அதாவது, மனிதரைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டு ஆற்றப்படுகிறதோ - அந்த அளவுக்கு அது இறை மையம் கொண்டதாகவும் இருத்தல் வேண்டும்; அதாவது, இயேசு கிறிஸ்து வழியாக அது தந்தையிடம் இட்டுச்செல்ல வேண்டும். கடந்த காலத்திலும் சரி, நிகழ் காலத்திலும் சரி, மனிதச் சிந்தனையின் வெவ்வேறு போக்குகள் இறை மையக் கொள்கையையும் மனித மையக் கொள்கையையும் பிரித்துப் பார்க்க முனைந்துள்ளன; இன்றும் முயன்று வருகின்றன. அது மட்டும் அன்று, இவை இரண்டையும் ஒன்றுக்கு ஒன்று முரண்படுத்திப் பார்க்கவும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. திருஅவையோ கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றி, மனித வரலாற்றில் இவை இரண்டையும் ஆழமாகவும் உள்ளார்ந்த முறையிலும் இணைத்துப் பார்க்க முயல்கின்றது. இது இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கத்தினுடைய படிப்பினையின் அடிப்படைத் *தத்துவங்களுள் ஒன்றாகும்;* ஏன், முதன்மையானது எனவும் கூறலாம். எனவே திருஅவை வரலாற்றின் இக் காலக் கட்டத்தில், இம் மாபெரும் *சங்கத்தின் கோட்பாட்டைச் செயல்படுத்துவதையே* நமது முதன்மையான கடமையாக நாம் கருதுவதால், நம்பிக்கையோடும் திறந்த மனத்தோடும் முழு உள்ளத்தோடும் நாம் இப் பணியில் ஈடுபடவேண்டும். பொதுச் சங்கத்தின் விளைவாகத் திருஅவையில் ஏற்பட்டுள்ள தன்னுணர்வு ஆழம் பொருந்தியதாகவும், பல வழிகளில் பொருள்செறிவு உள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும்; அது நம் மனங்களையும் உள்ளங்களையும் கிறிஸ்துவின்பால் இன்னும் அகலமாகத் திறந்துவிட வேண்டும் என்பதை மேலே கூறப்பெற்ற சுற்றுமடலில் நான் சுட்டிக்காட்ட முயன்றுள்ளேன்.

---

7. காண் *இன்றைய உலகில் திருஅவை* பற்றிய அருள்பணிக் கொள்கை விளக்கம், 22: அ. ஆ. ந. 58 (1966), பக் 1042.

தந்தையோடும் அவரது அன்போடும் நாம் கொள்ளும் முதிர்ந்த உறவு மூலமே, உலகின் மீட்பர் என்னும் முறையில் "மனிதரை மனிதருக்கே முழுவதும் வெளிப்படுத்தும்" கிறிஸ்துவின்பால் நாம் திறந்த மனம் கொள்ள முடியும் என்பதை இப்போது சொல்ல விழைகிறேன்.

## உ. இரக்கம் மனிதராதல்

இறைவன் "அணுக முடியாத ஒளியில் வாழ்பவர்"[8] ஆயினும், தமது படைப்பு அனைத்தின் வாயிலாக மனிதரோடு பேசுகிறார்; "ஏனெனில், கண்ணுக்குப் புலப்படா அவருடைய பண்புகள் - அதாவது, என்றும் நிலைக்கும் அவருடைய வல்லமையும் கடவுள் தன்மையும் - உலகைப் படைப்புமுதல் அவருடைய செயல்களில் மனக் கண்களுக்குத் தெளிவாய்த் தெரிகின்றன."[9] காணக்கூடிய உலகில் வாழும் படைப்புகள் வாயிலாகக் கடவுளைத் தேடும் மனித அறிவுக்கு எட்டுகின்ற மறைமுகமானதும் குறைபாடானதுமான இந்த அறிவு "தந்தையின் காட்சியுருவை" நமக்கு முழுமையாகக் காட்டுவதில்லை. "தந்தையின் நெஞ்சத்திற்கு நெருக்கமானவரும் கடவுள் தன்மை கொண்டவருமான ஒரே மகனே அவரை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்" என்னும் உண்மையை வலியுறுத்துவதற்காகவே, "கடவுளை யாரும் என்றுமே கண்டதில்லை"[10] என எழுதுகிறார் புனித யோவான். இந்த "வெளிப்பாடு," "அணுக முடியாத ஒளியால்"[11] சூழப்பட்ட இறைவனின் இருத்தல், மூவொரு பரம்பொருளாம் அவரது தன்மை ஆகிய ஆழ்ந்த மறைபொருளை எடுத்துக்காட்டுகிறது. ஆயினும் கிறிஸ்துவில் நிகழ்ந்த இந்த "வெளிப்பாட்டின்" வாயிலாக நாம் கடவுளை அறிய வருகிறோம்; சிறப்பாக, அவர் மனிதரோடு கொள்கின்ற அன்புறவில் - அவர் மனிதர்பால் காட்டும் நேயத்தில்[12] நாம் அவரை அறிந்துகொள்கிறோம். இங்குத்தான் கடவுளின் "கட்புலனாகாத் தன்மை" சிறப்பான முறையில் "கட்புலன்" ஆகிறது; "படைப்புப் பொருள் எதன் வழியாகவும்" கட்புலனாகாத

---

8. 1 திமொ 6:16.
9. உரோ 1:20.
10. யோவா 1:18.
11. 1 திமொ 6:16.
12. தீத் 3:4.

அவரது தன்மை ஒப்பற்ற முறையில் கட்புலன் ஆகிறது; *கிறிஸ்துவில், கிறிஸ்து வழியாக,* அவருடைய செயல்கள், சொற்கள் வாயிலாக – இறுதியாக, அவர்தம் சிலுவைச் சாவு, உயிர்ப்பு மூலம் கடவுளின் தன்மை *கட்புலன் ஆகிறது.*

இவ்வாறு கிறிஸ்துவில், கிறிஸ்து வழியாகக் கடவுள் தமது இரக்கத்தால் சிறப்பான முறையில் நமக்குப் புலனாகிறார். அதாவது, பல்வேறு கருத்துகள், சொல்லாட்சிகளைப் பயன்படுத்தி, ஏற்கெனவே "இரக்கம்" என்று பழைய ஏற்பாட்டில் வரையறுக்கப்பட்டிருந்த கடவுளின் பண்பு இங்கு வலியுறுத்தப்படுகிறது. கடவுளின் இரக்கத்தைப் பற்றிப் பழைய ஏற்பாடு முழுவதிலும் காணக்கிடக்கும் கருத்து மரபுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளைக் கிறிஸ்து கொடுக்கிறார். அவர் இரக்கத்தைப் பற்றி ஒப்புமைகளாலும் உவமைகளாலும் பேசி விளக்கியதோடு மட்டும் நின்றுவிடவில்லை; *அவரே இரக்கத்தின் உருவாக மாறினார்;* இரக்கத்துக்கு ஆளுருக் கொடுத்தார். *அவரே ஒரு வகையில் இரக்கமாய் இலங்குகிறார்.* கிறிஸ்துவில் இரக்கத்தைப் பார்த்துக் கண்டுகொள்வோர்க்கு "இரக்கம் மிகுந்த"[13] தந்தையாக இறைவன் தம்மையே சிறப்பான முறையில் வெளிப்படுத்துகிறார்.

கடந்த கால மனிதரைவிட இக் கால மனிதரின் மனப்பான்மை, இறைவன் இரக்கமுள்ளவர் என ஏற்றுக்கொள்ள மறுப்பதுபோல் தெரிகிறது. அது மட்டும் அன்று, இரக்கம் பற்றிய எண்ணத்தையே மனித வாழ்வினின்று ஒதுக்கிடவும், மனித உள்ளத்தினின்று அகற்றிடவும் இம் மனப்பான்மை முனைகிறது. வரலாற்றில் இதுவரை கண்டிராத அளவுக்கு அறிவியலிலும் தொழில்நுட்பத் துறையிலும் மனிதர் கண்டிருக்கும் மாபெரும் முன்னேற்றத்தின் பயனாக மண்ணுலகின் தலைவராக மாறி அதனைத் தம் ஆற்றலுக்கு உட்படுத்தி ஆளத் தொடங்கிவிட்ட[14] மனிதரின் மனத்தில் இரக்கம் என்னும் சொல்லும் அதன் பொருளும் அமைதியின்மையை விளைவிப்பன போன்று தெரிகிறது. மனிதர் மண்ணுலகின்மீது கொண்டுள்ள இந்த ஆதிக்கம் சில நேரங்களில் ஒருதலைச் சார்பாகவும் மேலெழுந்தவாரியாகவும் புரிந்துகொள்ளப்படுவதன் காரணமாக, இரக்கத்திற்கே அங்கு இடம் இல்லாதது போன்று தோன்றுகிறது. இது தொடர்பாக, "இன்றைய உலகில்

13. எபே 2:4.

14. காண் தொநூ 1:28.

மனிதரின் நிலைமை" குறித்து *இன்றைய உலகில் திருஅவை* பற்றிய அருள்பணிக் கொள்கை விளக்கம் தொடக்கத்தில் கூறுவதை நாம் ஈண்டுப் பொருத்திப் பார்ப்பது பயனுள்ளதாகும்: "இத்தகைய சூழ்நிலையில், இன்றைய உலகம் ஆற்றல் நிறைந்ததாகவும், அதே வேளையில் செயலற்றதாகவும் காட்சி அளிக்கிறது; மிகச் சிறந்த காரியங்களையோ மிக இழிவானவற்றையோ செய்யவல்லதாகத் தோற்றம் அளிக்கிறது. சுதந்திரம் அல்லது அடிமைத்தளை, முன்னேற்றம் அல்லது பின்தங்கிய நிலை, சகோதரத்துவம் அல்லது பகைமை ஆகியவற்றிற்கு இட்டுச் செல்லும் பாதை இவ் உலகுக்கு முன் திறந்து கிடக்கிறது. மேலும், மனிதர் தாம் தூண்டிவிட்ட ஆற்றல்கள் தம்மையே அடிமைப்படுத்தவும் கூடும், தமக்குச் சேவை செய்யவும் இயலும் என்பதால், அவற்றைச் சரிவர ஆற்றுப்படுத்தும் பொறுப்பு தம்மைச் சார்ந்தது என உணர்கின்றனர்; எனவேதான் மனிதர் தம்மைப் பற்றியே கேள்விகளை எழுப்புகின்றனர்."[15]

இன்றைய உலகின் நிலையை உற்றுநோக்குங்கால், *மண்ணுலகில் மனிதருக்கு நல்லதோர் எதிர்காலம்* பிறக்கப்போகிறது என்பதற்கான நம்பிக்கைக்கு இடம் அளிக்கும் மாற்றங்களை அங்கே நாம் காணலாம்; அதே நேரத்தில் இதுவரை நாம் கண்டிராத அளவுக்கு எண்ணற்ற அச்சுறுத்தல்களும் எழுகின்றன. பல்வேறு சமயங்களில் இவ் அச்சுறுத்தல்களைச் சுட்டிக்காட்டத் திருஅவை தவறியதில்லை (ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பு; கல்வி, அறிவியல், பண்பாடு சார்ந்த ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பு; உணவு, வேளாண்மை சார்ந்த ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பு முதலியவற்றுக்கு வழங்கப்பெறும் உரைகளே இதற்குத் தக்க சான்று). அதே நேரத்தில் கடவுளிடமிருந்து தான் பெற்றுள்ள உண்மையின் ஒளியில் திருஅவை அவற்றை ஆய்ந்துபார்க்க வேண்டும்.

"இரக்கம் நிறைந்த தந்தை"[16]யாகிய கடவுளைப் பற்றிக் கிறிஸ்துவில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட உண்மையானது கடவுளைக் "காண" - குறிப்பாக, மனிதரோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவராகக் காண - இன்னும் சிறப்பாக, மனிதர் துன்புறும் வேளையில், அவர்தம் வாழ்வின் உள்நிலையும்

---

15 *இன்றைய உலகில் திருஅவை* பற்றிய அருள்பணிக் கொள்கை விளக்கம், 9: அ. ஆ. ந. 58 (1966), பக் 1032.

16 2 கொரி 1:3.

மாண்புமே அச்சுறுத்தப்படும் வேளையில், அவர்களுக்கு மிக நெருக்கமானவராகக் காண வழிசெய்கிறது. இதனால்தான் திருஅவையினுடையவும் உலகினுடையவும் இன்றைய நிலையில், உயிரோட்டமுள்ள நம்பிக்கையால் தூண்டப்படும் பல தனிமனிதரும் குழுக்களும் இறைவனுடைய இரக்கத்தின்பால் திரும்புகின்றனர் என இயல்பாகவே சொல்வேன். மனிதர் கிறிஸ்துவினால் தூண்டப்பெற்றே இவ்வாறு செயல்படுகின்றனர் என்பது உண்மை; ஏனெனில் அவரே தம் ஆவியின் வழியாக மனித உள்ளங்களில் செயலாற்றுகிறவர். மனிதரை அச்சுறுத்துகின்ற இன்றையச் சூழ்நிலையைப் பின்னணியாகக் கொண்டு பார்க்குமிடத்து, கிறிஸ்துவினால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட "இரக்கம் மிகுந்த தந்தை"யாகிய கடவுளைப் பற்றிய மறைபொருளானது திருஅவைக்கு விடுக்கப்பட்ட தனிச் சிறப்புடைய வேண்டுகோளாக ஒரு வகையில் தோன்றுகிறது.

இச் சுற்றுமடலில் இவ் வேண்டுகோளை ஏற்றுக்கொள்ள நான் விழைகிறேன். இறை வெளிப்பாட்டினுடையவும் நம்பிக்கையினுடையவும் நிலையான *மொழியினின்று* - அதே நேரத்தில் சொல் எளிமையைப் பொறுத்த மட்டிலும், பொருள் ஆழத்தைப் பொறுத்த மட்டிலும், ஈடு இணையற்று விளங்கும் அம் மொழியினின்று - நமது காலத்தின் பெரும் ஏக்கங்களாக விளங்குபவற்றை இறைவன் முன்னிலையிலும் மனிதர் முன்னிலையிலும் மீண்டும் ஒரு முறை எடுத்தியம்ப ஆவல் கொண்டுள்ளேன்.

உண்மையைச் சொல்லப்போனால், "இரக்கம் மிகுந்த தந்தை"யாகிய கடவுளைப் பற்றிய மறைபொருளைக் கோட்பாட்டு அளவில் மட்டுமே தியானிக்க இறை வெளிப்பாடும் நம்பிக்கையும் நமக்குப் புகட்டுவது கிடையாது. மாறாக, கிறிஸ்துவின் பெயராலும் அவரோடு கொண்டுள்ள ஒன்றிப்பின் வழியாகவும் அந்த இரக்கத்தின் துணையை நாடவும் அவை நமக்குப் புகட்டுகின்றன. "மறைவாய் உள்ளதைக் காணும்"[17] நம் தந்தை எப்போதும் நமக்காகக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்; நம் எல்லாத் தேவைகளிலும் அவரது துணையை நாம் நாடுமாறு எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்;

17. மத் 6:4, 6, 18.

அவரது மறைபொருளை - தந்தையினுடையவும் அவர்தம் அன்பினுடையவும் மறைபொருளை[18] – நாம் அறியும் பொருட்டு, நமக்காக எப்போதும் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார் என்று கிறிஸ்து கூறிடவில்லையா?

எனவே மனிதர் அனைவருடைய உள்ளத்திலும் இம் மறைபொருளைப் பதியவைக்கும் பொருட்டு, இக் கருத்துகளை உங்கள்முன் வைக்க விரும்புகிறேன். அதே நேரத்தில் இரக்கத்தின்பால் திருஅவை விடுக்கும் அன்பான வேண்டுகோளாகவும் இவற்றைக் கருத விழைகிறேன். இந்த இரக்கத்தையே மனித இனமும் இன்றைய உலகமும் பெரிதும் நாடி நிற்கின்றன. இரக்கத்தை இவ்வாறு நாடிநிற்பதை அவை பன்முறையும் உணராது போயிடினும்கூட, இரக்கம் என்றுமே தேவையானதுதான்.

18. காண் எபே 3:18; லூக் 11:5-13.

# II. மீட்பர் விடுத்த செய்தி

## 3. கிறிஸ்து செய்ததும் சொன்னதும்

இயேசு நாசரேத்தில் தம் சொந்த ஊரார் முன்னிலையில் இறைவாக்கினர் எசாயா நூலின் ஒரு பகுதியை வாசித்து, அதைத் தமக்கே பொருத்திக் காட்டினார்: "ஆண்டவருடைய ஆவி என்மேல் உளது; ஏனெனில், அவர் எனக்கு அருள்பொழிவு செய்துள்ளார். ஏழைகளுக்கு நற்செய்தியை அறிவிக்கவும், சிறைப்பட்டோர் விடுதலை அடைவர், பார்வையற்றோர் பார்வை பெறுவர் என முழக்கமிடவும், ஒடுக்கப்பட்டோரை விடுதலை செய்து அனுப்பவும், ஆண்டவர் அருள்தரும் ஆண்டினை முழக்கமிட்டு அறிவிக்கவும் அவர் என்னை அனுப்பியுள்ளார்."[19] லூக்கா எழுதியுள்ளவாறு இக் கூற்றுதான் *மீட்பர் விடுத்த முதல் அறிக்கை* ஆகும். நற்செய்தி நூலினின்று நாம் அறிவதன்படி, அவர்தம் செயல்களும் சொற்களும் அந்த அறிக்கைக்கு விளக்கமாய் அமைந்தன. இச் செயல்கள், சொற்கள் வழியாகக் கிறிஸ்து இறைத் தந்தையை மனிதர் நடுவில் உடனிருக்கச் செய்தார். ஏழைகள், வாழ வசதியற்றோர், தன்னுரிமை மறுக்கப்பட்டோர், படைப்பின் அழகைக் காண முடியாத பார்வையற்றோர், உடைந்த உள்ளத்தினர், சமூக அநீதியால் துன்புறுவோர், பாவிகள் ஆகியோரே அந்த அறிக்கையில் தனி இடம் பெறுகின்றனர் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. குறிப்பாக, அன்பே உருவான இறைவனின் மிகத் தெளிவான அடையாளமாகப் - இறைத் தந்தையின் அடையாளமாக - பாவிகளுக்கு மீட்பர் விளங்குகின்றார். அக் கால மக்கள் போன்று இக் கால மக்களும் தந்தையைக் காணும் பொருட்டு, அவர்களுக்கும் அடையாளமாகத் திகழ்கின்றார் அவர்.

திருமுழுக்கு யோவான் அனுப்பிவைத்த சீடர் இயேசுவிடம் வந்து, "வரவிருப்பவர் நீர்தாமா? அல்லது வேறொருவரை எதிர்பார்க்க வேண்டுமா?"[20] என்று அவரைக் கேட்டதற்கு, இயேசு அளித்த மறுமொழி குறிப்பிடத் தக்கது; ஏனெனில் நாசரேத்தில் தமது போதனையின்

---

19. லூக் 4:18-19.

20. லூக் 7:19.

தொடக்கமாக அமைந்த அதே சான்றுரையைத்தான் அவர் சுட்டிக்காட்டினார்: "நீங்கள் கண்டவற்றையும் கேட்டவற்றையும் யோவானிடம் போய் அறிவியுங்கள்: பார்வையற்றோர் பார்வை பெறுகின்றனர்; கால் ஊனமுற்றோர் நடக்கின்றனர்; தொழுநோயாளர் நலமடைகின்றனர்; காது கேளாதோர் கேட்கின்றனர்; இறந்தோர் உயிருடன் எழுப்பப்படுகின்றனர்; ஏழைகளுக்கு நற்செய்தி அறிவிக்கப்படுகின்றது." தொடர்ந்து, "என்னைத் தயக்கம் இன்றி ஏற்றுக்கொள்வோர் பேறுபெற்றோர்"[21] என்று கூறித் தமது மறுமொழியை நிறைவு செய்தார்.

நாம் வாழும் இவ் உலகில் அன்பு நிலவுகிறது என்பதைச் சிறப்பாகத் தமது வாழ்க்கைமுறையாலும் செயல்களாலும் இயேசு வெளிப்படுத்தினார். இது செயலாக்கம் கொண்ட அன்பு - மனிதரோடு தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொள்ளும் அன்பு - மனித இயல்பை உள்ளடக்கும் அனைத்தையும் அரவணைக்கும் அன்பு. துன்பம், அநீதி, வறுமை முதலியவற்றோடு தொடர்புடையவற்றில் இந்த அன்பு சிறப்பாகப் பளிச்சிடக் காணலாம். மனிதருடைய உடல், உள்ளக் குறைபாடு, வலுவின்மை ஆகியவற்றை வெவ்வேறு முறைகளில் வெளிப்படுத்தும் "மனித நிலைமை"யினுடைய முழு வரலாற்றோடு தொடர்புடையவற்றிலும் இந்த அன்பைக் காணலாம். அன்பு தன்னையே வெளிப்படுத்துகின்ற முறையும் நிலையும்தான் விவிலிய மொழியில் "இரக்கம்" என அழைக்கப்படுகிறது.

தந்தையாக விளங்கும் கடவுளைக் - புனித யோவான் தமது முதல் திருமுகத்தில் குறிப்பிடுவதுபோல, "அன்பா"கத் திகழும் கடவுளை[22] - புனித பவுல் சுட்டிக்காட்டுவது போன்று "இரக்கம் மிகுந்தவராக"[23] விளங்கும் கடவுளை - கிறிஸ்து வெளிப்படுத்தியுள்ளார்; இந்த உண்மையைப் போதனைப் பொருளாக மட்டும் அவர் கொள்ளாது, நடைமுறையிலும் இதை நமக்கு உணர்த்திக் காட்டியுள்ளார். கிறிஸ்துவினுடைய சொந்த உணர்வு நிலைப்படி பார்ப்போமாயின், இறைத் தந்தையை அன்பாகவும் இரக்கமாகவும் (மக்களுக்குக்) காட்டுவதே மீட்பர் என்ற முறையில் கிறிஸ்துவினுடைய பணியின் அடிப்படை உரைகல்லாக அமைகிறது. முதலில்

21. லூக் 7:22-23.

22. 1 யோவா 4:16.

23. காண் எபே 2:4.

நாசரேத்துத் தொழுகைக்கூடத்திலும், பின்னர் தம் சீடர்கள் முன்னிலையிலும், திருமுழுக்கு யோவானுடைய சீடர்கள் முன்னிலையிலும் அவர் மொழிந்த சொற்கள் இதை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

தந்தையாக - அன்பாக - இரக்கமாக விளங்கும் இறைவனை இவ்வாறு வெளிப்படுத்துவதன் அடிப்படையில், தமது *போதகத்தின் தலையாய கருப்பொருள்களுள்* ஒன்றாக இரக்கத்தை இயேசு அமைக்கிறார். தமது வழக்கப்படி, முதலில் அவர் "உவமைகளால்" போதித்தார்; ஏனெனில் அவர் சொல்ல விழைந்ததன் பொருளை இவை சிறப்பாக எடுத்துரைக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, ஊதாரி மகன் உவமை,[24] அல்லது நல்ல சமாரியர் உவமை,[25] அல்லது வேறுபடுத்திக்காட்டும் முறையில், மன்னிக்க மறுத்த பணியாளர் உவமை[26] ஆகியவற்றை இவண் குறிப்பிடலாம். அன்பு-இரக்கத்தை வெவ்வேறு கோணங்களினின்று படம்பிடித்துக் காட்டும் பல பகுதிகளைக் கிறிஸ்துவின் படிப்பினையில் நாம் காணலாம். காணாமற்போன ஆட்டைத் தேடிச் செல்லும் நல்ல ஆயன்,[27] அல்லது காணாமற்போன திராக்மாவைக் கண்டுபிடிக்க வீட்டைப் பெருக்கித் தேடும் பெண்[28] பற்றிய பகுதிகளைப் படித்தாலே இது புலனாகும். இது தொடர்பாகக் கிறிஸ்துவின் போதகத்தில் இடம் பெற்ற கருத்துகளை நற்செய்தியாளரான லூக்கா சிறப்பாகத் தொகுத்துத் தருகிறார். இதனால் அன்றோ அவரது நற்செய்தி நூல் "இரக்கத்தின் நற்செய்தி" எனப் பொருத்தமாக அழைக்கப்படுகிறது!

அருளுரை பற்றிப் பேசும்பொழுது முக்கியமான ஒரு சிக்கலை நாம் எதிர்கொள்ள நேரிடுகிறது. சொற்களின் பொருள், சிந்தனைக் கூறுகளின் உட்பொருள், குறிப்பாக *இரக்கம்* என்னும் சொல்லின் பொருள் விளக்கம் *(அன்போடு அதற்கு உள்ள தொடர்பு)* முதலியன பற்றியதே அச் சிக்கல். இச் சிந்தனைக் கூறுகளின் உட்பொருளை நாம் புரிந்துகொள்வதே இரக்கத்தின் உண்மைப் பொருளை அறிந்திட வழி ஆகும். இதுவே நமக்கு மிகவும் முக்கியம் வாய்ந்தது. ஆயினும் இப்பொருள் பற்றி விரிவாக ஆராயப்

---

24. லூக் 15:11-32.
25. லூக் 10:30-37.
26. மத் 18:23-35.
27. மத் 18:12-14; லூக் 15:3-7.
28. லூக் 15:8-10.

புகுமுன் - அதாவது, இரக்கம் என்னும் சொல்லின் பொருளையும் கருத்தாழத்தையும் வரையறுக்குமுன், கடவுளின் அன்பு-இரக்கத்தைக் கிறிஸ்து வெளிப்படுத்தியபோது, மக்கள் தங்களது வாழ்க்கை நெறியாக அன்பையும் இரக்கத்தையும் கொள்ளவேண்டும் என்றும் வற்புறுத்தினார் என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ளவேண்டும். இவ் வற்புறுத்தல் அவரது மீட்புச் செய்தியின் கருப்பொருளாக அமைகிறது; நற்செய்தியின் அடிப்படையில் எழும் ஒழுக்கநெறியின் மையமாகவும் மிளிர்கிறது. "தலைசிறந்த போதகரான" அவர் இதைக் கட்டளை வழியாக - அதுவும் எல்லாவற்றிலும் தலைசிறந்தது[29] என்று அவரே எடுத்துரைத்த கட்டளை வழியாக - எடுத்துரைக்கிறார். மேலும் "இரக்கமுடையோர் பேறுபெற்றோர்; ஏனெனில், அவர்கள் இரக்கம் பெறுவர்"[30] எனத் தமது மலைப்பொழிவில் அறிக்கையிட்ட ஆசிமொழி வழியாகவும் எடுத்தியம்புகிறார்.

இவ்வாறு இரக்கம் பற்றிய மீட்புச் செய்தியானது ஒரு தனிப்பட்ட இறை-மனிதப் பரிமாணத்தைக் கொண்டுள்ளது. மீட்பரைப் பற்றிய இறைவாக்கின் நிறைவாகத் தோன்றிய கிறிஸ்து அன்பின் அவதாரம் எடுத்து, துன்புறுவோர், அவப்பட்டோர், பாவிகள் முதலியோர் மட்டில் அந்த அன்பைச் சிறப்பான முறையில் எண்பிக்கிறார். இவ்வாறு "இரக்கம் மிகுந்த" கடவுளாகிய தந்தையை மக்கள் நடுவில் உடனிருக்கச் செய்து, அவரை இன்னும் நிறைவாக வெளிப்படுத்துகிறார். அதே நேரத்தில் அடுத்திருப்போர்மீது கொள்ளும் இரக்கமிகு அன்பின் எடுத்துக்காட்டாக அவர் மக்கள் முன்னிலையில் விளங்கி, நாம் இரக்கம் கொண்டோராய் இலங்குமாறு, தம் சொற்களைவிடச் செயல்களால் நமக்கு அழைப்பு விடுக்கிறார். நற்செய்தி அடிப்படையில் எழும் *ஒழுக்கநெறியின்* அடிப்படைக் கூறுகளுள் ஒன்றாக இரக்கத்தை அறிவிக்கிறார். ஒழுக்கநெறி சார்ந்த கட்டளையையோ கடமையையோ நிறைவேற்றுவது மட்டும் இங்குக் குறிப்பிடப்படவில்லை; இரக்கம் மிகுந்தவராகத் தம்மையே மனிதர்க்கு வெளிப்படுத்த ஏதுவான மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததொரு நிபந்தனையின் நிறைவேற்றமாகவும் அது அமையும், "இரக்கமுடையோர்...இரக்கம் பெறுவர்" என்று கிறிஸ்துவே மொழிந்துள்ளார் அன்றோ!

---

29. மத் 22:38.
30. மத் 5:7

## III. பழைய ஏற்பாடு

### 4. இரக்கத்தின் உட்பொருள்

"இரக்கம்" என்னும் சொல்லுக்குப் பழைய ஏற்பாட்டில் நீண்ட, பொருள் செறிந்த வரலாறு உண்டு. எனவே கிறிஸ்து வெளிப்படுத்திய இரக்கத்தைத் தெளிவாக உணர வேண்டுமாயின், நாம் பழைய ஏற்பாட்டைப் புரட்டிப் பார்க்க வேண்டும். தம் செயல்கள் வழியாகவும் படிப்பினை வாயிலாகவும் இறைவனின் இரக்கத்தைக் கிறிஸ்து வெளிப்படுத்தியபோது, "இரக்கம்" என்னும் சொல்லின் பொருளை அறிந்திருந்த மக்களுக்கே அவர் போதித்தார். அது மட்டும் அன்று, *பழைய உடன்படிக்கையைச் சேர்ந்த இறைமக்கள்* என்னும் முறையில், தங்களுடைய பன்னெடுங்கால வரலாற்றினின்று *கடவுளின் இரக்கத்தை அவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் அனுபவித்தார்கள்.* இந்த அனுபவம் சமூகப் பண்பு கொண்டது. குழுத்தன்மை உடையது; அதே நேரத்தில் தனிப் பண்பு கொண்டது, உள்ளார்ந்தது.

உடன்படிக்கையின் மக்களாக விளங்கிய இஸ்ரயேலர் தாங்கள் இறைவனோடு செய்திருந்த உடன்படிக்கையைப் பல முறை மீறி நடந்தார்கள். தங்களது நம்பிக்கைக் கேட்டை அவர்கள் உணர்ந்தபோது, இரக்கத்தை அவர்கள் நாடினார்கள். இத்தகைய உணர்வைத் தூண்டி எழுப்பிவந்த இறைவாக்கினர்களுக்கும் பிறருக்கும் இஸ்ரயேலின் வரலாற்றில் குறைவே இல்லை. இது தொடர்பாக, பழைய ஏற்பாட்டில் எண்ணற்ற எடுத்துக்காட்டுகளைக் காணலாம். அங்குக் காணக்கிடக்கும் முக்கியமான நிகழ்ச்சிகள், பாடங்களுள் கீழ்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்: நீதித் தலைவர்களுடைய வரலாற்றின் தொடக்கம்;[31] எருசலேம் திருக்கோவில் அர்ப்பணத்தின்போது சாலமோன் செய்த மன்றாட்டு;[32] இறைவாக்கினர் மீக்கா நூலின் சில பகுதிகள்;[33] இறைவாக்கினர் எசாயா மொழிந்த ஆறுதல்

31. காண் நீத 3:7-9.

32. காண் 1 அர 8:22-53.

33. காண் மீக் 7:18-20.

தரும் உறுதிப்பாடுகள்;[34] நாடுகடத்தப்பட்டு அடிமைத்தளையில் வாழ்ந்தபோது யூதர் எழுப்பிய கூக்குரல்;[35] அடிமைத்தளையினின்று இஸ்ரயேலர் மீண்டுவந்த பின்னர் உடன்படிக்கை புதுப்பிக்கப்பட்டமை.[36]

இறைவாக்கினர் தங்களது படிப்பினையில் கடவுளின் ஆழமான அன்போடு இரக்கத்தைத் தொடர்புபடுத்தியே பேசுகிறார்கள் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது; ஏனெனில் மக்களுடைய பாவங்களை முன்னிட்டு இரக்கத்தை அவர்கள் அடிக்கடிக் குறிப்பிட வேண்டியதாயிற்று. இஸ்ரயேல் மக்களுக்கு ஆண்டவர் காட்டும் அன்பு தனித்தன்மை வாய்ந்த சீரிய அன்பு. மணமக்களுக்கு இடையே நிலவும் அன்புக்கு இதை ஒப்பிடலாம்.[37] இதனால் கடவுள் அவர்களின் பாவங்களையும், ஏன் நம்பிக்கைக் கேடான செயல்களையும் வஞ்சகங்களையும்கூட மன்னிக்கிறார். மக்கள் உள்ளம் நொறுங்கித் தம்மிடம் மனதாரத் திரும்பி வரும்போது, அவர்களை அருள்நிலைக்கு மீண்டும் கொண்டுவருகிறார்.[38] இறைவாக்கினர்களின் படிப்பினையில் இரக்கம் அன்பின் சிறப்பாற்றலைச் சுட்டுகிறது. இந்த ஆற்றல் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்களின் பாவம், நம்பிக்கைக் கேடு முதலியவற்றை வெல்லக் கூடியது.

பரந்தகன்ற இச் “சமூகச்” சூழலைப் பின்னணியாக வைத்துப் பார்க்கும்போது, பாவ நிலையினால் நலிவுற்றுவரும் அல்லது எல்லா வகை இன்னல் இடையூறுகளையும் தாங்கிக் கொண்டுவரும் தனிமனிதருடைய உள்ளார்ந்த அனுபவத்தோடு தொடர்புடைய ஒன்றாக இரக்கம் காட்சி அளிக்கிறது. உடல் கேடு, ஒழுக்கக்கேடான பாவம் ஆகிய இரண்டுமே இஸ்ரயேல் மக்களை இறைவன்பால் திருப்பி, அவருடைய இரக்கத்தை மன்றாடத் தூண்டிவந்தன. இவ்வாறு தமது பாவப் பளுவை உணர்ந்த தாவீது இறைவன்பால் மனந்திரும்புகிறார்.[39] தாங்கொணாத் துன்பத்தில் உழன்ற யோபு முதலில் எதிர்த்தெழுந்தாலும் இறுதியில் இறைவனிடம் திரும்புகிறார்.[40]

34. காண் எசா 1:18; 51:4-16.
35. காண் பாரூ 2:11-3:8.
36. காண் நெகே 9.
37. காண் எ.கா.: ஓசே 2:21-3:2; எசா 54:6-8.
38. காண் எரே 31:20; எசே 39:25-29.
39. காண் 2 சாமு 11; 12; 24:10.
40. யோபு நூலின் இடையிடையே.

தம் சொந்த மக்களுக்கு நேரவிருந்த மரண ஆபத்தை அறியவந்த எஸ்தரும் இவ்வாறே செய்தார்.[41] இன்ன பிற எடுத்துக்காட்டுகளைப் பழைய ஏற்பாட்டு நூல்களில் நாம் காணலாம்.[42]

பல்வேறு கோணங்களைக் கொண்ட இவ் உறுதிப்பாடு குழு சார்ந்ததாகவும் தனி ஆள்களைச் சார்ந்ததாகவும் துலங்குகிறது; பழைய ஏற்பாடு முழுவதிலும் தலைமுறை தலைமுறையாகக் காணக்கிடக்கிறது. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள் தங்களது விடுதலைப் பயணத்தின்போது பெற்றுக்கொண்ட அடிப்படை அனுபவம் இதற்கு ஆணிவேராக அமைகிறது; ஏனெனில் அடிமைத்தளைக்கு ஆளாக்கப்பட்ட தம் மக்களின் துன்பத்தை ஆண்டவர் கண்ணுற்றார்; அவர்களது கூக்குரலைக் கேட்டார்; அவர்களது துயரங்களை அறியலானார்; அவற்றினின்று அவர்களை விடுவிக்க முடிவு செய்தார்.[43] ஆண்டவரின் இம் மீட்புச் செயலில் அவரின் அன்பையும் பரிவையும் இறைவாக்கினர் கண்டனர்.[44] இதன் அடிப்படையில்தான் இறைவனின் இரக்கத்தில் மக்கள் பற்றுறுதி கொள்ளத் தொடங்கினார்கள்; பேரிடர் வந்துற்றபோதெல்லாம் அந்த இரக்கத்தையே அவர்கள் விரும்பி வேண்டினார்கள்.

மேலும், மனிதருடைய அவலநிலைக்குப் பாவமும் காரணம் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை. பழைய உடன்படிக்கையின் மக்கள் தங்களது விடுதலைப் பயணத்திலிருந்தே - அதாவது, பொன் கன்றுக்குட்டியைச் செய்து வணங்கத் தலைப்பட்ட நாளிலிருந்தே - இந்த அவலநிலையை உணரத் தொடங்கினார்கள். உடன்படிக்கையை மீறி நடந்த இச் செயல்மீது ஆண்டவர்தாமே வெற்றிகொண்டார். அதனால்தான், "தாம் இரக்கமும் பரிவும் உள்ள இறைவன்; சினம் கொள்ளத் தயங்குபவர்; பேரன்பு மிக்கவர்; நம்பிக்கைக்குரியவர்"[45] என்று கடவுள் மோசேக்குச் சிறப்பான வகையில் அறிக்கையிட்டார். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள் - குழுவாகவும் சரி, தனித்தனியாகவும் சரி - பாவம் செய்தபோதெல்லாம், இறை வெளிப்பாட்டின் இந்த மைய உண்மையில்தான் வலிமை காண்பார்கள்; தம்மைப் பற்றித்

---

41. எஸ் (கி) 4:17 [k-z]

42. காண் எ.கா.: நெகே 9:30-32; தோபி 3:2-3, 11-12; 8:16-17; 1 மக் 4:24.

43. காண் விப 3:7-10.

44. காண் எசா 63:9.

45. காண் விப 34:6.

தாமே வெளிப்படுத்தியுள்ளதை[46] ஆண்டவருக்கு நினைவுபடுத்தி, அவரது மன்னிப்பை மன்றாடி, அவர்பால் மனந்திரும்புவதற்கான தூண்டுதல் பெறுவார்கள்.

இவ்வாறு ஆண்டவர் தாம் உரிமையாக்கிக்கொண்ட மக்களுக்குத் தொடக்கத்திலிருந்தே தம் சொல்லாலும் செயலாலும் இரக்கத்தை வெளிப்படுத்தி வந்துள்ளார். அவர்கள் துன்பங்களால் அல்லலுற்றபோதும், தங்கள் பாவங்களைப் பற்றிய உணர்வு பெற்றபோதும், இறைவனுடைய இரக்கத்துக்குத் தங்களையே தொடர்ந்து கையளித்து வந்தார்கள் என்பது அவர்களது வரலாறு முழுவதிலும் காணக்கிடக்கிறது. ஆண்டவர் தம் சொந்த மக்களுக்குக் காட்டிவந்த இரக்கத்தில் அன்பின் எல்லா வகை நுணுக்கக்கூறுகளும் வெளிப்படுகின்றன எனலாம். இறைவன் அவர்களுடைய தந்தை;[47] இஸ்ரேயல் அவர்தம் தலைப்பிள்ளை.[48] ருகாமா, அதாவது "அன்புக்குரியவர்" அல்லது "கருணை பெற்றவர்"[49] என்று இறைவாக்கினரால் புதுப் பெயர் சூட்டப்பெற்ற இஸ்ரயேலின் மணமகனாகவும் ஆண்டவர் விளங்குகிறார்.

தம் சொந்த மக்களின் நம்பிக்கைக் கேட்டால் எரிச்சலூட்டப்பட்டு, அவர்களை அழித்துவிட நினைத்த வேளையிலும், ஆண்டவர் அவர்கள்மீது காட்டிவந்த கனிவும் எல்லையற்ற அன்பும் அவரது கோபத்தைத் தணித்துவிடும்.[50] ஆண்டவரின் உயர் புகழ்ச்சிகளைப் போற்றிப் பாட விழைந்த திருப்பாடல் ஆசிரியர்கள் அன்பு, கனிவு, இரக்கம், பற்றுறுதி கொண்ட இறைவனுக்கு ஏன் பண்ணிசைக்கிறார்கள் என்பதை இதிலிருந்து புரிந்துகொள்வது எளிது.[51]

இவற்றினின்று ஓர் உண்மையை நாம் அறிய வருகிறோம். அதாவது, இரக்கம் என்பது இறைவனுக்கு மட்டும் உரிய ஒன்று அன்று; இஸ்ராயேல் குலம் முழுவதனுடையவும், அதன் ஒவ்வோர் ஆண், பெண்ணுடையவும்

---

46. காண் எண் 14:18; 2 குறி 30:9; நெகே 9:17; திபா 86; சாஞா 15:1; சீஞா 2:11; யோவே 2:13.
47. காண் எசா 63:16.
48. காண் விப 4:22.
49. காண் ஓசே 2:1.
50. காண் ஓசே 11:7-9; எரே 31:20; எசா 54:7-8.
51. காண் திபா 103; 145.

வாழ்க்கையின் பண்பாய் அமைகின்ற ஒன்று. இரக்கம் என்பது *மனிதர் தங்கள் ஆண்டவரோடு கொள்ளும் நட்புறவின் உட்பொருள் ஆகும்;* அவரோடு கொள்ளும் உரையாடலின் பொருளும் ஆகும். இந்தக் கோணத்தில்தான் பழைய ஏற்பாட்டு நூல்களில் இரக்கமானது பொருள் செறிந்த முறையில் விளக்கப்படுகிறது. இரக்கம் என்றால் என்ன என்னும் கேள்விக்கு வெறும் கருத்து அளவிலான பதிலை இந் நூல்களில் காண்பது கடினமாக இருக்கலாம். ஆயினும் அவற்றுள் எடுத்தாளப்பட்டுள்ள சொல்தொகுதியே இப் பொருள் பற்றி அதிகம் எடுத்தியம்பப் போதுமானது.[52]

ஒன்றோடு ஒன்று தொடர்பு உடைய பொருள் கொண்ட பல சொற்களைப் பயன்படுத்தி, ஆண்டவருடைய இரக்கத்தைப் பழைய ஏற்பாடு பறைசாற்றுகின்றது. பொருள் நுட்பத்தைப் பொறுத்த மட்டில் இச் சொற்கள் வேறுபாடுகள் கொண்டவை என்றாலும், *இவை அனைத்தும்* ஒரே

---

52. இரக்கத்தைப் பற்றி விளக்குகிற வேளையில், பழைய ஏற்பாட்டு நூல்கள் இரண்டு சொற்களைக் கையாளுகின்றன. அவை இரண்டும் பொருள் நுட்ப வேறுபாடுகள் கொண்டவை. முதலில் *ஃகெசத்* என்னும் சொல்லை எடுத்துக்கொள்வோம். இது நன்னயம் என்னும் பண்பின் உள்ளார்ந்த மனநிலையைக் குறிக்கும். நன்னயம் இரு மனிதர்களுக்கு இடையே ஏற்படும்போது, அவர்கள் ஒருவர் மற்றவருக்கு நலம் விழைவது மட்டும் அல்ல; அவர்கள் ஒருவர் மற்றவருக்குக் கடப்பாடு உள்ளவர்களாகவும் மாறுகிறார்கள்; உள்ளார்ந்த கடமை காரணமாக - எனவே, அவர்கள் தங்களுக்கே கொண்டிருக்கும் *பற்றுறுதி காரணமாகவே* அவர்கள் இவ்வாறு மாறுகிறார்கள். *ஃகெசத்* என்றால் "அருள்" அல்லது "அன்பு" என்றும் பொருள்படுவதால், மேற்கூறிய பற்றுறுதியின் அடிப்படையில்தான் இச் சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இங்குக் குறிப்பிடப்படும் கடமை, ஒழுக்க இயல்பானது மட்டும் அன்று, பெரும்பாலும் சட்ட இயல்பாகவும் உளது எனும் உண்மை மேற்கூறிய கருத்தை மாற்றிவிடாது. பழைய ஏற்பாட்டில் ஆண்டவரோடு தொடர்புடைய சொல்லாக *ஃகெசத்* கையாளப்படும்போது, இஸ்ரயேலரோடு இறைவன் செய்திருந்த உடன்படிக்கையின் பின்னணியில்தான் இது எப்போதுமே பயன்படுத்தப்படுகிறது. இறைவனைப் பொறுத்தமட்டில், இந்த உடன்படிக்கை இஸ்ரயேலருக்கு அருளப்பட்ட நன்கொடையாகவும் அருளாகவும் அமைந்தது. ஆயினும் தாம் செய்துகொண்ட உடன்படிக்கைக்கு ஏற்றவாறு, அதை மதித்து நடக்கும் பொருட்டு, இறைவன் ஒரு கடமையையும் தம்மேல் ஏற்றுக்கொண்டார். இதனால் *ஃகெசத்* ஒரு வகையில் சட்ட இயல்பான உட்பொருளையும் பெறுகிறது. இஸ்ரயேலர் உடன்படிக்கையை மீறி, அதன் நிபந்தனைகளை மதிக்கத் தவறிய போதெல்லாம், இறைவனைப் பொறுத்த மட்டில் இந்தச் சட்ட இயல்பான கடமை காலாவதியாகிவிட்டது. ஆனால் இப்படிப்பட்ட கட்டங்களில்தான் சட்ட இயல்பான கடமையினின்று திரிந்து, *ஃகெசத்* தனது ஆழ்ந்த பொருளை வெளிப்படுத்தலாயிற்று. அது தொடக்கத்தில் வழங்கிய பொருளில், அதாவது கொடுக்கின்ற அன்பை - நம்பிக்கைக்

*அடிப்படையான உட்பொருளில் இணைகின்றன;* அதன் தலைசிறந்த பொருள் செறிவை எடுத்துரைப்பதிலும், வெவ்வேறு கோணங்களினின்று மனிதர்க்கு அதை உணர்த்துவதிலும் அவை இணைகின்றன. துன்பத்தில் உழலும் மக்கள், சிறப்பாகப் பாவத்தினால் அழுந்துவோரும், அதே போன்று இறைவனோடு உடன்படிக்கை செய்திருந்த இஸ்ரயேல் குலமும் இறைவனின்

---

கேட்டைவிட ஆற்றல் படைத்த அன்பை - பாவத்தைவிட வலிமை வாய்ந்த அருளை உணர்த்தலாயிற்று.

பற்றுறுதியையும் பற்றுறுதியற்ற "என் மக்களினமான மகளையும்" (காண் புல 4:3,6) எதிர் எதிராக வைத்துப் பார்க்குமிடத்து - சுருக்கமாகச் சொல்லப்போனால், கடவுளைப் *பொருத்த மட்டில் அவர் தம்மீதுதாமே கொண்டிருக்கும் பற்றுறுதியைக் குறிக்கும். ஃகெசத் வெஎமத்* (அருள் + பற்றுறுதி) என்னும் இரட்டைச் சொல் அடிக்கடி பயன்படுத்தப்படுவதிலிருந்தே இவ் உண்மை தெளிவாகிறது. ஒரே பொருளை விளக்கும் இரு சொற்களாகவும் நாம் இவற்றைக் கொள்ளலாம் (காண் எ.கா., விப 34:6; 2 சாமு 2:6; 15:20; திபா 25:10; 40:11-12; 85:11; 138:2; மீக் 7:20). "இஸ்ரயேல் வீட்டாரே, நான் இவ்விதம் செயலாற்றுவது உங்களை முன்னிட்டு அல்ல. மாறாக...என் திருப்பெயரை முன்னிட்டே இவ்விதம் செயலாற்றுகிறேன்" (எசே 36:22). எனவே உடன்படிக்கையை மீறிய குற்றத்தில் இஸ்ரயேலர் அமிழ்ந்திக் கிடந்தபோதிலும், சட்ட இயல்பான நீதியின் அடிப்படையில், கடவுளுடைய *ஃகெசத்* மாட்டுள்ள உரிமையை அவர்கள் வலியுறுத்திக் கூற முடியவில்லை. இருப்பினும் அதை அடையலாம் என்று அவர்கள் நம்பவும் உறுதிகொள்ளவும் வாய்ப்பு இருந்தது; இல்லை, நம்பவும் உறுதிகொள்ளவும் கடமையே இருந்தது; ஏனெனில் உடன்படிக்கையின் கடவுள் உண்மையில் "தமது அன்புக்குப் பொறுப்புள்ளவராய்" இருக்கிறார். இந்த அன்பின் விளைவுகள் என்னவென்றால் மன்னிப்பு, அருள்நிலை பெறல், அக உடன்படிக்கையினைப் புதுப்பித்தல் முதலியனவாகும்.

இரக்கத்தை வரையறுக்கப் பழைய ஏற்பாடு பயன்படுத்தும் மற்றொரு சொல் *ரகாமிம்* என்பதாகும். இது *ஃகெசத்* என்பதனினும் நுட்பமான பொருள் வேறுபாடு கொண்டது. தனக்குத்தானே பற்றுறுதியாய் இருத்தல், "தனது சொந்த அன்புக்கான பொறுப்பு" (இவை ஒரு வகையில் ஆண்பாலுக்குரிய பண்புகள் எனலாம்.) என்னும் இயல்புக் கூறுகளை *ஃகெசத்* குறிக்கிறது என்றால், ரகாமிம் தன் மூலப்பொருள் அளவிலே தாய்க்குரிய அன்பைச் சுட்டுகிறது (ரெகெம் என்றால் தாயின் கருப்பை என்பது பொருள்). தன் பிள்ளையோடு தாயைப் பிணைத்துவைக்கும் இந்த ஆழ்ந்த, தனிப் பண்பு வாய்ந்த பாசத்தினின்று - ஒற்றுமையினின்று - பிள்ளை மட்டில் தாய்க்குரிய சிறப்பானதோர் உறவு, தனிப்பட்ட அன்பு பிறக்கிறது. இந்த அன்பு முற்றிலும் தானாக விழைந்து தரப்படும் ஒன்றே அன்றி, தகுதியை வைத்துக் கொடுக்கப்படுவது அன்று. இவ்வாறு நோக்கும்போது, உள்ளிருந்து எழும் தேவையாக, அதாவது இதயத்தின் அவசரத் தேவையாக இவ் அன்பு துலங்குகிறது. *ஃகெசத்* விளக்கும் பற்றுறுதி என்னும் ஆண்மைப் பண்புக்கு மாறான பெண்மைப் பண்பு என இதை நாம் ஒரு வகையில் கொள்ளலாம். இந்த உளவியல் பின்னணியில் பார்க்கும்போது, *ரகாமிம்* என்னும் சொல் பல்வேறு உணர்ச்சிகளின் ஒட்டுமொத்தமாகத் துலங்குகிறது! இவ்

*இரக்கத்தை இறைஞ்சிடப்* பழைய ஏற்பாடு தூண்டுதல் அளிக்கிறது; இதில் உறுதி கொள்ளவும் செய்கிறது. தோல்வி வந்துற்றபோதும், நம்பிக்கை ஏற்பட்ட வேளையிலும், கடவுளின் இரக்கத்தை அவர்களுக்கு நினைவூட்டுகிறது. இதன் விளைவாக, இஸ்ரயேல் மக்களின் வரலாற்றிலும் தனிமனித வாழ்விலும் இறைவனின் இரக்கம் வெளிப்பட்டபோதெல்லாம் அதற்கு *நன்றிப் பண்ணிசைத்து அதன் மாட்சியை* இயம்புகிறது பழைய ஏற்பாடு.

---

உணர்ச்சிகளுள் நன்னயம், கனிவு, பொறுமை, புரிந்துகொள்ளும் தன்மை – அதாவது, மன்னிக்க அணியமாயிருக்கும் நிலை முதலியவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

ஆண்டவரைப் பற்றிப் பேசும் பகுதிகளில், *ரகாமிம்* என்னும் சொல்லைப் பழைய ஏற்பாடு பயன்படுத்தும்போதெல்லாம், மேற்சொன்ன பண்புகள் அனைத்தும் அவரில் விளங்குவதாகக் காட்டுகிறது. எசாயா நூலில், "பால் குடிக்கும் தன் மகவைத் தாய் மறப்பாளோ? கருத்தாங்கினவள் தன் பிள்ளைமீது இரக்கம் காட்டாதிருப்பாளோ? *இவர்கள் மறந்திடினும் நான் உன்னை மறக்கவே மாட்டேன்*" (49:15) என நாம் படிக்கிறோம். தாய்மை என்னும் மறைபொருளின் ஆற்றலால் இவ் அன்பு பற்றுறுதி கொண்டதாகவும் வெல்லமுடியாததாகவும் இலங்குகிறது. இந்த அன்பு பல்வேறு முறையில் பழைய ஏற்பாட்டில் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது: ஆபத்துகளினின்று, குறிப்பாக எதிரிகளிடமிருந்து வரும் ஆபத்துகளினின்று கிடைக்கும் மீட்பு; தனிமனிதர்களுடையவும் இஸ்ரயேல் இனம் முழுவதனுடையவும் பாவங்களுக்கு வழங்கப்படும் மன்னிப்பு; இறுதியாக ஓசேயா நூலில் "அவர்களுடைய பற்றுறுதியின்மையை நான் குணமாக்குவேன்; அவர்கள்மேல் உளமார அன்புகூர்வேன்" (ஓசே 14:4) என நாம் படிப்பது போன்று, மனிதர் பற்றுறுதி தவறும் வேளையிலும், (நிறைவுக் கால) வாக்குறுதியையும் எதிர்நோக்கையும் நிறைவேற்ற அணியமாயிருக்கும் நிலை முதலியன.

இதே அடிப்படை உட்பொருளை வெவ்வேறு முறைகளில் குறிப்பிடும் வேறு பல சொற்களையும் பழைய ஏற்பாட்டுச் சொல்தொகுதியில் காணலாம். ஆனால் மேலே கூறப்பட்ட இரண்டு சொற்களும் குறிப்பாகக் கவனிக்கத் தக்கன; ஏனெனில் அவை *தொடக்கத்தில் இருந்த மனிதப் பண்பேற்றிக் கடவுளைக் கருதும் தன்மையைத்* தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. இறைவனின் இரக்கத்தை விரும்புகின்ற வேளையில், தங்கள் காலத்து மக்களின் எண்ணங்களுக்கும் அனுபவங்களுக்கும் பொருந்திப் போகின்ற சொல்தொடர்களையே விவிலிய ஆசிரியர்கள் பயன்படுத்தினார்கள். எழுபதின்மர் மொழிபெயர்ப்பு *(செப்துவாசிந்தி)* எனப்படும் பழைய ஏற்பாட்டுக் கிரேக்க மொழிபெயர்ப்பில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள சொல்தொகுதி எபிரேய மொழியில் இருக்கும் பொருள் செறிவு முழுவதையும் வழங்குவதாக இல்லை. எனவே (எபிரேய) மூலப் பாடத்தில் உள்ள எல்லாப் பொருள் நுட்பங்களையும் கிரேக்க மொழிபெயர்ப்பு வெளிக்கொணர்வதில்லை. இருப்பினும் பழைய ஏற்பாட்டில் ஏற்கெனவே விளங்கிய பொருள்செறிவையும் கருத்தாழத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு புதிய ஏற்பாடு தொடர்ந்து கட்டி எழுப்புகிறது.

இவ்வாறு இரக்கம் கடவுளின் நீதியின்று ஒரு வகையில் வேறுபடுத்திக் காட்டப்படுகிறது: நீதியைவிட அதிக ஆற்றல் வாய்ந்ததாகவும் ஆழமிக்கதாகவும் அது பல வேளைகளில் காட்டப்படுகிறது. மனிதரைப் பொறுத்தமட்டில் உண்மையான நற்பண்பாகவும், கடவுளைப் பொறுத்த மட்டில் இயற்கை கடந்த முழு நிறைவாகவும் நீதி விளங்குகிறது எனவும், அன்பு நீதியைவிட "உயரியது" - அதாவது முதன்மையானது, அடிப்படையானது எனவும் பழைய ஏற்பாடு நமக்குப் புகட்டுகிறது. அன்பு ஒரு வகையில் நீதியில் மாறுதல் விளைவு கொணர்கிறது; முடிவாகப் பார்க்குமிடத்து, நீதி அன்புக்குப் பணிகிறது. நீதியோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், அன்பின் முதன்மையும் உயர்வும் இரக்கத்தின் வழியாகவே வெளிப்படுகின்றன. இறை வெளிப்பாடு முழுவதிலும் இந்த உண்மை பளிச்சிடக் காணலாம். இதைத் திருப்பாடல்

---

இவ்வாறு இறைவனின் இரக்கத்தை வரையறுக்கின்ற பழைய ஏற்பாட்டு ...களினின்று உருவான சிறப்பு இணைப்பாக்கமாகிய ஒரு மரபுச் செல்வத்தை நாம் பெறுகிறோம். இது அந் நூல்களில் கையாளப்பட்டுள்ள பொருள்செறிந்த தொடர்களைக் குறித்து மட்டும் அன்று, கடவுளுக்கே உரித்தான "உளவியலையும்" அங்குக் காண்கிறோம். இந்த "உளவியலில்" மனிதப் பண்பேற்றிக் கடவுளைக் கருதும் தன்மையுடையதாகவே அங்கத் துலங்குகிறது என்பது தெளிவு. அதன்படி தீமையின், குறிப்பாகத் தனிமனிதருடையவும் மனிதச் சமுதாயத்தினுடையவும் பாவத்தின் பின்னணியில் நெஞ்சை ...கும் அவரது அன்பின் சாயல் இரக்கமாக வெளிப்படுகிறது. இறைவனின் இந்தச் சாயல் ...ஹானன் என்னும் வினைச்சொல் வழங்கும் பொதுவான பொருளோடு, ஹெசெத், ரகமிம் ...சொற்கள் வழங்கும் உட்பொருளும் சேர்ந்தே உருப் பெறுகிறது. ஹன்னான் என்னும் ...சிறந்த பொருளை வழங்கும் - அதாவது நிலையான, தாராளப் பண்புடைய, பிறர் ...நாடுகின்ற, இரக்கம் நிறைந்த முற்சார்பு நிலையை உள்ளடக்கிய அருளின் ...வெளிப்பாட்டைக் குறிக்கும்.

சொற்பொருள் சார்ந்த இவ் அடிப்படைக் கூறுகள் தவிர, ஹமால் என்னும் வினைச்சொல் வழங்கும் பொருளையும் பழைய ஏற்பாட்டில் "இரக்கம்" என்னும் சொல் குறிக்கும். ஹமால் என்னும் சொல்லின் நேரடி மொழிபெயர்ப்பு (தோற்றுப்போன எதிரியை) அழிக்காமல்விடுதல்" என்பதாகும். ஆனால் "இரக்கமும் பரிவும் காட்டுதல்" என்னும் பொருளும், அதிலிருந்து பிறக்கும் மன்னிப்பு, பிழைபொறுத்தல் என்னும் பொருளும்கூட ...கூஸ் என்னும் சொல்லும் இரக்கம், பரிவு முதலியவற்றைக் - சிறப்பாக உள்ளார்ந்த உணர்ச்சியோடு வெளிப்படுத்துவதை - குறிக்கும். விவிலியத்தில் இரக்கத்தைக் குறிப்பிட ...சொற்கள் அரிதாகவே பயன்படுத்தப்படுகின்றன. மேலும், ஏற்கெனவே சொல்லப்பட்ட ...த் என்னும் சொல்லைக் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும்: உறுதி, பாதுகாப்பு (கிரேக்க மொழிபெயர்ப்பில் "உண்மை" என்றுள்ளது) எனவும் அவற்றின் வழி பற்றுறுதி என்னும் பொருளையும் இது சிறப்பாக உணர்த்தும். இவ்வாறு ஹெசெத் என்னும் சொல்லுக்கே உரித்தான பொருள் நுட்பங்களோடு இது தொடர்புடையதாகத் தெரிகிறது.

ஆசிரியர்களும் இறைவாக்கினர்களும் எவ்வளவுக்குத் தெளிவாகக் கண்டார்கள் என்றால், ஆண்டவராலும் அவர்தம் இரக்கத்தாலும் அருளப்பட்ட மீட்புக்கு மறு பெயராக நீதி என்னும் சொல்லையே கையாண்டார்கள்.[53] இரக்கம் *நீதியினின்று வேறுபடுகிறது என்பது உண்மைதான்; ஆனால் அதற்கு முரணானது அன்று*. படைத்தவர் என்னும் முறையில் தம் படைப்புகளோடு தனிப்பட்ட அன்பினால் தம்மை ஏற்கெனவே ஈடுபடுத்திக்கொண்டுள்ள கடவுளின் உடனிருப்பை மனித வரலாற்றில் ஏற்றுக்கொள்வோர்க்கு இது வெள்ளிடை மலை. பழைய ஏற்பாடு இதையே சுட்டிக்காட்டுகிறது. அன்பு தன் இயல்பிலேயே பகைமையை விலக்குகிறது; முன்பு யாருக்காகத் தம்மையே கொடுத்தாரோ அவருக்கு எதிரான பகைமை எண்ணத்தையுமே தவிர்க்கிறது: "...நீர் படைத்த எதையும் வெறுப்பதில்லை..."[54] இறைவனிலும் மனிதர், உலகு ஆகியவற்றோடு அவர் ஏற்படுத்தும் உறவிலும், நீதியும் இரக்கமும் கொண்டுள்ள ஆழ்ந்த உறவின் அடித்தளத்தை மேற்சொன்ன சொற்கள் எடுத்துரைக்கின்றன. இந்த உறவுக்கான உயிரளிக்கும் ஊற்றையும் உள்ளார்ந்த காரணங்களையும் அறியவேண்டின், நாம் "தொடக்க நிலையை" - அதாவது, *படைப்பின் மறைபொருளையே* - பின்னோக்கிப் பார்ப்பது அவசியம் என்பதை இச் சொற்கள் உணர்த்துகின்றன. "அன்பாக" விளங்கும் இறைவனின்[55] முழு வெளிப்பாட்டையும் உடன்படிக்கையின் பின்னணியில் மேற்கூறிய சொற்கள் முன்னுணர்த்துகின்றன.

படைப்பின் மறைபொருளோடு *தேர்ந்தெடுப்பின் மறைபொருள்* தொடர்பு கொண்டது. இத் தேர்ந்தெடுப்பே இஸ்ரயேல் மக்களின் வரலாற்றைச் சிறப்பான முறையில் உருவாக்கியது. தமது நம்பிக்கையின் காரணமாக, ஆபிரகாம் இம் மக்களுக்கு ஆன்மீகத் தந்தை ஆனார். ஆயினும் பழைய, புதிய உடன்படிக்கைகளின் வரலாற்று வாயிலாக முன்னேறிச் செல்லும் இம் மக்கள் மூலம் தேர்ந்தெடுப்பின் மறைபொருள் ஒவ்வோர் ஆண், பெண்ணையும், ஏன் பரந்து விரிந்த குடும்பமான மனித இனம் முழுவதையுமே குறிக்கும். "உனக்கு நான் முடிவில்லாத அன்பு

---

53. திபா 40:11; 98:2-3; எசா 45:21; 51:4,7; 56:1.

54. சாஞா 11:24.

55. 1 யோவா 4:16.

காட்டியுள்ளேன்; எனவே, பேரன்பால் உன்னை ஈர்த்துள்ளேன்."[56] "மலைகள் நிலை சாயினும்... உன்மீது நான் கொண்ட பேரன்போ நிலைசாயாது; என் சமாதான உடன்படிக்கையோ அசைவுறாது..."[57] ஒரு காலத்தில் இஸ்ரயேலுக்கு அறிவிக்கப்பட்ட இவ் உண்மை மனிதருடைய முழு வரலாற்றையும் அணைத்து நிற்கும் இயலுருத் தோற்றத்தை - அதாவது தற்காலத்தையும் நிறைவுக் காலத்தையும் சார்ந்த இயலுருத் தோற்றத்தை உள்ளடக்கியுள்ளது.[58] பழைய ஏற்பாட்டு நூல்களின் பல பகுதிகள் நமக்கு உணர்த்துவது போன்று, இதே இயலுருத் தோற்றத்தின் பின்னணியிலும், ஏற்கெனவே தயாரிக்கப்பட்டிருந்த அடிப்படையிலும்தான் கிறிஸ்து இறைத் தந்தையை வெளிப்படுத்தினார். இந்த வெளிப்பாட்டின் முடிவில் - தாம் இறப்பதற்கு முந்திய இரவில் - பின் வரும் மறக்க முடியாத சொற்களைத் திருத்தூதர் பிலிப்புவிடம் கூறினார்: "இவ்வளவு காலம் நான் உங்களோடு இருந்தும் நீ என்னை அறிந்துகொள்ளவில்லையா? என்னைக் காண்பது தந்தையைக் காண்பது ஆகும்."[59]

56. எரே 31:3.

57. எசா 54:10.

58. யோவா 4:2,11; திபா 145:9; சீஞா 18:8-14; சாஞா 11:23-12:1.

59. யோவா 14:9

## 5. ஓர் ஒப்புமை

புதிய ஏற்பாட்டின் தொடக்கத்திலேயே இறைவனின் இரக்கத்தைப் பற்றித் தனியோர் ஒத்திசைவு கொண்ட இரு குரல்கள் புனித லூக்கா நற்செய்தியில் முழங்குகின்றன. இவ் ஒத்திசைவு பழைய ஏற்பாட்டு மரபு முழுவதிலும் ஆற்றல் வாய்ந்த முறையில் எதிரொலிக்கக் காணலாம். பழைய ஏற்பாட்டில் காணப்படும் வேறுபட்ட சொல்தொகுதிகளோடு தொடர்புடைய சொல்பொருள் கூறுகளை மேற்கூறிய இரு குரல்களும் எதிரொலிக்கின்றன. சக்கரியாவின் வீட்டில் நுழைந்த *மரியா ஆண்டவரைப் போற்றிப் பெருமைப்படுத்துகிறார்;* அவருக்கு அஞ்சுவோர்மீது *தலைமுறை தலைமுறையாய்ப்* பொழியப்படும் இறைவனின் *இரக்கத்தை நினைந்து* தமது முழு உள்ளத்தோடும் போற்றுகிறார். தொடர்ந்து, இஸ்ரயேலின் தேர்ந்தெடுப்பை எண்ணியவராய், (ஆண்டவரின்) இரக்கத்தை அறிக்கையிடுகிறார்; தம்மைத் தேர்ந்துகொண்டவர் என்றென்றும் நினைவுகூர்ந்த இரக்கத்துக்குப் பண்ணிசைக்கிறார்.[60] பின்னர் அதே வீட்டில், திருமுழுக்கு யோவான் பிறந்தபோது, அவருடைய தந்தை *சக்கரியா* இஸ்ரயேலின் கடவுளைப் போற்றினார்; நம் மூதாதையருக்கு வாக்களித்திருந்த இரக்கத்தைச் செயலாக்கியதற்காகவும், *தமது தூய உடன்படிக்கையை நினைவுகூர்ந்ததற்காகவும்* கடவுளை மாட்சிமைப்படுத்தினார்.[61]

---

60. இரண்டு இடங்களிலும் *ஃகெசத்* என்னும் சொல்லே கையாளப்படுகிறது. அதாவது, கடவுள் மக்கள்மீது கொண்ட தமது சொந்த அன்புக்கே பற்றுறுதியுடன் இருத்தல் - இறையன்னையின் தாய்மையில் முடிவான நிறைவேற்றம் கண்ட வாக்குறுதிகளுக்குப் பற்றுறுதியுடன் இருத்தல் (காண் லூக் 1:49-54).

61. காண் லூக் 1:72. இந்த இடத்திலும் இரக்கம் என்னும் பொருளில்தான் *ஃகெசத்* கையாளப்பட்டுள்ளது; ஏனென்றால் இப் பகுதிக்குப் பிறகு, "நம் கடவுளின் இரக்கப் பெருக்கம்" என்று சக்கரியா கூறும் பின்னைய சொல்தொடரில் இரண்டாவது பொருளை - அதாவது, தாயன்பாக இறைவனின் இரக்கத்தைக் காணும் *ரகாமிம்* என்னும் பொருளையே *ஃகெசத்* வழங்குகிறது (இலத்தீன் மொழிபெயர்ப்பு: இரக்க உருக்கம்).

பழைய ஏற்பாட்டினின்று பெறப்பட்ட இவ் உருவகம் கிறிஸ்துவின் போதகத்தில் இன்னும் எளிதான, ஆனால் ஆழமான ஒன்றாக மாறுகிறது. ஊதாரி மகன் உவமையில் இது மிகமிகத் தெளிவாகிறது எனலாம்.[62] "இரக்கம்" என்னும் சொல் இவ் உவமையில் எடுத்தாளப்படவில்லை என்றாலும், இறை இரக்கத்தின் உட்பொருளை இது மிகத் தெளிவாக உணர்த்துகிறது. பழைய ஏற்பாட்டு நூல்களில் இது போன்று பயன்படுத்தப்படும் சொல்தொகுதியினால் அன்று, இரக்கத்தின் மறைபொருளை இன்னும் முழுமையாக அறிந்திட வழி செய்யும் ஒப்புமையினாலேயே இது தெளிவாகிறது. இதனால் தந்தையின் அன்புக்கும் மகனின் ஊதாரித்தனம், பாவம் ஆகியவற்றுக்கும் இடையே அமைந்த தலைசிறந்த நாடகமாக இரக்கத்தின் மறைபொருள் சித்தரித்துக் காட்டப்படுகிறது.

சொத்தில் தமக்கு வரவேண்டிய பங்கைத் தம் தந்தையிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டு, வீட்டைவிட்டுத் தொலை நாடு சென்று, அங்கு ஊதாரித்தனமாக வாழ்ந்து, தம் சொத்து எல்லாவற்றையும் அழித்த அந்த இளைய மகன், வெவ்வேறு காலக் கட்டத்தில் வாழும் ஒவ்வொரு மனிதருக்கும் அடையாளம் ஆவார். அருள்செல்வத்தையும் தொடக்கச் சால்புடைமையையும் இழந்துவிட்ட தொடக்க மனிதரிலிருந்து அனைவருக்குமே இவ் ஒப்புமை மிகவும் பரந்த பொருள் உடையது. அன்பின் உடன்படிக்கையை மீறும் ஒவ்வொரு செயலையும், நம்மில் அருள்வாழ்வை மாய்க்கும் அனைத்தையும், ஒவ்வொரு பாவத்தையுமே இவ் உவமை மறைமுகமாகச் சுட்டுகிறது. இஸ்ரயேல் குலம் முழுவதன் நம்பிக்கைக் கேடு பற்றி இறைவாக்கு நூல்கள் வலியுறுத்துவது போன்று, இந்த உவமை வலியுறுத்துவது இல்லை எனலாம். ஆயினும், இஸ்ரயேல் மக்கள் குலத்துக்கும் இவ் உவமையைப் பொருத்திப் பொருளுரைக்க இயலும். "தமது சொத்தெல்லாம் பாழாக்கிய பின்," குறிப்பாகத் தம் தந்தையின் வீட்டைவிட்டு வெளியேறிய பின், அம் மகன் சென்றடைந்த "நாடு எங்கும் கொடிய பஞ்சம் உண்டானபோது," வறுமையில் வாடினார். இக் கட்டத்தில் "அந் நாட்டுக் குடிகளுள் ஒருவரிடம்" அண்டிப் பிழைக்கச் சென்று, அவருடைய பன்றிகளை மேய்த்து வந்தார். அப் "பன்றிகள் தின்னும் நெற்றுகளாலாவது"

---

62. காண் லூக் 15:4-32.

மகிழ்ச்சியோடு "தமது வயிற்றை நிரப்ப அவர் விரும்பினார்;" ஆனால் அதைக்கூட அவருக்குக் கொடுப்பார் இல்லை.

இந்த ஒப்புமை மனிதருடைய உள்ளத்தின் நிலையினைத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது. தம் தந்தையிடமிருந்து அவர் பெற்றிருந்த சொத்தானது பொருள் செல்வந்தான்; ஆனால் மகன் என்ற முறையில் *தம் தந்தையின் வீட்டில் அவருக்கு இருந்த மேன்மை*, அச் செல்வங்களைவிட மிக முக்கியம் வாய்ந்தது. தம் சொத்துகளை எல்லாம் இழந்துவிட்ட நிலையில், அந்த மேன்மையின் இழப்பை அவர் உணர்ந்திருக்க வேண்டும். வீட்டைவிட்டு வெளியேறும் பொருட்டு, சொத்தில் தமக்கு வரவேண்டிய பங்கைப் பிரித்துக் கொடுக்கும்படி அவர் தம் தந்தையைக் கேட்டபோது, இதைப் பற்றி அவர் சிந்தித்திருக்கவில்லை. இப்பொழுதுகூட அவர் இதை உணர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை; ஏனெனில், "என் தந்தையின் கூலியாட்கள் எத்தனையோ பேருக்கு நிறைய உணவு இருக்க, நான் இங்குப் பசியால் மடிகிறேனே" என்றுதான் அவர் தமக்குள் சொல்லிக்கொள்கிறார். தாம் அழித்துவிட்ட சொத்துகளை அளவுகோலாகக் கொண்டே அவர் தம்மைக் கணிக்கிறார். தம்மிடம் இப்போது சொத்துகள் இல்லை; ஆனால் தம் தந்தையின் கூலியாள்களுக்கு அவை உண்டு என அவர் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறார். உலகப் பொருள்கள் மட்டில் அவர் கொண்டிருந்த மனநிலையை இது தெளிவாக வெளிப்படுத்துகிறது. இருப்பினும் மகனுக்குரிய மாண்பை மட்டும் அன்று, மகவுத் தன்மையையே வீணடித்துவிட்ட துயர உணர்வு இங்கு இலைமறை காயாகக் காணக்கிடக்கிறது.

இந்தக் கட்டத்தில்தான் அவர் ஒரு முடிவுக்கு வருகிறார்: "நான் புறப்பட்டு என் தந்தையிடம் போய், 'அப்பா, கடவுளுக்கும் உமக்கும் எதிராக நான் பாவம் செய்தேன்; இனிமேல் நான் உம்முடைய மகன் எனப்படத் தகுதியற்றவன்; உம்முடைய கூலியாள்களுள் ஒருவனாக என்னை வைத்துக்கொள்ளும் என்பேன்' என்று சொல்லிக்கொண்டார்."[63] அடிப்படையான சிக்கல் எதில் அடங்கியுள்ளது என்பதை இச் சொற்கள் வெகு ஆழமாக எடுத்துரைக்கின்றன. தமது மடமையினால், தமது பாவத்தினால் பொருளற்ற நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டதன் விளைவாக, ஊதாரி மகனின் உள்ளத்தில் அவர் இழந்துவிட்ட மேன்மையைப் பற்றிய எண்ணம் வளர்ந்து

63. லூக் 15:18-19.

முதிர்ச்சி அடையத் தொடங்கியது. தம் தந்தையின் வீட்டிற்குச் செல்லவும் - மகனுக்குரிய உரிமையோடு அன்று. ஆனால் கூலியாள்களுள் ஒருவராக ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்படி தம் தந்தையை வேண்டவும் அவர் செய்த முடிவை நோக்கும்போது, அவருக்கு வந்துற்ற வறுமையினாலும் பசியினாலும் உந்தப்பட்டே அவர் செயல்பட்டதாக முதலில் தோன்றினாலும், இந் நோக்கத்தோடு கலந்து இழையோடும் இன்னொன்றும் உளது: அதுதான் அவருடைய பேரிழப்பைப் பற்றிய உணர்வு. *சொந்தத் தந்தையின் வீட்டிலே கூலியாளாய் இருப்பது* உண்மையிலேயே பெரிய தலைக்குனிவு மட்டும் அன்று. மானக்கேடும் ஆகும். இருப்பினும் இத்தகைய தலைக்குனிவையும் மானக்கேட்டையும் தாங்கிக்கொள்ள அவர் தயங்கினார் இல்லை. தந்தையின் வீட்டில் கூலியாளாய் இருப்பதைத் தவிர, தமக்கு யாதோர் உரிமையும் இல்லை என்பதை அவர் உணர்கிறார். இந்த இழிநிலை தமது தகுதிக்கு ஏற்றதே என்ற முழு உணர்வோடுதான் அவர் இந்த முடிவுக்கு வந்தார். அது மட்டும் அன்று, நீதிப்படி பார்க்கும்போதும் இதுதான் தமது உரிமை என்ற உணர்வும் அவரை இந்த முடிவுக்கு உந்தித் தள்ளியது. இவ்வாறு ஊதாரி மகன் ஆராய்ந்து ஒரு முடிவுக்கு வந்ததை நோக்கும்போது, தாம் இழந்துவிட்ட மேன்மை பற்றிய உணர்வு - தந்தையோடு மகன் கொண்டுள்ள உறவினின்று எழும் மாண்பு பற்றிய உணர்வு - அவரது உள்ளத்தின் ஆழத்தில் படிப்படியாக எழுந்ததை நாம் அறியவருகிறோம். இந்த முடிவோடுதான் அவர் தம் தந்தையைச் சந்திக்கச் செல்கிறார்.

ஊதாரி மகன் உவமையில் "நீதி" என்னும் சொல் ஒரு முறைகூட எடுத்தாளப்படவில்லை. அதே போன்று மூல மொழியில் "இரக்கம்" என்னும் சொல்லும் பயன்படுத்தப்படவில்லை. இருப்பினும் நீதிக்கும் இரக்கம் என்று வருணிக்கப்படும் அன்புக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பு நற்செய்தியில் வரும் இவ் உவமையில் மிகவும் துல்லியமாகப் பொறித்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. மிகவும் துல்லியமான, ஆனால் பெரும்பாலும் குறுகிய நோக்கு உடைய நீதிக்கு அப்பால் செல்ல வேண்டிய தேவை ஏற்படும்பொழுது, அன்பு இரக்கமாக மாறுகிறது என்பது கண்கூடு. தம் தந்தையிடமிருந்து பெற்றிருந்த சொத்துகளை அழித்துவிட்ட பின்னர் வீடு திரும்பி வந்த ஊதாரிக்கு என்ன தகுதி இருந்தது? தம் தந்தையின் வீட்டில் கூலி வேலை செய்து, தமது வாழ்க்கைத் தேவையை நிறைவு செய்துகொள்வது;

கூடுமானால், தாம் அழித்துவிட்ட சொத்து அளவுக்கு ஒருவேளை சேகரிக்க முடியாவிட்டாலும், சிறிது சிறிதாக ஓர் அளவாவது திரட்டுவது - இதுதான் அவருக்குத் தகுதி ஆகும். இதுவே நீதிமுறைக்கும் பொருந்தும்; ஏனெனில் தமது சொத்தெல்லாம் அழித்ததும் அன்றி, அவர் தமது தீய நடத்தையினால் *தம் தந்தையைப் புண்படுத்தி மனம் வருந்தச் செய்திருந்தார்.* அவர் தமது நடத்தையினால் மகனுக்குரிய மாண்பை இழந்துவிட்டதால், அவருடைய தந்தை இது மட்டில் அக்கறை காட்டாது இருக்க முடியவில்லை. மகனின் இந் நிலை தந்தையை வருத்தியது. அத்தோடு அவரை ஒரு வகையில் ஈடுபடவும் வைத்தது. என்ன இருந்தாலும், இதில் தொடர்புடையவர் அவருடைய சொந்த மகன்தான். ஆகவே எவ் வகை நடத்தையாலும் தந்தை-மகன் உறவு ஒருபோதும் மாறவோ முறிவுறவோ முடியாது. ஊதாரி மகன் இதை உணர்ந்திருந்தார். இந்த உணர்வே, தாம் இழந்துவிட்ட மாண்பை அவருக்குத் தெளிவாக உணர்த்தியது; இந்த உணர்வே, தம் தந்தையின் வீட்டில் அவர் இன்னும் எதிர்பார்க்கக் கூடியது பற்றி நேர்மையாகச் சிந்தித்துச் சீர்தூக்கிப் பார்த்திட அவரைத் தூண்டியது.

## 6. மனித மாண்புமீது தனிக் கவனம்

*ஊதாரி மகனின் மனநிலையை உள்ளவாறே படம்பிடித்துக் காட்டும் இவ் உவமை, இறைவனின் இரக்கம் எதில் அடங்கியுள்ளது என்பதைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள நமக்கு உதவுகிறது.* இவ் உவமை எளிதாயினும் ஆழ்ந்து ஊடுருவும் தன்மை கொண்டது. இதில் வரும் தந்தையின் பாத்திரம் கடவுளைத் தந்தையாகப் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது என்பதில் ஐயம் இல்லை. உவமையில் வரும் தந்தையின் நடத்தை மட்டும் அன்று, அவர் செயல்படும் முறை முழுவதுமே கடவுளுடைய உள்ளார்ந்த மனநிலையை வெளிப்படுத்துகிறது. இதனால் இரக்கம் பற்றிப் பழைய ஏற்பாட்டில் அங்கும் இங்குமாகக் காணக்கிடக்கும் தனித்தனிக் கருத்துகளை நம்மால் தொடர்புபடுத்தித் தொகுத்துப் பார்க்க முடிகிறது. இத்தகைய தொகுப்பு முற்றிலும் புதியது; முழுவதும் எளிமையும் கருத்தாழமும் கொண்டது. ஊதாரி மகனின் *தந்தை தமது தந்தைமைக்குப் பற்றுறுதி உள்ளவராகத் திகழ்கிறார்.* தம் மகன்மீது எப்போதுமே *தாம் பொழிந்துவந்த அன்புக்குப் பற்றுறுதி*

உள்ளவராகத் துலங்குகிறார். இப் பற்றுறுதி உவமையின் பல இடங்களில் தெளிவாகிறது: தமது சொத்தெல்லாம் செலவழித்துவிட்டு இல்லம் திரும்பிவந்த வேளையில், தந்தை உடனே அவரை வீட்டுக்குள் வரவேற்கின்றார்; தம் தந்தையிடமிருந்து ஒருபோதும் பிரிந்து செல்லாமலும், தமது வீட்டைத் துறக்காமலும் வாழ்ந்துவந்த மூத்த மகனுடைய எதிர்ப்பையும் பகைமையையும் தூண்டிவிடும் அளவுக்குத் தாராளமாக மகிழ்ச்சி கொண்டாடி விருந்து அளிக்கின்றனர்.

தந்தையின் பற்றுறுதி தனிப்பட்ட பாசத்தோடு கூடிய முறையில் வெளிப்படுகிறது. இப் பண்பு பழைய ஏற்பாட்டில் *ஃகெசத்* என்னும் சொல் வழியாக ஏற்கெனவே நமக்கு அறிமுகமான ஒன்று. மகன் இல்லம் நோக்கி வருவதைக் கண்ட தந்தை, "*பரிவுகொண்டு, ஓடிப்போய் அவரைக் கட்டித்தழுவி முத்தமிட்டார்*"[64] என நாம் படிக்கிறோம். ஆழ்ந்த பாசத்தினால் தூண்டப்பட்டே தந்தை இவ்வாறு செயல்பட்டார் என்பது உள்ளங்கை நெல்லிக் கனி. தந்தை தம் மகன்பால் கொண்டிருந்த பெருந்தன்மையையும், தம் மூத்த மகனின் கோபத்தைத் தூண்டிவிடக்கூடிய அளவுக்கு அவரிடம் விளங்கிய தாராள மனப்பான்மையையும் இது காட்டுகிறது. ஆயினும் இந்தப் பாசத்திற்கான காரணங்களை இன்னும் ஆழமான முறையில் நாம் காண வேண்டும். அடிப்படையான நன்மை ஒன்று, அதாவது மகனுடைய மனித நலம் பாதுகாக்கப்பட்டது என்பதைத் தந்தை அறிவார். சொத்து அழிந்துபோனாலும், *அவருடைய மனிதப் பண்பு பாதுகாக்கப்படுகிறது;* ஒரு வகையில் அது *மீண்டும் கண்டுபிடிக்கப்படுகிறது.* மூத்த மகனிடம் தந்தை கூறிய சொற்கள் இவ் உண்மையை எண்பிக்கின்றன: "நாம் மகிழ்ந்து கொண்டாடி இன்புற வேண்டும்; ஏனெனில், உன் தம்பி இவன் இறந்து போயிருந்தான்; மீண்டும் உயிர்பெற்றுள்ளான். காணாமற் போயிருந்தான்; மீண்டும் கிடைத்துள்ளான்."[65] லூக்கா நற்செய்தியில் அதே 15-ஆம் அதிகாரத்தில், காணாமற்போய்க் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஆட்டின் உவமையையும்,[66] தொடர்ந்து, காணாமற்போய்க் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட திராக்மாவின் உவமையையும்[67] நாம் படிக்கிறோம். இங்கும் ஊதாரி மகனின்

---

64. லூக் 15:20.

65. லூக் 15:32.

66. காண் லூக் 15:3-6.

67. காண் லூக் 15:8-9.

மனமாற்றம் குறித்து ஏற்படும் அதே மகிழ்ச்சியே வலியுறுத்தப்படுகிறது. ஊதாரி மகனின் மனிதம், மாண்பு முதலியனமீதே தந்தையின் பற்றுறுதி முழுதும் ஈடுபட்டிருக்கிறது. மகன் வீடு திரும்பியபோது தந்தை மகிழ்ச்சியுற இது அன்றி வேறு காரணம் இல்லை.

தந்தை தம் மகன்மீது கொண்டிருந்த அன்பு - தந்தைமையின் இயல்பிலிருந்தே எழும் அன்பு - தம் மகனின் மாண்பு பற்றி ஒரு வகையில் அக்கறை கொள்ள அவரைத் தூண்டிவிடுகிறது என நாம் சொல்லலாம். இந்த அக்கறையை வைத்து அவரது அன்பை நாம் கணிக்க முடியும். இத்தகைய அன்பைப் பற்றியே புனித பவுல் எழுதுவார்: "அன்பு பொறுமையுள்ளது; நன்மை செய்யும்...அன்பு தன்னலம் நாடாது; எரிச்சலுக்கு இடம் கொடாது; தீங்கு நினையாது...மாறாக உண்மையில் அது மகிழும்...அன்பு அனைத்தையும் எதிர்நோக்கி இருக்கும்; அனைத்திலும் மனவுறுதியாய் இருக்கும்...அன்பு ஒருபோதும் அழியாது."[68] ஊதாரி மகன் உவமையில் கிறிஸ்து எடுத்துரைப்பது போல, இரக்கம் என்பது அன்பின் *உள்ளார்ந்த பண்பு* ஆகும். இது புதிய ஏற்பாட்டில் *ஆகப்பே* எனும் சொல்லால் உணர்த்தப்படுகிறது. இந்த அன்பு ஒவ்வோர் ஊதாரிப் பிள்ளையையும் சென்றடைய வல்லது; எல்லா வகை மனித அவலநிலையையும் - எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, ஒழுக்கம்சார் அவலநிலையையும் பாவத்தையும் சென்றடையக் கூடியது. இவ்வாறு செயல்படுகையில், எம் மனிதர்மீது இரக்கம் காட்டப்படுகிறதோ அம் மனிதர் இழிவுபடுத்தப்படுவதில்லை; மாறாக, காணாமற்போயிருந்தும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதாக, "இழந்திருந்த மாண்பு நிலையை மீண்டும் அடைந்ததாக" அவர் உணர்கிறார். காணாமற்போன மகன் "மீண்டும் கிடைத்துவிட்டார்"; இறந்துபோன மகன் "உயிர் பெற்று வந்துள்ளார்" என்னும் மகிழ்ச்சியையே தந்தை முதன்முதல் அவரிடம் வெளிப்படுத்துகிறார். மாறா நிலையில் இருந்த ஒரு நலனை இம் மகிழ்ச்சி சுட்டிக்காட்டுகிறது. அதாவது, ஒருவர் ஊதாரியே ஆனாலும், அவருடைய தந்தைக்கு அவர் பிள்ளைதான்; இந் நிலையில் எவ் வகை மாற்றமும் ஏற்படுவதில்லை. மீண்டும் கண்டுபிடிக்கப்பெற்ற நலனையும் இம் மகிழ்ச்சி

68. 1 கொரி 13:4-8.

குறிக்கிறது; ஏனெனில் தம்மைப் பற்றிய உண்மையை ஊதாரி உணர்ந்துகொண்டார்.

கிறிஸ்துவின் உவமையில் வரும் தந்தை-மகன் உறவில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தைப் "புறத் தோற்றத்தை" வைத்து நாம் மதிப்பிடல் கூடாது. இரக்கத்தைப் பற்றி நம்மில் பல முற்சார்பு எண்ணங்கள் உருவாகக் காரணம் இத்தகைய புறநிலைசார் மதிப்பீடுதான். இத்தகைய மதிப்பீட்டு முறையை நாம் பின்பற்றும்போது, இரக்கம் காட்டுபவர்க்கும் இரக்கம் பெறுபவர்க்கும் இடையே ஏற்படும் *சமநிலையற்ற உறவாக* இரக்கம் *தென்படுகிறது*. இதன் விளைவாக, இரக்கம் பெறுபவரை அது சிறுமைப்படுத்துகிறது: மனித மாண்பை அது சிறுமைப்படுத்துகிறது என்று விரைவில் முடிவு செய்துவிடுகிறோம். ஆனால் உவமை உணர்த்துவது போன்று *உண்மை இது அன்று*. மனிதர் என்னும் நலன் பற்றிய பொதுவான பட்டறிவின் அடிப்படையில்தான் இரக்கத்தின் உறவு மலர்கிறது; மனிதருக்கே உரிய மாண்பு பற்றிய பொதுவான பட்டறிவின் பின்னணியில்தான் இரக்கம் சுரக்கிறது. இந்தப் பொதுவான பட்டறிவானது தம்மைப் பற்றியும் தம் செயல்கள் பற்றியும் உள்ள முழு உண்மையைக் காண ஊதாரி மகனைத் தூண்டுகிறது (இத்தகைய கண்ணோட்டம் தாழ்மைப் பண்பின் உண்மையான வடிவம் ஆகும்). அதே நேரத்தில், மேற்கூறிய காரணத்தை முன்னிட்டு, தம் தந்தை மதிக்கும் தனிப்பட்ட நலனாக அவர் மாறுகிறார். உண்மையும் அன்பும் உள்ளூர இணைந்ததால் விளைந்த இந் நலனைத் தந்தை எத்துணைத் தெளிவாகக் கண்டார் என்றால், தம் மகன் செய்திருந்த தீமை அனைத்தையும் மறந்துவிடுகிறார்.

*மனமாற்றம் பற்றிய உண்மையை* எளிய, ஆனால் ஆழமான முறையில் விளக்குகிறது ஊதாரி மகன் உவமை. மனித உலகில் அன்பு செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றது; இரக்கம் குடிகொண்டிருக்கின்றது என்பதற்குக் கண்கூடான அடையாளமாக மனமாற்றம் விளங்குகிறது. ஒழுக்கக்கேடு, உடல் கேடு, பருப்பொருள்சார் கேடு முதலியவற்றை எத்துணைக் கூரிய நோக்குடனும் பரிவுடனும் பார்த்தாலும், அது இரக்கத்தின் உண்மையான உட்பொருளை வெளிக்கொணர்வதாகக் கூறிவிட முடியாது. இரக்கத்தின் உண்மையான, முழுமையான வடிவம் வெளிப்படுவது எப்போது எனில், உலகிலும் மனிதரிலும் குடிகொண்டுள்ள

*எல்லா வகையான தீமைகளினின்றும் நன்மையை வெளிகொணர்ந்து,* அதை உயர்தகவு நிலைக்கு உயர்த்தி மேம்படச் செய்யும்போதுதான். இவ்வாறு புரிந்துகொள்ளப்படும் கட்டத்தில், கிறிஸ்துவினுடைய மீட்புச் செய்தியின் அடிப்படையான உட்பொருளாக இரக்கம் அமைகிறது; அவரது மீட்புப் பணியின் ஆக்கக்கூறாயுள்ள ஆற்றலாகவும் அது அமைகிறது. கிறிஸ்துவின் சீடர்களும் தொண்டர்களும் இப்படித்தான் இரக்கத்தைப் புரிந்துகொண்டு அதைச் செயல்படுத்தினார்கள். அவர்களுடைய உள்ளங்களிலும் சொற்களிலும் இரக்கம் எப்போதும் வெளிப்பட்டது; சிறப்பாக, "தீமையால் வெல்ல முடியாத," ஆனால் "நன்மையால் தீமையை வெல்லக்கூடிய"[69] அன்பின் உயிருள்ள சான்றாக இது அமைகிறது. இரக்கத்தின் உண்மையான வடிவம் புதிய புதிய முறையில் என்றும் வெளிப்படவேண்டும். இரக்கத்தைப் பற்றிய முற்சார்பு எண்ணங்கள் பல நிலவிடினும், நாம் வாழும் இக் காலத்துக்கு இரக்கம் இன்றியமையாத தேவையாகும்.

69. காண் உரோ 12:21.

# V. பாஸ்கா மறைபொருள்

## 7. சிலுவையிலும் உயிர்ப்பிலும் வெளிப்பட்ட இரக்கம்

கிறிஸ்துவினுடைய மீட்புச் செய்தியும், அவர் மக்களிடையே ஆற்றிய பணியும் சிலுவையிலும் உயிர்ப்பிலும் முடிவடைந்தன. இம் முடிவான நிகழ்ச்சியை நாம் ஆழமாக ஊடுருவிப் பார்ப்பது அவசியம் (குறிப்பாக வத்திக்கான் சங்கம் இந் நிகழ்ச்சியைப் *பாஸ்கா மறைபொருள்* என அழைக்கிறது). அப்பொழுதுதான் நமது மீட்பின் வரலாற்றில் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருப்பது போன்று, இரக்கம் பற்றிய உண்மையை வெகு ஆழமாக எடுத்துரைக்க நம்மால் இயலும். இக் கட்டத்தில் *மனிதரின் மீட்பர்* என்னும் சுற்றுமடலின் உட்பொருளை நாம் சிந்தித்துப் பார்ப்பது அவசியம். மீட்பு நிகழ்ச்சியின் மனித அளவை மனிதரின் சொல்லவொண்ணா மேன்மையை – *இத்துணை மாண்புமிக்க மீட்பரை அடையப் பேறுபெற்ற*[70] மனிதரின் மேன்மையை – வெளிப்படுத்துகிறது. அதே *மீட்பு நிகழ்ச்சியின் இறை அளவையை* நோக்கும்போது, அது அன்பின் ஆழத்தைப் பட்டறிவால் அறியப்படுகிற முறையிலும், "வர்லாற்று" உண்மை உடைய வகையிலும் வெளிக்கொணர்கிறது. திருமகனின் சீரிய பலியைக் கண்டும் பின்னடையாத அன்பு அது. படைத்தவரும் தந்தையும் ஆனவர் மனிதர் மட்டில் கொண்டிருந்த பற்றுறுதியை நிறைவு செய்யும் பொருட்டே அவர் இத்தகைய அன்பைப் பொழிந்தார்; ஏனெனில் மனிதர்கள் அவருடைய சாயலாகப் படைக்கப்பட்டவர்கள்; அருளுக்காகவும் மாட்சிக்காகவும் "தொடக்கம்" முதல் இத் திருமகனில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள்.

பெரிய வெள்ளி அன்று நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகள் – ஏன், அதற்கு முன்னர் கெத்சமனித் தோட்டத்தில் அவர் செய்த இறைவேண்டல்கூட, இறை வெளிப்பாட்டின் – கிறிஸ்துவின் மீட்புப் பணியில் வெளிப்பட்ட அன்பினுடையவும் இரக்கத்தினுடையவும் இறை வெளிப்பாட்டின் – போக்கில் அடிப்படையான ஒரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. "அனைவரையும்...

---

70. காண் பாஸ்காத் திருவிழிப்பு: பாஸ்காப் புகழுரை.

விடுவித்து, எங்கும் நன்மை செய்துகொண்டே சென்றவர்"[71] – "நோய் நொடிகள் அனைத்தையும் குணமாக்கினவர்"[72] – இப்போது தாமே மாபெரும் இரக்கத்தை எதிர்பார்த்து நிற்கின்றார். அவர் சிறைப்பிடிக்கப்பட்டபோது – எள்ளிநகையாடப்பட்டபோது – தீர்ப்பிடப்பட்டபோது – கசையால் அடிக்கப்பட்டபோது – முள்முடி சூட்டப்பட்டபோது – சிலுவையில் ஆணியால் அறையப்பட்டபோது – இறுதியில் சித்திரவதைக்கு உள்ளாக்கும் துன்பங்களுக்கு நடுவில் உயிர்நீத்தபோது – *அவர் இரக்கத்தை இறைஞ்சி நின்றார்.*[73] தாம் யாருக்கு நன்மை செய்திருந்தாரோ அம் மக்களிடமிருந்து அவ் வேளையில் இரக்கம் பெற அவருக்குத் தனிப்பட்ட உரிமை இருந்தது; ஆனால் அது அவருக்குக் கிடைக்கவில்லை. அவருக்கு மிக நெருக்கமானவர்கள்கூட அவரைக் காப்பாற்றவில்லை; அவருடைய எதிரிகளின் கைகளின்று விடுவிக்கவில்லை. மீட்புச் செயலின் இந்த இறுதிக் கட்டத்தில், ஆண்டவரின் ஊழியர் பற்றி இறைவாக்கினர்கள், குறிப்பாக எசாயா முன்னறிவித்திருந்த இறைவாக்குகள் கிறிஸ்துவில் நிறைவேறின: "அவர்தம் காயங்களால் நாம் குணமடைகின்றோம்."[74]

உண்மையாகவே துன்புற்ற மனிதராகிய கிறிஸ்து – ஒலிவத் தோட்டத்திலும் கல்வாரியிலும் மிகக் *கொடிய* துன்பங்களை அனுபவித்த கிறிஸ்து – தந்தையை நோக்கி மன்றாடுகிறார்; எந்தத் தந்தையின் அன்பை மக்களுக்கு எடுத்துரைத்தாரோ – எந்தத் தந்தையின் இரக்கத்துக்குத் தம் செயல்கள் வழியாகச் சான்று பகன்றாரோ – அந்தத் தந்தையை நோக்கி வேண்டுகிறார். சிலுவைச் சாவின் கொடிய துன்பம் அவரை – அவரைக்கூட – விட்டுவைக்கவில்லை. கடவுள் "*பாவம் அறியாத அவரைப் பாவநிலை ஏற்கச் செய்தார்*"[75] என எழுதும் புனித பவுல், சிலுவையின் ஆழ்ந்த பொருளையும் மீட்பு நிகழ்ச்சியின் தெய்வீகப் பண்பையும் ஒரு சில சொற்களில் இரத்தினச் சுருக்கமாகத் தருகிறார். இந்த மீட்புதான் நிறைவின் முழுமையாக – "நீதியின் முழுமையாக" – அன்பின் முழுமையாக – விளங்கும் இறைவனுடைய புனிதத்தின் இறுதியான, அறுதியான வெளிப்பாடு; ஏனெனில் நீதியானது

---

71. திப 10:38.
72. மத் 9:35.
73. காண் மாற் 15:37; யோவா19:30.
74. எசா 53:5.
75. 2 கொரி 5:21.

அன்பை அடிப்படையாகக் கொண்டது; அன்பிலிருந்து சுரப்பது; அன்பையே நாடி நிற்பது. உண்மையில் கடவுள் கிறிஸ்துவைத் தம் ஒரே மகன் என்றும் பாராது, "நமக்காக அவரைப் பாவ உருவாக்கினார்."[76] இவ்வாறு கிறிஸ்துவின் பாடுகளிலும் இறப்பிலும் நிபந்தனை அற்ற முறையில் நீதி முழுமையாக வெளிப்படுகிறது; ஏனெனில் மனித இனத்தின் பாவங்கள் பொருட்டே அவர் பாடுகளை ஏற்றார்; சிலுவைச் சாவை ஏற்றார். நீதியின் "முழுமை உச்ச அளவிற்கும்" மேலாக இங்கு வெளிப்படுகிறது எனலாம்; ஏனெனில் இறை-மனிதரின் பலி மனிதருடைய பாவங்களுக்குக் "கழுவாயாக" அமைந்தது. ஆயினும் "ஏற்புடையவராக்கும் செயல்" என முறையாக அழைக்கப்பெறும் இந்த நீதி அன்பினின்றே முழுவதும் உருவாகிறது; தந்தையினுடையவும் மகனுடையவும் அன்பினின்றே ஊற்றெடுக்கிறது; அன்பிலேதான் முழுப் பயன் விளைவிக்கிறது. இதன் பொருட்டே கிறிஸ்துவின் சிலுவையில் வெளிப்படும் இறைவனின் நீதியானது "ஏற்புடையவராக்கும் செயல்" எனப் பெயர் பெறுகிறது; ஏனெனில் அன்பினின்று அது உருவாகி அன்பிலே நிறைவு எய்தி, மீட்பின் பயன்களை அருளுகிறது. பாவத்தை நீதி மேற்கொள்ளும் பொருட்டு, மீட்பின் இறை அளவை செயல்பட்டது. அது மட்டும் அன்று, மனித அன்புக்குப் படைக்கும் ஆற்றலை மீண்டும் வழங்கியது. இதனாலேயே கடவுளினின்று வரும் வாழ்வினுடையவும் புனிதத்தினுடையவும் நிறைவை மனிதர் மீண்டும் அணுகி வருகின்றனர். இவ்வாறு இரக்கத்தின் வெளிப்பாட்டோடு மீட்பு தொடர்பு கொண்டிருக்கிறது; இரக்கத்தின் முழுமையையும் உள்ளடக்கியிருக்கிறது.

இரக்கத்தின் உச்சக்கட்டம் பாஸ்கா மறைபொருள் எனலாம்; ஏனெனில் இதனால் இரக்கம் வெளிப்படுத்தப்பட்டது, அருளவும்பட்டது. இந்த இரக்கம் மனிதரை இறைவனுக்கு ஏற்புடையோராக மாற்ற வல்லது. கடவுள் தொடக்கம் முதல் தீட்டியிருந்த மீட்புத் திட்டத்தின்படி, மனிதரால், மனிதர் வழியாக, உலகில் நீதியை நிலைநாட்ட வல்லது. கிறிஸ்து அனுபவித்த துன்பம் நம்பிக்கையாளர்களோடு மட்டும் அன்றி, எல்லா மனிதரோடும் சிறப்பான வகையில் பேசுகின்றது. மனித இனத்தோடு அவர் கொண்டிருந்த ஒருமைப்பாட்டின் மேன்மையை இறை நம்பிக்கையற்றோர்கூட அறிந்திட

76. 2 கொரி 5:21.

இயலும். அது போன்றே மனித நலன் மட்டிலும், உண்மை அன்பு மட்டிலும் அவர் கொண்டிருந்த தன்னலமற்ற அர்ப்பணத்தின் இணக்கமான நிறைவையும் அனைவரும் அவரில் கண்டுகொள்ள முடியும். இருப்பினும் பாஸ்கா மறைபொருளின் இறைப் பண்பு இன்னும் ஆழமாகச் செல்கிறது. கல்வாரிமீது நாட்டப்பட்ட *சிலுவை* – எந்தச் சிலுவையில் தொங்கிக்கொண்டு தம் தந்தையோடு அவர் தமது இறுதி உரையாடலை நடத்தினாரோ அந்தச் சிலுவை – கடவுளின் சாயலிலும் உருவிலும் படைக்கப்பட்ட மனிதருக்கு, கடவுளின் நிலையான *திட்டத்தின்படி,* கொடையாக அருளப்பட்ட *அன்பின் ஆழத்தினின்றே வெளிப்படுகிறது.* கிறிஸ்து வெளிப்படுத்தியுள்ளவாறு பார்க்குமிடத்து, படைத்தவர் இருப்பின் பிறப்பிடம் என்ற நிலையில் மட்டும் கடவுள் உலகோடு தம்மைத் தொடர்புபடுத்திக் கொள்வதில்லை. அவர் தந்தையும் ஆவார். ஆதலால் காணக்கூடிய உலகிலே வாழுமாறு தாம் உருவாக்கிய மனிதரோடு தம்மையே இணைத்துக்கொண்டுள்ள அவர், படைப்போடு தாம் கொண்டுள்ள உறவையும் விஞ்சுகின்ற அளவுக்கு மிக நெருக்கமான முறையில் மனிதரோடு உறவு கொண்டுள்ளார். அன்பு நன்மையை மட்டும் உருவாக்குவதில்லை; தந்தை, மகன், தூய ஆவியாராக விளங்கும் கடவுளுடைய வாழ்விலேயே அது பங்கு அளிக்கிறது; ஏனெனில் அன்பு செய்பவர் தம்மையே கொடுக்க விழைகிறார்.

கல்வாரியில் நாட்டப்பட்ட கிறிஸ்துவின் சிலுவை *வியத்தகு பரிமாற்றத்துக்கு* வழிகோலியது; *மனிதருக்காகக் கடவுள் தம்மையே வியத்தகு முறையில் கையளிக்க அடிகோலியது.* இறை வாழ்வில் பங்குகொள்ள மனிதருக்கு விடுக்கப்படும் *அழைப்பும்* இதில் அடங்கும். தம்மையே கொடுப்பதன் மூலமும், தம்மோடு சேர்த்துப் படைப்பு முழுவதையும் கடவுளுக்கு அளிப்பதன் மூலமும், மனிதர் இறை வாழ்வில் பங்குகொள்ள அழைக்கப்படுகின்றனர். கடவுளின் ஏற்பு மகவு என்னும் முறையில், கடவுளில் விளங்கும் உண்மையிலும் அன்பிலும் பங்குகொள்ள – கடவுளினின்று பிறக்கும் உண்மையிலும் அன்பிலும் பங்குகொள்ள - அழைக்கப்படுகின்றனர். கடவுளின் ஏற்பு மகவு மேன்மைக்கு *என்றும் நிலையான* முறையில் மனிதர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளனர். இதோடு தொடர்பு உள்ள முறையில்தான் கிறிஸ்துவின் சிலுவை வரலாற்றிலே இடம் பெறுகிறது. ஒரே மகனாகிய இவர் "ஒளியினின்று ஒளியாக, மெய்யங்

கடவுளினின்று மெய்யங் கடவுளாக"[77] வந்தார்; மனித இனத்தோடு - மனிதரோடு - ஒவ்வொரு மனிதரோடும் - கடவுள் செய்து கொண்ட வியத்தகு உடன்படிக்கைக்கு முடிவான சான்று பகர வந்தார். படைப்பின் மறைபொருளிலேயே அடங்கியிருக்கும் இந்த உடன்படிக்கை மனித வரலாற்றைப் போல் பழமை மிக்கது. பின்னர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அதே மக்களோடு பல முறை புதுப்பிக்கப்பட்ட இவ் உடன்படிக்கை புதிய, இறுதி உடன்படிக்கையும் ஆகும். ஒரு குறிப்பிட்ட மக்கள் இனத்துக்கோ இஸ்ரயேல் குலத்துக்கோ மட்டும் அன்றி எல்லாருக்குமே - ஒவ்வொரு தனி மனிதருக்குமே - சொந்தமான இப் புதிய உடன்படிக்கை கல்வாரியில் நிறுவப்பட்டது.

கிறிஸ்துவின் மீட்புச் செய்தியினுடையவும் பணியினுடையவும் நிறைவாக ஒரு வகையில் அமையும் சிலுவை நமக்குப் புகட்டும் பாடம் என்ன? சரியாகப் பார்க்குமிடத்து, கிறிஸ்துவின் சிலுவையானது உடன்படிக்கையின் இறைவன் வழங்கிய நிறைவு அன்று; விடியற்காலையில் முதலில் பெண்களும், பின்னர் திருத்தூதர்களும் சிலுவையில் அறையப்பெற்ற கிறிஸ்துவின் கல்லறைக்குச் சென்று, அது வெறுமையாய் இருக்கக் கண்டு மலைத்து நிற்கவே, "அவர் உயிர்த்துவிட்டார்" என்ற செய்தியை முதன்முதல் கேட்டபோதுதான் உடன்படிக்கையின் நிறைவு அறிவிக்கப்பட்டது. அவர்கள் இச் செய்தியை மற்றவர்களுக்குத் திரும்பவும் எடுத்துச் சொன்னார்கள்; உயிர்த்த கிறிஸ்துவுக்குச் சான்று பகன்றார்கள். இருப்பினும் இறைமகனுடைய இந்த மாட்சியில்கூட சிலுவை இடம் பெறுகிறது; சிலுவையில் உயிர்நீத்த மனிதரும் மகனுமாகத் துலங்கியவரைப் பற்றிய மீட்புச் சான்றுரை வாயிலாகச் சிலுவை நம்மோடு பேசுகிறது - தந்தையாகிய கடவுளைப் பற்றித் தொடர்ந்து நம்மோடு பேசுகிறது - மனிதர் மட்டில் தாம் கொண்டுள்ள என்றுமுள அன்புக்கு முற்றிலும் பற்றுறுதியுடன் இருக்கும் கடவுளைப் பற்றிப் பேசுகிறது; ஏனெனில் அவர் உலகின்மேல் - எனவே உலகில் உள்ள மனிதர்மீது - "எவ்வளவுக்கு அன்புகூர்ந்தார் என்றால்," தம் மகனில் நம்பிக்கை கொள்ளும் எவரும் அழியாமல் நிலை வாழ்வு பெறும் பொருட்டு, அந்த ஒரே மகனையே அளித்தார்.[78] சிலுவையில்

77. நீசே-கான்ஸ்டாண்டிநோபிள் நம்பிக்கை அறிக்கை.

78. யோவா 3:16.

அறையப்பெற்ற திருமகனில் நம்பிக்கை கொள்வது என்பது "தந்தையைக் காண்பது"[79] ஆகும்; அன்பு உலகில் நிலவுகிறது; இந்த அன்பு தனிமனிதரையோ மனிதச் சமுதாயத்தையோ உலகையோ பாதிக்கும் எவ் வகைத் தீமையையும்விட அதிக ஆற்றல் வாய்ந்தது என நம்புவதே ஆகும். இத்தகைய அன்பில் நம்பிக்கை கொள்வதும் இரக்கத்தில் நம்பிக்கை கொள்வதும் ஒன்றே; ஏனெனில் இரக்கமானது அன்பின் இன்றியமையாப் பண்பு ஆகும். இரக்கமே அன்புக்கு மறு பெயர். மனிதரை ஆட்டிப் படைத்து, அவர்களது இதயத்தின் உள்ளே நுழைந்துவிடுகின்றதும், அவர்களை "நரகத்தில் அழிக்கவல்ல"துமான[80] தீமையானது உலகின்கண் உளதாயினும், அன்பின் சிறப்பான வெளிப்பாடாகிய இரக்கம் இத் தீமைக்கு எதிராகத் தோன்றிச் செயலுருப் பெறுகிறது.

## 8. அன்பு சாவைவிட ஆற்றல் வாய்ந்தது; பாவத்தைவிட வலிமை படைத்தது

கல்வாரியில் நாட்டப்பட்ட கிறிஸ்துவின் சிலுவை இறைமகனுக்கே எதிராக எழுந்த தீமையின் வலிமைக்குச் சான்றாக உள்ளது. இவர் எல்லா மனிதருக்குள்ளும் தம் இயல்பிலேயே முற்றிலும் மாசற்றவராகவும் பாவமே அறியாதவராகவும் இவ் உலகுக்கு வந்தபோது, ஆதாமின் கீழ்ப்படியாமையாலும் தொடக்கப் பாவத்தாலும் கறைபடாதவராகவும் விளங்கியபோதிலும், தீமையின் ஆற்றல் இவருக்கு எதிராக எழுந்தது. கிறிஸ்துவில்தான் பாவத்துக்குத் தகுந்த கழுவாய் கிடைத்தது. அவர் தம்மையே பலியாகக் கொடுத்து அந்தப் பலியின் விளைவாக, "சாவை ஏற்கும் அளவுக்குக்"[81] கீழ்ப்படிவதன் மூலமாகக் கழுவாய் பெற்றுத் தந்தார். பாவம் அறியாத அவரைக் "கடவுள் நமக்காகப் பாவநிலை ஏற்கச் செய்தார்."[82] மனித வரலாற்றின் தொடக்கத்திலிருந்தே பாவத்தோடு தொடர்பு கொண்டிருந்த சாவுக்கும் அவர் கழுவாய் தேடிவிட்டார். பாவம் அறியாத கிறிஸ்து ஒருவரே

79. காண் யோவா 14:9.

80. மத் 10:28.

81. பிலி 2:8.

82. 2 கொரி 5:21.

சாவை முறியடிக்க வல்லவர்.[83] அவர் தமது சாவு என்னும் விலை கொடுத்துச் சாவையே சாகடித்தார். இவ்வாறு, தந்தையோடு ஒரே பொருளான திருமகன் *கிறிஸ்து சிலுவைமீது கடவுளுக்கு முழுக் கழுவாய் செலுத்தியதால், அச் சிலுவை இரக்கத்தின் அடிப்படையான வெளிப்பாடாகவும் அமைகிறது.* இன்னும் சரியாகச் சொல்லப்போனால், மனித வரலாற்றில் தீமைக்கு அடித்தளமாய் அமைகின்ற பாவத்தையும் சாவையுமே எதிர்த்து நிற்கும் அன்பின் வெளிப்பாடாகச் சிலுவை காட்சி அளிக்கிறது.

கடவுள் மனிதர்பால் - குறிப்பாகத் துன்ப துயர நேரங்களில் வருந்துதற்குரிய தமது ஊழ் என மனிதர் கருதுகின்றவற்றின்பால் - காட்டும் கருணையின் உயரிய கருவியாகச் சிலுவை விளங்குகிறது. இவ் உலக வாழ்வில் மனிதருக்கு ஏற்படும் மிகக் கொடிய காயங்களையும் தொட்டுக் குணப்படுத்துகின்ற நிலையான அன்பாகச் சிலுவை மிளிர்கிறது. அன்றொரு நாள் நாசரேத்துத் தொழுகைக்கூடத்தில்[84] கிறிஸ்து முறைப்படுத்தி, பின்னர் திருமுழுக்கு யோவனின் சீடர்களுக்கு[85] எடுத்துரைத்த மீட்புச் செயல்திட்டத்தின் முழு நிறைவாகச் சிலுவை ஒளிர்கிறது. எசாயா இறைவாக்கு நூலில் ஏற்கெனவே எழுதப்பட்டிருந்த கூற்றுக்கு இணங்க,[86] ஏழைகள், துன்புறுவோர், சிறைப்பட்டோர், பார்வையற்றோர், ஒடுக்கப்பட்டோர், பாவிகள் ஆகியோருக்கு இரக்கமிகு அன்பை வெளிப்படுத்துவதில்தான் இச் செயல்திட்டம் அடங்கியிருந்தது. இவ் உலக வாழ்வின்போது மனிதரைப் பாதிக்கும் பல வடிவம் கொண்ட தீமையின் வரம்புகளைப் பாஸ்கா மறைபொருள் மேற்கொண்டுவிட்டது; அதாவது, தீமையின் மிக அடிப்படையான காரணம் பாவமும் சாவுமே என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ளச் செய்கிறது கிறிஸ்துவின் சிலுவை. இவ்வாறு நிறைவுக் காலத்தின் ஓர் அடையாளமாகச் சிலுவை திகழ்கிறது. நிறைவுக் கால நிறைவேற்றத்திலும் உலகின் இறுதி மாற்றத்திலும் மட்டுமே, *தேர்ந்துகொள்ளப்பட்டவர்கள் அனைவருடைய வாழ்விலும் தீமையின் ஆழ்ந்த அடிமூலத்தின்* மேல் அன்பு வெற்றிகொள்ளும்; வாழ்வு, புனிதம், மாட்சிமிகு மறுவாழ்வு முதலியவற்றை அருளும் ஆட்சியை முற்றிலும் முதிர்ச்சி அடைந்த பயனாக வழங்கும். இந்த

83. காண் 1 கொரி 15:54.

84. காண் லூக் 4:18-21.

85. காண் லூக் 7:20-23.

86. காண் எசா 35:5; 61:1-3.

நிறைவுக் கால நிறைவேற்றத்தின் அடித்தளம் ஏற்கெனவே கிறிஸ்துவின் சிலுவையிலும் அவரது இறப்பிலும் அடங்கியுள்ளது. கிறிஸ்து "மூன்றாம் நாள் உயிர்த்தெழுந்தார்"[87] என்னும் உண்மை அவரது மீட்புப் பணியின் இறுதி அடையாளமாக அமைகிறது; தீமையின் ஆதிக்கத்துக்கு உட்பட்ட உலகில் இரக்கமிகு அன்பு பற்றிய முழு வெளிப்பாட்டையும் நிறைவுக்குக் கொண்டுவரும் அடையாளமாக விளங்குகிறது. அதே நேரத்தில் "புதியதொரு விண்ணகத்தையும் புதியதொரு மண்ணகத்தையும்"[88] முன்னறிவிக்கின்ற அடையாளமாகவும் சிலுவை திகழ்கிறது. அப்பொழுது இறைவன், "அவர்களுடைய கண்ணீர் அனைத்தையும் துடைத்துவிடுவார். இனிமேல் சாவு இராது, துயரம் இராது, அழுகை இராது, துன்பம் இராது; முன்பு இருந்தவை எல்லாம் மறைந்துவிட்டன."[89]

நிறைவுக் கால நிறைவேற்றத்தின்போது இரக்கம் அன்பாக வெளிப்படும். ஆனால் இம்மை வாழ்வில் - பாவத்தினுடையவும் சாவினுடையவும் வரலாறாக விளங்கும் மனித வரலாற்றில் - எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, அன்பு இரக்கமாக வெளிப்பட வேண்டும்; இரக்கத்தின் வடிவிலே அது செயலாக்கப்படவும் வேண்டும். இரக்கத்தின் செயல்திட்டமாக விளங்கும் கிறிஸ்துவின் மீட்புச் செயல்திட்டம் அவருடைய மக்களாகிய திருஅவையின் செயல்திட்டமாக மாறுகிறது. அத் திட்டத்தின் மையத்தில் எப்போதுமே சிலுவை உண்டு; ஏனெனில் சிலுவையில்தான் இரக்கமிகு அன்பின் வெளிப்பாடு தன் சிகரத்தை அடைகிறது. "முன்பு இருந்தவை எல்லாம் மறைந்து"[90] போகும்வரை, புனித யோவானின் திருவெளிப்பாட்டில் காணக்கிடக்கும் கூற்றை நமக்கு நினைவூட்டும் குறிப்புரையாகவும் சிலுவை விளங்குகிறது. "இதோ, நான் கதவு அருகில் நின்று தட்டிக்கொண்டிருக்கிறேன். யாராவது எனது குரலைக் கேட்டுக் கதவைத் திறந்தால், நான் உள்ளே சென்று அவர்களோடு உணவு அருந்துவேன்; அவர்களும் என்னோடு உணவு அருந்துவார்கள்."[91] மேலும், *சிலுவையில் அறையப்பெற்ற தம் ஒரே மகன்மீது "இரக்கம்" வைக்குமாறு*

---

87. 1 கொரி 15:4.

88. திவெ 21:1.

89. திவெ 21:4.

90. காண் திவெ 21:4.

91. திவெ 3:20.

கடவுள் மனிதரை அழைக்கின்ற கட்டத்தில், தமது இரக்கத்தைச் சிறப்பாக வெளிப்படுத்துகிறார்.

சிலுவையில் அறையப்பெற்றவர் என்னும் முறையிலேயே ஒருபோதும் அழியாத வார்த்தையாகக்[92] கிறிஸ்து விளங்குகின்றார். ஒவ்வொரு மனிதரின் இதயக் கதவு அருகில் நின்று தட்டுபவரும் அவரே.[93] மனிதருடைய தன்னுரிமையைக் கட்டுப்படுத்தாமல், அந்தத் தன்னுரிமையினின்று அன்பை வெளிக்கொணர அவர் விரும்புகின்றார். இந்த அன்பு துன்புறும் மானிடமகனோடு மனிதர் கொண்டுள்ள ஒருமைப்பாட்டின் செயலாக மட்டும் அன்று, என்றுமுள தந்தையின் திருமகன் மட்டில் நாம் ஒவ்வொருவரும் காட்டும் ஒரு வகை "இரக்கமாகவும்" அமைகிறது. இவ்வாறு இரக்கம் பெறுகின்ற மனிதர் "இரக்கம் காட்டுபவராகவும்" ஒரு வகையில் மாறுவதால், கிறிஸ்துவினுடைய மீட்புச் செயல்திட்டத்தின் பொருட்டும், சிலுவை வழியாக வெளிப்படுத்தப்பட்ட இரக்கத்தினுடைய வெளிப்பாட்டின் பொருட்டும், மனிதரின் மாண்பு இன்னும் அதிகமாக மதிக்கப்படுமா? இன்னும் சிறப்பாக மேன்மையுறுமா?

சுருங்கக் கூறின், இதுதானே கிறிஸ்துவின் மனநிலை? "மிகச் சிறியோராகிய என் சகோதரர் சகோதரிகளுள் ஒருவருக்கு நீங்கள் செய்ததையெல்லாம் எனக்கே செய்தீர்கள்..."[94] என்று மனிதரைக் குறித்துக் கூறியபோது அவர் கொண்டிருந்த கருத்து இதுதானே? "இரக்கமுடையோர் பேறுபெற்றோர்; ஏனெனில் அவர்கள் இரக்கம் பெறுவர்"[95] என்னும் மலைப்பொழிவுக் கூற்று ஒரு வகையில் நற்செய்தி முழுவதன் தொகுப்பாக - அதிலே பொதிந்து கிடக்கும் *வியத்தகு பரிமாற்றம்* முழுவதன் சுருக்கமாக - விளங்குவதில்லையா? இந்தப் பரிமாற்றம் *மீட்புத் திட்டத்தினுடைய* சட்டமாக - சிக்கலற்ற, வலிமை வாய்ந்த, "எளிதான" சட்டமாக விளங்குகிறது. "மனித இதயம்" ஆற்ற முடிந்ததை ("இரக்கமுடைமை") தொடக்கத்திலிருந்தே எடுத்துக்காட்டும் மேற்குறித்த மலைப்பொழிவுக் கூற்று கடவுளின் ஆழ்ந்த மறைபொருளை அதே கண்ணோட்டத்தோடு காட்டுவதில்லையா? அதாவது தந்தை, மகன், தூய ஆவியார் ஆகியோரிடையே நிலவும் அறியவொண்ணா

92. காண் மத் 24:35.
93. காண் திவெ 3:20.
94. மத் 25:40.
95. மத் 5:7.

ஒன்றிப்பில் அன்பு - நீதியை உள்ளடக்கிய அன்பு - இரக்கமாக உருவெடுக்க, இரக்கமோ நீதியின் நிறைவை வெளிப்படுத்துகிறது என மேற்குறித்த மலைப்பொழிவுக் கூற்று உணர்த்துவதில்லையா?

பாஸ்கா மறைபொருள் என்பது இறைவனின் அறியவொண்ணா மறைபொருளின் வெளிப்பாட்டினுடைய சிகரமாகக் கிறிஸ்து விளங்குவதில் அடங்கும். அவ் வேளையில்தான் "என்னைக் காண்பது தந்தையைக் காண்பது ஆகும்"[96] என்று மாடி அறையில் கிறிஸ்து மொழிந்த சொற்கள் முற்றிலும் நிறைவேறுகின்றன. மனிதருக்காகத் தந்தை "ஒப்புவித்த"[97] கிறிஸ்து தம் பாடுகளின்போதும், சிலுவையில் தொங்கித் துன்பம் அனுபவித்த வேளையிலும், மனிதரிடமிருந்து அவர் இரக்கம் பெறவில்லை. இருப்பினும் கிறிஸ்துமீதும் அவரில் எல்லா மக்கள்மீதும் தந்தை கொண்டிருந்த அன்பின் நிறைவு உயிர்ப்பிலே வெளிப்படுத்தப்பட்டது. "அவர் இறந்தோரின் கடவுள் அல்ல; மாறாக, வாழ்வோரின் கடவுள்."[98] *உயிர்ப்புக்கு இட்டுச்செல்லும் வழியாகக் கிறிஸ்து சிலுவையை ஏற்றுக்கொண்ட* ஒரே காரணத்தினால், தமது உயிர்ப்பில் *இரக்கமிகு அன்பின் இறைவனை அவர் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.* இதன் பொருட்டே நாம் கிறிஸ்துவின் சிலுவை, பாடுகள், இறப்பை நினைவுகூரும்போது, நம் நம்பிக்கையும் எதிர்நோக்கும் உயிர்த்த ஆண்டவரையே மையம் கொண்டுள்ளன; "வாரத்தின் முதல் நாளாகிய அன்று மாலை வேளையில் சீடர்களிடையே மாடி அறையில் வந்து நின்ற அதே கிறிஸ்துவை," - தம் சீடர்கள் மேல் ஊதி, "தூய ஆவியைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள். எவருடைய பாவங்களை நீங்கள் மன்னிப்பீர்களோ, அவை மன்னிக்கப்படும். எவருடைய பாவங்களை மன்னியாதிருப்பீர்களோ, அவை மன்னிக்கப்படா"[99] என்று உரைத்த கிறிஸ்துவை மையம் கொண்டுள்ளன.

இதோ இறைமகன்! இவரே தமக்குக் காட்டபெற்ற இரக்கத்தைத் தமது உயிர்ப்பில் மிக ஆழமான முறையில் துய்த்தவர்; அதாவது, *சாவைவிட ஆற்றல் வாய்ந்த* தந்தையின் அன்பைச் சுவைத்தவர். இறைமகனாகிய அதே கிறிஸ்துதான் தமது மீட்புப் பணியின் முடிவில் - ஏன், ஒரு வகையில்

---

96. யோவா 14:9.
97. உரோ 8:32.
98. மாற்கு 12:27.
99. யோவா 20:19-23.

முடிவுக்கு அப்பாலும்கூட - இரக்கத்திறனுடையவும் அன்பினுடையவும் வற்றாத ஊற்றாகத் தம்மையே வெளிப்படுத்தியவர். அந்த அன்பு பாவத்தைவிட வலிமை படைத்தது எனத் திருஅவையில் நிகழும் மீட்பு வரலாற்றின் அன்னையதொரு கண்ணோட்டத்தில் எக் காலத்துக்கும் நிலையாக உறுதிப்படவேண்டியிருந்தது. பாஸ்காவாக விளங்கும் கிறிஸ்து இரக்கத்தின் முடிவான அவதாரமாக, அதன் உயிருள்ள அடையாளமாக விளங்குகின்றார்; வரலாற்றைப் பொறுத்த மட்டிலும் நிறைவுக் காலத்தைப் பொறுத்த மட்டிலும் மீட்பின் அடையாளமாக விளங்குகிறார்; இதே உணர்வோடுதான் பாஸ்காக் காலத் திருவழிபாட்டில், "ஆண்டவரது பேரன்பு என்றென்றும் நிலைத்துள்ளது என்று அறிவிப்பேன்"[100] என்னும் திருப்பாடல் சொற்களை நாமும் பண்ணிசைக்கின்றோம்.

## 9. இரக்கத்தின் அன்னை

உயிர்ப்பு விழாவின்போது திருஅவை அறிக்கையிடும் மேற்கூறிய பாடல், சக்கரியாவின் மனைவியான எலிசபெத்தை மரியா சந்தித்த வேளையில், "தலைமுறை தலைமுறையாய் அவர் இரக்கம் காட்டி வருகிறார்"[101] என்று பாடிய சொற்களை எதிரொலிக்கின்றது. வாக்கு மனிதரான நொடியிலிருந்தே மீட்பு வரலாற்றில் நிகழ்ந்த புதியதொரு திருப்பத்தை இச் சொற்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன. கிறிஸ்துவின் உயிர்ப்புக்குப் பின்னர் இப் புதிய திருப்பம் வரலாற்றுத்தன்மையும் அதே நேரத்தில் நிறைவுக் காலப் பண்பும் கொண்டதாய் மாறுகிறது. அந் நாள் முதல் பரந்து விரிந்த மனித இனம் என்னும் குடும்பத்தில் பல புதிய தனிமனிதத் தலைமுறைகள் நாளும் வளர்ந்துகொண்டும் தொடர்ந்து வந்துகொண்டும் இருக்கின்றன. அதுபோலவே சிலுவை-உயிர்ப்பின் அடையாளத்தால் பொறிக்கப்பட்டு, கிறிஸ்துவின் பாஸ்கா மறைபொருள் என்னும் அடையாளத்தால் முத்திரையிடப்பட்ட"[102] இறைமக்களிலும் புதிய தலைமுறைகள் தொடர்ந்து தோன்றிய வண்ணமாய் இருக்கின்றன. தம் உறவினருடைய வீட்டு வாயிலை அடைந்தபோது, "தலைமுறை தலைமுறையாய் அவர் இரக்கம் காட்டி

100 திபா 89:2.
101 லூக் 1:50.
102 காண் 2 கொரி 1:21-22.

வருகிறார்"[103] என்று மரியா அறிக்கையிட்ட இரக்கத்தின் முழுமையான வெளிப்பாடு அங்கே நிகழ்கிறது.

வேறு மனிதர் யாரும் பெற்றிராத அளவுக்குத் தனிப்பட்ட, ஒப்பற்ற வகையில் மரியா இரக்கம் பெற்றார். இன்னும் ஒப்பற்ற முறையில் தமது இதயப் பலியின் மூலம் இரக்கத்தின் வெளிப்பாட்டில் தமது பங்கை நிறைவேற்றினார். அந்தப் பலி அவருடைய திருமகனின் சிலுவையோடு மிக நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டது. அந்தச் சிலுவையின் அடியில்தான் கல்வாரி மலையில் அவர் பின்னர் நிற்கவேண்டியிருந்தது. இரக்கத்தின் வெளிப்பாட்டில் அவரது பலி தனித்தன்மை வாய்ந்த பங்கு கொண்டது. அது இறைவன் தமது அன்புக்குக் காட்டிய முழுப் பற்றுறுதியின் ஒரு பங்கு; தொடக்கமும் முடிவும் அற்ற காலம் தொட்டு விரும்பி, காலம் கனிந்தபோது மனிதரோடு, மக்களோடு, மனித இனத்தோடு அவர் செய்துகொண்ட உடன்படிக்கை மட்டில் அவர் கொண்டிருந்த பற்றுறுதியில் ஒரு பங்கு; சிலுவை வழியாய் முடிவாக நிறைவேற்றப்பெற்ற வெளிப்பாட்டில் ஒரு பங்கு எனலாம். *சிலுவையின் மறைபொருளை இந்த அளவுக்கு வேறு யாரும் துய்த்திருக்க முடியாது; ஏனெனில் சிலுவையில் அறையப்பட்டவரின் அன்னை என்ற முறையில்* தெய்வீக, இயல்பு கடந்த, நீதிக்கும் அன்புக்கும் இடையே நிகழ்ந்த அதிர்ச்சி தரும் சந்திப்பை - இரக்கத்துக்கும் நீதிக்கும் இடையே ஏற்பட்ட "அரவணைப்பை" அவர் அனுபவித்தார்.[104] மரியாவைப் போன்று வேறு யாரும் இம் மறைபொருளைத் தம் உள்ளத்தில் ஏற்றுக்கொண்டது கிடையாது. திருமகனின் இறப்பினால் கல்வாரியில் விளைந்த மீட்பின் உண்மையான இறைப் பண்பைத் தமது தாய்க்குரிய இதயப் பலியோடு சேர்த்து - தமது உறுதியான "ஆகட்டும்" என்ற கீழ்ப்படிதலோடு சேர்த்து - இம் மறைபொருளைத் தம் உள்ளத்தில் ஏற்றார்.

எனவே மரியா மட்டுமே *இறைவனின் இரக்கம் என்னும் மறைபொருளை மிக ஆழமாக உணர்ந்தவர்.* அவர் அதன் விலை என்ன என்று அறிவார்; அதன் மேன்மையை உணர்வார். இப் பொருளில்தான் *இரக்கத்தின் அன்னை* என்றும், இரக்கத்தின் தலைவி என்றும், இறை இரக்கத்தின் தாய் என்றும் அவரை அழைக்கின்றோம். இந்தச் சிறப்புப் பெயர்

103. லூக் 1:50.

104. காண் திபா 85:11.

ஒவ்வொன்றுக்கும் ஆழ்ந்த இறையியல் பொருள் உண்டு; ஏனெனில் அவருடைய உள்ளம் மட்டும் அன்று, அவருடைய ஆளுமை முழுவதுமே எப்படிச் சிறப்பான முறையில் அணியமாக்கப்பட்டது என்பதை இப் பெயர்கள் எடுத்துரைக்கின்றன. இவ்வாறு இரக்கத்தை அவரால் உய்த்துணர முடிந்தது; முதலில் இஸ்ரயேலுக்கும் பின்னர் ஒவ்வொரு தனிமனிதருக்கும் இறுதியில் மனித இனம் முழுவதுக்குமே ஏற்பட்ட சிக்கலான நிகழ்ச்சிகள் வாயிலாக இரக்கத்தை அவரால் கண்டுணர முடிந்தது. இந்த இரக்கத்தில்தான் மூவொரு இறைவனின் என்றுமுள திட்டப்படி மக்கள் "தலைமுறை தலைமுறையாகப்"[105] பங்குகொள்ளுகின்றார்கள்.

இறைவனின் அன்னைக்கு நாம் சூட்டும் இச் சிறப்புப் பெயர்கள், சிலுவையில் அறையப்பெற்று உயிர்த்தவரின் அன்னையாகவே மரியாவைச் சிறப்பாகப் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன. *ஒப்பற்ற வகையில் இரக்கம் பெற்றிருந்த அவர்*, இன்னும் ஒப்பற்ற முறையில் இரக்கம் *பெறத் தகுதி பெற்றார்;* தமது உலக வாழ்க்கை முழுவதும், குறிப்பாகத் தம் திருமகனின் சிலுவை அடியில் நின்றபோது அவர் இரக்கம் பெற வேண்டியவர் ஆனார். தம் மகனின் மீட்புப் பணியில் மறைமுகமாக, ஆனால் ஈடு இணையற்ற முறையில் பங்கு கொண்டதனால் கிறிஸ்து வெளிப்படுத்தவிருந்த அன்பை மக்களுக்குச் சிறப்பான முறையில் வழங்கும் பொருட்டு அவருக்கு அழைப்பு விடுக்கப்பட்டது; துன்புறுவோர், எளியோர், தன்னுரிமை இழந்தோர், பார்வையற்றோர், ஒடுக்கப்பட்டோர், பாவிகள் ஆகியோர் நடுவே கட்புலனாகும் வண்ணம் கிறிஸ்து வெளிப்படுத்தவிருந்த அன்பை வழங்கும் பொருட்டு அவருக்கு அழைப்பு விடுக்கப்பட்டது. மேற்கூறப்பட்டவர்களைப் பற்றித்தான் கிறிஸ்து எசாயாவின் இறைவாக்கை மேற்கோள் காட்டி, முதலில் நாசரேத்துத் தொழுகைக்கூடத்திலும்,[106] பின்னர் திருமுழுக்கு யோவானுடைய சீடர்களின் கேள்விகளுக்குப் பதில் இறுத்த வேளையிலும்[107] குறிப்பிட்டார்.

105. லூக் 1:50.

106. காண் லூக் 4:18.

107. காண் லூக் 7:22.

இத்தகைய "இரக்கமிகு" அன்பு ஒழுக்கம், உடல் சார்ந்த தீமையின் நடுவில் சிறப்பாக வெளிப்படுகிறது. சிலுவையில் அறையப்பெற்று உயிர்த்தெழுந்தவரின் அன்னையினுடைய உள்ளம் இத்தகைய அன்பில்தான் தனிப்பட்ட முறையிலும் ஒப்பற்ற வகையிலும் பங்கு கொண்டது. அவரில், அவர் வழியாக இந்த அன்பு திருஅவையினுடையவும் மனித இனத்தினுடையவும் வரலாற்றில் தொடர்ந்து வெளிப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இவ் வெளிப்பாடு மிகவும் வளமுடையது; ஏனெனில் இறைவனின் அன்னையைப் பொறுத்த மட்டில், அவரது தாய்க்குரிய உள்ளத்தின் தனித்தன்மையை இது அடிப்படையாகக் கொண்டது; அவருடைய தனிப்பட்ட *கூருணர்வுத் திறத்தை* அடிப்படையாகக் கொண்டது; ஓர் *அன்னையின் இரக்கமிகு அன்பை மிக எளிதாக ஏற்கக்கூடிய* அனைவரையும் சென்றடைய வல்ல அவரது தனித் தகுதியை இது அடிப்படையாகக் கொண்டது. கிறிஸ்தவ நெறியில் காணப்படும் உயிர் அளிக்கும் பெரிய மறைபொருள்களில் இதுவும் ஒன்றாகும். இம் மறைபொருள் மனிதராதல் என்னும் மறைபொருளோடு மிக நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டது.

"அருளின் ஒழுங்குமுறையில் மரியாவின் தாய்மை" பற்றி இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கம் பின்வருமாறு விளக்குகிறது: "வானவர் தூது சொல்ல வந்த நேரத்தில் நம்பிக்கையுடன் தாம் அளித்த இசைவைக் கன்னி மரியா சிலுவைவரை தயங்காது காத்துவந்தார். இவ்வாறு இசைவளித்த நேரத்திலிருந்து, தேர்ந்துகொள்ளப்பட்டவர்கள் முடிவில்லா நிறைவு பெறும்வரை அருள்திட்டத்தின்படி மரியாவின் தாய்மையும் தடை இன்றி நீடிக்கும்; ஏனெனில், விண்ணேற்றத்திற்குப் பின்பும் இம் மீட்புப் பணியை அவர் விட்டுவிடவில்லை. மாறாக, பல விதங்களில் பரிந்துபேசி நிலையான நிறைவாழ்வு அடைய நமக்குத் தேவையான கொடைகளை எப்போதும் பெற்றுத் தருகின்றார். பல இன்னல் இடர்ப்பாடுகளுக்கு இடையே இன்னும் பயணம் செய்துகொண்டிருக்கும் தம் மகனின் சகோதரர் சகோதரிகளை, அவர்கள் தங்கள் மகிழ்ச்சி நிறை தாய்நாடு வந்துசேரும்வரை, தாய்க்குரிய அன்போடு காத்துவருகின்றார்."[108]

---

108. *திருஅவை* பற்றிய கோட்பாட்டு விளக்கம், 62:அ. ஆ. ந. 57 (1965), பக். 63.

# VI. "தலைமுறை தலைமுறையாய் உள்ள இரக்கம்"

## 10. நமது தலைமுறை பற்றி ஓர் உருவகம்

இறையச்சத்தால் வழிநடத்தப்படத் தங்களையே கையளிப்போர்க்குத் "தலைமுறை தலைமுறையாய்" கிடைக்கும் இரக்கத்தை இறைவனின் அன்னை ஏத்திப் போற்றினார். அவர் குறிப்பிட்ட தலைமுறையில் நாமும் உள்ளடக்கம் என நம்ப நமக்கு எல்லா உரிமையும் உண்டு. மரியாவின் அப் புகழ்ப்பா இறைவாக்குப் பொருள் கொண்டது. இஸ்ரயேல் மக்களுடைய இறந்த காலத்துக்கு மட்டும் அன்று, உலகில் வாழும் இறைமக்களின் எதிர்காலம் முழுவதுக்கும் அது பொருந்தும். இப்போது இவ் உலகில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் நாம் அனைவரும் - இருபத்தொன்றாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கக் கட்டத்தை நெருங்கிக்கொண்டிருக்கின்றோம் என்பதை உணர்ந்துள்ள நாம் அனைவரும் - வரலாற்றில் ஏற்பட்டுவரும் திருப்பத்தை மிக ஆழமாக உணர்ந்துவரும் நாம் அனைவரும் - இந்தத் தலைமுறையைச் சேர்ந்தவர்களே.

தனிச் சலுகை பெற்ற நிலையில் தாம் இருப்பதாக இன்றைய தலைமுறையினர் உணர்ந்துள்ளனர். பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்வரை, நாம் கனவிலும் கண்டிராத எண்ணற்ற சாத்தியக்கூறுகளை முன்னேற்றம் நமக்கு வழங்கியுள்ளது. மனிதருடைய படைக்கும் செயல், அறிவுத் திறன், உழைப்பு முதலியன அறிவியல் துறையிலும் தொழில்நுட்பத் துறையிலும் மனிதரின் சமூக-பண்பாட்டு வாழ்விலும் பல பெரிய மாற்றங்களைத் தோற்றுவித்துள்ளன. இயற்கைமீது தாம் கொண்டுள்ள அதிகாரத்தை மனிதர் விரிவுபடுத்திக்கொண்டே செல்கின்றனர்; சமூக நடத்தை சார்ந்த விதிகள் பற்றி மிக ஆழமான அறிவு பெற்றுள்ளனர். தனிமனிதர்கள் நடுவிலும் நாடுகளுக்கு இடையேயும் நிலவும் இடையூறுகளும் இடைவெளிகளும் மறைந்து வருவதை அல்லது குறைந்து வருவதைக் காண்கின்றனர்; பொதுவான கூறுகள் பற்றி வளர்ந்துவரும் உணர்வு, மனித இனத்தின் ஒற்றுமை பற்றிய

தெளிவான அறிவு, உண்மையான ஒருமைப்பாட்டின் அடிப்படையில் ஒருவர் மற்றவரைச் சார்ந்து வாழும் தன்மை, செயற்கையான நிலவியல் பிரிவுகள், நாட்டு எல்லைகள், இன வேறுபாடுகள் முதலியவற்றைக் கடந்து, தம் சகோதரர் சகோதரிகளோடு உறவு வைத்துக்கொள்வதற்கான விருப்பம், சாத்தியக்கூறு முதலியன வழியாக, மேற்கூறப்பட்ட ஒன்றிப்பு உணர்வு வளர்வதைப் பார்க்கின்றனர். அறிவியல் வளர்ச்சியும் தொழில்நுட்ப முன்னேற்றமும் பருப்பொருள் சார்ந்த புதுப் புது நலன்களை மட்டும் அல்ல, பரந்த அறிவுப் பங்கீட்டையும் உருவாக்க முடியும் என்பதைக் குறிப்பாக இன்றைய இளைஞர்கள் அறிவார்கள். எடுத்துக்காட்டாகச் செய்தித் தளம், புள்ளிவிவரப் பிரிவு முதலியவற்றில் ஏற்பட்டுள்ள வியத்தகு முன்னேற்றமானது மனிதருடைய படைப்பாற்றலை மேலும் வளர்க்கும்; பிற நாட்டு மக்களின் அறிவுக் கருவூலத்தையும் பண்பாட்டுச் செல்வங்களையும் அறிந்திட வாய்ப்பு அளிக்கும். புதிய சமூகத் தொடர்பு ஊடக உத்திகள் நிகழ்ச்சிகளில் பெரும் பங்கு ஏற்க உதவும்; பரவலான கருத்துப் பரிமாற்றங்களை உருவாக்கும் உயிரியல், உளவியல், மனிதச் சமுதாயத்தின் வளர்ச்சி பற்றிய ஆய்வுத் துறை சார்ந்த சாதனைகள் முதலியன மனிதரின் இருப்பு நிலை பற்றிய ஆழ்ந்த உண்மைகளை அவர்கள் இன்னும் நன்றாகப் புரிந்துகொள்ள அவர்களுக்குத் துணை செய்யும். இந்த முன்னேற்றம் பெரும்பாலும் தொழில்மயமாக்கப்பட்ட நாடுகளின் தனிச் சலுகையாகவே இன்னும் இருந்துகொண்டு வருகிறது என்பது உண்மையே. ஆயினும் எல்லா மக்களும் நாடுகளுமே இதனால் பயன் அடைய வாய்ப்பு உண்டு என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இது வெறும் *கற்பனை வேதாந்தம்* அன்று; உண்மையான அரசியல் நாட்டம் இருக்குமாயின், மேற்கூறிய பயன் கைகூடும் என்பதில் எள்ளளவும் ஐயம் இல்லை.

இவற்றோடு சேர்ந்த - ஏன், இவற்றிற்கு நடுவிலேயே நிலவுகின்ற - இடர்ப்பாடுகளும் உண்டு. எங்கு வளர்ச்சி இருக்கின்றதோ அங்கெல்லாம் இவை கூடவே இருக்கும். தாம் கொடுக்க வேண்டியது என்று மனிதர் அறிந்துள்ள ஆழ்ந்த மறுமொழி தொடர்பாக அமைதியின்மையும் ஆற்றலற்ற தன்மையும் நிலவுகின்றன. இன்றைய உலக வரைபடத்தில் இருள் படர்ந்த பகுதிகளும் சமனற்ற நிலைகளும் காணக்கிடக்கின்றன. இவை எப்போதுமே மேலெழுந்தவாரியானவை மட்டும் அல்ல. இன்றைய

*உலகில் திருஅவை* பற்றி இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கம் வழங்கிய அருள்பணிக் கொள்கை விளக்கம் மட்டுமே இன்றையத் தலைமுறையின் வாழ்வு பற்றி ஆய்கிறது எனக் கூற முடியாது; எனினும், இவ் ஏடு தனிப்பட்ட முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒன்று என்பதில் ஐயமில்லை. அதில் காணப்படும் வாசகம் வருமாறு: “இன்று உலகை வருத்தும் முரண்பாடுகள் உண்மையிலேயே *மனிதரின் இதயத்தினுள் வேரூன்றி நிற்கும் இன்னும் மிகுதியான* ஒரு *முரண்பாட்டின்* எதிரொலியே. ஏனெனில், மனிதருக்குள்ளேயே பல கூறுகள் ஒன்றையொன்று எதிர்த்து நிற்கின்றன. படைக்கப்பட்டவர் என்ற முறையில் பல விதங்களில் தாம் வரம்பிற்குட்பட்டவர் என மனிதர் காண்கின்றனர் ஒரு புறம். மறு புறமோ தம்முடைய நாட்டங்களில் வரம்பற்றவர்களாகவும் உயர்ந்ததொரு வாழ்விற்கு அழைக்கப்பட்டவர்களாகவும் தாம் இருப்பதை உணர்கின்றனர். பற்பல கவர்ச்சிகளால் ஈர்க்கப்படும் மனிதர் அவற்றில் சிலவற்றைத் தேர்ந்துகொள்ளவும் சிலவற்றை விட்டுவிடவும் வேண்டியவராகின்றனர். மேலும், வலுவற்றவரும் பாவியருமாகிய அவர்கள் பல தடவைகளிலும் தாம் விரும்பாததைச் செய்கின்றனர்; செய்ய விரும்புவதைச் செய்யத் தவறுகின்றனர். எனவே, தம்மிலே மனிதர் பிளவுபட்டு நிற்கின்றனர்; இப்பிளவுகளிலிருந்துதான் சமூகத்தில் பல பெரிய முரண்பாடுகள் எழுகின்றன.”[109]

இக் கொள்கை விளக்கத்தினுடைய தொடக்க விளக்கவுரையின் முடிவில் பின்வருமாறு நாம் படிக்கிறோம்: “...உலகத்தின் இன்றைய மாற்ற வளர்ச்சியினூடே மிகவும் அடிப்படையான கேள்விகளை எழுப்புவோர், அல்லது அக் கேள்விகளைப் புதிய முறையிலே கூர்மையோடு உணர்வோர் எண்ணிக்கையில் பெருகி வருகின்றனர்: மனிதர் யார்? எவ்வளவோ முன்னேற்றம் ஏற்பட்ட பின்னும் *தொடர்ந்து நீடிக்கின்ற துன்பம், தீமை, சாவு இவற்றின் பொருள் யாது?* இவ்வளவு பாடுபட்டுப் பெற்ற வெற்றிகளின் பயன் என்ன?”[110]

---

109. *இன்றைய உலகில் திருஅவை* எனும் அருள்பணிக் கொள்கை விளக்கம், 10:அ. ஆ. ந 58 (1966), பக். 1032.

110. *இன்றைய உலகில் திருஅவை* எனும் அருள்பணிக் கொள்கை விளக்கம், 10:அ. ஆ. ந. 58 (1966), பக். 1032.

இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கம் நடந்து முடிந்து பதினைந்து ஆண்டுகள் உருண்டோடிவிட்டன. இந்த இடைக் காலத்திலாவது நமது காலக்கட்டத்தின் பண்புகளாக விளங்கும் அழுத்தநிலைகளும் அச்சுறுத்தல்களும் குறைந்துள்ளன எனக் கூற முடியுமா? அப்படித் தோன்றவில்லை. மாறாக, இச் சங்க ஏடு மேற்கூறிய அழுத்தநிலைகளையும் அச்சுறுத்தல்களையும் பொதுப்படையாக மட்டும் எடுத்துக்கூறுகிறதே அன்றி, அவற்றுள் புதைந்து கிடக்கும் ஆபத்தை எல்லாம் தெளிவாக வெளிக்கொணரவில்லை. ஆனால் மேற்கூறிய அழுத்தநிலைகளும் அச்சுறுத்தல்களும் கடந்த ஆண்டுகளில் அதிகத் தெளிவோடு வெளிச்சத்துக்கு வந்துவிட்டதிலிருந்து, இந்த ஆபத்தை வேறு விதத்தில் உறுதிப்படுத்திவிட்டன; கடந்த காலத்தில் வெளிப்பட்ட போலியான எண்ணங்களை இன்னும் தொடர்ந்து நாம் பேணிவர அவை அனுமதிப்பதில்லை.

## 11. அமைதியின்மைக்கான காரணங்கள்

இவ்வாறு, அச்சுறுத்தலின் பிடியில் இருக்கிறோம் என்னும் உணர்வு நாம் வாழும் இவ் உலகில் வளர்ந்துகொண்டே போகிறது. *மனிதரின் மீட்பர்* என்னும் சுற்றுமடலில் நான் குறிப்பிட்டுள்ளது போன்று, நாளும் பெருகிவரும் இந்த உள்ளார்ந்த அச்சமானது திரண்டுவரும் ஒரு மோதலுக்கான அறிகுறியே. இன்றைய அணு ஆயுதச் சேமிப்பைக் கண்முன் வைத்து நோக்கும்போது, இம் மோதல் மனித இனத்தின் ஒரு பகுதியைத் தற்கொலைக்குத் தள்ளிவிடும் என்றே தோன்றுகின்றது. படைத்துறை சார்ந்த தொழில் நுட்பவியல் வழங்குகின்ற வழிவகைகளைக் கொண்டு, மனிதர் மனிதருக்குச் செய்யக்கூடிய தீங்குகளை மட்டும் பொறுத்தது அன்று இந்த அச்சுறுத்தல்; இது இயற்பொருள்வாதக் கொள்கை கொண்ட சமுதாயத்தால் உருவாக்கப்படும் வேறு பல ஆபத்துகளையும் உள்ளடக்கும்; ஏனெனில் எவ்வளவுதான் மனித நலக் கொள்கை உடைய அறிக்கைகளை வெளியிட்டாலும், ஆள்களைவிடப் பொருள்களுக்கே முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றது இச் சமுதாயம். ஆகையால் அச்சம் இன்றைய மனிதரை ஆட்டிப்படைக்கின்றது; இத்தகைய சமுதாயத்தால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட வழிவகைகளைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் தனிமனிதர், சூழ்நிலைகள்,

குழுக்கள், சமுதாயங்கள், நாடுகள் முதலியன *தங்கள் அதிகாரத்தைத் தவறாகப் பயன்படுத்தும் பிற தனிமனிதர், சூழ்நிலைகள், சமுதாயங்களுக்குப் பலியாக நேரிடலாம்* என அவர்கள் அஞ்சுகிறார்கள். இந்த நூற்றாண்டின் வரலாற்றில் இதற்கு எண்ணற்ற எடுத்துக்காட்டுகள் உள்ளன. மனிதரை முழுமையாகக் கண்முன் கொண்டு – அதாவது அவர்களின் உடல், அருள்வாழ்வு ஆகிய அனைத்தையும் உள்ளடக்கி – மனித உரிமைகள் பற்றிப் பல அறிக்கைகள் விடுக்கப்பட்டுள்ளன. இருப்பினும் அதிகாரத்தைத் தவறாகப் பயன்படுத்துவதால் ஏற்படும் விளைவுகள் பற்றி மேற்கூறப்பட்ட எடுத்துக்காட்டுகள் இறந்த காலத்தை மட்டுமே சார்ந்தன எனக் கூறிவிட முடியாது.

தமது உள்ளார்ந்த தன்னுரிமை – தாம் உறுதியாக நம்பும் உண்மையை எடுத்துரைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு – தாம் அறிக்கையிடும் நம்பிக்கை – நேரிய வழியைப் பின்பற்றுமாறு சொல்லும் தமது மனச்சான்றின் குரலுக்குக் கீழ்ப்படியக்கூடிய ஆற்றல் முதலியவற்றைத் தம்மிடமிருந்து பறிக்க முயலும் அடக்குமுறைக்குப் பலியாவது பற்றி மனிதர் அஞ்சுவது முறையே. இன்றைய சமுதாயத்தின் கைவசம் உள்ள தொழில்நுட்பக் கருவிகள் பின்வரும் சாத்தியக்கூறுகளைக் கொண்டுள்ளன: ஒன்று, படைத்துறை மோதலால் சமுதாயம் தன்னையே அழித்துக்கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பு; மற்றொன்று, தேவையான தொழில்நுட்பக் கருவிகளைக் கொண்டிருப்பதோடு, எவ் வகை மனச்சாட்சியின் உறுத்தலும் இன்றி அவற்றைப் பயன்படுத்த அணியமாய் இருப்போருக்கு ஏதாவது ஒரு காரணத்தின் பொருட்டுத் *தனிமனிதர்கள், சூழ்நிலைகள்*, சமுதாயங்கள், நாடுகள் முதலியவை தொல்லையாக அமைந்துவிட்டால், அவற்றை “அமைதியாக”த் *தமக்கு அடிமையாக்கிக்கொள்ளும் வாய்ப்பு*. இதற்குச் சான்று, அதிகாரத்தில் இருப்போர் தங்கள் ஆதிக்கம், அரசியல் அடக்குமுறை முதலியவற்றை நிலைநாட்ட, திட்டமிட்டே இன்றும் தொடர்ந்து செய்துகொண்டுவரும் சித்திரவதை ஒன்றே போதும். இவ் அதிகாரிகளுக்குக்கீழ் பணிபுரிவோரும் எந்தவிதத் தயக்கமும் இன்றித் துணிச்சலுடன் சித்திரவதையைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

எனவே உயிரை மாய்க்கும் அச்சுறுத்தல் பற்றிய விழிப்புணர்வோடு இன்னும் மிகுதியான அழிவைக் கொணரவல்ல வேறோர் அச்சுறுத்தல் பற்றிய விழிப்புணர்வும் கூடவே வளர்ந்து வருகிறது. பின்னையது மனிதருக்கு இன்றியமையாக் கூறுகளை – அதாவது மனிதரின் மாண்பு, உண்மையையும் தன்னுரிமையையும் கொண்டிருக்க அவர்களுக்கு உள்ள உரிமை முதலியவற்றோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவற்றை – அழிக்க வல்லது.

இத்தகைய அச்சுறுத்தல்கள் நிகழும் *பின்னணியைப்* பார்த்தோம் என்றால், அது மனிதரை வாட்டும் மிகப் பெரிய *உள உறுத்தலாகும்.* அதாவது, ஒரு புறம், செல்வத்தைக் குவித்து வைத்துள்ள மனிதர்களும் மக்கள் சமுதாயங்களும் வளமை கொண்டு, பொருள் நுகர்வுக்கும் இன்ப வாழ்வுக்கும் அடிமைகளாக வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். மறு புறம், அதே மனிதக் குடும்பத்தில் தனிமனிதர்களும் மக்கள் குழுக்களும் *பசி பட்டினியால் வாடி வதங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.* பசி பொறுக்காது, தங்கள் தாயின் கண் முன்னாலேயே மடிந்துவிழும் குழந்தைகளும் இல்லாமல் இல்லை! வறுமை, பற்றாக்குறை, வளர்ச்சியற்ற நிலை முதலியன தாண்டவமாடும் பெரு நிலப் பகுதிகள் உலகின் வெவ்வேறு பாகங்களிலும் வெவ்வேறு சமூகப் பொருளாதார அமைப்புகளிலும் இன்னும் உள்ளன. இது உலகு அறிந்த உண்மை. தனிமனிதர்கள் நடுவிலும் நாடுகளுக்கு நடுவிலும் *ஏற்றத்தாழ்வுகள் இன்றும் நிலவி வருவது* மட்டும் இன்றி, அவை வளரவும் செய்கின்றன. பணக்காரர்களும் செல்வத்தில் புரள்வோரும் ஒரு புறம் இருக்க, மறு புறம் வறுமையில் உழன்று, இழிநிலையால் இன்னலுற்று, பெரும்பாலும் பட்டினியால் பலர் மடிந்துகொண்டிருக்கின்றனர். இவர்களின் எண்ணிக்கை நாளுக்கு நாள் கோடிக் கணக்கில் பெருகிக்கொண்டே செல்கிறது. இதனால் மனிதர்களின் மன அமைதியின்மை இன்னும் ஆழமாகிட நேரிடுகிறது. இன்றைய பொருளாதாரத் துறையிலும், இயற்பொருள்வாதக் கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட நாகரிகத்திலும் அடிப்படையான ஒரு குறைபாடு – இல்லை, பல குறைபாடுகள் – ஏன், குறைபாடு கொண்ட ஓர் அமைப்பே உள்ளது என்பது வெள்ளிடை மலை. இதன் பொருட்டே மேற்கூறிய அடிப்படையான சூழல்களினின்று விடுபட முடியாத நிலையில் மனிதக் குடும்பம் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

இவ்வாறு தோற்றம் அளிக்கும் உலகில் உடல் கேடும் ஒழுக்கக்கேடும் மலிந்துள்ளன. இதனால் முரண்பாடுகளாலும் அழுத்தநிலைகளாலும் பாதிக்கப்பட்ட ஓர் உலகமாக அது காட்சி அளிக்கிறது. அதே நேரத்தில் மனிதச் சுதந்திரம், மனச்சான்று, சமயம் முதலியவற்றைப் பாதிக்கக்கூடிய அச்சுறுத்தல்கள் நிறைந்த உலகமாகவும் அது விளங்குகிறது. இன்றைய மனிதரின் அமைதியின்மைக்குக் காரணம் உலகின் இன்றைய நிலையே என்றால் அது மிகை ஆகாது. வசதியற்றவர்கள் அல்லது ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் மட்டும் இந்த அமைதியின்மைக்கு ஆளாவதில்லை. செல்வம், முன்னேற்றம், அதிகாரம் முதலியவற்றைத் துய்ப்போருமே அமைதியின்மையை அனுபவிக்க நேரிடுகிறது. இந்த அமைதியின்மைக்கான காரணங்களைப் புரிந்துகொள்ள முயற்சி செய்யும் மக்களுக்குக் குறைவு இல்லை. தொழில்நுட்பத் துறை, செல்வம், அதிகாரம் முதலியன வழங்கும் தற்காலிக வழிமுறைகளைக் கொண்டு அமைதியின்மையை எதிர்த்துப் போராட முயல்வோருக்கும் குறைவு இல்லை. ஆயினும் இந்த அமைதியின்மை மனிதருடைய உள்ளத்தின் ஆழத்தில் தோய்ந்து கிடக்கும் ஒன்றாக இருக்கின்றது; தற்காலிக வழிமுறை எதையும்விட வலிமை வாய்ந்ததாய் உள்ளது. இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கம் பகுப்பாய்வு செய்து சரியாகக் குறித்துக் காட்டுவது போன்று, இந்த அமைதியின்மை மனித வாழ்வின் அடிப்படையையே பாதித்து நிற்கும் ஆழ்ந்த பிரச்சினைகளோடு நெருங்கிய தொடர்பு உடையது; மனிதருடைய இவ் உலக வாழ்வின் உட்பொருளோடு இணைந்து பிணைந்திருப்பது; ஏன், மனிதருடையவும் முழு மனித இனத்தினுடையவும் எதிர்காலத்தையே பாதித்து நிற்பது. இத்தகைய அமைதியின்மையைப் போக்கிட முடிவான தீர்வுகள் தேவை. இத் தீர்வுகளைக் காண மனித இனம் இன்று முன்வருவதுபோல் தெரிகிறது.

## 12. நீதி மட்டும் போதுமா?

இன்றைய உலகில் *நீதி* பற்றிய உணர்வு பெரும் அளவில் புத்துயிர் பெற்று வருகிறது என்பதைக் கண்டுகொள்வது அவ்வளவு கடினம் அன்று. இத்தகைய நீதி பற்றிய உணர்வு தனிமனிதர்களுக்கு இடையே - சமூகக் குழுக்களுக்கு இடையே - "வகுப்புக"ளுக்கு இடையே - தனி நாடுகளுக்கு இடையே - தனி மாநிலங்களுக்கு இடையே - இறுதியாக முழு அரசியல்

அமைப்புகளுக்கு இடையே - ஏன், "உலகங்க"ளுக்கு இடையே நிலவ வேண்டிய உறவில் நீதிக்கு முரணாக அமையும் அனைத்தையும் சுட்டிக்காட்டுகிறது என்பதில் ஐயம் இல்லை. இந்த ஆழ்ந்த, பன்முகச் சிந்தனைப் போக்கின் அடித்தளமாக நீதியை வைத்துப் போற்றுகிறது இன்றைய மனித மனச்சான்று. இந்தப் போக்கு, உலகில் பரவியுள்ள அழுத்தநிலைகளும் போராட்டங்களும் ஒழுக்க நெறி சார்ந்தனவே எனப் பறைசாற்றுகின்றது.

எல்லா வகையிலும் நீதியான முறையில் அமையும் வாழ்க்கையின் மட்டில் இக் கால *மக்கள் கொண்டுள்ள ஆழ்ந்த, ஆர்வம் மிக்க வேட்கையையே திருஅவையும் கொண்டுள்ளது*. மக்களுடையவும் சமுதாயத்தினுடையவும் வாழ்க்கை கோருகின்ற நீதியின் பல்வேறு பண்புகள் பற்றி ஆய்ந்திடவும் திருஅவை தவறுவதில்லை. சென்ற நூற்றாண்டில் பெரும் அளவு வளர்ச்சி அடைந்த கத்தோலிக்கச் சமூகக் கோட்பாடு இவ் உண்மையை உறுதிப்படுத்துகிறது. நீதி பற்றிய மனித மனச்சான்றின் பயிற்சியும் உருவாக்கமும் மேற்கூறிய படிப்பினையினின்றே எழுகின்றன. இதே அடிப்படையில் தனியார் முயற்சிகளும், குறிப்பாகப் பொதுநிலையினரின் திருத்தூதுப் பணி என்னும் துறையில் மேற்கொள்ளப்படும் தனிப்பட்ட முயற்சிகளும் பெருகி வருகின்றன.

இருப்பினும் நீதியின் அடிப்படையில் உருவாகின்ற செயல்திட்டங்கள் தனிமனிதரிடையேயும் குழுக்களிடையேயும் மனிதச் சமுதாயங்களுக்கு இடையேயும் பெரும்பாலும் நீதிக்குத் துணை போவதற்குப் பதிலாக, *நடைமுறையில் நீதியின்று பிறழ்ந்துவிடுகின்றன* என்பதைக் கண்டுகொள்வது அவ்வளவு கடினம் அன்று. இச் செயல்திட்டங்கள் *நீதியை நிலைநாட்டுவதையே நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தாலும்*, அழிவுச் சக்திகளாகிய வன்மம், பகைமை, ஏன் கொடுமையும்கூட நீதி தலை தூக்கா வண்ணம் பார்த்துக்கொள்ளுகின்றன என்பது பட்டறிந்த உண்மை. இத்தகைய கட்டங்களில் பகைவரைப் பூண்டோடு அழித்திட - அவர்தம் தன்னுரிமையைக் கட்டுப்படுத்திட - தம்மையே முற்றிலும் சார்ந்து நிற்கக்கூடிய அளவுக்கு அவர்களைக் கட்டாயப்படுத்தத் தூண்டும் விருப்பமே மனிதர் செயல்படுவதற்கான அடிப்படை நோக்கமாக மாறிவிடுகிறது. *இது நீதியின் இயல்புக்கு முரணாகச் செல்கிறது;* ஏனெனில் மோதிக்கொள்ளும்

கட்சிகளுக்கு இடையே சமத்துவத்தையும் இணக்கத்தையும் ஏற்படுத்தவே நீதி விழைகிறது. இதுதான் நீதியின் இயல்பு ஆகும். நீதியைப் பற்றித் தவறான எண்ணத்தை உருவாக்குவதும், நடைமுறையில் அதைச் சீர்குலைப்பதும் எதைக் காட்டுகிறது? நீதியின் பெயரால் மேற்கொள்ளப்படும்போதும்கூட, எவ்வளவுக்கு மனிதச் செயல் நீதியின்று பிறழ்ந்துவிட முடியும் என்பதையே காட்டுகிறது. பழைய ஏற்பாட்டுக் கோட்பாட்டைப் பற்றிநின்ற மக்களுக்குக் கிறிஸ்து மறுப்புத் தெரிவித்தது – "கண்ணுக்குக் கண், பல்லுக்குப் பல்"[111] என்னும் கூற்றில் அடங்கியுள்ள மனநிலைக்காக அவர்களைக் குற்றம் சாட்டியது – எல்லாம் வீண்போகவில்லை. இப்படித்தான் அக் காலத்தில் நீதி திரித்துப் பார்க்கப்பட்டது. இத்தகைய நெறிபிறழ்வுகளை நாம் இன்றும் காணலாம். குறிப்பிட்டதொரு நீதியின் பெயரால் (எடுத்துக்காட்டாக, வரலாற்று நீதி அல்லது வகுப்பு நீதி) அடுத்திருப்போர் சில நேரங்களில் அழிக்கப்படுகின்றனர்; கொல்லப்படுகின்றனர்; தன்னுரிமை பறிக்கப்படுகின்றனர்; அல்லது அடிப்படை மனித உரிமைகளைப் பறிகொடுக்கும் அளவுக்கு ஒடுக்கப்படுகின்றனர் என்பது கண்கூடு. கடந்த காலப் பட்டறிவும் இக் காலப் பட்டறிவும் நமக்குப் புகட்டுவது என்ன? நீதி மட்டும் போதாது; *நீதியைவிட உயரிய ஆற்றலான அன்பு* மனித வாழ்வின் பல்வேறு நிலைகளிலும் ஊடுருவி வாழ்வை உருவாக்கிட நாம் வழிவகுக்கவில்லை என்றால், நீதி அநீதியாக மாறித் தன்னையே அழித்துக்கொள்ளும் நிலை ஏற்படக்கூடும். *அளவுக்கு மிஞ்சினால் நீதியும் அநீதி ஆகும்* என்னும் கூற்று வரலாற்று அனுபவத்திலிருந்து எழுந்த ஒன்றே. இக் கூற்று நீதி பற்றிய மதிப்பீட்டை இழிவுபடுத்துகிறது என்றோ, நீதியின் அடிப்படையில் எழும் ஒழுங்குமுறையின் முக்கியத்துவத்தைக் குறைக்கிறது என்றோ பொருள்படாது. நீதிமுறைமையை ஆள்கின்ற இன்னும் அதிக ஆழமிக்க ஆன்மீக ஆற்றல்கள் நீதியுணர்வின் அடித்தளமாக அமைய வேண்டிய தேவையை மேலே காட்டிய கூற்று வேறொரு கோணத்திலிருந்து சுட்டிக்காட்டுகிறது.

நமது தலைமுறையைக் கண்முன் கொண்டுள்ள திருஅவை இக் கால மக்கள் பலரின் அமைதியின்மையைப் பகிர்ந்துகொள்கிறது. அதே நேரத்தில், பல அடிப்படை மதிப்பீடுகள் நலிவுறக் காணும் திருஅவை அது பற்றிக் கவலை

---

111. மத் 5:38.

கொள்ளாமல் இருக்கவே முடியாது; ஏனெனில் இம் மதிப்பீடுகள் கிறிஸ்தவ ஒழுக்கநெறிக்கு மட்டும் அன்று, மனித ஒழுக்கநெறிக்கும், ஏன் ஒழுக்கப் பண்பாட்டுக்குமே அசைக்க முடியாத அடித்தளமாய் அமைகின்றன. கருத்தரிக்கும் நேரம் முதற்கொண்டு மனித வாழ்வு மட்டில் மதிப்பு - திருமணத்தின் பிளவுபடா ஒற்றுமை மட்டில் மதிப்பு - குடும்பத்தின் நிலைத்தன்மை மட்டில் மதிப்பு - முதலியன மேற்கூறப்பட்ட மதிப்பீடுகளுள் அடங்கும். வாழ்வினுடையவும் சமுதாயத்தினுடையவும் மிகவும் இக்கட்டான இக் கட்டத்தில் ஒழுக்கத் தளர்ச்சி தாண்டவமாடுகிறது. மனித உறவுகளில் உண்மைக்கு ஏற்படும் நெருக்கடி, பொறுப்பற்ற பேச்சு, பயன் மட்டும் கருதித் தனிமனிதர்கள் தங்களுக்குள்ளே உறவு வளர்க்கும் நிலை, உண்மையான பொது நலன் பேணும் எண்ணம் குறைவுபடும் நிலை, இந்த நலனை மாய்த்துவிடுவதில் உள்ள பொறுப்பற்ற தன்மை முதலியன மேற்கூறிய ஒழுக்கத் தளர்ச்சியோடு கைகோத்துச் செல்லுகின்றன. இறுதியாக "புனித மயம் போக்குதல்" என்னும் பெயரில் "மனித நலம் போக்குதல்" என்னும் விளைவே ஏற்படும் ஆபத்தும் உளது; அதாவது, வெளிப் பார்வைக்குத் தென்படாது போயினும், "புனிதம்" என்னும் ஒன்றே இல்லை எனக் கருதும் தனிமனிதரும் சமுதாயமும் ஒழுக்கச் சீர்கேட்டுக்கே ஆளாவர் என்பது உண்மை.

# VII. திருஅவையின் பணியில் இறைவனின் இரக்கம்

பெரும் கவலையை உண்டாக்கும் நமது தலைமுறையின் நிலையை உற்றுநோக்கும் அதே நேரத்தில் இறைமகன் மனிதரானதால் மரியா இசைத்த புகழ்ப்பாடலில் இடம்பெற்ற அச் சொற்கள் - "தலைமுறை தலைமுறையாய் அவர் இரக்கம் காட்டிவருகிறார்..." என்று அவர் பாடிய அதே சொற்கள் - நம் நினைவலைகளில் நீங்காது ஒலித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இறைஏவுதலால் எழுந்த இச் சொற்களின் ஆற்றலை இக் காலத்தில் திருஅவை மனத்தில் இருத்தித் தொடர்ந்து சிந்தித்து, அவற்றை மாபெரும் மனிதக் குடும்பத்தின் அனுபவங்களோடும் துன்பங்களோடும் தொடர்புபடுத்திப் பார்க்கின்றது. இவ்வாறு செய்யும்போது பழைய, புதிய உடன்படிக்கைகளின் மரபு வழி நின்று - எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, இயேசு கிறிஸ்துவினுடையவும் அவருடைய திருத்தூதர்களுடையவும் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றி - *திருஅவை தனது பணி முழுவதிலும் இறைவனின் இரக்கத்துக்குச் சான்று* பகர வேண்டிய தேவை பற்றித் தனிப்பட்ட, ஆழ்ந்த விழிப்புணர்வு கொள்ள வேண்டும். கிறிஸ்துவில் வெளிப்பட்ட - மீட்பர் என்ற முறையில் அவரது பணி-வாழ்வு முழுவதிலும் வெளிப்பட்ட - இறைவனின் இரக்கத்துக்குச் சான்று பகர வேண்டியது திருஅவையின் கடமை. முதன் முதலில் நம்பிக்கைக் களஞ்சியத்தின் மீட்பளிக்கும் உண்மையாகவும், நம்பிக்கையோடு இயைந்த வாழ்வின் அடிப்படைத் தேவையாகவும் *இரக்கத்தை அறிக்கையிட* வேண்டும். பின்னர் தம் நம்பிக்கையாளர்களுக்கும் முடிந்தவரை நன்மனத்தோர் அனைவருக்கும் *அதை அறிமுகம் செய்துவைக்கவும்*, அவர்களது வாழ்க்கையில் *அது மிளிரச் செய்யவும்* திருஅவை முயல வேண்டும். இறுதியாக, இரக்கத்தை அறிக்கையிட்டு, அதில் எப்போதும் பற்றுதியோடு நிற்கும் திருஅவைக்கு ஓர் உரிமையும் கடமையும் உண்டு; அதாவது உடல் கேடு, ஒழுக்கக்கேடு ஆகியவற்றின் எல்லா வகை வடிவங்கள் நடுவிலும் - இன்றைய மனித இனத்தின் வாழ்வினுடைய முழு அடிவானத்தையும் மூடி

மறைத்திடக்கூடிய எல்லா வகை அச்சுறுத்தல்கள் நடுவிலும் – இறைவனின் இரக்கத்தைக் கெஞ்சி மன்றாடுவதே அவ் உரிமையும் கடமையும் ஆகும்.

## 13. திருஅவை இறைவனின் இரக்கத்தை எடுத்துரைத்து அறிக்கையிடுகிறது

இறைவனின் இரக்கத்தைத் திருஅவை எடுத்துரைத்து அறிக்கையிட வேண்டும். அதுவும் இறைவெளிப்பாடு மூலம் நமக்கு வாழையடி வாழையாக வழங்கப்பட்டுள்ளவாறே இறைவனுடைய இரக்கத்தின் முழு உண்மையையும் திருஅவை எடுத்துரைத்து அறிக்கையிட வேண்டும். திருநூல், திருஅவை மரபு முழுவதிலும் மிகவும் பொருள்செறிவு கொண்டதாய் விளங்கும் இவ் உண்மையின் முக்கியக் கூறுகளையாவது எடுத்துரைக்க இவ் ஏட்டின் முந்திய பக்கங்களில் நாம் முயன்றுள்ளோம். விவிலியத்தில் எடுத்துரைக்கப்படும் இறைவனின் இரக்கம் பற்றிய இவ் உண்மை திருஅவையின் அன்றாட வாழ்வில் என்றுமே எதிரொலிக்கின்றது; திருவழிபாட்டில் இடம்பெறும் பல வாசகங்கள் வழியாகப் பறைசாற்றப்படுகின்றது. தனியாருடையவும் குழுக்களுடையவும் பக்தியின் பல்வேறு வெளிப்பாடுகளினின்று நாம் அறிவதுபோல, இறைமக்களின் உண்மையான நம்பிக்கை உணர்வு மேற்கூறிய உண்மையைக் கண்டுகொள்கிறது. இவ் வெளிப்பாடுகளின் முழுப் பட்டியலையோ சுருக்கத்தையோ இங்குத் தருவது உண்மையிலேயே கடினம்; ஏனெனில் அவற்றுள் பல மக்களுடைய உள்ளத்தின் ஆழத்திலும் அடிமனத்திலும் பசுமரத்து ஆணிபோல் பதிந்துள்ளன. இறைவனுடைய இயற் பண்புக்கூறுகளுக்குள்ளும் முழு நிறைவுகளுக்குள்ளும் இரக்கமே தலைசிறந்தது என்று இறையியலார் சிலர் வலியுறுத்தியுள்ளனர். விவிலியம் மட்டும் அன்று, திருஅவை மரபும், ஏன் இறைமக்களுடைய நம்பிக்கை வாழ்வு முழுவதுமே இதற்குச் சிறப்பான சான்றாய் அமைகின்றன. இங்கு எழுகின்ற சிக்கல், அறியவொண்ணாக் கடவுளுடைய உள்ளியல்பின் முழுமை பற்றியது அன்று; இறைவனின் உள்ளார்ந்த மறைபொருள் பற்றியதும் அன்று; ஆனால் மனிதர் தமது இருப்புண்மையின் ஆழத்தில் மிக நெருக்கமாகவும், மீண்டும் மீண்டும் சந்திக்கும் உயிருள்ள இறைவனின் முழு

நிறைவையும் இயற்பண்புக்கூற்றையும் பற்றியது. கிறிஸ்து பிலிப்புவிடம் கூறிய சொற்களுக்கு ஏற்ப,[112] தந்தையைப் பற்றிய காட்சி - நம்பிக்கை வழியாக நமக்குக் கிட்டும் கடவுளின் காட்சி - இரக்கத்தோடு ஏற்படும் இந்தச் சந்திப்பிலே உள்ளார்ந்த எளிமையோடும் உண்மையோடும் துலங்குகிறது. இதையே ஊதாரி மகன் உவமையிலும் நாம் காணலாம்.

"என்னைக் காண்பவர் தந்தையைக் காண்கிறார்."[113] இறைவனின் இரக்கத்தைத் திருஅவை எடுத்துரைக்கிறது; தனது பரந்த நம்பிக்கை அனுபவம் வழியாகவும், படிப்பினை வாயிலாகவும் அதை வாழ்ந்து காட்டுகிறது. அது கிறிஸ்துமீதே தனது பார்வையை இடையறாது பதியவைத்து ஆழ்நிலை அருள்சிந்தனை செய்வதாலும், அவருடைய வாழ்வு - நற்செய்தி - சிலுவை - உயிர்ப்புமீது - இல்லை, அவருடைய மறைபொருள் முழுவதன்மீதும் தனது சிந்தையைச் செலுத்துவதாலும் இது நிகழ்கிறது. திருஅவையின் உயிருள்ள நம்பிக்கையாலும் படிப்பினையாலும் கிறிஸ்துவின் "தெய்வீகக் காட்சியுருவாக" அமையும் "தந்தையின் காட்சியுருவுக்கும்" அவரது இரக்கத்தின் புனிதத்தன்மைக்கும் மிக அருகில் நம்மை இட்டுச் செல்கிறது. கிறிஸ்துவின் இதயத்தின்மீது தனது கவனத்தைத் திருப்பும் வேளையில் திருஅவை இறைவனின் இரக்கத்தைச் சிறப்பான முறையில் எடுத்துரைத்து, அதற்கு வணக்கம் செலுத்துவதாகக் கூறலாம். கிறிஸ்துவினுடைய இதயத்தின் மறைபொருளைக் கருத்தில் கொண்டு, அவரை அணுகிச் செல்வதாலேயே தந்தையின் இரக்கமிகு அன்பு பற்றிய வெளிப்பாட்டு உண்மையை வலியுறுத்த முடிகிறது. மானிடமகனுடைய மீட்புப் பணியின் மையப் பொருளாக அமைந்த இவ் வெளிப்பாடு ஒரு வகையில் தலையானது; அதே நேரத்தில் மனிதரால் எளிதில் அணுகத் தக்கது.

படைத்தவருடையவும் மீட்பருடையவும் மாபெரும் பண்புக்கூறான *இரக்கத்தைத் திருஅவை அறிக்கையிட்டுப் பறைசாற்றும்போது* - மீட்பருடைய இரக்கத்தின் ஊற்றுகளுக்கு மக்களை இட்டுச்செல்லும்போது - திருஅவை உண்மையான வாழ்வு வாழ்கிறது. இந்த இரக்கத்தைப் பேணிக் காத்துப் பகிர்ந்தளிப்பது திருஅவையே. இறைவார்த்தையை இடையறாது தியானிப்பது - சிறப்பாக *நற்கருணையிலும் ஒப்புரவு அருளடையாளத்திலும்*

112. காண் யோவா 14:9-10.

113. யோவா 14:9.

உணர்வோடும் சிந்தனைப் பக்குவத்தோடும் பங்குகொள்வது ஆகியவை மிக முக்கியம் வாய்ந்தவை. சாவைவிட வலிமை படைத்த அன்புக்கு மேன்மேலும் நெருக்கமாக நற்கருணை நம்மை இட்டுச்செல்கிறது. "ஏனெனில் இந்த அப்பத்தை உண்டு கிண்ணத்தில் பருகும்போதெல்லாம்," மீட்பருடைய இறப்பை மட்டும் அன்று, உயிர்ப்பையுமே அவர் மாட்சியில் "வரும்வரை" நாம் அறிக்கையிடுகின்றோம்.[114] மீட்புப் பணியின்போது தம் சொல்லாலும் சிலுவையாலும் இறைத் தந்தையை நமக்கு வெளிப்படுத்திய கிறிஸ்துவின் நினைவாகக் கொண்டாடப்படும் அதே நற்கருணை வழிபாடு அவரது வற்றாத அன்பை எண்பிக்கிறது. இந்த அன்பு வழியாகவே அவர் என்றும் நம்மோடு ஒன்றித்திருக்கவும், நம்மில் ஒருவராய் உடனிருக்கவும் விரும்புகின்றார்; ஒவ்வொரு மனித இதயத்தையும் சந்திக்க வருகின்றார். ஒப்புரவு அருளடையாளமே ஒவ்வொரு மனிதருக்கும் வழியை அணியப்படுத்துகிறது; பெரும் பாவங்களில் அமிழ்ந்திக்கிடப்போரையும் அணியப்படுத்துகிறது. இந்த அருளடையாளத்தில் ஒவ்வொரு மனிதரும் ஈடு இணையற்ற முறையில் இரக்கத்தை அனுபவிக்க இயலும்; அதாவது, பாவத்தைவிட அன்பு ஆற்றல் படைத்தது என்பதை உள்ளூர உணர முடியும். *மனிதரின் மீட்பர்* என்னும் சுற்றுமடலில் இது பற்றி நான் ஏற்கெனவே பேசிவிட்டேன். ஆயினும் இந்த அடிப்படைக் கருத்து பற்றி மீண்டும் ஒரு முறை எடுத்துரைப்பது பொருத்தமே.

"தம் ஒரே மகனையே அளிக்கும் அளவுக்குக் கடவுள் அன்புகூர்ந்த உலகில்"[115] பாவம் குடிகொண்டுள்ள காரணத்தினால்தான் "அன்பே உருவான கடவுள்"[116] இரக்கத்தின் வழி அன்றி, *வேறு வழியாகத் தம்மை வெளிப்படுத்த இயலாது;* கடவுளாகவே இருக்கின்ற அந்த அன்பு பற்றிய மிக ஆழமான உண்மைக்கு மட்டும் அன்று, மனிதருடையவும் அவர்தம் தற்காலிகத் தாய்நாடாக விளங்கும் உலகினுடையவும் முழு உள்ளார்ந்த உண்மைக்கும் இது பொருந்திப்போகிறது.

எல்லையற்ற இறைவனின் முழு நிறைவு என்னும் முறையில், இரக்கம் தன்னிலே எல்லையற்றது. எனவே தமது வீட்டுக்குத் திரும்பி வரும் ஊதாரிப் பிள்ளைகளை வரவேற்பதில் தந்தை காட்டும் விருப்ப நிலை எல்லையற்றது;

114. காண் 1 கொரி 11:26; உரோமைத் திருப்பலி நூலில் வரும் மக்களின் வாழ்த்தொலி.

115. யோவா 3:16.

116. 1 யோவா 4:8.

என்றும் குறைவுபடாதது. திருப்பலியின் அற்புதமான ஆற்றலினின்று இடையறாது பொங்கி வழியும் விருப்ப நிலையும் மன்னிக்கும் ஆற்றலும் எல்லையற்றவையே. எந்த வித மனிதப் பாவமும் இந்த ஆற்றலை மேற்கொள்ள முடியாது; கட்டுப்படுத்தவும் முடியாது. மனிதரைப் பொருத்த மட்டில் நன்மனம் இல்லாக் குறை மட்டுமே இதைக் கட்டுப்படுத்த முடியும்; மனந்திரும்பி, மனம் வருந்த அணியமாய் இல்லாத நிலையே அதற்கு வரம்பு கட்ட இயலும். அதாவது, மூர்க்கத்தனத்தில் பிடிவாதமாய் இருத்தல் - குறிப்பாகக் கிறிஸ்துவின் சிலுவையினுடையவும் உயிர்ப்பினுடையவும் சாட்சியத்தை ஏற்காமல், அவரின் அருளையும் உண்மையையும் எதிர்த்து நிற்றல் முதலியனவே அவருடைய மன்னிப்பு வழங்கும் அணியத்தையும் ஆற்றலையும் கட்டுப்படுத்த முடியும்.

ஆகவேதான் திருஅவை மனமாற்றத்தை எடுத்துரைத்துப் பறைசாற்றுகிறது. கடவுள்பால் மனந்திரும்புதல் என்பது *அவரது இரக்கத்தைக் கண்டடைவதிலேயே* எப்பொழுதும் அடங்கும். அதாவது, நம்மைப் படைத்தவர் என்னும் முறையிலும் நம் தந்தை என்னும் முறையிலும் அவரில் விளங்குகின்ற பொறுமையோடு பரிவும் கலந்த அன்பைக்[117] கண்டுணர்வதில் அது அடங்கும். "நம் ஆண்டவர் இயேசு கிறிஸ்துவின் கடவுளும் தந்தையுமானவர்"[118] மனிதரோடு செய்திருந்த உடன்படிக்கைக்கு இறுதி விளைபயன் வரை பிரமாணிக்கமாய் இருந்து - அதாவது, தம் திருமகனின் சிலுவைப் பாடுகள், இறப்பு, உயிர்ப்பு வரை பிரமாணிக்கமாய் இருந்து - அதன் வழியாக வெளிப்படுத்திய அன்பைக் கண்டுகொள்வதில் அடங்கும். இறைவன்பால் மனந்திரும்புதல் என்பது இரக்கம் மிகுந்த இறைத் தந்தையிடம் எப்போதும் திரும்பிச் செல்வதனால் விளையும் பயனே ஆகும்.

கனிவான அன்பு கொண்ட கடவுளின் இரக்கத்தைப் பற்றிய உண்மையான அறிவு மனமாற்றத்தின் நிலையான, வற்றாத ஊற்றாக அமைகிறது. மனமாற்றம் என்பது கணநேரமே நீடிக்கக்கூடிய உள்ளார்ந்த செயல் மட்டும் அன்று; அது ஒரு நிலையான மனப்பான்மையும் ஆகும்; அதாவது, உள்ளத்தின் நிலை எனலாம். கடவுளை இவ்வாறு அறிய வருவோர்,

---

117. காண் 1 கொரி 13:4.

118. காண் 2 கொரி 1:3.

அவரைக் "கண்டுகொள்வோர்" அனைவரும் அவர்பால் தொடர்ந்து மனந்திரும்பிக் கொண்டிருப்பதனாலேதான் வாழ முடியும். எனவே இவர்கள் *மனந்திரும்புகின்ற நிலையிலேயே* வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். *வழிப்போக்கரின் நிலையில்* வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஆண், பெண் அனைவரும் இவ் உலகில் மேற்கொண்டுள்ள திருப்பயணத்தினுடைய மிகவும் ஆழ்ந்த ஆக்கக்கூறாக இந்த மனமாற்ற நிலை அமைகிறது. சிலுவையில் அறையப்பெற்ற உயிர்த்தெழுந்த கிறிஸ்துவில் வெளிப்பட்ட இறைவனின் இரக்கத்தை வாய்மொழிப் படிப்பினை வழியாக மட்டும் அன்று, இறைமக்கள் அனைவருடைய வாழ்வுச் சான்று வழியாகவும் திருஅவை அறிக்கையிடுகிறது என்பது தெரிந்த ஒன்றே. இத்தகைய வாழ்வுச் சான்று வாயிலாக, இறைமக்களுக்கே உரித்தான பணியைத் திருஅவை நிறைவேற்றி வருகிறது. இப் பணி கிறிஸ்துவின் மீட்புப் பணியில் ஒரு பங்காகவும் ஒரு வகையில் அதன் தொடர்ச்சியாகவும் விளங்குகிறது. இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கத்தின் படிப்பினையினின்று எழும் கடமைகளை எல்லாம் கடவுளுடைய இரக்கத்தின் அடிப்படையில் மட்டுமே தான் ஏற்று நிறைவேற்ற முடியும் என்பதை இன்றையத் திருஅவை நன்கு அறிந்துள்ளது. இக் கடமைகளுள் முதன்மையானது கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொள்வோர் அனைவரையும் ஒன்றுசேர்க்க முனையும் கிறிஸ்தவ ஒன்றிப்புக்கான செயலீடுபாடு ஆகும். இதைப் பொறுத்தமட்டில் பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டுள்ள திருஅவை பின்வரும் உண்மையைத் தாழ்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொள்கிறது. அதாவது, மனிதப் பிளவுகளின் வலுவின்மையைவிட வலிமை படைத்த அன்பு மட்டுமே *இந்த ஒன்றிப்பை உறுதியாகக் கொண்டுவர முடியும்.* இந்த ஒற்றுமைக்காகவே கிறிஸ்து தந்தையை நோக்கி மன்றாடினார்; இதற்காகவே தூய ஆவியார் "சொல் வடிவம் பெற முடியாத நம்முடைய பெருமூச்சுகளின் வாயிலாய்"[119] என்றும் தந்தையிடம் நமக்காகப் பரிந்துபேசிக் கொண்டிருக்கின்றார்.

119. உரோ 8:26.

## 14. இரக்கத்தைச் செயல்படுத்தத் திருஅவை முனைகிறது

மனிதர் இறைவனின் இரக்கத்தைப் பெற்று அனுபவித்தால் மட்டும் போதாது, பிறர் மட்டில் "இரக்கம் காட்ட"வும் அழைக்கப்படுகின்றனர் என்னும் உண்மையை இயேசு கிறிஸ்து உணர்த்தியிருக்கிறார்: "இரக்கமுடையோர் பேறுபெற்றோர்; ஏனெனில் அவர்கள் இரக்கம் பெறுவர்."[120] செயல் அளவில் ஈடுபடுவதற்காக விடுக்கப்பட்ட அழைப்பாகவே திருஅவை இக் கூற்றைக் கருதுகிறது; எனவே இரக்கத்தைச் செயலாக்க முயல்கிறது. மலைப்பொழிவில் வரும் எல்லாப் பேறுகளுமே மனமாற்றத்திற்கான வழியையும் வாழ்வின் சீர்திருத்தத்துக்கான வழியையும் நமக்கு அடையாளம் காட்டுகின்றன. இருப்பினும் இரக்கமுடையோரைக் குறிப்பிடும் பேறு தனிச் சிறப்புக் கொண்டது. மனிதர் தமக்கு அடுத்திருப்பவர் மட்டில் காட்டும் அன்பினால் எந்த அளவுக்கு உள்ளூர மாற்றம் அடைகின்றனரோ அந்த அளவுக்கே அவர்கள் கடவுளின் இரக்கமிகு அன்பை, அவரது இரக்கத்தைப் பெறுகிறார்கள்.

நற்செய்தி காட்டும் உண்மையான இந்தச் சீரிய செயல்பாங்கு முடிவாக ஏற்கெனவே நிகழ்ந்துவிட்ட ஆவிக்குரிய மாற்றத்தை மட்டும் கொணர்வதில்லை; அது ஒரு முழுமையான வாழ்க்கைமுறை; கிறிஸ்தவ அழைத்தலின் இன்றியமையாத, நிலையான சிறப்புப் பண்பும் ஆகும். எண்ணற்ற இடையூறுகளுக்கு நடுவிலும் உள நிலையையும் சமுதாய இயல்பையும் ஒருங்கிணைத்து உயர்த்துகின்ற ஆற்றலாக அன்பை இடையறாது கண்டுபிடிப்பதிலும் தொடர்ந்து அதைச் செயல்படுத்துவதிலுமே மேற்கூறிய செயல்பாங்கு அடங்கும். தன் இயல்பிலேயே படைக்கும் ஆற்றல் கொண்ட, *இரக்கமிகு அன்பைப்* பற்றியே இவண் பேசுகின்றோம். மனிதர்களுக்கு இடையே ஏற்படும் பரஸ்பர உறவில் இரக்கமிகு அன்பு ஒருதலைச் சார்பான செயலாகவோ செயல்பாங்காகவோ ஒருபோதும் அமைந்திருப்பதில்லை; ஒருவர் கொடுத்துக்கொண்டே இருக்க, மற்றவர் பெற்றுக்கொண்டே இருக்கிறார் என நம்மை நினைக்கத் தூண்டும் நிகழ்ச்சிகளில்கூட, கொடுப்பவர் எப்போதும் பெறவும் செய்கிறார் என்பதே உண்மை (எ.கா., நோயாளியைக் கவனிக்கும் மருத்துவர்; கல்வி புகட்டும் ஆசிரியர்; பிள்ளைகளைப் பேணி வளர்க்கும் பெற்றோர்; தேவையில்

---

120. மத் 5:7.

உழல்வோர்க்கு உதவி செய்யும் கொடையாளி ஆகியோர். எவ் வகையில் பார்த்தாலும், இவர்களும் பெறுவோரின் நிலைக்கு - நன்மை அடைவோரின் நிலைக்கு - இரக்கமிகு அன்பைத் துய்த்துணர்வோரின் நிலைக்கு - வந்துவிட முடியும்; இவர்களும் இரக்கத்தைப் பெறுவோரின் நிலையை எய்திவிட முடியும்.

இப் பொருளில் சிலுவையில் அறையப்பெற்ற கிறிஸ்து நம் அனைவருக்கும் மிக உயர்ந்த முன்மாதிரியாக, தூண்டுதலாக, ஊக்கமாக விளங்குகிறார். நெஞ்சைக் கிளர வைக்கும் இந்த முன்மாதிரியை அடிப்படையாகக் கொண்டு நமது வாழ்க்கையை அமைக்கும்போது, மற்றவருக்குக் காட்டப்படும் இரக்கத்தைத் தமக்கே காட்டப்பட்டதாய் ஏற்றுக்கொள்கிறார் கிறிஸ்து[121] என்னும் உண்மையை உணர்ந்தவர்களாய், எல்லா வகைத் தாழ்மைப் பண்போடும் அவர்களுக்கு இரக்கம் காட்ட நம்மால் இயலும். இந்த முன்மாதிரியின் அடிப்படையில், ஒருதலைச் சார்பான முறையில் இரக்கத்தைப் புரிந்துகொண்டு செயல்படுவதை - அதாவது, இரக்கம் என்பது பிறருக்குச் செய்யப்படும் நன்மை மட்டுமே என உணர்ந்து, நம் சிந்தனை, செயல்கள் அனைத்தையும் நாம் தொடர்ந்து தூய்மைப்படுத்திய வண்ணம் இருக்க வேண்டும். யார் நம்மிடமிருந்து இரக்கம் பெறுகிறார்களோ, அவர்களிடமிருந்து நாமும் இரக்கம் பெறுகிறோம் என உள்ளூர நம்புவதே உண்மையான இரக்கமிகு அன்புச் செயலுக்கு அடையாளம் ஆகும். இத்தகைய இருதலைச் சார்பான, பரஸ்பரப் பண்புக்கூறு இல்லாவிட்டால், நம் செயல்கள் உண்மையான இரக்கச் செயல்கள் அல்ல; சிலுவைச் சாவுவரை கிறிஸ்து தம் சொல்லாலும் முன்மாதிரியாலும் நமக்குக் காண்பித்துச் சென்ற மனமாற்றம் நம்மில் இன்னும் முழுமையாக நிறைவு பெறவில்லை என்றே சொல்ல வேண்டும்; அவரால் நமக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்ட இரக்கமிகு அன்பின் சிறப்பு வாய்ந்த ஊற்றில் நாம் இன்னும் முழுமையாகப் பங்குகொள்ளவில்லை என்றே பொருள்.

இவ்வாறு தமது மலைப்பொழிவிலே இடம்பெற்ற இரக்கமுடையோர் பற்றிய பேறு வாயிலாகக் கிறிஸ்து நமக்குக் காண்பித்துள்ள வழியானது, இரக்கம் பற்றிச் சில நேரங்களில் நாம் காண்கின்ற சாதாரண மனிதக்

121. காண் மத் 25:34-40.

கருத்துரைகளைவிடப் பொருள்செறிவு கொண்டது. இக் கருத்துரைகளின்படி, ஒருதலைச் சார்பான செயலாக அல்லது செயல்பாங்காக இரக்கம் அமைகிறது; ஏனென்றால் இரக்கம் காட்டுவோர்க்கும் இரக்கம் பெறுவோர்க்கும் இடையே - நன்மை செய்வோர்க்கும் நன்மை பெறுவோர்க்கும் இடையே - ஒரு வகை இடைவெளி நிலவுகிறது. இதனால் ஆளுறவு நிலை, அல்லது சமுதாய உறவுகளினின்று இரக்கத்தைத் துண்டிக்கவும், அவற்றை நீதிமேல் மட்டும் கட்டி எழுப்பவும் வேண்டும் என்னும் எண்ணத்துடன் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இக் கருத்துரைகள் எல்லாம் இரக்கத்துக்கும் நீதிக்கும் இடையே உள்ள அடிப்படையான தொடர்பைச் சரியாகக் கண்டுணரத் தவறிவிடுகின்றன. இரக்கத்துக்கும் நீதிக்கும் இடையே நிலவும் இந்தத் தொடர்பு பற்றி விவிலிய மரபு முழுவதும் பேசுகிறது; எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, இயேசு கிறிஸ்துவின் மீட்புப் பணி இதைத் தெளிவுபடுத்துகிறது. *உண்மையான இரக்கமே நீதியின் அடிப்படை ஊற்று ஆகும் எனலாம்.* தன்னின் வேறான நலன்களை நேர்மையான முறையில் ஒருவர் மற்றவரோடு பங்கிட்டுக்கொள்வதை வரையறுப்பதற்கு ஏற்றது நீதி என்றால், அன்பு - அன்பு மட்டுமே ("இரக்கம்" என நாம் அழைக்கும் அந்தக் கனிவுமிகு அன்பும் இதில் அடங்கும்) - மனிதரை அவர்களுடைய பழைய நிலைக்கு மீண்டும் கொண்டு வர முடியும்.

உண்மையான கிறிஸ்தவப் பண்பு கொண்ட இரக்கமானது மனிதர் நடுவே நிலவவேண்டிய "சரிநிகர்வின்" *முழு நிறைவான அவதாரம்* என ஒரு வகையில் சொல்லலாம். இதனால் *நீதியின்* முழு நிறைவான அவதாரம் எனச் சொல்வதும் பொருந்தும்; ஏனெனில் நீதியானது தனக்கே உரித்தான முறையில் அதே விளைபயனையே நாடுகிறது. எனினும் நீதியால் விளையும் சரிநிகர்வு வரம்புக்கு உட்பட்டது; புலனால் அறியக்கூடியது; பொருள் நலன்களை மட்டுமே சார்ந்தது. ஆனால் அன்பும் இரக்கமும் மனிதர் ஒருவர் மற்றவரைச் சந்திக்க வைக்கின்றன; மனிதரையே ஒரு மதிப்பீடாகக் கொண்டு அவர்களுக்கே உரித்தான மாண்போடு ஒருவர் மற்றவரைச் சந்திக்க வைக்கின்றன. அதே நேரத்தில் "பொறுமையும் பரிவும்" கொண்ட அன்பினால்[122] மக்கள் இடையே ஏற்படும் "சரிநிகர்வு" வேற்றுமைகளைப் பூண்டோடு அழித்துவிடுவதில்லை. மாறாக, தம் கொடையை மற்றவர்

122. காண் 1 கொரி 13:4.

ஏற்றுக்கொள்ளும்போது, தாம் அதனால் பயன் அடைவதாக உணரும் மனிதர், இன்னும் அதிக வள்ளன்மை உடையவராக மாறுகிறார். அதே போன்று கொடையைப் பெறுவதன் வழியாக, கொடுப்பவருக்குத் தாம் நன்மை புரிவதாகக் கொடையை ஏற்பவர் உணர்ந்தார் என்றால், தம் பங்கைப் பொறுத்த மட்டில் அவரும் மனித மாண்பைப் போற்றி வளர்க்கிறார். மிக ஆழமான முறையில் ஒற்றுமைக்கு மக்களை இட்டுச் செல்ல இது துணை செய்யும்.

இவ்வாறு மக்களிடையே பரஸ்பர உறவுகளை வளர்க்க - மனிதத் தன்மை கொண்ட அனைத்தின் மட்டிலும் ஆழ்ந்த மரியாதையோடும் சகோதர உணர்வோடும் உறவுகளை *வளர்க்க* - இரக்கம் இன்றியமையாத ஒன்றாக அமைகிறது. நீதியை மட்டும் அளவுகோலாக வைத்துத் தங்களுக்குள் உறவுகளை முறைப்படுத்த விரும்பினால், இத்தகைய உறவை மக்களிடையே நிலைநாட்டுவது குதிரைக் கொம்பு ஆகிவிடும். ஆளுறவு நிலையின் *எல்லா மட்டத்திலும் நீதி "திருத்தப்பட" வேண்டும் எனச் சொல்லலாம்.* அதாவது, "பொறுமையுள்ளது, பரிவுள்ளது" எனப் புனித பவுல் போற்றும் அன்பைக் கொண்டு நீதி பெரும் அளவில் சரிசெய்யப்பட வேண்டும். வேறு சொற்களில் கூற வேண்டுமானால், *இரக்கமிகு அன்பின்* பண்புகளை நீதி கொண்டிருக்க வேண்டும்; ஏனெனில் இந்த அன்பே நற்செய்தியினுடையவும் கிறிஸ்தவ நெறியினுடையவும் சாரமாக உள்ளது. மேலும் *உள்ளக் கனிவு, கூருணர்வு* முதலியவற்றையும் *இரக்கமிகு அன்பு* குறிக்கும் என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். இப் பண்புகள் ஊதாரி மகன் உவமையில்[123] மிகச் சிறப்பாகப் பளிச்சிடுகின்றன. காணாமற்போன ஆடு, காணாமற்போன திராக்மா பற்றிய உவமைகளிலும்[124] இவற்றைக் காணலாம். மேலும் தங்களுக்குள் மிக நெருக்கமாய் இருப்போருக்கு இடையிலேயும் இந்த இரக்கமிகு அன்பு மிக இன்றியமையாதது ஆகிறது; கணவன்-மனைவி, பெற்றோர்-பிள்ளைகள், நண்பர்கள் ஆகியோரிடையே இது மிளிரவேண்டும்; கல்வித் துறையிலும் அருள்பணியிலும் இது ஒளிர வேண்டும்.

---

123. காண் லூக் 15:11-32.

124. காண் லூக் 15:1-10.

ஆனால் இரக்கமிகு அன்பின் செயல்தளம் மேற்சொன்னவற்றை மட்டுமே சார்ந்தது என்றில்லை, பண்பாட்டு, சமுதாய, பொருளாதார, அரசியல் துறைகளில் மேற்கொள்ளப்படும் எல்லா முயற்சிகளும் "அன்பின் பண்பாட்டை"யே[125] தங்கள் குறிக்கோளாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதைத் திருத்தந்தை ஆறாம் பால் பல்வேறு வேளைகளில் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். சமூக வாழ்வின் பரந்த, சிக்கலான துறைகள் சார்ந்தவற்றில், "கண்ணுக்குக் கண், பல்லுக்குப் பல்"[126] என்பதையே நமது அளவுகோலாகக் கொண்டு சிந்திக்கவும் செயல்படவும் முனைந்தோம் என்றால் - வேறொரு மனநிலையைப் புகுத்தி அடிப்படையிலேயே இக் கூற்றை மாற்றியமைத்திட முனையவில்லை என்றால் - மேற்கூறிய "அன்பின் பண்பாட்டை" நாம் ஒருபோதும் அடைய முடியாது என்பதையும் ஈண்டுச் சொல்லியாக வேண்டும். இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கமும் இதே வழியைத்தான் நமக்குக் காட்டுகிறது என்பது தெளிவு. *உலகை இன்னும் அதிக மனிதத் தன்மை மிகுந்ததாய் மாற்றியமைப்பதற்கான தேவை*[127] பற்றி அது திரும்பத் திரும்பப் பேசுகிறது; இக் கடமையை நிறைவேற்றுவதே இன்றைய உலகில் தனது பணி எனவும் திருச்சங்கம் கூறுகிறது. ஆளுறவின் பல்வேறு நிலைகளிலும் சமுதாய உறவுகளிலும் நீதியை மட்டும் அன்று, இரக்கமிகு அன்பையும் நாம் புகுத்தினால்தான், சமுதாயம் "அதிக மனிதத் தன்மை" பெற்றதாய் இலங்க முடியும். இத்தகைய அன்புதான் மீட்பின் செய்தியினுடைய - நற்செய்தியினுடைய - கருப்பொருள்.

சமூகத்தின் ஒழுக்கநெறி அமைப்பைச் சார்ந்த பரஸ்பர மனித உறவுகளின் ஊடே நற்செய்தியின் கருப்பொருளாகிய மன்னிப்பின் தன்மையைப் புகுத்தினால்தான் அது இன்னும் அதிக மனிதத்தன்மை வாய்ந்ததாய் மாற வழி உண்டு. *பாவத்தைவிட ஆற்றல் படைத்த அன்பு* இவ்

---

125. காண் *ஆறாம் பாலின் போதனைகள்,* XIII (1975), பக். 1568 (புனித ஆண்டின் முடிவில் - 1975, டிசம்பர் 25-ஆம் நாள் கொடுக்கப்பட்டது).

126. மத் 5:38.

127. காண் இன்றைய உலகில் திருஅவை பற்றிய அருள்பணிக் கொள்கை விளக்கம், 40:அ. ஆ. ந. 58 (1966), பக். 1057-1059; திருத்தந்தை ஆறாம் பால், *தந்தையின் பரிவிரக்கத்தோடு* என்னும் திருத்தூது அறிவுரை, குறிப்பாக எண். 1-6; அ. ஆ. ந. 67 (1975), பக். 7-9,17-23.

உலகில் நிலவுகிறது என்பதை மன்னிப்பே எண்பிக்கிறது. மேலும் மன்னிப்பு ஒப்புரவுக்கு அடிப்படை நிபந்தனையாகவும் அமைகிறது. மனிதரோடு கடவுள் உறவு கொள்வதற்கு மட்டும் அன்று, மனிதர் தங்களுக்குள் உறவு கொள்வதற்குமே இது தேவை. மன்னிப்பை மறந்த உலகம் நட்பார்வமற்ற, உணர்ச்சியற்ற நீதியின் உலகமாகவே காட்சி அளிக்கும்; ஏனெனில் இத்தகைய நீதியின் பெயரால் ஒவ்வொரு மனிதரும் மற்ற மனிதர்களுக்கு எதிராகத் தம் சொந்த உரிமைகளை வலியுறுத்துவரே தவிர, வேறு அன்று. இவ்வாறு மனிதருள் குடிகொண்டிருக்கும் பல வகையான தன்னல நாட்டங்கள் மனித வாழ்வையும் மனிதச் சமுதாயத்தையும், வலியோர் வலிமையற்றோர்மீது சுமத்தும் அடக்குமுறை அமைப்பாக மாற்றிவிடக்கூடும்; அல்லது ஒரு குழு மற்றொரு குழுவுக்கு எதிராக நிகழ்த்தும் நிலையான பூசல்களின் காட்சியரங்கமாக அவற்றை ஆக்கிவிடக்கூடும்.

இதன் பொருட்டே, இயேசு கிறிஸ்துவில் சிறப்பாக வெளிப்பட்ட இரக்கத்தின் மறைபொருளைப் *பறைசாற்றுவதையும், அதை வாழ்வில் செயல்படுத்துவதையும்* தனது தலையாய கடமைகளுள் ஒன்றாக வரலாற்றின் எல்லாக் கட்டங்களிலும், குறிப்பாக நாம் வாழும் இக் காலத்தில் திருஅவை கொள்ள வேண்டும். கொடிய ஆற்றல்கள் படைத்த மூவகை இச்சைகளின் உள்ளார்ந்த செயல்பாட்டுக்கு உள்பட்ட மனிதரை உருவாக்குகின்ற வாழ்வினின்று வேறுபட்ட இன்னொரு வாழ்வின் *ஊற்றாக* இரக்கத்தின் மறைபொருள் விளங்குகிறது. இது நம்பிக்கையாளர்களின் சமூகமாகிய திருஅவைக்கு மட்டும் அன்று, ஒரு வகையில் மனித இனம் முழுவதற்குமே பொருந்தும்.[128] இம் மறைபொருளின் பெயராலேயே எப்பொழுதும் மன்னிக்கக் கிறிஸ்து நமக்குக் கற்பித்துள்ளார். இது தொடர்பாக அவரே நமக்குக் கற்றுக்கொடுத்துள்ள இறைவேண்டலை எத்தனை முறை நாம் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லுகிறோம்! "எங்களுக்கு எதிராகக் குற்றம் செய்தோரை *நாங்கள் மன்னித்துள்ளதுபோல எங்கள் குற்றங்களை மன்னியும்*"[129] என வேண்டும்போது, நம்மைப் பொருத்த மட்டில் குற்றம் செய்தவர்களுக்காகவே நாம் மன்றாடுகிறோம். இச் சொற்கள் விளக்குகின்ற, நமது உள்ளத்திலே ஆழமாகப் பதியவைக்கின்ற மனநிலையின் உயரிய

---

128. காண் 1 யோவா 2:16.

129. மத் 6:12.

மதிப்பீட்டை விளக்குவது கடினம். பிறரைப் பற்றியும் சரி, தம்மைப் பற்றியும் சரி, ஒவ்வொரு மனிதருக்கும் இச் சொற்கள் எத்தனையோ காரியங்களைச் சொல்லுகின்றன! நாம் ஒருவர் மற்றவருக்குக் குற்றவாளிகள் என்னும் உணர்வு, சகோதரக் கூட்டொருமைப்பாட்டுக்கு விடுக்கப்படும் அழைப்போடு கைகோத்துச் செல்லுகிறது. இந்த ஒருமைப்பாடு பற்றியே, "அன்பினால் ஒருவர் மற்றவரைத் தாங்கிக்கொள்ளுங்கள்"[130] என்னும் தமது இரத்தினச் சுருக்கமான அறிவுரையில் புனித பவுல் விளக்குகிறார். மனிதரைக் குறித்தும் சரி, தம்மையோ பிறரையோ குறித்தும் சரி, மனிதர் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய தாழ்மைப் பண்பின் பாடத்தை இங்கே நாம் காணலாம். நமது அன்றாட வாழ்வுக்கும் நமது வாழ்வின் வெவ்வேறு நிலைகளுக்கும் தேவையான நன்மனத்தைப் புகட்டும் பள்ளி இதோ! இந்தப் படிப்பினையை நாமே புறக்கணிக்க நேர்ந்தால், வாழ்வு, கல்வி பற்றிய மனித நலச் செயல்திட்டங்கள் என்ன ஆகும்?

பிறரை மன்னிக்க வேண்டிய தேவையைக் கிறிஸ்து மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்துகிறார். இதனால்தான் தமக்கு அடுத்திருப்பவரை எத்தனை முறை மன்னிக்க வேண்டும் என்று பேதுரு அவரைக் கேட்டபோது, "ஏழு முறை மட்டுமல்ல; எழுபது தடவை ஏழு முறை"[131] என்று அவர் பதில் இறுத்தார். இந்த அடையாள எண்ணின் பொருள் என்ன? எல்லாரையும் எப்போதும் மன்னிக்க வேண்டும் என்பதே. மன்னிப்பதில் தாராளம் உடையவராய் இருத்தல் வேண்டும் என்பதால், *நீதியின் உண்மைக் கோரிக்கைகளை நாம் புறக்கணித்துவிடலாம் எனப் பொருள் ஆகாது* என்பது தெளிவு. நீதியை நாம் சரியாகப் புரிந்துகொண்டோம் என்றால், மன்னிப்பின் நோக்கமே நீதிதான் என்பதை உணர்வோம். மன்னிப்பு அல்லது அதன் ஊற்றாக விளங்கும் இரக்கம் என்றால் தீமை, இடறல், (மனக்) காயம், அவமதிப்பு முதலியன மட்டில் சலுகை காட்டுதல் எனப் பொருள்படாது. நற்செய்தியின் எந்தப் பகுதியிலும் இதற்கு ஆதாரம் காண முடியாது. எவ் விதத்தில் நோக்கினாலும், தீமைக்கும் இடறலுக்கும் பரிகாரம் செய்தல் - (மனக்) காயத்துக்கு ஈடு செய்தல் - அவமதிப்புக்கு மாற்றீடு செய்தல் முதலியன மன்னிப்புக்கான நிபந்தனைகள் என்பதை நாம் மறத்தலாகாது.

---

130. எபே 4:2; காண் கலா 6:20.

131. மத் 18:22.

இவ்வாறு நீதியின் அடிப்படை அமைப்புமுறை எப்போதுமே இரக்கத்தைச் சார்ந்துள்ளது. எனினும் நீதிக்குப் புதுப் பொருள் கொடுக்கும் ஆற்றல் படைத்தது இரக்கம். இது மன்னிப்பில் எளிமை நிறைந்ததாக, முழுமையாக வெளிப்படுகிறது. நீதிக்கே உரித்தான ஈடு செய்தல், தற்காலிகப் போர் நிறுத்த உடன்பாடு முதலிய செயற்பாங்குகளுக்கு மேலாக, அன்பு தேவை எனவும், இதனால்தான் மனிதர் தம்மையே மனிதராக நிலைநாட்ட முடியும் எனவும் மன்னிப்பு எண்பிக்கிறது. நீதியின் நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றும்போதுதான், அன்பு தன் உள்ளார்ந்த இயல்பை வெளிப்படுத்த இயலும். ஊதாரி மகன் உவமையை நாம் பகுத்தாய்ந்தபோது, *மன்னிப்பு அருள்பவரும் மன்னிப்புப் பெறுபவரும்* ஒரு முக்கியக் கட்டத்தில் ஒருவர் மற்றவரைச் சந்திக்க நேரிடுகிறது என்பதை ஏற்கெனவே கவனத்துக்குக் கொண்டு வந்தோம். அதாவது, மனிதரின் மாண்பு அல்லது அடிப்படையான மதிப்பு இழக்கப்பட முடியாத ஒன்று; இம் மாண்பையும் மதிப்பையும் நிலைநாட்டுவது அல்லது மீண்டும் கண்டுகொள்வது அளவற்ற மகிழ்ச்சிக்கு வித்திடுகிறது.[132]

வாழ்விலும் நடத்தையிலும் மட்டும் அல்ல, கல்விப் பணி, அருள்பணியிலும் மன்னிப்பின் *உண்மைத் தத்துவத்தை* நிலைநிறுத்துவதைத் திருஅவை தனது கடமையாகவும் தனது பணியின் குறிக்கோளாகவும் முறையாகக் கருதுகிறது. திருஅவை மன்னிப்பைப் பாதுகாப்பது எவ்வாறெனில், மன்னிப்பின் ஊற்றை - அதாவது, இயேசு கிறிஸ்துவில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட கடவுளுடைய இரக்கம் என்னும் மறைபொருளை - பேணிப் போற்றுவதாலேயே.

"மீட்பரின் ஊற்றுகளினின்று...முகந்து கொள்வதே"[133] என்பது அன்றி, திருஅவையினுடைய பணியின் அடித்தளம் வேறு இல்லை. இப் பணி வத்திக்கான் சங்கத்தின் வெவ்வேறு அதிகாரபூர்வமான அறிக்கைகளும், திருத்தூதுப் பணியின் பன்னூறாண்டு அனுபவமும் சுட்டிக்காட்டுகின்ற எல்லாத் துறைகளையும் சார்ந்ததாகும். தனிமனிதராகிய கிறிஸ்தவர்களுடைய வாழ்வுக்கும், தனித்தனிச் சமூகங்களின் வாழ்வுக்கும், இறைமக்கள் அனைவருடைய வாழ்வுக்கும் திருஅவை ஆற்றவேண்டிய

---

132. காண் லூக் 15:32.

133. காண் எசா 12:3.

பணியைக் குறித்த பல வழிகாட்டு நெறிகளை இந்த ஊற்றினின்று பெறுகின்றோம். "கொடையாகப் பெற்றீர்கள்; கொடையாகவே வழங்குங்கள்"[134] என்று போதித்தது மட்டும் அன்றி, அதற்கு ஏற்பத் தமது வாழ்விலும் முன்மாதிரியாய் விளங்கிய ஆண்டவர் நம்மிடம் எதிர்பார்க்கும் எளிய மனத்தினை நாம் கொண்டிராவிட்டால், "மீட்பரின் ஊற்றுகளிலிருந்து முகந்துகொள்ள" முடியாது. இவ்வாறு திருஅவையின் வாழ்வு, பணி இவற்றின் வழிகளில் எல்லாம் - நம் ஆண்டவரின் "அரும்பெரும் செயல்களுக்காகச்" சான்று பகரும் திருஅவைப் பணியாளர்கள், கண்காணிப்பாளர்கள், இறைமக்கள் ஆகிய அனைவருடைய நற்செய்தி மைய ஏழைமை வழியாக - "இரக்கம் மிகுந்த கடவுள்" தம்மையே வெளிப்படுத்துகின்றார்.

134. மத் 10:8.

# VIII. நமது காலத்தில் திருஅவையின் மன்றாட்டு

## 15. இறைவனின் இரக்கத்தைத் திருஅவை வேண்டுகிறது

சிலுவையில் அறையப்பெற்று உயிர்த்தெழுப்பப்பெற்ற கிறிஸ்து மூலம் வெளிப்படுத்தப்பட்ட இறைவனின் இரக்கம் பற்றிய உண்மையைத் திருஅவை பறைசாற்றி, பல்வேறு வழிகளில் அறிக்கையிடுகிறது. தொடர்ந்து, மனிதர் வழியாக மனிதர்க்கு இரக்கம் காட்ட விரும்புகிறது. இப்பொழுது இருக்கின்ற உலகைவிடச் சிறந்த, "அதிக மனிதத்தன்மை" கொண்ட ஓர் உலகை இன்றும் நாளையும் உருவாக்குவதில், தான் கொண்டுள்ள அக்கறைக்கு இதை இன்றியமையாத ஒரு நிபந்தனையாகவும் காண்கிறது. ஆயினும், எந்த நேரத்திலும், வரலாற்றின் எந்தக் கட்டத்திலும் – குறிப்பாக, மிக நெருக்கடியான இக் காலத்தில் – *இறைவனின் இரக்கத்துக்காக மன்றாடுவதைத்* திருஅவை மறந்துவிட முடியாது; மனித இனத்தை அழுத்தி அச்சுறுத்துகின்ற தீமையின் பல்வேறு வடிவங்களுக்கு நடுவில் இறைவனின் இரக்கத்தைக் கெஞ்சி மன்றாடுவதை மறக்க இயலாது. இதுவே கிறிஸ்து இயேசுவில் திருஅவைக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள அடிப்படை உரிமையும் கடமையும் ஆகும்; கடவுள் மட்டிலும் மனிதர் மட்டிலும் திருஅவை கொண்டுள்ள உரிமையும் கடமையும் ஆகும். மதச்சார்பற்ற தன்மை என்னும் கோட்பாட்டுக்குப் பணிந்து, மனிதரின் மனச்சான்று எந்த அளவுக்கு "இரக்கம்" என்னும் சொல்லின் பொருளைப் புரிந்துகொள்ளத் தவறுகின்றதோ – எந்த அளவுக்கு அது இறைவனிடமிருந்து அகன்று செல்லுகின்றதோ – எந்த அளவுக்கு இரக்கத்தின் மறைபொருளினின்று அது ஒதுங்கிச் செல்லுகின்றதோ – அந்த அளவுக்கு "உரத்த குரலெழுப்பிக்"[135] கடவுளின் இரக்கத்தை வேண்டிடத் *திருஅவைக்கு உரிமையும் கடமையும்* உண்டு. இரக்கத்தை இறைஞ்சி இறைவன்பால் எழுப்பப்பட வேண்டிய இவ்

---

135. காண் எபி 5:7.

"உரத்த குரல்கள்" இக் காலத் திருஅவையின் அடையாளமாகத் துலங்கவேண்டும்; சிலுவையில் அறையப்பெற்று உயிர்த்தெழுப்பப்பெற்ற இயேசுவில் - அதாவது, பாஸ்கா மறைபொருளில் - ஏற்கெனவே அருளப்பட்டுவிட்டதாகத் திருஅவை அறிக்கையிட்டுப் பறைசாற்றும் இரக்கத்தின் உறுதியான வெளிப்பாடாக இக் குரல்கள் விளங்க வேண்டும். இப் பாஸ்கா மறைபொருளில்தான் இரக்கத்தின் முழு நிறைவான வெளிப்பாடு காணக்கிடக்கிறது. அதாவது, சாவைவிட ஆற்றல் படைத்த, பாவத்தைவிடச் சக்தி வாய்ந்த, எல்லா வகைத் தீமைகளையும்விட வலிமை கொண்ட அன்பு - 'மனிதர் படுகுழியில் விழும்போதும் அவர்களைத் தூக்கி நிறுத்திடும் அன்பு - மாபெரும் அச்சுறுத்தல்களினின்று அவர்களை விடுவிக்கும் அன்பு - இம் மறைபொருளில்தான் முழுமையாக வெளிப்பட்டது.

இன்றைய மனிதர் இவ் அச்சுறுத்தல்களை உணர்கின்றனர். இவை பற்றி மேலே கூறப்பட்டது பொதுவான ஒரு குறிப்புச் சுருக்கமே தவிர வேறு அன்று. உலகில் புரையோடிக் கிடப்பதோடு, மனித இனத்துக்கு முட்டுக்கட்டை போடுகின்ற பயங்கர அழுத்தநிலைகளுக்கான தீர்வு பற்றி இன்றைய மனிதர் அடிக்கடி கவலையோடு கேள்வி எழுப்புகின்றனர். *"இரக்கம்" என்னும் வார்த்தையைச் சில நேரங்களில் சொல்வதற்குக்கூடத் துணிச்சல் அற்ற நிலையில்* மனிதர் இறக்க நேரிடும்போது, அல்லது மறையின் உட்பொருளை இழந்த மனச்சான்றுக்கு இணைமாற்றை அவர்கள் காணாமல் தவித்திடும் வேளையில், தமது சொந்தப் பெயரால் மட்டும் அன்று, நம் காலத்தில் வாழும் ஆண், பெண் அனைவருடைய பெயராலுமே *இச் சொல்லை எடுத்துக்கூறத் திருஅவைக்கு அதிகத் தேவை எழுகிறது.*

எனவே இரக்கம் பற்றிய இந்த ஏட்டில் நான் கூறியுள்ள ஒவ்வொன்றும் *ஆர்வமிக்க மன்றாட்டாகத் தொடர்ந்து மாற்றப்படவேண்டும்;* இன்றைய உலகில் மனிதரின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப இரக்கத்தை மன்றாடும் குரலாக மாற்றப்பட வேண்டும். திருநூலிலும் திருஅவை மரபிலும், தலைமுறை தலைமுறையாக வரும் எண்ணற்ற இறைமக்களின் உண்மையான நம்பிக்கை வாழ்விலும் செறிவான சொல்திறம் கண்ட இரக்கம் பற்றிய *உண்மையை இக் குரல் முழுமையாக வெளியிடட்டும்.* இவ்வாறு குரல் எழுப்பி, திரு(விவிலிய) ஆசிரியர்கள் போன்று கடவுளைக் கெஞ்சி மன்றாடுவோம்;

ஏனெனில் தாம் படைத்தவற்றுள் எதையும் அவர் வெறுப்பதில்லை;[136] அவர் தமக்கும் தம் தந்தைமைக்கும் அன்புக்கும் பற்றுறுதி உள்ளவர். இறைவாக்கினர் போன்று, தாய்க்குரிய சிறப்பியல்புகள் கொண்ட அந்த அன்பை நோக்கி அறைகூவல் விடுப்போம்; தாயைப் போன்று தம் பிள்ளைகள் ஒவ்வொருவரையும் பின்தொடர்கின்ற அன்பைக் - காணாமற்போன ஆடுகள் ஒவ்வொன்றையும் தேடிச் செல்லும் அன்பை - கூவி அழைப்போம். காணாமற்போன ஆடுகளின் எண்ணிக்கை பல கோடிகளைத் தாண்ட நேரிட்டாலும் - இந்த உலகில் தீமை நன்மையை மேற்கொள்ள நேரிட்டாலும் - அன்றொரு நாள் நோவா காலத்து மக்கள் செய்ததுபோல, இன்றைய மக்கள் தங்களின் பாவங்களின் பொருட்டுப் புதியதொரு "வெள்ளப்பெருக்குக்குத்" தங்களையே தகுதியாக்கிக்கொள்ள நேரிட்டாலும் - அந்த அன்பை வேண்டி நிற்போம். கிறிஸ்து தமது மீட்புப் பணியில் நமக்கு வெளிப்படுத்திய தந்தைக்குரிய அன்பின் - அவரது சிலுவை, இறப்பு, உயிர்ப்பில் தன் சிகரத்தை அடைந்த அந்த அன்பின் - துணையை நாடுவோம். "தலைமுறை தலைமுறையாய் அவர் இரக்கம் காட்டிவருகிறார்" என்று இரக்கம் பற்றி மரியா தம் *புகழ்ச்சிப் பாடலில்* அறிக்கையிட்ட சொற்களை நினைவில் கொண்டவர்களாய், கிறிஸ்து வழியாக இறைவனின் துணையை நாடுவோம்; நமது தலைமுறைக்காக இறைவனின் இரக்கத்தை இறைஞ்சுவோம். மரியாவின் முன்மாதிரியைப் பின்பற்றி மனித இனத்தின் அருள்வாழ்வுசார் அன்னையாகத் திகழ முனையும் திருஅவை தனது தாய்க்குரிய அக்கறையை இம் மன்றாட்டு மூலம் வெளிப்படுத்தட்டும்! அதே நேரத்தில் தனது பற்றுநிறை அன்பை - இறைவேண்டல் செய்வதற்கான உடனடித் தேவையை உண்டாக்குகின்ற அன்பை - வெளிப்படுத்தட்டும்!!

கிறிஸ்து நம் உள்ளங்களில் பதித்திருக்கும் *நம்பிக்கை, எதிர்நோக்கு, அன்பு ஆகியவற்றால்* உந்தப்பட்டு, நம் *விண்ணப்பங்களை* ஒப்படைப்போம். மேற்கூறிய மனநிலை, இறைவன்பால் நாம் கொள்ளவேண்டிய அன்பையும் தன்னுள் அடக்கும். சில வேளைகளில் இந்த இறைவனைவிட்டு இன்றைய மனிதர் வெகு தூரம் சென்றுவிடுகின்றனர். தமக்குப் புறம்பானவராக அவரைக் காண்கின்றனர்; அவர் "தேவைப்படாதவர்" என்று பலவாறு

---

136. காண் சஞா 11:24; திபா 145:9; தொநூ 1:31.

அறிக்கையிட்டுள்ளனர். *இறைவன் நம்மீது காட்டும் அன்பு* இதுதான்; ஆனால் இன்றைய மனிதர் அவரை ஏளனம் செய்து ஒதுக்கிவைக்கின்றனர் என்பதை நாம் ஆழமாக உணர்கிறோம். எனவேதான் சிலுவையில் தொங்கிய கிறிஸ்துவோடு சேர்ந்து, "தந்தையே, இவர்களை மன்னியும்; ஏனெனில் தாங்கள் செய்கிறது என்னவென்று இவர்களுக்குத் தெரியவில்லை"[137] எனக் குரலெழுப்ப நாம் அணியமாவோம். அதே நேரத்தில் இம் மனநிலை *மக்கள் மட்டில் நாம் கொள்ளவேண்டிய அன்பையும்* உள்ளடக்கும்; இது எந்த வித விதிவிலக்கையோ பிரிவினையையோ ஏற்படுத்தாமல் ஆண், பெண் அனைவரையும் உள்ளடக்கும் அன்பு - இனம், பண்பாடு, மொழி, கொள்கைக் கண்ணோட்டம் முதலிய வேறுபாடுகள் அறியாத அன்பு - நண்பர், பகைவர் என்னும் வேறுபாடு பாராட்டாத அன்பு - மக்கள் மட்டில் நாம் கொள்ள வேண்டிய அன்பு - இதுவே. ஒவ்வொரு தனிநபர், குடும்பம், நாடு, சமூகக் குழுவுக்கும் - இளைஞர், வயதுவந்தோர், பெற்றோர், முதியோர் ஆகிய அனைவருக்கும் - எந்த வித விதிவிலக்கும் இன்றி, எல்லா உண்மை நலன்களும் கிடைத்திட விழையும் அன்பு இதுவே. எல்லா வித உண்மை நலன்களையும் மனிதர் ஒவ்வொருவருக்கும் உறுதிப்படுத்தவும், எவ் வகைத் தீங்கையும் அகற்றித் துடைத்திடவும் மனிதர் கொள்ளும் ஆர்வமுள்ள அக்கறையே இந்த அன்பு.

கிறிஸ்துவின் பணியாளர் என்னும் முறையிலும், கடவுளுடைய மறைபொருள்களின் கண்காணிப்பாளர்[138] என்னும் முறையிலும், என்னை வழிநடத்தி, வரலாற்றின் இக் காலக் கட்டத்தில் மனித இனத்துக்காக இறைவனுடைய இரக்கத்தை மன்றாடத் தூண்டும் நம்பிக்கையையும் எதிர்நோக்கையும் இக் கால மனிதருள் யாரேனும் பகிர்ந்துகொள்ளாதிருந்தால், *எனது அக்கறைக்கான காரணத்தையாவது* புரிந்துகொள்ள அவர்கள் முயற்சி செய்யட்டும். இக் கால மனிதர் பலரின் உள்ளுணர்வுகளுக்கு ஏற்ப மனிதர்பாலும், மனிதப் பண்பு சார்ந்த அனைத்தின்பாலும் எழும் அன்பு பேரிடர்களால் அச்சுறுத்தப்பட்டு வருகிறது. மனிதரின் உயரிய அழைப்பை நமக்கு வெளிப்படுத்துகின்ற கிறிஸ்துவின் மறைபொருள்தான், மனிதருடைய ஈடு இணையற்ற மாண்பை *மனிதரின் மீட்பர்* என்னும்

---

137. லூக் 23:34.

138. காண் 1 கொரி 4:1.

சுற்றுமடலில் வலியுறுத்த என்னைத் தூண்டியது. கிறிஸ்துவின் அதே மறைபொருளில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட இரக்கத்தை இறைவனின் இரக்கமிகு அன்பு என அறிக்கையிடவும் இதுவே என்னைக் கடமைப்படுத்துகிறது. அது போலவே அந்த இரக்கத்தின் துணையை நாடவும் - இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் கட்டத்தை நெருங்கிக்கொண்டிருக்கும் இவ் வேளையில், திருஅவையினுடையவும் உலகினுடையவும் வரலாற்றின் கடினமான, நெருக்கடியான கட்டத்தில் அதைக் கெஞ்சி மன்றாடவும் - மேற்கூறிய மறைபொருள்தான் என்னைத் தூண்டுகிறது.

சிலுவையில் அறையப்பெற்று உயிர்தெழுந்த இயேசு கிறிஸ்துவின் பெயராலும், மனித வரலாற்றில் நீடித்து நிலைநிற்கும் அவருடைய மீட்புப் பணியில் விளங்கிய மனநிலையோடும் *நாம் குரல் எழுப்பி மன்றாடுகிறோம்.* இறைத் தந்தையில் இருக்கும் அன்பு, வரலாற்றின் இக்கட்டான இக் கட்டத்தில் மீண்டும் ஒரு முறை வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டும் என மன்றாடுகிறோம். திருமகன், தூய ஆவியாரின் செயல்கள் வழியாக, நாம் வாழும் இன்றைய உலகில் அந்த அன்பு குடிகொண்டிருக்கிறது என்பதைப் பிறர் கண்டுகொள்ள வேண்டும் என மன்றாடுகிறோம். அந்த அன்பு தீமையைவிட அதிக ஆற்றல் படைத்தது; பாவம், சாவைவிட அதிக வலிமை வாய்ந்தது என்பதை எல்லாரும் உணர்ந்திட வேண்டும் என மன்றாடுகிறோம். "தலைமுறை தலைமுறையாய் அவர் இரக்கம் காட்டிவருகிறார்" என இடையறாது பறைசாற்றிக் கொண்டிருக்கின்ற மரியாவின் பரிந்துரை வழியாகவும், "இரக்கமுடையோர் பேறுபெற்றோர்; ஏனெனில் அவர்கள் இரக்கம் பெறுவர்"[139] என்னும் மலைப்பொழிவின் கூற்று தங்கள் வாழ்வில் ஏற்கெனவே முழுமை எய்தியதை அனுபவித்து உணர்ந்தவர்களின் பரிந்துரை வழியாகவும் இக் கருத்துக்காக மன்றாடுகிறோம்.

திருஅவையின் தன்னிறையறிவில் புதியதொரு கட்டத்தை நமக்குக் காட்டுகின்ற இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கத்தின் முடிவுகளை நாம் வாழ்கின்ற வரலாற்றுத் திருப்புக் கட்டத்திற்கு ஏற்பச் செயலாக்கும் பெரும் பணியைத் திருஅவை தொடர வேண்டும். இப் பணியை ஆற்றும்பொழுது எந்த ஒரு காரணத்தைக் கொண்டும் *திருஅவை* தனக்குள் அடைபட்டுக்கிடக்கக் கூடாது என்னும் முழு உணர்வினால் அது தொடர்ந்து வழிநடத்தப்பட வேண்டும்.

---

139. மத் 5:7.

*திருஅவை இருப்பதே கடவுளை வெளிப்படுத்துவதற்காகத்தான்;* அதாவது, தம்மையே கிறிஸ்துவில் "காணும்" பேற்றினை நமக்கு அளித்துள்ள தந்தையை வெளிப்படுத்துவதற்காகத்தான்.[140] மனித வரலாற்றின் எதிர்ப்பு எவ்வளவுதான் ஆற்றல் வாய்ந்ததாய் இருந்தாலும் - இக் காலப் பண்பாட்டுக் கூறுகள் எவ்வளவுதான் பல *திறமுடைத்தனவாய்* இருந்தாலும் - மனித உலகம் கடவுளை எவ்வளவுதான் அதிகமாக மறுத்தாலும் - அவை எல்லாவற்றையும்விட அதிகமாக இம் மறைபொருளோடு - பல காலங்களாகக் கடவுளில் மறைந்திருந்து, பின்னர் இயேசு கிறிஸ்து வழியாக ஒரு குறிப்பிட்ட காலக் கட்டத்தில் மனிதரோடு பகிர்ந்துகொள்ளப்பட்ட இம் மறைபொருளோடு - நாம் நெருங்கிப் பிணைந்திருக்க வேண்டும்.

இறுதியாக உங்கள் அனைவருக்கும் என் திருத்தூது ஆசியை நெஞ்சார்ந்த அன்புடன் வழங்குகிறேன்.

உரோமையில் புனித பேதுரு பெருங்கோவிலில் 1980-ஆம் ஆண்டு நவம்பர்த் திங்கள் 30-ஆம் நாளில், திருவருகைக் காலத்தின் முதல் ஞாயிறு அன்று, எனது தலைமை ஆயர் பணியின் மூன்றாம் ஆண்டில் இது வழங்கப்பட்டது.

**இரண்டாம் ஜான் பால்**

திருத்தந்தை

140. காண் யோவா 14:9.

“இரக்கத்தைச் செயல்படுத்துவது என்பது கடவுளுக்கே உரிய ஒன்று. அவர் தம் பேராற்றலைக் குறிப்பாக இவ் வகையில் வெளிப்படுத்துகின்றார்” (*இரக்கத்தின் முகம்*, எண் 6).

**புனித தாமஸ் அக்குவினாஸ்**

“இரக்கம் என்பது தந்தையின் செயல்பாடு மட்டுமன்று; அவருடைய உண்மைப் பிள்ளைகள் யார் என்பதை உறுதிப்படுத்தும் அளவுகோலாகவும் அது உள்ளது” (*இரக்கத்தின் முகம்*, எண் 9).

**திருத்தந்தை பிரான்ஸிஸ்**

“படைத்தவருடையவும் மீட்பருடையவும் மாபெரும் பண்புக்கூறான இரக்கத்தைத் திருஅவை அறிக்கையிட்டுப் பறைசாற்றும்போது – மீட்பருடைய இரக்கத்தின் ஊற்றுகளுக்கு மக்களை இட்டுச் செல்லும்போது – திருஅவை உண்மையான வாழ்வு வாழ்கிறது” (*இரக்கம் மிகுந்த கடவுள்*, எண் 13).

**புனித இரண்டாம் ஜான் பால்**

“இவ்வுலக வாழ்க்கையை விட்டுச் செல்ல நம்மையே நாம் தயாரிக்கும்போது அன்பின் அடிப்படையிலேயே நாம் நீதித் தீர்ப்பு வழங்கப்படுவோம்” (*இரக்கத்தின் முகம்*, எண் 15).

**புனித சிலுவை யோவான்**

# இறை இரக்கத்தின் சிறப்பு யூபிலிக்கான இலட்சினை விளக்கம்

இயேசு சபை அருள் பணியாளர் மார்கோ ஐவன் ருப்னிக் உருவாக்கிய இந்த இலட்சினை இரக்கத்தின் பொருளைச் சிறிய இறையியல் தொகுப்பாக வழங்குகிறது. உண்மையைக் கூறின், இது தொடக்கத் திருஅவைக்கு முற்றிலும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஓர் உருவத்தைக் குறித்துக் காட்டுகிறது: அதாவது, இறைமகன் தம் தோள்மேல் தொலைந்துபோன ஆன்மாவைச் சுமந்து இருப்பது, கிறிஸ்துவின் அன்பு, அவர் மனிதரானதன் மறைபொருளை நிறைவுக்குக் கொணர்வதாய் உள்ளது; அது மீட்பில் உச்சத்தை அடைகிறது. நல்ல ஆயர் மானுடத்தின் உடலைத் தொடுவதாய், அதுவும் அன்புடன் ஒருவரின் வாழ்வை மாற்றும் ஆற்றலுடன் தொடுவதாய் இந்த இலட்சினை மிகச் சிறப்பான வகையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் கவனிக்கத்தக்க ஒரு குறிப்பிட்ட கூறு என்னவெனில், நல்ல ஆயர் தமது பரந்தகன்ற அன்பால் மானுடத்தைத் தம்மேல் சுமக்கும்போது அவரின் கண்கள் மானுடத்துடன் இரண்டறக் கலந்துள்ளன. ஆதாமுடைய கண்களால் கிறிஸ்து காண்கிறார்; கிறிஸ்துவுடைய கண்களால் ஆதாம் காண்கிறார். ஒவ்வொருவரும் கிறிஸ்துவாகிய புதிய ஆதாமில், அவரது பார்வையில் தந்தையின் அன்பைத் தியானித்து, தம் மானுடத்தன்மையையும் வரவிருக்கும் எதிர்காலத்தையும் கண்டுபிடிக்கின்றார்.

தொடக்க, மத்திய காலங்களில் உருவங்களினால் பொருளை விளக்க முற்றிலும் முக்கியமான முறையில் பயன்படுத்தப்பட்ட உருவமாகிய வாதுமைக் கொட்டை வடிவப் பொருளில் இக்காட்சி வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இது கிறிஸ்துவின் இரண்டு இயல்புகளை – இறைத்தன்மையையும் மனிதத்தன்மையையும் – மனித மனத்தில் இருத்த நம்மைத் தூண்டுகிது. பொது மையம் கொண்ட மூன்று நீள்உருண்டைகளின் வெளிப்புறத்தை நோக்கி நாம் செல்லும்போது அதன் வண்ணங்கள் படிப்படியாக மங்கலாக உள்ளன; இது பாவம், இறப்பு ஆகிய இரவின் பிடியிலிருந்து மானுடத்தைச் சுமந்து செல்லும் கிறிஸ்துவின் செயல்பாட்டைக் குறித்துக்காட்டுகிறது. அதற்கு நேர்மாறாக, அடர்த்தியான வண்ணத்தின் ஆழம் எல்லாரையும் மன்னிக்கும் தந்தையின் ஆழங்காண முடியாத அன்பைக் குறித்துக்காட்டுகிறது.

இறைத் தந்தையைப்போல் இரக்கம் உள்ளவர்களாய்...

தேடல் வெளியீடுகள்
புனித பவுல் குருத்துவக் கல்லூரி
திருச்சிராப்பள்ளி – 620 001